IHOR PODOLCHAK

PRESS ARCHIVE

2018

Фильмы опрошенных режиссёров в последние годы выходили в украинский прокат, участвовали в международных кинофестивалях, а также собирали широкую аудиторию у телеэкранов.

На основании списков каждого участника опроса был составлен общий перечень картин, которые чаще всего упоминались нашими режиссёрами. Собственные списки кинолент кинематографисты называли независимо друг от друга.

Практически всем было нелегко отобрать только 10 фильмов из множества картин, которые занимают особое место в их жизни. Однако в результате многие отдавали предпочтение именно тем картинам, которые представлялись им важными именно в момент интервью.

Большинство опрошенных отмечало, что если бы их попросили составить подобный список спустя время, то он бы включал другие фильмы. Однако наиболее важные ленты и имена режиссёров для каждого из украинских кинематографистов – повторялись бы в каждой версии такого списка.

Например, в декабре 2016 года Валентин Васянович рассказал о собственной десятке фильмов нашему изданию, а спустя девять месяцев – «Телекритике». В этих двух списках повторяется три фильма, а также называются разные работы одного и того же режиссёра. Остальные же картины в обоих списках – перекликаются по стилистике, форме и идейному посылу.

Сформировавшийся в результате опроса 56-и режиссёров перечень фильмов стал своего рода контурной картой ориентиров и идей, на территории которой работают современные украинские режиссёры. Галереей неких кино-архетипов, которые повлияли на вкус и мировоззрение киносообщества.

Многие из участников опроса отмечали, что работая над собственными фильмами, ориентируются на картины, о которых рассказывают в собственном списке. С некими оговорками можно допустить, что сегодняшнее кинопроизводство в Украине расстраивается на фундаменте именно тех картин, которые чаще всего упоминались в общем списке этих 56 наиболее заметных режиссёров страны.

Статистика

Самым старшим из опрошенных фильммейкеров стал 80-летний Евгений Сивоконь, а самым молодым – 24-летний Нариман Алиев.

10 режиссёров из тех, которые приняли участие в опросе, — женщины, и 46 – мужчины.

Пятеро из участников опроса работают в жанре анимации, 24 – документалисты и 46 – авторы игрового кино.

Четыре режиссёра предпочли назвать больше, а двое – меньше 10 фильмов. В общей сложности все перечислили 571 фильм. Из них 30 картин были названы

больше двух раз.

Трижды упоминались:

- **«Большой Лебовски»** (1998) Джоел и Итан Коэны
- **«Вкус вишни»** (1997) Аббас Киаростами
- **«Догвиль»** (2003) Ларс фон Триер
- **«Профессия: Репортер»** (1975) Микеланджело Антониони
- **«Сказка сказок»** (1979) Юрий Норштейн
- **«Скромное обаяние буржуазии»** (1972) Луис Бунюэль
- **«Список Шиндлера»** (1993) Стивен Спилберг
- **«Ты, живущий»** (2007) Рой Андерссон
- **«Фанни и Александр»** (1982) Ингмар Бергман
- **«Хрусталев, машину!»** (1998) Алексей Герман

По четыре голоса собрали:

- **«Виридиана»** (1961) Луис Бунюэль
- **«Заводной апельсин»** (1971) Стэнли Кубрик
- **«Крёстный отец»** (1972, 1974 и 1990) Френсис Форд

Коппола

- **«Не горюй»** (1968) Георгий Данелия
- **«Твин Пикс»** (1990-91) Дэвид Линч
- **«Унесённые призраками»** (2001) Хаяо Миядзаки

По пять раз были названы:

- **«Андрей Рублёв»** (1966) Андрей Тарковский
- **«Апокалипсис сегодня»** (1979) Фрэнсис Форд Коппола
- **«Восемь с половиной»** (1963) Федерико Феллини
- **«Леон»** (1994) Люк Бессон
- **«Мой друг Иван Лапшин»** (1984) Алексей Герман
- **«Огни большого города»** (1931) Чарли Чаплин
- **«Тени забытых предков»** (1964) Сергей Параджанов
- **«Форрест Гамп»** (1994) Роберт Земекис

По шесть раз:

- **«Амаркорд»** (1973) Федерико Феллини
- **«Зеркало»** (1974) Андрей Тарковский
- **«Однажды в Америке»** (1983) Серджо Леоне
- **«Пролетая над гнездом кукушки»** (1975) Милош Форман
- **«Рассекая волны»** (1996) Ларс фон Триер

Лидером опроса стало **«Криминальное чтиво» (1994) Квентина Тарантино**, собравшее семь голосов.

Режиссёры, чьи фильмы чаще всего назывались в опросе:

По шесть раз: Георгий Данелия («Не горюй», «Я шагаю по Москве» и «Осенний марафон»), **Дэвид Линч** («Твин Пикс», «Синий бархат» и «Простая история»), **Сергей Параджанов** («Тени забытых предков» и «Арабески на тему Пиросмани»), **Люк Бессон** («Леон» и «Голубая бездна») и **Серджо Леоне** («Однажды в Америке»)

По семь раз: Стивен Спилберг («Список Шиндлера», «Спасти рядового Райана», «Искусственный интеллект» и «Поймай меня, если сможешь») и **Стэнли Кубрик** («Заводной апельсин», «Барри Линдон», «Сияние» и «С широко закрытыми глазами»)

По восемь раз: Ингмар Бергман («Фанни и Александр», «Земляничная поляна», «Сцены из супружеской жизни» и

«Персона») и **Микеланджело Антониони** («Профессия: Репортер», «Забриски пойнт», «Фотоувеличение» и «Приключение»)

По девять раз: Джоел и Итан Коэны («Большой Лебовски», «Бартон Финк», «О, где же ты, брат?», «Серьёзный человек» и «Старикам тут не место»), **Квентин Тарантино** («Криминальное чтиво», «Бешенные псы» и «Убить Билла 2»), **Луис Бунюэль** («Виридиана», «Андалузский пёс» и «Скромное обаяние буржуазии»), **Милош Форман** («Пролетая над гнездом кукушки», «Чёрний Пётр», «Бал пожарных» и «Волосы») и **Фрэнсис Форд Коппола** («Апокалипсис сегодня» и «Крёстный отец»)

11 раз: Алексей Герман («Мой друг Иван Лапшин», «Двадцать дней без войны», «Хрусталёв, машину!» и «Проверки на дорогах»)

13 раз: Федерико Феллини («Амаркорд», «Восемь с половиной», «Дорога» и «Репетиция оркестра»)

14 раз: Ларс Фон Триер («Рассекая волны», «Догвиль», «Танцующая в темноте», «Европа», «Идиоты» и «Пять препятствий»)

18 раз: Андрей Тарковский («Зеркало», «Андрей Рублёв», «Сталкер», «Жертвоприношение», «Иваново детство», «Солярис» и «Ностальгия»)

Фильмы каких стран и регионов фигурировали в опросе

- Европа: 226 фильмов
- США: 181
- Франция: 127
- СССР: 117
- Италия: 55
- Германия: 49
- Великобритания: 41
- Дальний восток: 36

- Ближний восток: 4
- Латинская Америка + Канада + Австралия + Африка: 15
- Россия (с 1991 года): 17
- Украина (с 1991 года): 5 («Гамер» Олега Сенцова, «Два в одном» Киры Муратовой, «Кислородный голод» Андрея Дончика, «Красная земля» Сергея Буковского и «Янычар» Владислава Чабанюка)

Если учесть все фильмы, которые снимались в советское время на киностудиях, расположенных на территории современной Украины, то наша страна представлена в списке 34 лентами («Тени Забытых предков» Параджанова, «Земля» и «Звенигора» Довженко, «Долгие проводы» Муратовой, «Каменный крест» Осыки, «Полёты во сне и наяву» Балаяна, «Вавилон XX» и «Такая поздняя, такая теплая осень» Мыколайчука, «Человек с киноаппаратом» и «Энтузиазм: Симфония Донбасса» Вертова, «Человек и слово» и «Ненаписанное письмо»

Сивоконя, «Пропавшая грамота» Ивченко, «Приключения капитана Врунгеля» Черкасского, «Колодец для жаждущих» Ильенко, «В бой идут одни старики» Быкова и другие).

Копродукционные фильмы засчитывались в пользу каждой страны, принимавшей участие в их создании.

Фильмы каких десятилетий фигурировали в опросе

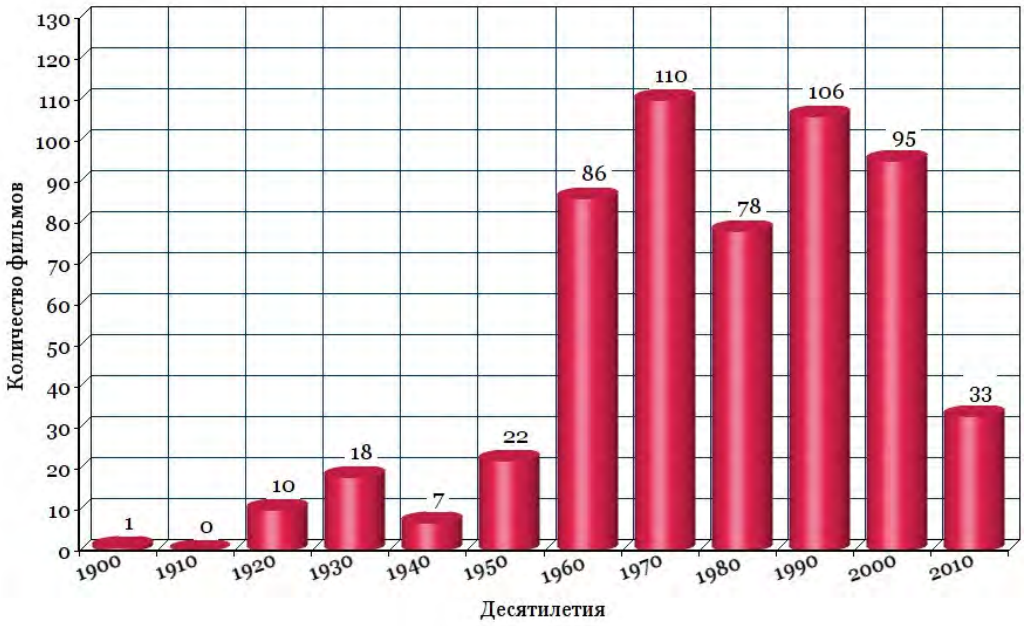

Режиссёры, принявшие участие в опросе:

- Владимир Тихий(http://cutinsight.com/10-filmov-povliyavshih-na-zhizn-i-tvorchestvo-vladimira-tihogo/)
- Сергей Лозница(http://cutinsight.com/10-filmov-povliyavshih-na-zhizn-i-tvorchestvo-sergeya-loznitsy/)
- Олег Сенцов(http://cutinsight.com/10-filmov-povliyavshih-na-zhizn-i-tvorchestvo-olega-sentsova/)
- Мирослав Слабошпицкий(http://cutinsight.com/10-filmov-povliyavshih-na-zhizn-i-tvorchestvo-miroslava-slaboshpitskogo/)

- Анатолий Матешко(http://cutinsight.com/10-filmov-povliyavshih-na-zhizn-i-tvorchestvo-anatoliya-mateshko/)
- Степан Коваль(http://cutinsight.com/11-filmov-povliyavshih-na-zhizn-i-tvorchestvo-stepana-kovalya/)
- Ева Нейман(http://cutinsight.com/10-filmov-povliyavshih-na-zhizn-i-tvorchestvo-evy-nejman/)
- Олесь Янчук(http://cutinsight.com/10-filmov-povliyavshih-na-zhizn-i-tvorchestvo-olesya-yanchuka/)
- Алан Бадоев(http://cutinsight.com/9-filmov-povliyavshih-na-zhizn-i-tvorchestvo-alana-badoeva/)
- Юрий Ковалёв(http://cutinsight.com/10-filmov-povliyavshih-na-zhizn-i-tvorchestvo-yuriya-kovalyova/)
- Иван Кравчишин(http://cutinsight.com/10-filmov-povliyavshih-na-zhizn-i-tvorchestvo-ivana-kravchishina/)
- Ахтем Сеитаблаев(http://cutinsight.com/10-filmov-povliyavshih-na-zhizn-i-tvorchestvo-ahtema-seitablaeva/)
- Олесь Санин(http://cutinsight.com/10-filmov-povliyavshih-na-zhizn-i-tvorchestvo-olesya-sanina/)
- Евгений Сивоконь(http://cutinsight.com/15-filmov-povliyavshih-na-zhizn-i-tvorchestvo-evgeniya-sivokonya/)
- Валентин Васянович(http://cutinsight.com/10-filmov-povliyavshih-na-zhizn-i-tvorchestvo-valentina-vasyanovicha/)
- Тарас Ткаченко(http://cutinsight.com/10-filmov-povliyavshih-na-zhizn-i-tvorchestvo-tarasa-tkachenko/)
- Тарас Томенко(http://cutinsight.com/10-filmov-povliyavshih-na-zhizn-i-tvorchestvo-tarasa-tomenko/)
- Анатолий Лавренишин(http://cutinsight.com/10-filmov-povliyavshih-na-zhizn-i-tvorchestvo-anatoliya-lavrenishina/)
- Филипп Сотниченко(http://cutinsight.com/10-filmov-

povliyavshih-na-zhizn-i-tvorchestvo-filippa-sotnichenko/)

- Виктория Трофименко(http://cutinsight.com/10-filmov-povliyavshih-na-zhizn-i-tvorchestvo-viktorii-trofimenko/)
- Сергей Буковский(http://cutinsight.com/10-fylmov-povlyyavshyh-na-zhyzn-y-tvorchestvo-sergeya-bukovskogo/)
- Андрей Загданский(http://cutinsight.com/10-filmov-povliyavshih-na-zhizn-i-tvorchestvo-andreya-zagdanskogo/)
- Александр Шапиро(http://cutinsight.com/6-fylmov-povlyyavshyh-na-zhyzn-y-tvorchestvo-aleksandra-shapyro/)
- Игорь Подольчак(http://cutinsight.com/10-filmov-povliyavshih-na-zhizn-i-tvorchestvo-igorya-podolchaka/)
- Семён Горов(http://cutinsight.com/10-filmov-povliyavshih-na-zhizn-i-tvorchestvo-semyona-gorova/)
- Алексей Шапарев(http://cutinsight.com/10-filmov-povliyavshih-na-zhizn-i-tvorchestvo-alekseya-shapareva/)
- Роман Бондарчук(http://cutinsight.com/10-filmov-povliyavshih-na-zhizn-i-tvorchestvo-romana-bondarchuka/)
- Виктор Андриенко(http://cutinsight.com/10-filmov-povliyavshih-na-zhizn-i-tvorchestvo-viktora-andrienko/)
- Остап Костюк(http://cutinsight.com/10-filmiv-shho-vplinuli-na-zhittya-i-tvorchist-ostapa-kostyuka/)
- Любомир Левицкий(http://cutinsight.com/10-filmov-povliyavshih-na-zhizn-i-tvorchestvo-lyubomira-levitskogo/)
- Александр Денисенко(http://cutinsight.com/10-filmov-povliyavshih-na-zhizn-i-tvorchestvo-aleksandra-denisenko/)
- Алена Демьяненко(http://cutinsight.com/10-filmov-povliyavshih-na-zhizn-i-tvorchestvo-alyony-demyanenko/)
- Катя Горностай(http://cutinsight.com/10-filmov-povliyavshih-na-zhizn-i-tvorchestvo-kati-gornostaj/)

- Павел Остриков(http://cutinsight.com/10-filmov-povliyavshih-na-zhizn-i-tvorchestvo-pavla-ostrikova/)
- Дмитрий Моисеев(http://cutinsight.com/10-filmov-povliyavshih-na-zhizn-i-tvorchestvo-dmitriya-moiseeva/)
- Анна Яровенко(http://cutinsight.com/10-filmov-povliyavshih-na-zhizn-i-tvorchestvo-anny-yarovenko/)
- Дмитрий Томашпольский(http://cutinsight.com/15-fylmov-povlyyavshyh-na-zhyzn-y-tvorchestvo-dmytryya-tomashpolskogo/)
- Заза Буадзе(http://cutinsight.com/10-filmov-povliyavshih-na-zhizn-i-tvorchestvo-zazy-buadze/)
- Александр Бубнов(http://cutinsight.com/10-filmov-povliyavshih-na-zhizn-i-tvorchestvo-aleksandra-bubnova/)
- Олег Чёрный(http://cutinsight.com/15-filmov-povliyavshih-na-zhizn-i-tvorchestvo-olega-chyornogo/)
- Тоня Ноябрёва(http://cutinsight.com/10-filmov-povliyavshih-na-zhizn-i-tvorchestvo-toni-noyabryovoj/)
- Ярослав Лодыгин(http://cutinsight.com/10-filmov-povliyavshih-na-zhizn-i-tvorchestvo-yaroslava-lodygina/)
- Марина Степанская(http://cutinsight.com/10-filmov-povliyavshih-na-zhizn-i-tvorchestvo-mariny-stepanskoj/)
- Аркадий Непиталюк(http://cutinsight.com/10-filmov-povliyavshih-na-zhizn-i-tvorchestvo-arkadiya-nepitalyuka/)
- Артём Литвиненко(http://cutinsight.com/10-filmov-povliyavshih-na-zhizn-i-tvorchestvo-artyoma-litvinenko/)
- Марыся Никитюк(http://cutinsight.com/10-filmov-povliyavshih-na-zhizn-i-tvorchestvo-marysi-nikityuk/)
- Александр Течинский(http://cutinsight.com/10-filmov-povliyavshih-na-zhizn-i-tvorchestvo-aleksandra-techinskogo/)
- Ира Цилык(http://cutinsight.com/10-filmov-povliyavshih-na-zhizn-

i-tvorchestvo-iry-tsilyk/)

- Дмитрий Сухолиткий-Собчук(http://cutinsight.com/10-filmov-povliyavshih-na-zhizn-i-tvorchestvo-dmitriya-suholitkogo-sobchuka/)
- Тарас Химич(http://cutinsight.com/10-filmov-povliyavshih-na-zhizn-i-tvorchestvo-tarasa-himicha/)
- Анна Акулевич(http://cutinsight.com/10-filmov-povliyavshih-na-zhizn-i-tvorchestvo-anny-akulevich/)
- Вячеслав Алёшечкин(http://cutinsight.com/10-filmov-povliyavshih-na-zhizn-i-tvorchestvo-vyacheslava-alyoshechkina/)
- Никон Романченко(http://cutinsight.com/10-filmov-povliyavshih-na-zhizn-i-tvorchestvo-nikona-romanchenko/)
- Станислав Битюцкий(http://cutinsight.com/10-filmov-povliyavshih-na-zhizn-i-tvorchestvo-stanislava-bityutskogo/)
- Сергей Мельниченко(http://cutinsight.com/10-filmov-povliyavshih-na-zhizn-i-tvorchestvo-sergeya-melnichenko/)
- Нариман Алиев(http://cutinsight.com/10-filmov-povliyavshih-na-zhizn-i-tvorchestvo-narimana-alieva/)

Новини

Сьогодні річниця виставки Ігора Подольчака, яка відбулась у космосі

Четвер, 25 січня 2018 | 0 Поділитися

Річниця мистецтва в космосі | ПравдаТут

Рівно 25 років тому 25 січня львівський художник Ігор Подольчак представив дві картини на орбітальній станції «Мир». Цей факт став першою в історії художньою виставкою в космосі. Подольчак планував показати три картини, але одну не пропустив лікар через відвертий еротичний зміст. Роботи мистець виконував у техніці офорту – це спосіб гравюри на металі, який дозволяє отримувати відбитки з друкарських форм, оброблених кислотами. Зауважу, в центрі творчості художника – людське тіло в різних проявах. Окрім того, Подольчак досить відомий кінорежисер. 4 роки тому український Forbes визнав його одним із 10 найбільш успішних режисерів кіно в Україні.

Теми: Ігор подольчак (http://pravdatut.ua/tag/igor-podolchak) , Виставка (http://pravdatut.ua/tag/vystavka) , Космос (http://pravdatut.ua/tag/kosmos) , Мир (http://pravdatut.ua/tag/myr) , Новини (http://pravdatut.ua/tag/news) , Орбітальна станція (http://pravdatut.ua/tag/orbitalna-stantsiya) , Правдатут (http://pravdatut.ua/tag/pravdatut)

Поділитись посиланням:
(https://www.addtoany.com/share)

Залишити відповідь

Культура Четвер, 25 січня 2018 07:08

Український художник вперше презентував картини на орбіті Землі

Львівський художник **Ігор Подольчак** представив дві картини на орбітальній станції "Мир" **25 січня 1993 року.** Це була перша в історії художня виставка в космосі.

Подольчак планував показати три картини, але одну не пропустив лікар через відвертий еротичний зміст. Роботи виконував в техніці офорту - спосіб гравюри на металі, котрий дозволяє отримувати відтиски з друкарських форм, оброблених кислотами.

Фото: mediaartarchive

Офорти митця побачили російські космонавти **Сергій Авдєєв** та **Анатолій**

Соловйов. Це стало однією із найвідоміших арт-виставок, проведених у неочікуваних місцях. Вона була частиною українського проекту "Мистецтво в космосі".

ЧИТАЙТЕ ТАКОЖ: Станіслав Волязловський малював картини на простирадлах

Космонавти поставили на картинах бортову печать і повернули офорти на землю.

"Твори мистецтва живуть не тільки на Землі, але й у космосі. Це необхідність, коли людина потрапляє в космічний простір, то працює в екстремальних умовах і виникає потреба в мистецтві, можливо, навіть у незвичайному мистецтві. Ці картини глибокі і змушують думати. Це те, що потрібно людині в космічному просторі", - сказали космонавти.

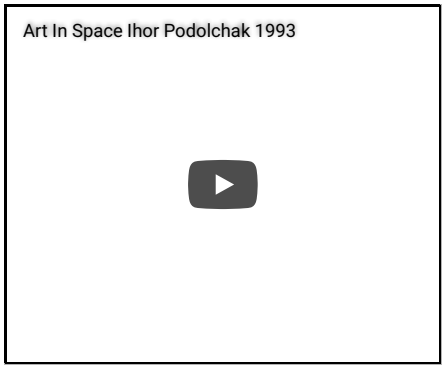

Ігор Подольчак - куратор сучасного мистецтва, автор сценаріїв та режисер. У центрі його творчості знаходиться людське тіло в різних його проявах, взаємовідносинах з іншими тілами, в різних станах та стадіях розкладу. 1991 року заснував творче об'єднання "Фонд Мазоха". У режисерському доробку Подольчака дві повнометражні художні картини: "Las Meninas" та "Delirium". 2014 року журнал "Forbes Україна" визнав Ігоря Подольчака одним з 10 найвизначніших кінорежисерів України. Його твори знаходяться в 26 музеях і публічних колекціях.

> *Три українські мурали визнали одними з кращих витворів вуличного мистецтва 2017 року. Список Best Street Art 2017 оприлюднив сайт ISSA. До нього увійшли два київські та один харківський мурали.*

ВХОД РЕГИСТРАЦИЯ (/ACCOUNTS/SIGNUP/)

ARENA.PRESS
(/)

Поиск на сайте ИСКАТЬ

Украинский художник впервые представил картины на орбите Земли

0 25 января 2018 г. 7:08

Tweet (https://twitter.com/intent/tweet?text=Украинский художник впервые представил картины на орбите Земли)

ФОТО 1/5

Львовский художник **Игорь Подольчак** представил две картины на орбитальной станции "Мир" **25 января 1993 года**. Это была первая в истории художественная выставка в космосе.

Подольчак планировал показать три картины, но одну не пропустил врач через откровенный эротический смысл. Работы выполнял в технике офорта - способ гравюры на металле, который позволяет получать оттиски с печатных форм, обработанных кислотами.

Офорты художника увидели российские космонавты **Сергей Авдеев** и **Анатолий Соловьев.** Это стало одной из самых известных арт-выставок, проводимых в неожиданных местах. Она была частью украинского проекта "Искусство в космосе".

Космонавты поставили на картинах бортовую печать и вернули офорты на землю.

"Произведения искусства живут не только на Земле, но и в космосе. Это необходимость, когда человек попадает в космическое пространство, то работает в экстремальных условиях и возникает потребность в искусстве, возможно, даже в необычном искусстве. Эти картины глубокие и заставляют думать. Это то, что нужно человеку в космическом пространстве ", - сказали космонавты.

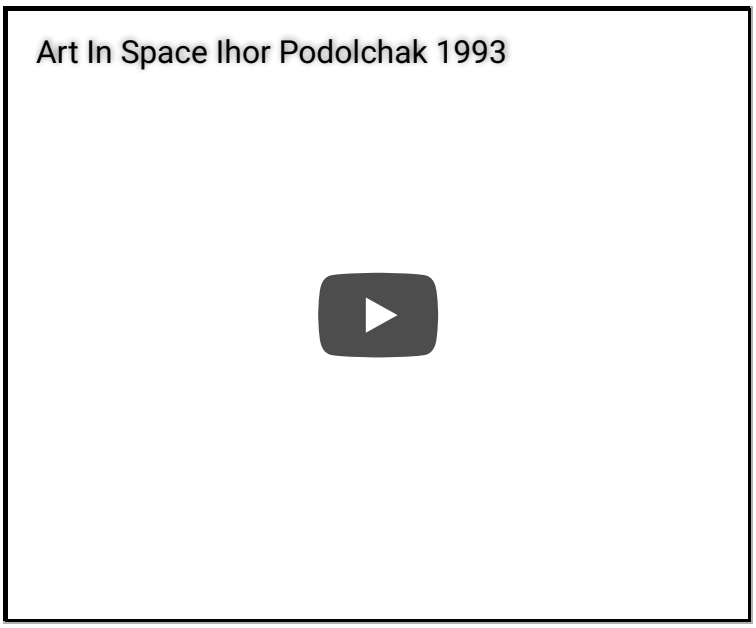

Игорь Подольчак - куратор современного искусства, автор сценариев и режиссер. В центре его творчества находится человеческое тело в различных его проявлениях, взаимоотношениях с другими телами, в разных состояниях и стадиях разложения. В 1991 году основал творческое объединение "Фонд Мазоха". В послужном списке Подольчака две полнометражные художественные картины: "Las Meninas" и "Delirium". В 2014 году журнал "Forbes Украина" признал Игоря Подольчака одним из 10 самых успешных кинорежиссеров Украины. Его произведения находятся в 26 музеях и публичных коллекциях.

Три украинских мурала признали (/articles/culture/_ukrayinski-murali-uvijshli-do-spisku-najkraschih-zrazkiv-stritartu/816242) одними из лучших произведений уличного искусства за 2017 год. Список Best Street Art 2017 опубликовал сайт ISSA. В него вошли два киевских и один харьковский мурал.

Источник: gazeta.ua (https://gazeta.ua/ru/articles/culture/_ukrainskij-hudozhnik-vpervye-predstavil-kartiny-na-orbite-zemli/816349)

(/style/1970708-amerikanskij-nvo-snimet-serial-o-rossijskoj-ekaterine-ii/)

Американский HBO снимет сериал о российской Екатерине II (/style/1970708-amerikanskij-nvo-snimet-serial-o-rossijskoj-ekaterine-ii/)

Американский телеканал HBO снимет исторический сериал"Екатерина Великая" (Catherine the Great) с Хелен Миррен в главн...

25 января 2018 г. 13:34 0 (/style/1970708-amerikanskij-nvo-snimet-serial-o-rossijskoj-ekaterine-ii/#comment_list)

СКАЧАТЬ НА:

17:09 George Ezra - I Can't Leave You Alone

Медіа-арт 90-х у новій виставці в Мистецькому Арсеналі

08.02.2018

1 березня о 18.30 в Мистецькому Арсеналі відбудеться відкриття виставки «Flashback. Українське медіа-мистецтво 90-х».

Проект продовжує серію виставок сучасного українського мистецтва, мета яких дослідити імена, явища, школи та різні періоди історії. Цього разу куратори Олександр Соловйов та Соломія Савчук звертають до 90-х років. Тоді в Україні активно розвивався медіа-арт. Про це свідчать такі виставки цього періоду, як «Barbaros. Нове варварське бачення», «Інтермедіа», «Екранізація», «Заздрість» в Києві, «Новий файл», «Академія холоду» в Одесі, «Алхімічна капітуляція» на військовому кораблі в Севастополі та інші.

СКАЧАТЬ НА:

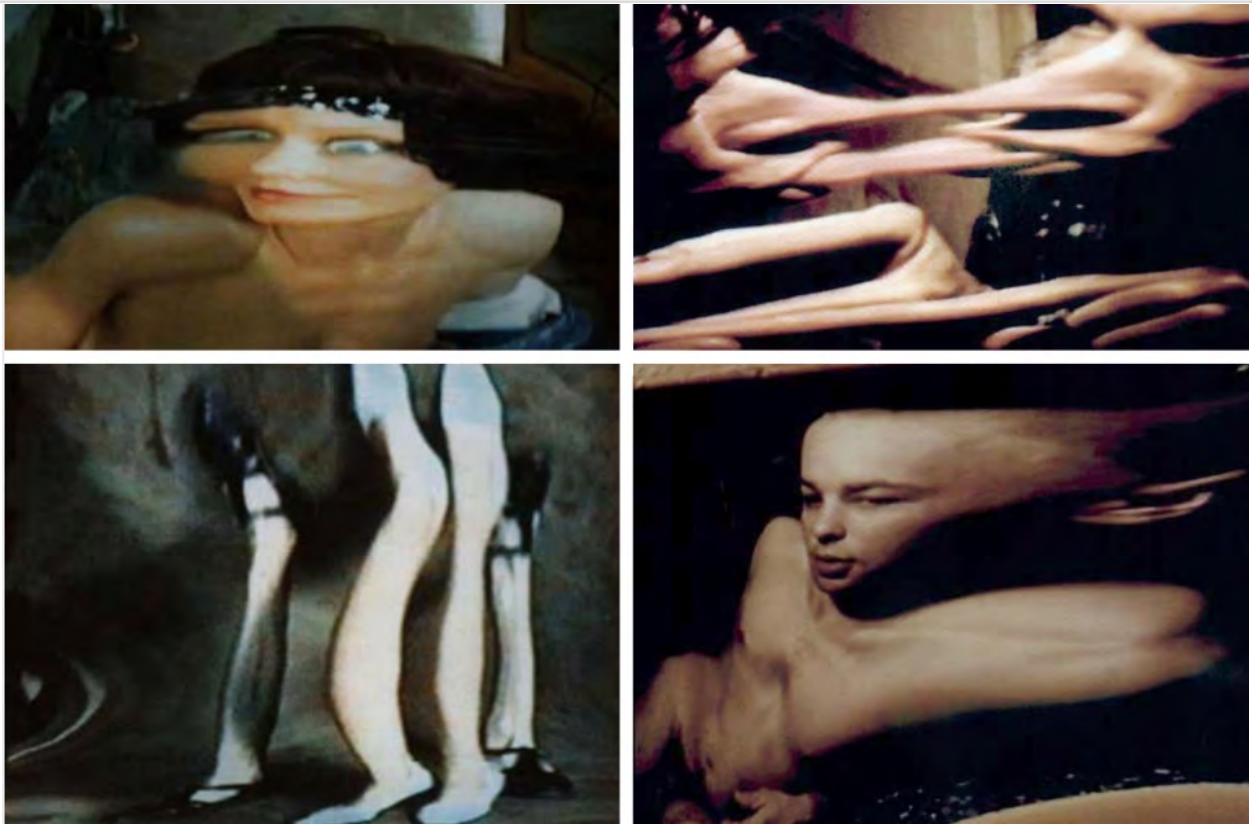

Олександр Гнилицький, Наталя Філоненко, Максим Мамсіков. Криві дзеркала, 1993

Особливе місце в медіа-арті того часу займає відео. Цей різновид мистецтва з'явився в світі лише у 60-ті роки XX ст. А вже до міленіуму художниками української «нової хвилі» було випробувано багато жанрів відео-арту: короткий фільм, що експериментує з формою, морфінг, переформатоване кіно, кліпінг, 3D анімація, online режим, інтерактив. Багато з цього буде відображене у виставковому проекті.

Повернення в 90-ті – це FLASHBACK, спалах спогадів минулого, те, що в кіно називається «зворотній кадр». Виставка складається з декількох блоків: мультимедіа, картини, фотозображення, скульптурні об'єкти, акустичні форми, перформанс, акції, а також відео-документи, медіа-інсталяції.

СКАЧАТЬ НА:

Арсен Савадов, Георгій Сенченко. Голоси любові, 1994

У виставці беруть участь роботи таких художників та художниць:

Akuvido (Віктор Довгалюк, Ганна Куц), Василь Бажай, Андрій Блудов, Андрій Бояров, Олександр Верещак, Гліб Вишеславський, Анатолій Ганкевич, Тетяна Гершуні і Різі Горовіц, Олег Гнатів, Олександр Гнилицький, Наталія Голиброда, Ігор Гусєв, Дмитро Дульфан, Маргарита Зінець, Володимир Єршихін, Ілля Ісупов, Андрій Казанджій, Влодко Кауфман, Гліб Катчук, Ольга Кашимбекова, Юрій Кручак, Павло Ковач-старший, Едуард Колодій, Мирослав Кульчицький, Віктор Маляренко Максим Мамсіков, Вячеслав Машницький, Олег Мігас, Володимир Мужескій, Вікторія Пархоменко, Філіп Перловський, Тарас Полатайко, Тарас Прохасько, Кирило Проценко, Олександр Ройтбурд, Арсен Савадов, Соломія Савчук, Георгій Сенченко, Володимир Сердюков, Юрій Соломко, Петро Старух, Анатоль Степаненко,Валерія Трубіна, Ігор Ходзинський, Вадим Чекорський, Оксана Чепелик, Ілля Чичкан, Кирило Чичкан, Василь Цаголов, Іван Цюпка, Наталія Філоненко, Фонд Мазоха (Ігор Дюрич, Ігор Подольчак), Сергій Якунін, Szuper Gallery (Павло Керестей, Сюзан Клаузен, Крістіан Хілт).

OLD FASHIONED RADIO

04071, Украина
Киев, Воздвиженская, 32
+38 044 333 62 34
info@ofr.fm

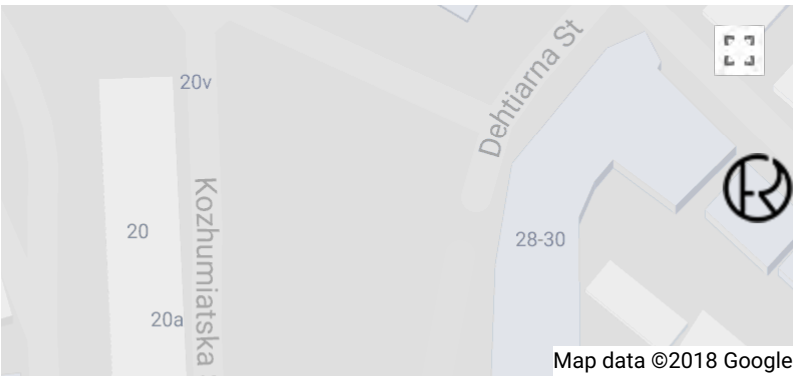

Масштабний проект покаже українське медіа-мистецтво 90-х

08.02.2018

1 березня о 18.30 в Мистецькому Арсеналі відбудеться відкриття виставки «Flashback.Українське медіа-мистецтво 90-х».

Цей проект продовжить серію виставок Арсеналу, присвячених історії сучасного українського мистецтва – іменам, явищам, школам, періодам. Мета таких проектів – створення, через виставкове дослідження, візуальної антології, наповненої новими концептуальними поглядами, значеннями і смислами.

Арсен Савадов, Георгій Сенченко. Голоси любові, 1994
Усі зображення надано організаторами

Цього разу мова піде про 90-ті та медіа-арт. Без перебільшення, 90-ті минули тут під знаком медіа-арту. У фокусі нового українського інтересу тоді, вряд чи випадково, виявилось відео. І хоча український відео-арт виник лише на початку 90-х, вже до завершення десятиліття художниками було випробувано багато різновидів, способів та технічних прийомів цього мистецтва: короткий фільм, що експериментує з формою, морфінг, переформатоване кіно, кліпінг, 3D анімація, online режим, інтерактив. Багато з цього буде відображене у виставковому проекті.

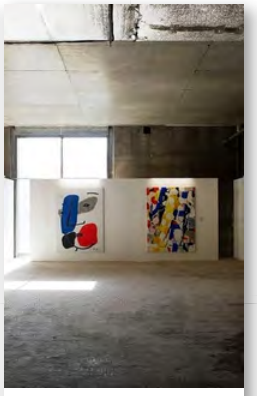

12:30 09.02.2018

KYIV ART FAIR РОЗПОЧАВ ПРИЙОМ ЗАЯВОК ВІД УКРАЇНСЬКИХ ГАЛЕРЕЙ ТА ІНСТИТУЦІЙ

КОНКУРС КУЛЬТУРА CONTEMPORARY ART

14.02.2018

У ЛЬВОВІ ВІДКРИЄТЬСЯ ВИСТАВКА АБСТРАКТНИХ ПОЛОТЕН МИКОЛИ КУРИЛЮКА

ЖИВОПИС ВИСТАВКА ЛЬВІВ

15:03 08.02.2018

OPEN CALL: ПРОЕКТ AMERICAN ARTS INCUBATOR В IZONE

CONTEMPORARY ART АМЕРИКА КОНКУРС

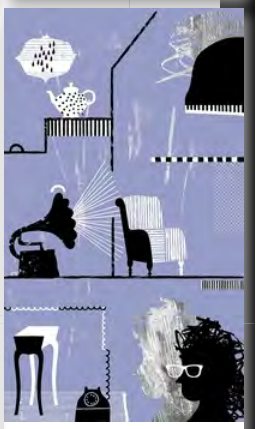

13.02.2018

ДО ДНЯ ЗАКОХАНИХ У КИЄВІ ВІДКРИЄТЬСЯ МАСШТАБНА ВИСТАВКА ІЛЮСТРАЦІЇ

ІЛЮСТРАЦІЯ ГРАФІКА ВИСТАВКА

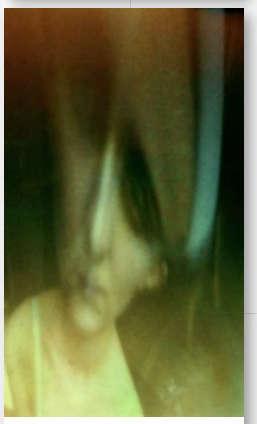

12:30 07.02.2018

В КИЕВЕ ПРОЙДЕТ МЕЖДУНАРОДНЫЙ ФЕСТИВАЛЬ ПИНХОЛ-ФОТОГРАФИИ

PAVLOVKA ARTGALLERY

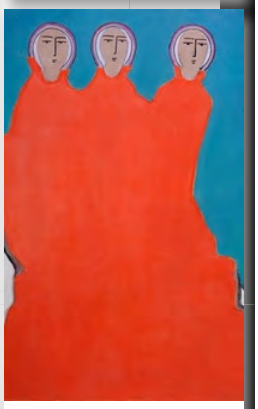

10:00 07.02.2018

ХУДОЖНИК АНДРІЙ МЕНТУХ ПРЕДСТАВИВ ПРОЕКТ «ЛЮДИНА В ОБРАЗАХ»

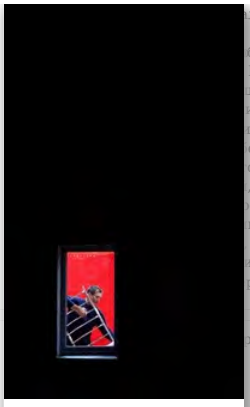

16:30 31.01.2018

У ПОЛТАВІ ВІДКРИЄТЬСЯ ВИСТАВКА ФОТОГРАФА СТІВЕНА ДЖЕНСЕНА

ФОТОГРАФІЯ
CONTEMPORARY ART
ПОЛТАВА

11:00 01.02.2018

У МУЗЕЇ ХАНЕНКІВ ТРИВАЄ ВИСТАВКА ЯПОНСЬКОГО КАЛІГРАФА РЮСЕКІ МОРІМОТО

МУЗЕЙ ХАНЕНКІВ ВИСТАВКА
КАЛІГРАФІЯ

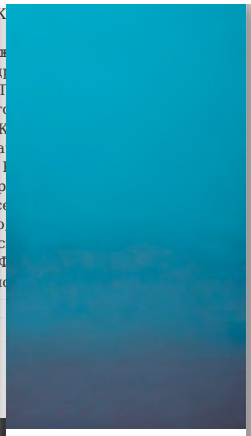

07.02.2018

VOLOSHYN GALLERY ПРЕДСТАВЛЯЄ «ДІАЛОГ» МИХАЙЛА ДЕЯКА ТА РУДОЛЬФА БУРДИ

CONTEMPORARY ART
ВИСТАВКА
VOLOSHYN GALLERY
СКУЛЬПТУРА ЖИВОПИС

15:30 31.01.2018

В УКРАЇНІ СТАРТУЮТЬ ПОКАЗИ ФІЛЬМУ «РАФАЕЛЬ: ВОЛОДАР МИСТЕЦТВА»

КЛАСИКА
МИСТЕЦТВОЗНАВСТВО КІНО

12:30 31.01.2018

ФЕСТИВАЛЬ ODESA PHOTO DAYS ВПЕРШЕ ОГОЛОСИВ МІЖНАРОДНИЙ OPEN CALL

КОНКУРС ФЕСТИВАЛЬ
ФОТОГРАФІЯ
КУЛЬТУРА

Гліб Катчук. Мельєс 2000, 1997

Ви цього не знали! Сім невідомих фактів про український космос

08.02.2018 Іщенко

Этот материал вы можете прочитать на русском языке

В останній день січня українці дізналися сумну новину: помер перший (і поки єдиний) космонавт незалежної України Леонід Каденюк. Українців-підкорювачів космосу стає все менше і майже всі вони люди похилого віку, а вітчизняна космонавтика переживає не найкращі часи. Але був час, коли наша країна займала далеко не останнє місце в завоюванні міжзоряного простору. Ми вирішили пригадати, як це було.

ВИНАХІДНИК В КАМЕРІ СМЕРТНИКІВ. Микола Кибальчич з містечка Короп на Чернігівщині з дитинства захоплювався хімією, фізикою і механікою: шкільні друзі навіть називали його «Миколка-піротехнік». Як і багато молодих освічених українців XIX століття, Микола приєднався до революційної боротьби проти царського режиму. Саме він виготовив бомбу, яка обірвала життя російського царя Олександра II. За «царевбивство» Кибальчича засудили до смерті.

В останні дні перед стратою, прямо в тюремній камері, він розробив проект унікального літального апарату, який міг би здійснювати космічні польоти. У цьому проекті революціонер-винахідник вперше в світі запропонував спорудити реактивний двигун. Свої розробки Кибальчич просив передати в Академію наук, але слідча комісія відмовилася виконувати його прохання.

ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА. Розвиток космонавтики складно уявити без українських вчених. І пальма першості в цій справі, безперечно, належить **Сергію Корольову**. Саме під його керівництвом був запущений перший штучний супутник Землі, відбувся легендарний політ Юрія Гагаріна, а **Олексій Леонов** став першою людиною, що вийшла у відкритий космос. Інший українець, **Валентин Глушко,** створив двигуни, на яких працювали

теж став можлив... завдяки нашому співвітчизнику. Ще в 1916 році уродженець Полтави **Юрій Кондратюк** розрахував оптимальну траєкторію польоту до нічного світила. Саме ці розрахунки були використані американцями при підготовці експедиції Ніла Армстронга, який і став першою людиною на Місяці.

ТЕХНІКА. Третина підприємств радянської космічної промисловості розташовувалася в Україні. Особливе місце серед них займали дніпропетровські Південний машинобудівний завод і конструкторське бюро «Південне». Вже в 1957 році тут було створено ракетоносій «Космос», який успішно використовувався цілих два десятиліття.

Варто згадати такі створені українськими конструкторами космічні апарати, як «Метеор», «Стріла» і супутники з серії «Інтеркосмос».

До речі, українські підприємства допомагали прокладати дорогу до зірок не тільки радянським, але й індійським підкорювачам космосу. Українські фахівці брали участь в розробці і запуску індійських супутників «Аріабхата» та «Бхаскара».

«Місяцедром»

НАШ УЛЮБЛЕНИЙ МІСЯЧНИЙ ТРАКТОР. Випробування першого радянського «Місяцеходу» проходили в Криму – спеціально для цього в горах під Сімферополем створили спеціальний «Місяцедром». Під час «Місячної місії» центр управління теж розташовувався на українському півострові – в селищі Шкільне. До слова, звідси ж управляли роботою космічних кораблів «Союз».

МИСТЕЦТВО В КОСМОСІ. Житель Львова Ігор Подольчак став першим художником, чиї картини покинули межі Землі. Унікальна виставка відбулася в січні 1993 року. Виставковим залом стала орбітальна станція «Мир», а глядачами – космонавти Сергій Авдєєв і Анатолій Соловйов. Експозиція складалася всього з двох картин. Правда, Ігор Подольчак планував відправити в космос ще й третю. Однак її забракував лікар Центру управління польотами. Справа в тому, що картина виявилася занадто відвертою, а космонавти на той час провели на орбіті більше чотирьох місяців на самоті.

ЗАВОЮВАННЯ МАРСА. У 2016 році американське космічне агентство НАСА проводило всесвітній конкурс проектів марсохода, який дозволив би вченим вивчати «червону планету». Переможцем в цьому конкурсі став проект Mars Hopper, розроблений українськими конструкторами. Цікаво, що спочатку український проект зайняв при голосуванні третє місце. Однак незабаром з'ясувалося, що суперники українців шахраювали. Голоси перерахували заново, і виявилося, що український проект переміг.

Читайте також: ***МИ – ОСТАННЄ ПОКОЛІННЯ HOMOSAPIENS. ВЧЕНИЙ РОЗПОВІВ ПРО МАЙБУТНЄ ЛЮДСТВА***

Поделиться

СЕНСИ НАУКА

история, космос, наука, Україна

FLASHBACK. УКРАЇНСЬКЕ МЕДІА-МИСТЕЦТВО 1990-Х

FLASHBACK. УКРАЇНСЬКЕ МЕДІА-МИСТЕЦТВО 1990-Х

1 березня у Мистецькому арсеналі відкриється виставка «**FLASHBACK. УКРАЇНСЬКЕ МЕДІА-МИСТЕЦТВО 1990-х.**»

Цей проект продовжує серію виставок, присвячених історії сучасного українського мистецтва – іменам, явищам, школам, періодам. Мета таких проектів – створення, через виставкове дослідження, певної візуальної антології, наповненої новими концептуальними поглядами, значеннями і смислами.

Звернення до 90-х виправдане з кількох причин. По-перше, цикл зворотнього інтересу до цього переламного, складного і неоднозначного десятиріччя дійшов до тієї точки, коли починається рефлексія над періодом як історією. Настав час аналітичних, а не просто рефлексивних оцінок, час розвінчання сформованих стереотипів і схем. Проте, це повернення в 90-ті має градацію, близьку саме до FLASHBACK як до спалаху яскравих спогадів минулого, до того, що в кіно називається «зворотній кадр». По-друге, 90-ті – це перше десятиліття Незалежності України. І хоча сучасне мистецтво зародилося тут трохи раніше, на схилі радянської епохи, саме в 90-ті воно отримало імпульс для розвитку як способу вираження нової культурної ідентичності. Специфіка його розвитку в цей час у відчутних змінах образно-технічних засобів. З'явилися інші пріоритети, пов'язані в першу чергу з медійним вектором. Як відомо, під кінець 80-х Україна пережила живописний бум. Трансавангардна фігуративна картина стала тут профільною ідеєю актуальної художньої свідомості. Але на самому початку 90-х такий живопис, що часто з метою деконструкції використовував цитати з історії мистецтва, втратив своє панівне становище. І невдовзі більшість художників української «нової хвилі» звернулись до «нових медіа». Без перебільшення, 90-ті минули тут під знаком медіа-арту. Про це, наприклад, свідчать такі виставки цього періоду, як «Barbaros. Нове варварське бачення», «Інтермедіа», «Екранізація», «Заздрість» в Києві, «Новий файл», «Академія холоду» в Одесі», «Алхімічна капітуляція» на військовому кораблі в Севастополі, «Коли екрани стають тоньшими» в Парижі,; фестивалі «Ре-візія» в Івано-Франківську, «Пастка для снів» в Києві, діяльність Медіалабораторії в ЦСМ Сороса, що вже на межі століть дала поштовх для започаткування Київського міжнародного фестивалю медіа-мистецтва (KIMAF)…

© 2017 ДП Національний культурно-мистецький та музейний комплекс «Мистецький Арсенал»
Developed by fitel.io

Олександр Гнилицький, Наталя Філоненко, Максим Мамсіков. Криві дзеркала, 1993

У фокусі нового українського інтересу тоді, вряд чи випадково, виявилось відео. Цей вид мистецтва вважають молодим, адже він з'явився лише у 60-ті роки XX ст. На початку у цьому жанрі працювали лише поодинокі митці, але з другої половини 80-х відео-арт поширюється у всьому світі і стає складовою частиною мистецтва нових медіа, а також помітно збагачує палітру візуальних засобів і образні можливості в цілому. Рух відеозображення має буквально магічну владу над емоціями глядача.

Український відео-арт виникає на самому початку 90-х – тобто із відчутним запізненням – але вже до завершення десятиліття з затятістю неофіта випробовує багато різновидів, способів та технічних прийомів цього мистецтва: короткий фільм, що експериментує з формою, морфінг, переформатоване кіно, кліпінг, 3D анімація, online режим, інтерактив, – виступаючи нерідко в форматі документації перформансів або ж складовою частиною мультимедійних інсталяцій. Все це, попри неможливість вичерпності, (оскільки багато матеріалів зникли або втратили відтворювальні якості) буде відображене у виставковому проекті.

Виставка складається з декількох смислових і типологічних блоків, формальних ліній та вузлів, серед яких: соціальний час, візуальна антропологія (тілесність, психоделіка, сексуальність), «про кіно», відео-документ, медіа-інсталяція.

Арсен Савадов, Георгій Сенченко. Голоси любові, 1994

Окремо важливо відзначити мультимедійність, мова не лише про злиття або взаємовпливи різних медій: картини, кінетичного образу, фотозображення, скульптурного об'єкту, акустичної форми, перформансу, акції. Насамперед цікавим є розширення середовища існування нашої свідомості, надання йому нових ступенів свободи, рухливості та гнучкості. Мультимедійні пошуки притаманні роботам Анатолія Ганкевича та Олега Мігаса, Мирослава Кульчицького та Вадима Чекорського, Фонду Мазоха, Арсена Савадова та Георгія Сенченка, Олександра Гнилицького, Андрія Боярова, Павла Керестея… У жанрі осмислення взаємодії екранної естетики з інсталяційним середовищем працювали також Едуард Колодій та Ігор Ходзинський, котрі представили в 1995 році проект «Локальне зондування». Телевізор тут є одночасно і носієм зображення, і самостійним елементом цілісної об'ємної композиції. В цьому ж напрямку експериментували Олександр Ройтбурд, Гліб Катчук, Василь Цаголов та інші митці, що намагалися слідувати новим медійним віянням.

Учасники та учасниці:
Akuvido (Віктор Довгалюк, Ганна Куц), Василь Бажай, Андрій Блудов, Андрій Бояров, Олександр Верещак, Гліб Вишеславський, Анатолий Ганкевич, Тетяна Гершуні і Різі Горовіц, Олег Гнатів, Олександр Гнилицький, Наталія Голиброда, Ігор Гусєв, Дмитро Дульфан, Маргарита Зінець, Володимир Єршихін, Ілля Ісупов, Андрій Казанджій, Влодко Кауфман, Гліб Катчук, Ольга Кашимбекова, Юрий Кручак, Павло Ковач старший, Едуард Колодій, Miroslav Kulchitsky, Віктор Маляренко Максим Мамсіков, Вячеслав Машницький, Олег Мігас, Володимир Мужескій, Вікторія Пархоменко, Філіп Перловський, Тарас Полатайко, Тарас Прохасько, Кирило Проценко, Олександр Ройтбурд, Arsen Savadov, Solomia Savchuk, Georgii Senchenko, Виталий Сердюков, Юрій Соломко, Петро Старух, Анатоль Степаненко, Валерія Трубіна, Наталія Філоненко, Фонд Мазоха (Ігор Дюрич, Ігор Подольчак), Ігор Ходзинський, Василь Цаголов, Ivan Tsupka, Вадим Чекорський, Oksana Chepelyk, Ілля Чичкан, Кирило Чичкан, Олександр Шевчук, Сергій Якунін, Szuper Gallery (Kerestey Pavlo, Сюзан Клаузен, Крістіан Хілт).

Куратори проекту: **Олександр Соловйов, Соломія Савчук.**

У Мистецькому арсеналі виставка триватиме до 6 травня 2018 року.

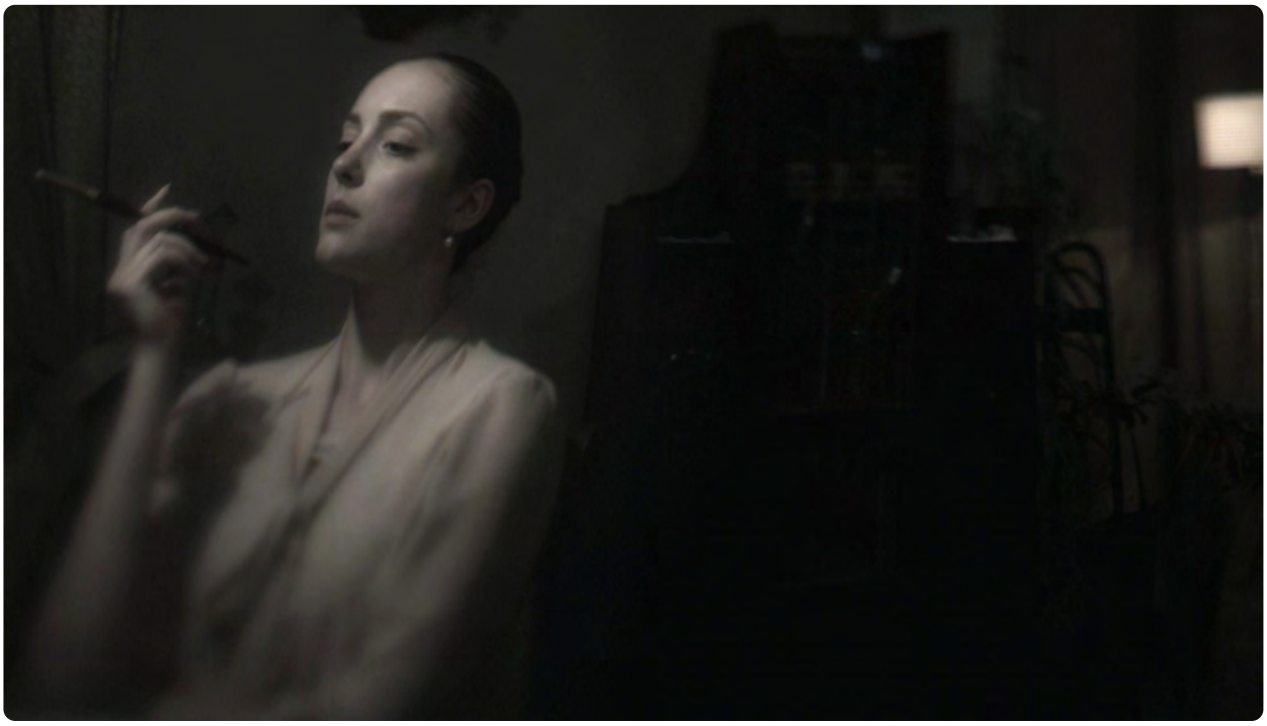

Intervista al regista Ihor Podolchak: il labirinto della memoria

by Davide Marcolin febbraio 19, 2018 6:53 pm Leave a comment Articoli, Cinema, Interviste
cinema estremo, delirium, grillet, pedro costa, podolchak

Un piano sequenza dove la cinepresa fugge le fronde degli alberi, lambisce il cielo, e poi un mesto corteo funebre. Uno psichiatra entra in una casa-villa dove un signore si è impiccato. **Una circolarità**, fatta di terra-cielo-terra, di nodi da cappio avviluppati, di cerchi temporali che si chiudono, di possibilità che si esauriscono, è leitmotiv costante del film Delirium; ed è sottolineato in vari modi, sia stilistici che formali. **Ilhor Podolchak** (segnalato da Forbes come uno dei più promettenti registi ucraini), propone un cinema che è stato paragonato a quello di **Pedro Costa**, di **Grillet**, di **Nikolaidis**. Qui ci svela un po' di indizi per orientarsi nei labirinti invisibili della memoria.

In Delirium (2013) la realtà collassa, appunto, in un delirio di memorie, passati incomprensibili, labirinti di ricordi. Il tempo si frammenta, afflitto da una **non linearità** dove non è consentito capire chi deve curare chi, quale significato ha la realtà, e **di cosa è composto il presente.**

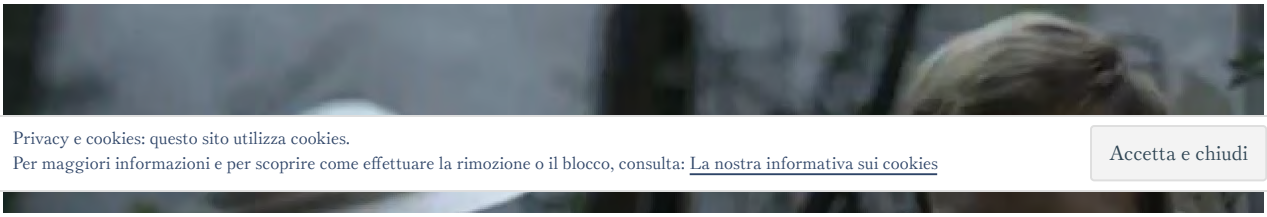

Privacy e cookies: questo sito utilizza cookies.
Per maggiori informazioni e per scoprire come effettuare la rimozione o il blocco, consulta: La nostra informativa sui cookies
Accetta e chiudi

• Cosa diresti a qualcuno che vede per la prima volta Delirium?

Rilassati. Non pensare di ottenere qualche risposta. No, otterrai piuttosto altre domande. Non devi seguire lo sviluppo della trama. Puoi costruirtene una tutta tua.

• In che relazione è il tuo film con il libro di Belyansky, dal quale è tratto?

Il film non è un adattamento del libro di Belyansky. Ho usato alcuni motivi, l'atmosfera di questo romanzo. Quindi, posso dire che la relazione col libro è molto flessibile.

• Sei anche un'artista visuale; cosa ritorna nei tuoi film di questa tua altra occupazione?

La mia precedente esperienza come artista visuale è molto importante per me e influenza il mio lavoro di regista. Potrei perfino dire che l'ha formato. Riservo molta attenzione alla composizione, alle luci, ai colori. Lavoro di più col direttore della fotografia, col direttore artistico, con l'elettricista che con gli attori.

• Torniamo al film. Si direbbe che la storia (quindi il passato) sia memoria, e la memoria sia fatta di sensazioni. E che

Privacy e cookies: questo sito utilizza cookies.
Per maggiori informazioni e per scoprire come effettuare la rimozione o il blocco, consulta: La nostra informativa sui cookies
Accetta e chiudi

Sì, è corretto. Mi piace questa differenza dall'arte visuale – nel film c'è, esiste il tempo. Almeno due "tempi": la durata del film in sé e il tempo della "storia" in un film. La durata del tempo in un film mi dà la possibilità di costruire loop temporali, labirinti temporali, puzzles temporali. La realtà del film è abbastanza ermetica, ed è davvero difficile penetrarci dentro. La "realtà del film" potrebbe essere "ri-costruita" dallo spettatore e solo questa "realtà" può essere vissuta in maniera del tutto individuale.

• Se la strada è quella giusta, ciò significa che viviamo in un presente incomprensibile fatto di passati inattingibili, e che il futuro è un termine improprio. Questa teoria, mi chiedo, ha qualche assonanza con la fisica? Voglio dire: siete stati suggestionati da una qualche teoria in particolare?

Viviamo in un mondo davvero denso di informazioni. Niente appare vuoto. Probabilmente alcune teorie e la fisica, anche, mi hanno influenzato, ma non posso definirlo appieno. Specialmente perché ho una cattiva memoria, perciò ho la possibilità di re-inventare quanto mi serve nella maniera più congeniale alle mie esigenze artistiche.

• Nonostante il tuo film tratti tematiche complesse come la non linearità del tempo, ho apprezzato moltissimo il tuo stile: piani sequenza lunghi e ipnotici, primi piani sui volti, e in generale ho percepito, come tuo intento, quello di fare un film concettualmente complesso servendoti però di mezzi "poveri"; quelli che il cinema mainstream ha contribuito a far dimenticare, facendo sì che la gente sia sempre più poco abituata a pensare, a riflettere durante un film, a gustare un'inquadratura, a sviluppare una capacità attentiva. E' corretto?

Sì, certamente. Il film per me è un posto dove posso creare differenti concetti sul tempo, le sensazioni, le relazioni, ecc. Come ho detto non provo a dare risposte. L'arte non è scienza, e non è compito dell'arte rispondere a delle domande. Per come la vedo, l'arte deve provocare riflessioni, e lasciare che ognuno tragga le sue conclusioni.

L'arte mainstream crea risposte molto semplici, difatti piace a molte persone. Pensare è difficile e richiede una certa responsabilità. Non tutti possono fronteggiare questo compito. Mi rendo conto che i miei film hanno davvero una piccola nicchia di pubblico, ma questo pubblico, credo, è devoto.

• Come ti sei avvicinato al cinema?

Ero stanco delle naturali limitazioni dell'arte "tradizionale" e dei suoi linguaggi e forme espressive. Sentivo una mancanza di risorse. Avevo bisogno di spinte, movimenti, suoni, che, come puoi vedere, sono molto importanti nei miei film. All'inizio ho lavorato nell'arte video, dopo ho ampliato la mia attività nel fare film.

Privacy e cookies: questo sito utilizza cookies.
Per maggiori informazioni e per scoprire come effettuare la rimozione o il blocco, consulta: La nostra informativa sui cookies
Accetta e chiudi

Mi piacciono tutte le forme di arte visuale, il teatro contemporaneo e la musica classica.

• C'è un regista, un film, un libro, che ti ha "cambiato" la vita? O che è stato importante per te?

No, non ce ne sono. Certamente, molte opere d'arte mi hanno influenzato, ma non posso dirne una o alcune che hanno "cambiato la mia vita".

La libertà è la cosa più importante per me. Sono un artista e un regista davvero fortunato. Faccio sempre quello che voglio e che sento. Nessun committente mi ha mai ordinato cosa fare. Solo io decido cosa è buono o cattivo, cosa devo cambiare o cosa sviluppare. E' una situazione piacevole.

• Stai lavorando a qualche nuovo progetto?

Ora sono impegnato con una serie di cortometraggi. Uno di questo è già fatto (Merry- Go-Round) ed è stato mostrato in cinque Festival internazionali di cinema. Altri, non sono bene quanti, stanno per arrivare.Now I am working with the series of short films. One of them is made (Merry- Go-Round) and has been showed on five International Film Festivals. Another, the number is not known yet, are coming.

Merry- Go-Round
Trailer:
https://www.youtube.com/watch?v=cNXGuX1Z6l8

Lascia un commento

Il tuo indirizzo email non sarà pubblicato. I campi obbligatori sono contrassegnati *

Commento

Privacy e cookies: questo sito utilizza cookies.
Per maggiori informazioni e per scoprire come effettuare la rimozione o il blocco, consulta: La nostra informativa sui cookies
Accetta e chiudi

CUT !nsight
(http://cutinsight.com)

/ 18.02.2018

УКРАИНСКИЕ ХУДОЖНИКИ В КИНО

автор Джейди(http://cutinsight.com/author/zach/)

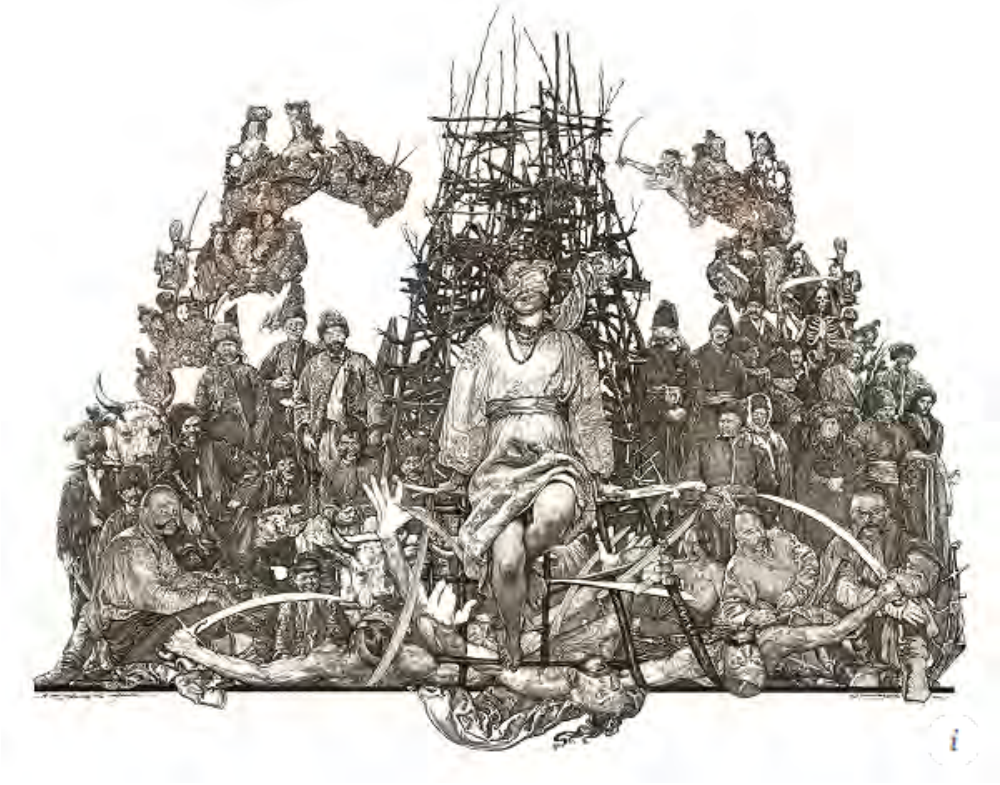

Каждый раз, когда художник меняет кисть на кинокамеру, — в кинематографе происходит маленькая революция. Мы отобрали наиболее яркие примеры того, как отечественные художники приходили в кино, открывая в нём неожиданные ракурсы, оригинальные стили и новые формы.

Одним из первых украинских мастеров, которые перешли из изобразительного искусства в кинематограф стал **Иван Кавалеридзе**. Бурный экспериментатор и неутомимый труженик, он установил целый ряд памятников по всей Украине. Длинный список его монументов венчают «Артём» в Святогорске и памятник княгине Ольге на Михайловской площади в Киеве. Однако в результате диких политических пертурбаций 1920-х годов многие его работы были снесены. Тогда-то Кавалеридзе и решил взяться за кинематограф.

Правда, целлулоидная плёнка не оказалась прочнее мрамора или бронзы. И его первый фильм «Ливень» (1929) был уничтожен. Однако те, кому в своё время удалось посмотреть эту картину, отмечают, что режиссёру удалось уникальным художественным образом пересказать сюжет поэмы Тараса Шевченко «Гайдамаки». Изысканно-эстетский язык этой ленты балансировал где-то между скульптурой и кинематографом.

Акцент на пластических решениях встречается и во многих других его лентах. Однако в те годы кино только-только обрело голос. А экранные герои тогда в большинстве своём перемещались словно на ходулях, а не летали в киберпространствах. Так что излишняя картинность киноязыка Кавалеридзе выглядела гармонично.

В этом отрывке из его фильма «Колиивщина» (1932) видно, что режиссёр сделал акцент на освещении героев ленты. Связанный крестьянин «перегрет» белым цветом, в то время как священник освещён плохо. Таким образом, художник подчёркнул праведность

первого и нечестивость второго. Сегодня этот приём стал для кинематографистов хрестоматийным. Тогда же это был ещё сугубо живописный ход.

Часто к кинематографу обращались и другие художники, работавшие на территории Украины. Одним из первых в этом плане стал **Василий Кричевский**, который оформлял фильмы ключевых для Украины режиссёров Петра Чардынина и Александра Довженко. Отрывок из фильма последнего — «Звенигора» (1928), в создании которого принимал участие Василий Кричевский:

Из ныне живущих украинских художников наиболее активно занимаются кинематографом Игорь Подольчак и Оксана Чепелик. Современная украинская киноиндустрия даёт возможность снимать фильмы далеко не всем профессиональным режиссёрам – не то, что людям из смежных профессий. Однако творчество, по крайней мере, этих двоих художников создаёт видимость, что в нашем кинематографе найдётся место даже экспериментаторам.

Одним из лучших художников отечественного кино был **Сергей Якутович**. Создавать декорации и костюмы для кино художник начал, когда ему было уже за пятьдесят.

Работы Якутовича появились в шести фильмах. Авторы этих лент отмечают высокое умение художника пересказывать сюжет исключительно с помощью статических визуальных образов. Это мастерство хорошо проявляется в его многочисленных иллюстрациях к книгам. «Возможно, я даже не художник, а интерпретатор и импровизатор текстов», —

Работа Сергея Якутовича

пояснял Якутович.

Для ленты Юрия Ильенко «Молитва за гетмана Мазепу» (2001) художник создал массивные инсталляции, монументальные многофигурные полотна и архитектурные формы, из-за чего критики назвали фильм «нарисованным кино».

За высококлассные декорации и костюмы к картине Владимира Бортко «Тарас Бульба» (2009) Якутович был отмечен национальной кинопремией России «Золотой орел».

Свой творческий путь **Игорь Подольчак** начал с живописи, но уже вскоре начал работать во многих других жанрах изобразительного искусства. Так что после освоения видеоарта, фотографии и перформанса – он взялся и за кинематограф.

В 2008 году вышла его дебютная полнометражная лента «Las Meninas». Некоторые критики назвали этот эстетско-экспериментальный фильм «новым словом в кинематографе». Эта картина участвовала в 27 международных кинофестивалях.

Эпатаж в фильмах Подольчака тесно переплетается с философствованием. А откровенность граничит с патологией. Нередко в своих лентах Подольчак эксплуатирует приём «оживших картин». Статичные, скрупулёзно выстроенные композиции кадров в таком случае выглядят красноречивее, чем любой экшн.

«В каком бы жанре ты не работал – ты продолжаешь красить одну и ту же картину... Кино открывает бОльшие возможности, чем живопись, ведь оно динамичное и существует во времени», — размышляет Игорь Подольчак.

В 2012 году вышла его вторая не менее провокационная, экспериментальная, вызывающая, экстравагантная и, наконец, прекрасная полнометражная лента «Delirium»:

Заниматься живописью актриса **Лариса Кадочникова** начала с 70-х годов. По мнению ее друзей, в своих картинах артистка выражает чувства, которые ей не дано было сыграть на сцене или в кино. Она написала около сотни картин, среди которых встречается

графика, натюрморты, пейзажи и абстракция. Ее произведениям присущи трогательные сюжеты, фантасмагоричность, ощущение светлой грусти и позитивный взгляд на мир.

«Есть сны, есть впечатления, которые навеяны жизнью. Случается, увидишь что-то необычное и это трансформируется в образы, но чаще они появляются сами по себе. Кладу перед собой чистый лист и наблюдаю, как на нем проступают те или иные изображения. Всё вроде выступает на ровной поверхности, и мне остается только обвести контуры. Затем ввожу краску и все оживает...» — рассказывает актриса.

Картина Ларисы Кадочниковой

Свой творческий путь художник и режиссёр **Сергей Маслобойщиков** начинал в качестве графика, закончив Киевскую Художественную Академию. Только после этого он овладел режиссурой и начал ставить спектакли, а также снимать фильмы. Его фильмы отличаются интересной пластикой, а отдельные мизансцены в них красноречивые даже когда актеры молчат.

Работа Сергея Маслобойщикова

Кинематограф и видеоарт открывают дополнительные пространства и для творчества **Оксаны Чепелик**(http://cutinsight.com/poeziya_istoricheskih_razlomov/). Её смелые видео работы – это поиск новой творческой реальности и вместе с тем критика упаренного мрака украинских реалий. Это фейерверки образов и чётко продуманные матрицы смыслов. На сегодняшний день в её фильмографии около 20 лент, а также целый ряд работ, выходящих за рамки традиционного

кинематографа.

Контурное представление о видео-творчестве Чепелик можно сформировать по этим пяти фрагментам из разных её проектов.

Художница свободно путешествует по самым разнообразным жанрам и по неожиданным темам. Акцент же в её работах делается, прежде всего, на философских, социальных и этических вопросах.

В творчестве вышеупомянутых художников кино существует отдельно от остальных жанров, которыми они занимаются. А другая художница **Юлия Лазаревская** иногда использует фильмы для того, чтобы в какой-то мере расширить пространство её живописных полотен и фотографий.

Картина Юлии Лазаревской

Её произведения создаются, словно под действием невыносимой лёгкости бытия. Калейдоскопические ассоциации в её фильмах расширяют внутренний космос зрительского сознания до бесконечности. Например, короткометражная работа «Меандр» (2011):

Кинематограф стал лишь одним из этапов в пестром творческом поиске художника **Анатоля Степаненко**. В разное время он создавал инсталляции, перформансы, собирал людей на художественные акции, писал стихи, фотографировал и т.д. Стили и жанры он выбирает стихийно. Единственное, что остается неизменным в его творческой личности – четкое следование канонам постмодернизма и желание убежать от стереотипов.

Он снял всего несколько лент, в которых просматривается смесь разных видов искусства. Его дебют – короткометражка «Луна. Ноктюрн» (1986) снятая по мотивам прозы В. Шевчука, а первый полнометражный фильм «Часовщик и курица» (1987) — по пьесе И. Кочерги. После этого он создал еще несколько видео «Коллаж» (1992), «Подземные танцы» (1998) и др.

Картина Анатолия Степаненко

Художница **Эмма Беглярова** пришла в кино в 1975 году и с тех пор создала костюмы для таких лент, как «Одинокая женщина желает познакомиться» (1986) Вячеслава Криштофовича, сериала «Доктор Живаго» (2005) Александра Прошкина, «Далеко от Сансет-бульвара» (2006) Игоря Минаева и т. д. За последний она была удостоена премии «Золотой орел». Костюмы и декорации Бегляровой чрезвычайно точно передают атмосферу и настроение эпохи, которая показывается в ленте.

В своей живописи художница отдаёт предпочтение женским мотивам – хорошо известна её серия портретов «Фемины» (2007). «Женщина — совершенное творение со светлыми, мягкими линиями. Мужчин изображать не люблю. Они неуклюжи. И художнице легче отыскать именно женскую натуру», — комментирует художница.

Картина Эммы Бегляровой «Отдых»

Непревзойденный и несколько абсурдный визуальный ряд фильмов Киры Муратовой выглядел бы совсем иначе, если бы не участие её мужа – художника **Евгения Голубенко**(http://cutinsight.com/evgeniy_golubenko_kino_-_zona_riskovannogo_zemledeliya_/). Декорации в этих лентах искажают реальность, благодаря чему острее ощущается контраст между эстетическим и уродливым.

Кроме живописи Голубенко, которую можно встретить в фильмах «Три истории» и «Письмо в Америку», художник также создает фотографии и коллажи. «Свалка, мусорка, каморка – вот места, где любое сочетание предметов является абсолютно

оправданным. Ненужные и поломанные вещи, утратив прежний апломб, валяются рядом и разговаривают, как персонажи Андерсена», — объясняет природу своих коллажей художник.

Продюсер **Владимир Филиппов** («Червоный», «Гнездо горлицы», «Стремглав») вдохновляется в своем творчестве игрой света. Его работы – это попытка понять информацию, как материю. В своих картинах он создает эмоциональное отражение нашей действительности. Это своеобразный поиск финальной правды. Попытки понять ее границу.

Абстрактным искусством Филиппов занимается с 1987 года. Работая в свое время на севере, он долго следил за рефлексиями и фантомами полярных ночей. «Если мне хочется заняться фигуративом, то беру в руки фотоаппарат. Некоторое время я активно занимался видеоартом. Одна из видеоартовских работ выставлялась в Третьяковской галерее», — говорит он.

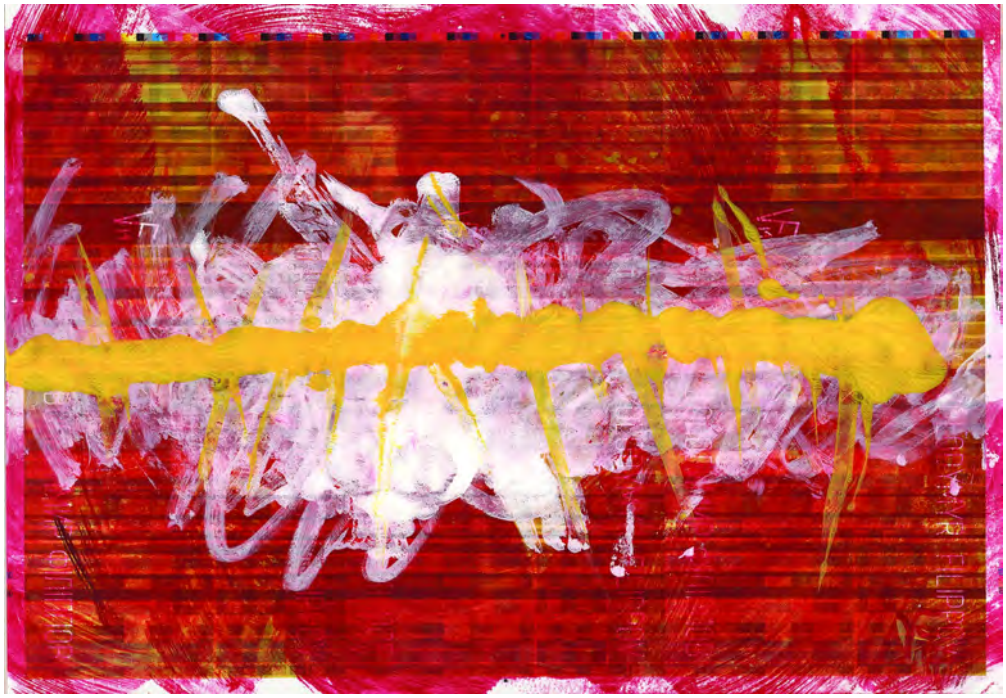

Картина Владимира Филиппова

Художник **Алексей Левченко** пришел в кино в конце 70-х годов прошлого века и на сегодняшний день в его творчестве уже почти 30 фильмов разных жанров и форматов. Он работал над столь известными лентами, как «Урга: территория любви» (1991) Никиты Михалкова, сериал «День рождения Буржуя» (2000) Анатолия Матешко, «Храни меня, мой талисман» (1986) Романа Балаяна и т.д. В 1993 году Алексей Левченко самостоятельно снял фильм «Елисейские поля», который, однако, был воспринят достаточно сдержанно.

Сюжеты на полотнах Левченко – фантасмагорические, а цвета – приглушенные, будто изображение снято в черно-белую пленку. А в четко выстроенной композиции чувствуется постановка. Живопись и графика для Левченко – своего рода продолжение его кинематографических размышлений.

Картина Алексея Левченко

В меньшей мере кинематографом занимается украинский художник **Фёдор Александрович**(http://cutinsight.com/dyatel_nastuchal_na_rossiyu/) («Русский дятел»). Иногда же художников приглашают в кино за счёт их колоритной внешности. Например, иконописец **Лев Скоп** сыграл эпизодическую роль в драме «Братья. Последняя исповедь», а дизайнер **Андрей Ермоленко** – перевоплотился в эффектного гангстера в комедийной рекламе. Актёр-многостаночник **Георгий Делиев** активно снимается в кино, играет в театре, выходит на сцену в качестве музыканта, а также занимается живописью. **Александр Ройтбурд** как занимался видеоартом, так и появлялся в качестве актёра в одном из фильмов Александра Шапиро. Занимался живописью и режиссёр **Юрий Ильенко**(http://cutinsight.com/ghivopisy_kak_teny_tvorchestva_yuriya_ilyenko-2/). А художник **Василий Цаголов**(http://cutinsight.com/hudozhnik-vasilij-tsagolov-zhivopis-porozhdyonnaya-kinematografom/) в 90-х снял пять фильмов.

Несмотря на то, что отечественный кинематограф еще не достиг уровня киноиндустрии – он уже стал неотъемлемой частью культурного процесса в Украине, что лишний раз подтверждает его плотное взаимодействие с другими видами искусства.

VOGUE UA CONFERENCE

Куратор Александр Соловьев о выставке «FLASHBACK. Українське медіа-мистецтво 1990-х»

28 февраля 2018

1 марта в "Мыстецком Арсенале" открывается выставка, посвященная украинскому медиаискусству 90-х годов. В десяти залах кураторы представляют больше 100 работ, от знаковых видео Александра Гнилицкого до экспериментов Александра Ройтбурда. О "забавах" художников, которые переросли в полноценное направление в истории украинского искусства, Vogue.ua рассказал сокуратор выставки Александр Соловьев.

Александр Соловьев
Как все начиналось?

Девяностые годы в украинском искусстве прошли под знаком медиаарта. Видео телевизионщики снимали и до этого, но в эти годы оно пришло именно в украинскую арт-среду. В начале для художников это была забава, эксперимент, но спустя годы стало мейнстримом. Повлияло еще и то, что искусство в этот период ушло со "стен" и вошло в пространство: пришло время инсталляций. Видео становилось их частью.

Арсен Савадов, Георгий Сенченко, "Голос любви", 1994

Формально первый опыт видеоарта случился во Львове. Игорь Подольчак и Игорь Дюрич, работавшие под грифом "Фонд Мазоха", в 1991 году сделали проект "Art in space", запустив на станцию "Мир" свои графику и рисунки. Рисунки, как и космонавты, которые их представляли в небольшом репортаже, летали в невесомости, а художники таким образом размышляли об утрате значимости искусства, которая наблюдалась в девяностые.

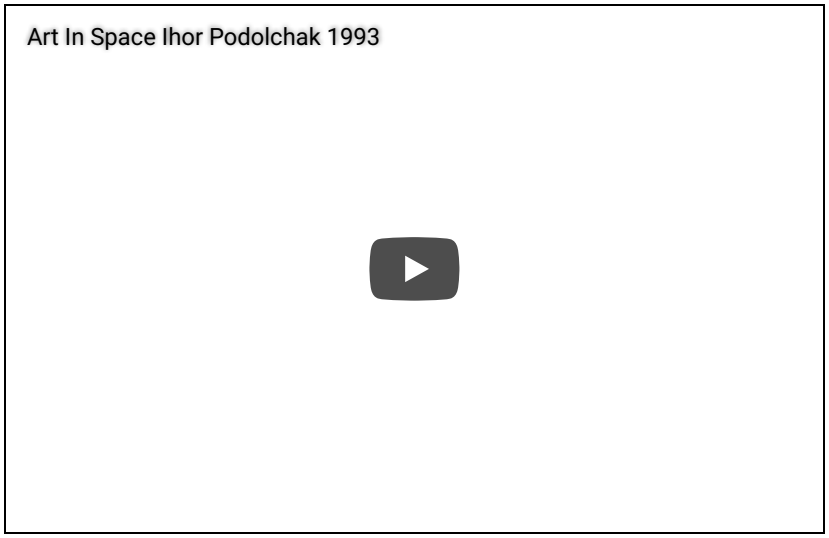

Какую роль в развитии видеоарта сыграли художники сквота "Парижская коммуна"?

В Киеве медиаискусство родилось именно в стенах Парижской коммуны. Я хорошо помню день, когда Александр Гнилицкий снял видео "Спящая красавица в стеклянном гробу" - по сути, это было началом видеоарта в Киеве. В один из дней марта 1992 года он пошел на Сенной

рынок, притащил оттуда кучу оргстекла, эпоксидную смолу, пришел на Паркоммуну и начал там экспериментировать. У Гнилицкого на Парижской коммуне было несколько комнат, и одну из них он переоборудовал в видеостудию. Камеру привез из Нью-Йорка Арсен Савадов: в 1992 году у них с Георгием Сенченко была большая выставка в Сохо. Они привезли из Штатов массивную, хорошую камеру, которую и одолжили Гнилицкому. Гнилицкий сам смастерил стеклянный гроб, а роль невесты, лежащей в нем, играла его тогдашняя супруга Наталья Филоненко. И сегодня это видео воспринимается как смелый эксперимент. Через год Гнилицкий вместе с Филоненко и Максимом Мамсиковым сняли свое резонансное видео "Кривые зеркала", сексуальные импровизации на тему воображаемой "шведской семьи". Оба этих видео можно будет увидеть на выставке в Мыстецком Арсенале.

"Кривые зеркала", Александр Гнилицкий, 1993 год

О самых дерзких работах

Широкая аудитория знает Александра Ройтбурда как живописца, но в 1990-ые годы он много экспериментировал с другими визуальными формами, в том числе и с видео. В 1998 году он снял фильм "Психоделическое вторжение броненосца "Потемкин" в тафтологический галлюциноз Сергея Эйзенштейна". Кадры из знаменитого фильма Эйзенштейна он дополнил сюрреалистичными сценами, снятыми в одесской художественной среде. Вышло смело. Премьера была на выставке в Художественной музее. В одном из залов висела огромное полотно классика соцреализма Леонида Мучника, представителя официального искусства: на эту "официальную" картину, запечатлевшую похороны потемкинцев, Ройтбурд проецировал свое видео. Соединение официального и экспериментального, света и цвета, статики и движения - в итоге получился интересный симбиоз. На выставке был известный европейский куратор Харальд Зееман. Перформанс Ройтбурда его так впечатлил, что тот пригласил его в основной проект Венецианской биеннале в 2001 году. Сейчас это видео в коллекции нью-йоркского МОМА.

Как смотреть выставку

Видео, сделанные художниками в девяностые и записанные на VHS, сегодня более-менее оцифрованы - в принципе, их можно просто посмотреть на компьютере. Но у нас нет цели показать зрителю весь архив, скорее интересно поместить все это в выставочное пространство: как одна работа сочетается с другой, как резонируют друг с другом залы и темы. Даже профессионалу, чтобы посмотреть все видео на нашей выставке, нужно часов 5, не меньше - но цели утомить зрителя у нас нет. Можно пропускать что-то, что-то просто смотреть, не надевая наушники, к чему-то возвращаться. Кому-то, учитывая развитие новых технологии, видео 90-х может показаться наивным, но в нем есть особая поэтичность и своя эстетика. Эти работы с сильной печатью времени, многие из них довольно жесткие - они действительно рефлесируют жизнь того непростого десятилетия.

Isupov ZHAGA

Yes

выставка · искусство ·

33 LISTS

COLLECTION
Ukraine

Famous Writers | Famous Artists | Best Tennis Players | Famous Bands | Famous Soccer Players | Famous Female Athletes | F

Photo: ILikemycountry.com

WRITERS

Famous Writers from Ukraine

Reference
11k views • 103 items • Follow • Embed

List of famous writers from Ukraine, listed alphabetically with photos when available. Ukraine is home to many prolific writers, including those who write fiction, non-fiction, poetry, biographies and more. These are some of the best Ukrainian writers that have ever lived, so if you're a native of Ukraine and an aspiring writer then use this list as inspiration to achieve your own writing goals.

Igor Voloshin and Ivan Mykolaychuk are only the beginning of the writers on this list.

This list answers the questions, "Who are popular Ukrainian writers?" and "Which writers are from Ukraine?"

You can click on the names of these renowned writers of Ukraine in order to get more information about each one. Some of these historic writers may no longer be living in Ukraine, but they're all of Ukraine descent.

list ordered by | original order | writers | search list

1 Nikolai Gogol
Died at 43 (1809-1852)

2 Olga Kurylenko
age 38

3 Kira Muratova
age 83

4 Yevgeniy Yevtushenko
age 84

5 Alexander Dovzhenko
Died at 62 (1894-1956)

Died at 68 (1903-1973)

7

Kazimir Malevich
Died at 56 (1879-1935)

8

Sergei Bondarchuk
Died at 74 (1920-1994)

9

Leonid Trauberg
Died at 88 (1902-1990)

10

Clarice Lispector
Died at 57 (1920-1977)

11

Sam Spewack
Died at 72 (1899-1971)

12

Anton Makarenko
Died at 51 (1888-1939)

13

Lucian Pintilie
age 84

14

Gene Stupnitsky
age 40

15

Achmed Abdullah
Died at 64 (1881-1945)

16

Aleksander Ford
Died at 72 (1908-1980)

17

Aleksandr Ptushko
Died at 73 (1900-1973)

18

Vadim Perelman
age 54

19

Sophie Tucker
Died at 79 (1887-1966)

The Best Tennis Players from Ukraine

Died at 67 (1884-1951)

21
Ivan Franko
Died at 60 (1856-1916)

22 Sy Bartlett
Died at 78 (1900-1978)

23 Alex Gottlieb
Died at 82 (1906-1988)

24 Lew Brown
Died at 65 (1893-1958)

25 Jan Łomnicki
Died at 73 (1929-2002)

26
Karl Emil Franzos
Died at 56 (1848-1904)

27
Ivan Mykolaychuk
Died at 46 (1941-1987)

28
Lev Arnshtam
Died at 74 (1905-1979)

29 Lev Slavin
Died at 88 (1896-1984)

30 Aleksandr Razumny
Died at 81 (1891-1972)

31 John Paskievich
age 69

32 Igor Kovalyov
age 54

33 Anita Doron
age 43

The Greatest Love Poems Ever Written

The Best Olympic Athletes from Ukraine

Died at 72 (1722-1794)

35 Boris de Fast

36
Mark Donskoy
Died at 80 (1901-1981)

37 Igor Voloshin
age 43

38
Andrey Kurkov
age 56

39 Jacobo Timerman
Died at 76 (1923-1999)

40 Jed Harris
Died at 79 (1900-1979)

41
Ihor Podolchak
age 55

42
Julia Davis
age 43

43 Fridrikh Gorenshtein
Died at 70 (1932-2002)

44 Jenő Janovics
Died at 73 (1872-1945)

45
Sheilah Graham Westbrook
Died at 84 (1904-1988)

46 Arthur Kober
Died at 75 (1900-1975)

47
Bertha Kalich
Died at 65 (1874-1939)

Last Words Written By Famous People In Their Suicide Notes

20 Books to Read in Your 20s

Died at 81 (1903-1988)

49 Yuriy Moroz
age 61

50 Amvrosii Metlynsky
Died at 56 (1814-1870)

51 Andrei Zagdansky
age 61

52
Jacob Marschak
Died at 79 (1898-1977)

53 Igor Maiboroda
age 58

54 Anatoly Kasheida
Died at 70 (1928-1998)

55 Alan Badoev
age 36

56 Jack Garfein
age 87

57 Boris Undorf
age 38

58 Fanya Foss
Died at 91 (1904-1995)

59 Leonid Osyka
Died at 61 (1940-2001)

60
Abraham Goldfaden
Died at 68 (1840-1908)

61 Sever Gansovsky
Died at 72 (1918-1990)

63
Ivan Kotliarevsky
Died at 69 (1769-1838)

64
Vaslav Nijinsky
Died at 60 (1890-1950)

65
John Demjanjuk
Died at 92 (1920-2012)

66
Ivan Drach
age 81

67
César Tiempo
Died at 74 (1906-1980)

68
Igor Savchenko
Died at 44 (1906-1950)

69
Anatoli Granik
age 99

70
Anna Abramova

71
Ivan Mazepa
Died at 70 (1639-1709)

72
Oksana Zabuzhko
age 57

73
Yaroslav Trofimov
age 48

74
Grigoriy Oster
age 70

75
Naum Z. Shor
Died at 69 (1937-2006)

77 Lidiya Kompaniyets
Died at 89 (1914-2003)

78 Leonid Dimov
Died at 61 (1926-1987)

79 Leonid Barats
age 46

80 Rostislav Khait
age 46

81 Eugene Komarovsky
age 57

82 Ben Klassen
Died at 75 (1918-1993)

83 Arkadi Arkanov
age 84

84 Ihor Pavlyuk
age 50

85 Pavlo Zahrebelnyi
Died at 85 (1924-2009)

86 Les Kurbas
Died at 50 (1887-1937)

87 Boris Gorbatov
Died at 46 (1908-1954)

88 Aleksandr Levada
Died at 46 (1909-1955)

89 Mikhail Kravchuk
Died at 50 (1892-1942)

91 Lamed Shapiro
Died at 70 (1878-1948)

92 Liudmyla Skyrda
age 72

93 Volodymyr Sosyura
Died at 67 (1898-1965)

94 Thaddeus Mann
Died at 85 (1908-1993)

95 Vasyl Stus
Died at 47 (1938-1985)

96 Arseny Tarkovsky
Died at 82 (1907-1989)

97 Regina Derieva
Died at 64 (1949-2013)

98 Fyodor Berezin
age 57

99 Yevhen Hutsalo
Died at 58 (1937-1995)

100 Mykola Kulish
Died at 45 (1892-1937)

LOAD MORE ↓

Filed Under: Writers > Books, Ukraine

ADVERTISEMENT

Медиаискусство в Украине: 7 главных работ

#АРТ

Автор: Ольга Артеменко

07 Марта 2018г. 14:10

0 524 170

SHARE TWEET

ОБСУЖДАЕМОЕ

7 #ГОРОД
В Киеве появится отель для занятий сексом

5 #СОЦИУМ
Фейсбук умирает. Пора паковать вещи

4 #LAB
Омелян рассказал об «украинском Hyperloop»

ЧИТАТЕЛИ РЕКОМЕНДУЮТ

POCKET

1 марта в «Мистецьком Арсенале» открылась выставка «FLASHBACK. Украинское медиаискусство 1990-х».

Обращение к цифровым медиа в Украине совпало с развалом Советского Союза и обретением независимости, поэтому в своих работах художники не только начали экспериментировать с незнакомыми ранее инструментами, но и стали все чаще и увереннее разрывать шаблоны и нарушать устоявшиеся в обществе табу.

Тело и сексуальность, ирония на грани абсурда, психоделика и массовая культура – таким предстает украинское медиаискусство, в котором оставили след Александр Ройтбурд, Арсен Савадов, Илья Чичкан, Василий Цаголов, Максим Мамсиков и другие художники, стоявшие у истоков укрсучарта.

В проекте FLASHBACK представлена ретроспектива произведений отечественного медиаискусства. Многие из них экспонировались для широкой публики лишь однажды, а

2808 #ГОРОД
В Киеве появится отель для занятий сексом

2369 #СОЦИУМ
Фейсбук умирает. Пора паковать вещи

1799 #СТИЛЬ
Почему одежда украинских дизайнеров не может ...

САМОЕ ПРОСМАТРИВАЕМОЕ

21741 #ГОРОД
В Киеве появится отель для занятий сексом

19395 #СОЦИУМ
Фейсбук умирает. Пора паковать вещи

13389 #СОЦИУМ
5 признаков того, что вы тупеете

некоторые не выставлялись в Украине вообще. Кураторы Александр Соловьев и Соломия Савчук определили «большую семерку» – ключевые работы, которые заложили фундамент и определили курс украинского медиаискусства.

1. HIGHWAY NYMAN

Мирослав Кульчицкий, Вадим Чекорский

1998

Представители одесского медиаарта

Мирослав Кульчицкий и Вадим Чекорский использовали в этой работе метод ready-made, сочетав кадры из фильма «Терминатор» и композицию «Memorial» британского композитора-минималиста Майкла Наймана. Авторы умышленно зациклили видео и, по словам критика Надежды Пригодич, таким образом «эстеризировали «новую варварскую культуру». По словам кураторов выставки **FLASHBACK**, эта работа стала квинтэссенцией всего проекта.

2. КРИВЫЕ ЗЕРКАЛА. ЖИВЫЕ КАРТИНЫ

Александр Гнилицкий, Наталья Филоненко, Максим Мамсиков

1993

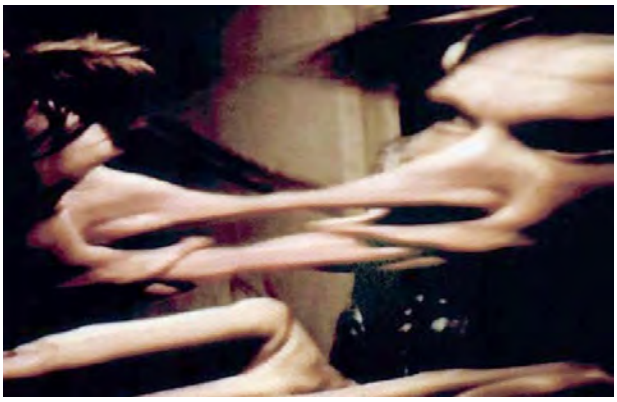

А эта психоделическая работа родилась в знаменитом киевском сквоте «Парижская коммуна», где

обитали ее авторы, более известные широкой публике как живописцы. Для ее создания художники использовали старые кривые зеркала из «комнаты смеха», купленные по дешевке с рук.

3. ИСКУССТВО В КОСМОСЕ

Фонд Мазоха

1993

Фантазия львовского объединения «Фонд Мазоха» на тему того, как бы выглядела выставка украинских художников в космосе. По словам

куратора Янины Пруденко, это видео стало одним из первых произведений искусства, созданных в независимой Украине, а в 1993 году эта работа представила нашу страну на Биеннале искусства в Сан-Паулу.

4. МОЛОЧНЫЕ СОСИСКИ

Василий Цаголов

1994

Мистический триллер с элементами эротики Василия Цаголова считают одной из ключевых работ украинского современного искусства. В нем идет речь о маньяке, который правит миром. Диалоги в фильме такие же абсурдные, как и сюжет – по словам Цаголова, сценарий придумывался прямо во время съемок.

5. МЕЛЬЕС 2000

Глеб Катчук

1999

В этой работе использованы кадры из фильма «Путешествие на Луну» французского иллюзиониста, режиссера и основателя кинематографа Жоржа Мельеса. Глеб Катчук сочетает фрагменты этой ленты с характерной для девяностых телевизионной эстетикой, где благодаря методу коллажа происходит столкновение двух эпох – прошлой (аналоговой) и современной, утопающей в водовороте информации

и новых медиа.

6. ПСИХОДЕЛИЧЕСКОЕ ВТОРЖЕНИЕ БРОНЕНОСЦА «ПОТЕМКИН» В ТАВТОЛОГИЧЕСКИЙ ГАЛЛЮЦИНОЗ СЕРГЕЯ ЭЙЗЕНШТЕЙНА

Александр Ройтбурд

1998

На создание этой работы Ройтбурда побудил случай на выставке «Академия холода», которую он курировал в Одесском художественном музее. Администрация музея не разрешала убрать из экспозиции картину, посвященную событиям на броненосце «Потемкин». За основу своего видео художник взял немой фильм Сергея Эйзенштейна и объединил их с кадрами, снятыми с Одессе при участии его знакомых.

Это видео находится в коллекции

нью-йоркского MoMA, а в 2001 году Ройтбурд представил его на 49-й Венецианской биеннале, став первым в независимой Украине участником этого форума.

7. ГОЛОСА ЛЮБВИ

Арсен Савадов и Георгий Сенченко

1994

А эту работу в 90-х проецировали на здание Баухауса в рамках фестиваля видеоарта в Дессау. Главные провокаторы украинского современного искусства Савадов и Сенченко снимали это видео на палубе корабля, а его героями стали настоящие матросы, которые ради искусства не постеснялись попозировать в пачках.

Відкриті тренування: Франківськ готується до півмарафону

Пошук

ГОЛОВНА → ПОДІЇ → Мистецтво

Виставка графіки Ігоря Подольчака

04 квітня 2018 - 28 квітня 2018

Гелерея «Чеч» (вул. Коновальця, 80а)

Подольчак Ígор (1962 р., Львів) — український режисер, сценарист, продюсер, художник та куратор сучасного мистецтва. Член Української Кіноакадемії. Співзасновник творчого об'єднання «Фонд Мазоха» та співавтор всіх його мистецьких акцій та проектів. Живе і працює у Києві та Львові.

Станковою графікою займається з 1981 року. У своїх роботах використовує техніку офорту, акватинти, гравюри, сліпого травлення, сухої голки. Як правило, всі ці техніки комбінує, досягаючи надзвичайної глибини чорного, широкого діапазону сірого, різноманітних фактур та рельєфів. Працює на цинкових пластинах. Формат робіт варіюється від мініатюри (2х3 см) до, що досить незвично для техніки інтагліо, великих робіт (50х40 см).

Виставкову діяльність почав 1985 року. Брав участь у понад 150 міжнародних виставках. Автор численних проектів у галузі образотворчого мистецтва, лауреат 25 міжнародних виставок. Твори Подольчака знаходяться в 26 музеях і публічних колекціях.

Одна з персональних виставок була першою в історії художньою виставкою в космосі, яка відбулась на російській орбітальній станції «Мир» 25 січня 1993 року. Було виставлено два офорти Подольчака. Виставка була реалізована за участю російських космонавтів Сергія Авдєєва і Анатолія Соловйова. Реєстрація проекту була зроблена на відео (5 хв.). Ця виставка стала частиною проекту «Мистецтво в космосі» , який вперше представляв Україну (куратор Марта Кузьма) на Бієнале мистецтва у Сан-Паулу, Бразилія 1994 року.

Мітки: ігор подольчак

PROGRAMME 2018

Wednesday April 18

h 19:00 - Hostel Marina (https://www.google.it/maps/preview?q=Hostel+Marina,+Scalette+San+Sepolcro,+Cagliari&hl=it&ll=39.217675,9.114168&spn=0.010822,0.01929&sll=40.086242,8.978921&sspn=2.73578,4.938354&oq=hostel+marina&t=m&z=16&iwloc=A)OPENING CEREMONY - Festival's presentation and screenings

Achentannos (/en/film/achentannos) - 19' - Italy
Il Limite (/en/film/il-limite) - 5' - Italy
Lost in the white (/en/film/lost-white) - 17' - Italy

h 21:15 - Hostel Marina (https://www.google.it/maps/preview?q=Hostel+Marina,+Scalette+San+Sepolcro,+Cagliari&hl=it&ll=39.217675,9.114168&spn=0.010822,0.01929&sll=40.086242,8.978921&sspn=2.73578,4.938354&oq=hostel+marina&t=m&z=16&iwloc=A) and Auditorium Comunale (https://www.google.it/maps/place/Auditorium+di+Cagliari/@39.215497,9.114554,16z/data=!4m2!3m1!1s0x12e73408efb7324b:0x24d4590aee35a4a8?hl=it)

BEST SHORT FINAL (I)

She"eriot (/en/film/sheeriot) - 19' - Israel
Arrivare (/en/film/arrivare) - 4' - Spain
The Neverending Wall (/en/film/neverending-wall) - 12' - Spain
Le Grand Bain (/en/film/le-grand-bain) - 16 - France
Nothing happens (/en/film/nothing-happens) - 12' - Denmark, France

pause 10'

Les Bones Nenes (/en/film/les-bones-nenes) - 17' - Spain
A drowning man (/en/film/drowning-man) - 15' - Denmark, UK, Greece
Indios Y Vaqueros (/en/film/indios-y-vaqueros) - 4' - Spain
Kapitalistis (/en/film/kapitalistis) - 16' - Belgium

pause 10'

Bonboné (/en/film/bonbone) - 15' - Palestine, Lebanon

Thursday April 19

h 16:30 – Hostel Marina (https://www.google.it/maps/preview?q=Hostel+Marina,+Scalette+San+Sepolcro,+Cagliari&hl=it&ll=39.217675,9.114168&spn=0.010822,0.01929&sll=40.086242,8.978921&sspn=2.73578,4.938354&oq=hostel+marina&t=m&z=16&iwloc=A)Human/Nature - unconventional views on the human/nature relationship

Inhibitum (/en/film/inhibitum) - 8' - Belgium
No-Go Zone (/en/film/no-go-zone)- 10' - Belgium
Niggun (/en/film/niggun) - 12' - Israel
Sog (/en/film/sog) - 10' - Germany *(Animation & Stop Motion Special Award finalist)*
Memola ¿qué Son Los Sistemas Históricos De Regadío? (/en/film/memola1)- 2' - Spain
Memola ¿por Qué Son Importantes Los Sistemas Históricos De Regadío? (/en/film/memola2) - 2' - Spain

h 17:15 – Hostel Marina (https://www.google.it/maps/preview?q=Hostel+Marina,+Scalette+San+Sepolcro,+Cagliari&hl=it&ll=39.217675,9.114168&spn=0.010822,0.01929&sll=40.086242,8.978921&sspn=2.73578,4.938354&oq=hostel+marina&t=m&z=16&iwloc=A)

Sustainability in Vision
presented by Sardegna Film Commission

h 18:00 – Auditorium Comunale (https://www.google.it/maps/place/Auditorium+di+Cagliari/@39.215497,9.114554,16z/data=!4m2!3m1!1s0x12e73408efb7324b:0x24d4590aee35a4a8?hl=it)

STILE LIBERO (FREE STYLE) I

Il Limite (/en/film/il-limite) - 5'- Italy
La Quiete (/en/film/la-quiete) - 15' - Italy
Funky Lola (/en/film/funky-lola) - 16' - Spain
Univitellin (/en/film/univitellin) - 15' - France
Jenny Loves Satan (/en/film/jenny-loves-satan) - 14' - U.S.A.
Avec Thelma (/en/film/avec-thelma) - 14' - Belgium
Defuncionario (/en/film/defuncionario) - 17' - Spain
Vida Y Muerte De Jennifer Rockwell (/en/film/vida-y-muerte-de-jennifer-rockwell) - 13' - Spain

p. 10:00 - Hostel Marina (https://www.google.it/maps/preview?q=Hostel+Marina,+Scalette+San+Sepolcro,+Cagliari&hl=it&ll=39.217675,9.114168&spn=0.010822,0.01929&sll=40.086242,8.978921&sspn=2.73578,4.938354&oq=hostel+marina&t=m&z=16&iwloc=A)

"13.11" web series

presented by Adam Selo and Mario Piredda

19"35"' (/en/film/1935) - 11' - France
El hijo de Fatima (/en/film/el-hijo-de-fatima) - 13' - Spain
Anna & Bassam (/en/film/anna-bassam) - 10' - Latvia
What God wants (/en/film/what-god-wants) - 10' - Germany
Hoje nao (/en/film/hoje-nao) - 9' - Portugal
Nina (/en/film/nina) - 12' - Italy

h 21:15 - Hostel Marina (https://www.google.it/maps/preview?q=Hostel+Marina,+Scalette+San+Sepolcro,+Cagliari&hl=it&ll=39.217675,9.114168&spn=0.010822,0.01929&sll=40.086242,8.978921&sspn=2.73578,4.938354&oq=hostel+marina&t=m&z=16&iwloc=A) and Auditorium Comunale (https://www.google.it/maps/place/Auditorium+di+Cagliari/@39.215497,9.114554,16z/data=!4m2!3m1!1s0x12e73408efb7324b:0x24d4590aee35a4a8?hl=it)

BEST SHORT FINAL (II)

Cubeman (/en/film/cubeman) - 19' - Hungary
Written / Unwritten (/en/film/written-unwritten) - 20' - Romania
Tabib (/en/film/tabib) - 9' - Spain, Italy

pause 10'

Madre (/en/film/madre) - 18' - Spain
Los Desheredados (/en/film/los-desheredados) -19' - Spain
Jää (/en/film/jaa)- 15' - Estonia

h 23:15 - Hostel Marina (https://www.google.it/maps/preview?q=Hostel+Marina,+Scalette+San+Sepolcro,+Cagliari&hl=it&ll=39.217675,9.114168&spn=0.010822,0.01929&sll=40.086242,8.978921&sspn=2.73578,4.938354&oq=hostel+marina&t=m&z=16&iwloc=A) and Auditorium Comunale (https://www.google.it/maps/place/Auditorium+di+Cagliari/@39.215497,9.114554,16z

/data=!4m2!3m1!1s0x12e73408efb7324b:0x24d4590aee35a4a8?hl=it)

Profondo Skepto

(/)

Thriller, Horror, Splatter (warning: adult contents)

Birthday (/en/film/birthday) - 16' - Italy
The exam (/en/film/exam) - 9' - Russia
Lost In The White (/en/film/lost-white) - 17' - Italy
Arcana (/en/film/arcana) - 7' - Spain

h 00:10 – Auditorium Comunale (https://www.google.it/maps/place/Auditorium+di+Cagliari/@39.215497,9.114554,16z/data=!4m2!3m1!1s0x12e73408efb7324b:0x24d4590aee35a4a8?hl=it)

Special screening Fish&Chips Festival - International erotic film festival (http://www.fishandchipsfilmfestival.com)

(warning: adult contents)

Crystal Clear - 4' - UK
Don't call me - 3' - France
L-UV-E - 5' - Germany
Taste Of Love - 5' - Austria
Karate Condom - 1' - Italy

Friday April 20

h 10:30 – Auditorium Comunale (https://www.google.it/maps/place/Auditorium+di+Cagliari/@39.215497,9.114554,16z/data=!4m2!3m1!1s0x12e73408efb7324b:0x24d4590aee35a4a8?hl=it)

Schools' Matinée

Skepteen short films

Kid Arthur (/en/film/kid-arthur) - 5' - United Kingdom
Where Have the Flowers Gone? (/en/film/where-have-flowers-gone) - 6' - Hong Kong
Bullet Time (/en/film/bullet-time) - 6' - Netherlands
Jenny Loves Satan (/en/film/jenny-loves-satan) - 14' - U.S.A.

following: Schools Special Award Final

In....genere (/en/film/ingenere) – 12' - Italy
The final list (/en/film/final-list) – 13' - Italy
Photostory (/en/film/photostory-0) – 7'- Italy
Homo (/en/film/homo) – 20' - Italy

h 13:00 – Hostel Marina (https://www.google.it/maps/preview?q=Hostel+Marina,+Scalette+San+Sepolcro,+Cagliari&hl=it&ll=39.217675,9.114168&spn=0.010822,0.01929&sll=40.086242,8.978921&

spn=2.73578,4.938354&oq=hostel+marina&t=m&z=16&iwloc=A)

CINEMATIC APERITIF

(/)

Midday appointment with presentation of the day's programme and meetings between audience, authors and jury

h 15:30 – Hostel Marina (https://www.google.it/maps/preview?q=Hostel+Marina,+Scalette+San+Sepolcro,+Cagliari&hl=it&ll=39.217675,9.114168&spn=0.010822,0.01929&sll=40.086242,8.978921&sspn=2.73578,4.938354&oq=hostel+marina&t=m&z=16&iwloc=A)

STILE LIBERO (FREE STYLE) II

Le Mécène (/en/film/le-mecene) - 19' - France
All Iron (/en/film/all-iron) - 5' - Spain
Pazzo & Bella (/en/film/pazzo-bella) - 16' - Italy
A Swedish Classic (/en/film/swedish-classic) - 8' - Sweden
Departure (/en/film/departure) - 8' - Hong Kong
Blind Audition (/en/film/blind-audition) - 18' - Germany
Lagrimas secas (/en/film/lagrimas-secas) - 11' - Spain
Where Have the Flowers Gone? (/en/film/where-have-flowers-gone) - 6' - Hong Kong
Veras Zunge In Meinem Mund Voller Praline (/en/film/veras-zunge-meinem-mund-voller-praline) - 13' - Germany
Cold Storage (/en/film/cold-storage) - 9' - Finland

h 15:30 – Auditorium Comunale (https://www.google.it/maps/place/Auditorium+di+Cagliari/@39.215497,9.114554,16z/data=!4m2!3m1!1s0x12e73408efb7324b:0x24d4590aee35a4a8?hl=it)

STILE LIBERO (FREE STYLE) III

Les petites mains (/en/film/les-petites-mains) - 15' - France
State Of Emergency Motherfucker! (/en/film/state-emergency-motherfucker) - 6' - Belgium
Nada Que Ver (/en/film/nada-que-ver) - 13' - Spain
L'ultima Orazione (/en/film/lultima-orazione) - 16' - Italy
Angle (/en/film/angle) - 4' - Iraq
Zuflucht (/en/film/zuflucht) - 9' - Austria
Retouch - Kharab (/en/film/retouch-kharab) - 19' - Iran
Crosstitch Road (/en/film/crosstitch-road) - 15' - Italy
Maniera greca (/en/film/maniera-greca) - 13' - Greece

h 17:30 – Hostel Marina (https://www.google.it/maps/preview?q=Hostel+Marina,+Scalette+San+Sepolcro,+Cagliari&hl=it&ll=39.217675,9.114168&spn=0.010822,0.01929&sll=40.086242,8.978921&sspn=2.73578,4.938354&oq=hostel+marina&t=m&z=16&iwloc=A)

Special screening:
Sa"ad"s Olive Tree (/en/film/saads-olive-tree) - 22' - Iran
presented by Alessandro Aramu

h 17:00 – Auditorium Comunale (https://www.google.it/maps/place/Auditorium+di+Cagliari/@39.215497,9.114554,16z/data=!4m2!3m1!1s0x12e73408efb7324b:0x24d4590aee35a4a8?hl=it)

New Adults

Spinosaurus (/en/film/spinosaurus) - 14' - United Kingdom
Im Wald (/en/film/im-wald) - 5' - Germany
Una Familia De Verdad (/en/film/una-familia-de-verdad) - 17' - Spain
Bismillah (/en/film/bismillah) - 14' - Italy

h 18:10 – Hostel Marina (https://www.google.it/maps/preview?q=Hostel+Marina,+Scalette+San+Sepolcro,+Cagliari&hl=it&ll=39.217675,9.114168&spn=0.010822,0.01929&sll=40.086242,8.978921&sspn=2.73578,4.938354&oq=hostel+marina&t=m&z=16&iwloc=A)

Special screening Piemonte Movie GLocal Festival (http://www.piemontemovie.com/)

Framed - 7' - Italy
HUMUS - 7' - Italy
Dandelion - 3' - Italy, France

h 18:45 – Hostel Marina (https://www.google.it/maps/preview?q=Hostel+Marina,+Scalette+San+Sepolcro,+Cagliari&hl=it&ll=39.217675,9.114168&spn=0.010822,0.01929&sll=40.086242,8.978921&sspn=2.73578,4.938354&oq=hostel+marina&t=m&z=16&iwloc=A)

DocuShort – Alberto Signetto Special Award

Quirra: oltre l'aporìa (/en/film/quirra-oltre-l-aporia) - 17' - Italy
Odio il rosa! (/en/film/odio-il-rosa) - 15' - Italy
Girl Fact - A Teenage Guide To Survive Sex Slavery (/en/film/girl-fact-teenage-guide-survive-sex-slavery) - 17' - Belgium
Oo-Nye-Doo? (/en/film/oo-nye-doo) - 13' - Germany
Riski (/en/film/riski) - 11' - Germany
Reconstructing Reality (/en/film/reconstructing-reality) - 11' - Netherlands

h 19:00 – Auditorium Comunale (https://www.google.it/maps/place/Auditorium+di+Cagliari/@39.215497,9.114554,16z/data=!4m2!3m1!1s0x12e73408efb7324b:0x24d4590aee35a4a8?hl=it)

Avant-garde & Experimental

O Matko! (/en/film/o-matko) - 12' - Poland
Merry-Go-Round (/en/film/merry-go-round) - 5' - Poland, Ucraina
Kl (/en/film/kl) - 4' - Belgium
Zdarzenie Plastyczne (/en/film/zdarzenie-plastyczne) - 5' - Poland
The Flood is is Coming (/en/film/flood-coming) - 9' - United Kingdom
Locus (/en/film/locus) - 10' - Poland

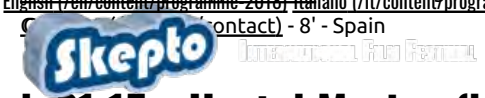

Patrioska (/en/film/patrioska) - 21' - Portugal
Contact (/en/film/contact) - 8' - Spain

h 21:15 - Hostel Marina (https://www.google.it/maps/preview?q=Hostel+Marina,+Scalette+San+Sepolcro,+Cagliari&hl=it&ll=39.217675,9.114168&spn=0.010822,0.01929&sll=40.086242,8.978921&sspn=2.73578,4.938354&oq=hostel+marina&t=m&z=16&iwloc=A) and Auditorium Comunale (https://www.google.it/maps/place/Auditorium+di+Cagliari/@39.215497,9.114554,16z/data=!4m2!3m1!1s0x12e73408efb7324b:0x24d4590aee35a4a8?hl=it)

BEST SHORT FINAL (III)

Der Tunnel (/en/film/der-tunnel) - 10' - Germany, Switzerland
Cautionary Tales (/en/film/cautionary-tales) - 8' - United Kingdom
Clanker Man (/en/film/clanker-man) - 10' - United Kingdom
Catherine (/en/film/catherine) - 12' - France *(Skeptyricon finalist)*
The Box (/en/film/box-0) - 13' - Slovenia *(Skeptyricon and Avant-Garde & Experimental finalist)*
Brug (/en/film/brug) - 4' - Netherlands

h 23:00 - Hostel Marina (https://www.google.it/maps/preview?q=Hostel+Marina,+Scalette+San+Sepolcro,+Cagliari&hl=it&ll=39.217675,9.114168&spn=0.010822,0.01929&sll=40.086242,8.978921&sspn=2.73578,4.938354&oq=hostel+marina&t=m&z=16&iwloc=A) and Auditorium Comunale (https://www.google.it/maps/place/Auditorium+di+Cagliari/@39.215497,9.114554,16z/data=!4m2!3m1!1s0x12e73408efb7324b:0x24d4590aee35a4a8?hl=it)

Skeptyricon - Satire, grotesque and beyond... (warning: adult contents)

Les Animaux Domestiques (/en/film/les-animaux-domestiques) - 22' - France
The Folding Stool Killer (/en/film/folding-stool-killer) - 8' - Hong Kong
Panic Attack! (/en/film/panic-attack) - 3' - U.S.A.
Those progressive meats (/film/those-progressive-meats) - 4' - Japan *(Avant-Garde & Experimental finalist)*
The Absence Of Eddy Table (/en/film/absence-eddy-table) - 12' - Norway *(Animation & Stop Motion Special Award finalist)*
Call Of Cuteness (/en/film/call-cuteness) - 4' - Germany *(Animation & Stop Motion Special Award finalist)*
ROBHOT (/en/film/robhot) - 6' - France *(Animation & Stop Motion Special Award finalist)*
1st Day & Next Minute (/en/film/1st-day-next-minute) - 3' - Denmark
Afterwork (/en/film/afterwork)- 6' - Ecuador, Spain, Peru *(Animation & Stop Motion Special Award finalist)*

following:

Attack of the cyber octopuses (/en/film/attack-cyber-octopuses) - 20' - Estonia *(Best Short Finalist)*
(Auditorium only) presented by Nicola Piovesan

Friday April 21

h 11:00 – Hostel Marina (https://www.google.it/maps/preview?q=Hostel+Marina,+Scalette+San+Sepolcro,+Cagliari&hl=it&ll=39.217675,9.114168&spn=0.010822,0.01929&sll=40.086242,8.978921&sspn=2.73578,4.938354&oq=hostel+marina&t=m&z=16&iwloc=A)
STILE LIBERO (FREE STYLE) I (rerun)

h 13:00 – Hostel Marina (https://www.google.it/maps/preview?q=Hostel+Marina,+Scalette+San+Sepolcro,+Cagliari&hl=it&ll=39.217675,9.114168&spn=0.010822,0.01929&sll=40.086242,8.978921&sspn=2.73578,4.938354&oq=hostel+marina&t=m&z=16&iwloc=A)
CINEMATIC APERITIF
Midday appointment with presentation of the day's programme and meetings between audience, authors and jury

h 15:30 – Auditorium Comunale (https://www.google.it/maps/place/Auditorium+di+Cagliari/@39.215497,9.114554,16z/data=!4m2!3m1!1s0x12e73408efb7324b:0x24d4590aee35a4a8?hl=it)
STILE LIBERO (FREE STYLE) II (rerun)

h 15:30 – Hostel Marina (https://www.google.it/maps/preview?q=Hostel+Marina,+Scalette+San+Sepolcro,+Cagliari&hl=it&ll=39.217675,9.114168&spn=0.010822,0.01929&sll=40.086242,8.978921&sspn=2.73578,4.938354&oq=hostel+marina&t=m&z=16&iwloc=A)
STILE LIBERO (FREE STYLE) III (rerun)

h 17:45 – Hostel Marina (https://www.google.it/maps/preview?q=Hostel+Marina,+Scalette+San+Sepolcro,+Cagliari&hl=it&ll=39.217675,9.114168&spn=0.010822,0.01929&sll=40.086242,8.978921&

spn=2.73578,4.938354&oq=hostel+marina&t=m&z=16&iwloc=A)

Videoclip & Music

(/)

Federspiel - Morsen (/en/film/federspiel-morsen) - 6' - Austria
Zapp Galura - Behemoth (/en/film/zapp-galura-behemoth) - 6' - Austria
Friends of Gas - Teeth (/en/film/friends-gas-teeth) - 4' - Germany
Mark Lotterman - Happy (/en/film/mark-lotterman-happy) - 7' - France
SimSim - The Realm of Deepest Knowing (/en/film/simsim-realm-deepest-knowing) - 4' - South Korea
Fitness Forever - Baby Love (/en/film/fitness-forever-baby-love) - 6' - Spain
Circle (/en/film/circle) - 3' - Germany
Golden (/en/film/golden) - 3' - Germany
Dissythekid - Fynn (/en/film/dissythekid-fynn) - 11' - Germany

h 17:45 – Auditorium Comunale (https://www.google.it/maps/place/Auditorium+di+Cagliari/@39.215497,9.114554,16z/data=!4m2!3m1!1s0x12e73408efb7324b:0x24d4590aee35a4a8?hl=it)

New Adults (rerun)

h 19:00 – Hostel Marina (https://www.google.it/maps/preview?q=Hostel+Marina,+Scalette+San+Sepolcro,+Cagliari&hl=it&ll=39.217675,9.114168&spn=0.010822,0.01929&sll=40.086242,8.978921&sspn=2.73578,4.938354&oq=hostel+marina&t=m&z=16&iwloc=A)

Avant-garde & Experimental (rerun)

h 19:00 – Auditorium Comunale (https://www.google.it/maps/place/Auditorium+di+Cagliari/@39.215497,9.114554,16z/data=!4m2!3m1!1s0x12e73408efb7324b:0x24d4590aee35a4a8?hl=it)

Incontro con Alessandro Haber e Nicola Guaglianone

h 21:15 – Auditorium Comunale (https://www.google.it/maps/place/Auditorium+di+Cagliari/@39.215497,9.114554,16z/data=!4m2!3m1!1s0x12e73408efb7324b:0x24d4590aee35a4a8?hl=it)

BEST SHORT FINAL (IV)

3 Gramos De Fe (/en/film/3-gramos-de-fe) - 15' - Spain
Champion (/en/film/champion) - 19' - Sweden
Iron Hands (/en/film/iron-hands) - 11' - U.S.A.

Garden Party (/en/film/garden-party) - 7' - France
Les miserables (/en/film/les-miserables) - 16' - France
Doostet Daram (/en/film/doostet-daram) - 12' - Iran
Bitchboy (/en/film/bitchboy) - 15' - Sweden
Fantasia (/en/film/fantasia) - 9' - Finland

Following: final ceremony and awards proclamation

h 21:30 – Hostel Marina (https://www.google.it/maps/preview?q=Hostel+Marina,+Scalette+San+Sepolcro,+Cagliari&hl=it&ll=39.217675,9.114168&spn=0.010822,0.01929&sll=40.086242,8.97892
1&sspn=2.73578,4.938354&oq=hostel+marina&t=m&z=16&iwloc=A) and Cinema Greenwich (https://goo.gl/maps/prF1CY4rUmT2)

BEST SHORT FINAL (IV)

3 Gramos De Fe (/en/film/3-gramos-de-fe) - 15' - Spain
Champion (/en/film/champion) - 19' - Sweden
Iron Hands (/en/film/iron-hands) - 11' - U.S.A.
Garden Party (/en/film/garden-party) - 7' - France
Les miserables (/en/film/les-miserables) - 16' - France
Doostet Daram (/en/film/doostet-daram) - 12' - Iran
Bitchboy (/en/film/bitchboy) - 15' - Sweden
Fantasia (/en/film/fantasia) - 9' - Finland

REGIONE AUTONOMA DE SARDIGNA
REGIONE AUTONOMA DELLA SARDEGNA

(http://www.regione.sardegna.it/)

cinemecum

(http://www.cinemecum.it/)

Sympathy For Red Rhino

HOTEL Mira Mare

(http://www.hotelmiramarecagliari.i

Merry-Go-Round

Somnambulistic circus Ribera&Velazquez welcomes everyone to the show "Merry-Go-Round", where shadows, that escaped the platonic cave, turn the carousel in the foggy catacombs.

Avant-garde & Experimental

Director: Ihor Podolchak

Year: 2017

Country: Poland, Ukraine

Genre: Experimental

Length: 5'

Production: MF Films

Producer: Ihor Dyurych, Sergiy Nedzelskyy, Maxim Asadchiy, Ihor Podolchak

REGIONE AUTÒNOMA DE SARDIGNA
REGIONE AUTONOMA DELLA SARDEGNA
(http://www.regione.sardegna.it/)

CTM spa
(http://www.ctmcagliari.it/)

Colline del Vento
Vini di Villasimius
(http://www.vinidivillasimius.it)

i Sarti del Viaggio
il tuo viaggio su misu
(https://www.facebook.com/isartidelviaggio/)

딜리리엄

메인 출연&스텝 평점 수상정보

딜리리엄 (2013)

Delirium

0/10

드라마/스릴러 우크라이나, 체코

100분

(감독) 이호르 포돌차크

(주연) 볼로디미르 키미야크, 레시아 보이네비치

누적관객 (자료없음)

포토(1/3)

딜리리엄

모두 보기

출연 / 스탭 모두 보기

이호르 포돌차크
Ihor Podolchak
감독

볼로디미르 키미야크
Volodymyr Khimyak
손님 역

레시아 보이네비치
Lesya Voynevych
어머니 역

페트로 리브카
Petro Rybka
아버지 역

올하 호르바치
Olha Horbach
딸 역

올하 바쿠스
Olha Bakus
가정부 역

이호르 디우리흐
Ihor Dyurych
제작

이호르 포돌차크
Ihor Podolchak
제작

내평점 등록하기

0.0
네티즌 평점
(0)

0.0
기자/평론가 평점
(0)

첫번째 평점을 등록해주세요.

평점 전체 보기

예매순위 인기영화인 YES24집계 기준

1	어벤져스: 인피니티 워	
2	챔피언	
3	얼리맨	
4	커다랗고 커다랗고 커다란 배	
5	레오나르도 다 빈치	1
6	매직빈	
7	그날, 바다	
8	원더스트럭	
9	부르고뉴, 와인에서 찾은 인생	
10	콜 미 바이 유어 네임	

Сайт о хорошем кино Устрица. Подборки лучших фильмов и сериалов, киноновости, рецензии

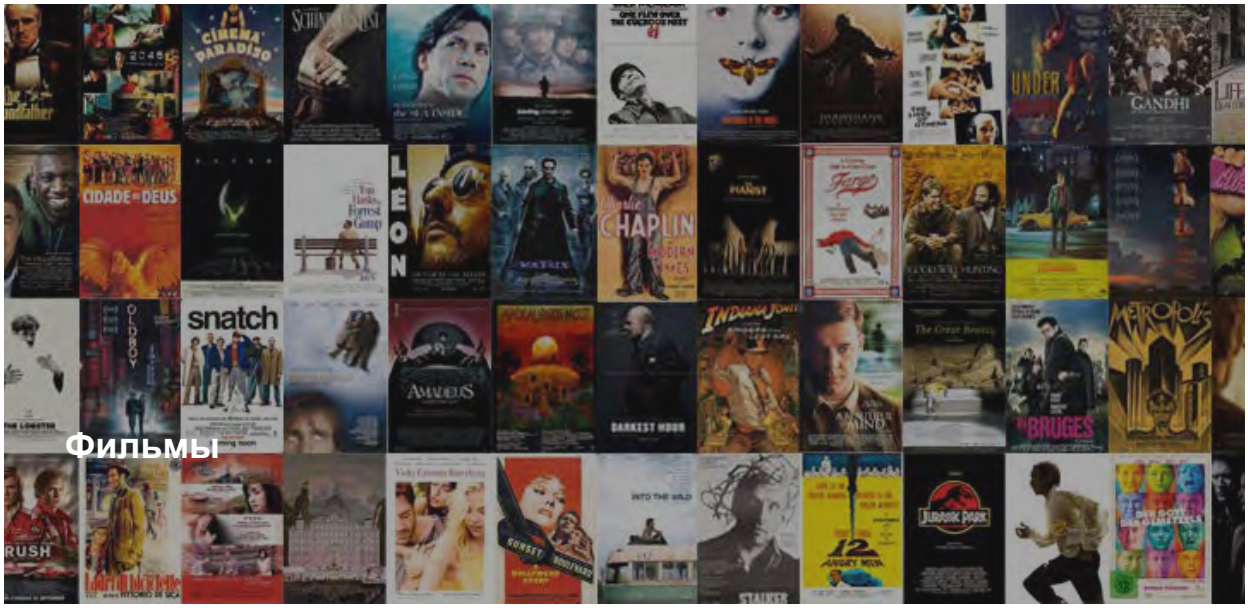

Сортировать

Молоко скорби / La teta asustada 2009

Страна: Перу, Испания

Тип фильма: Художественный

Продюсер: Клаудиа Ллоса

Актеры: Магали Сольер, Эфраин Солис, Суси Санчес

Отпусти Partir 2009

Страна: Франция

Тип фильма: Художественный

Продюсер: Катрин Корсини

Актеры: Кристин Скотт-Томас, Сержи Лопес, Иван Атталь, Бернар Бланкан

Подстрочник 2009

Страна: Россия

Продюсер:

Актеры:

2009

Йога в танце

Страна: Россия

Тип фильма: Обучающий, Спортивная программа

Продюсер:

Актеры:

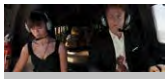

Квант милосердия 2008

Страна: Великобритания, США

Продюсер: Марк Форстер

Актеры: Дэниел Крейг, Ольга Куриленко, Джуди Денч, Джанкарло Джаннини, Джеффри Райт, Джеспер Кристенсен, Матье Амальрик, Джемма Артертон

Миллионер из трущоб / Slumdog Millionaire 2008

Страна: Великобритания

Тип фильма: Художественный

Продюсер: Дэнни Бойл

Актеры: Миа Дрэйк, Имран Хасне, Фаезех Джалали, Ирфан Хан, Мадхур Миттал, Анил Капур, Дев Пател, Фрейда Пинто, Шрути Сет, Ананд Тивари

Грязь и мудрость 2008

Страна: Великобритания

Тип фильма: Художественный

Продюсер: Мадонна

Актеры: Евгений Гудзь, Вики МакКлюр, Холли Уэстон, Ричард И. Грант, Стивен Грэм, Индер Маноха, Шобу Капур, Эйд, Gogol Bordello, Элена Буда, Олегар Федоро, Джордж Килер, Франческа Кингдон, Эллиот Леви

Las Meninas 2008

Страна: Украина

Тип фильма: Художественный

Продюсер: Игорь Подольчак

Актеры: Мыкола Вересень, Любовь Тимошевская, Ганна Яровенко, Дмитрий Чернявский, Илона Арсентьева, Стас Арсентьев, Виктория Ульянченко, Валерия Ульянченко

Вики Кристина Барселона 2008

Страна: США, Испания

Тип фильма: Художественный

Продюсер: Вуди Аллен

Актеры: Скарлетт Йоханссон, Хавьер Бардем, Ребекка Холл, Пенелопа Крус, Крис Мессина, Патриция Кларксон

Sign On | My Account | Basket | Help

Advanced Search | Browse Collections | Rare Books | Art & Collectibles | Textbooks | Booksellers | Start Selling

Search By Keyword Find › Advanced Search

Home » Igor Podolchak; Igor Dyurych; Oleg Tistol » Igor Podolchak: immoral-immortal

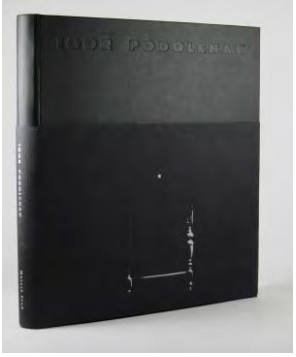

Bookseller Image

View Larger Image

Igor Podolchak: immoral-immortal

Igor Podolchak; Igor Dyurych; Oleg Tistol

ISBN 10: 9665371150 / ISBN 13: 9789665371151

Published by Lviv, Ukraine : Masoch Fund, 1999

Condition: Fine | Hardcover

Save for Later

From Leopolis (Kraków, Poland)

AbeBooks Seller Since January 6, 2016

Seller Rating ★★★★★

Quantity Available: 1

Buy Used

US$ 276.66

Convert Currency

Shipping: US$ 18.77

From Poland to U.S.A.

Destination, Rates & Speeds

Add to basket

30 Day Return Policy

› View all 1 copies of this book

1 Used from US$ 276.66

Filter by: Hardcover (1)

About this Item

2 volumes in one, 4o, publisher's boards and case. Bookseller Inventory # ABE-1475153926818

Ask Seller a Question

Bibliographic Details

Title: Igor Podolchak: immoral-immortal

Publisher: Lviv, Ukraine : Masoch Fund

Publication Date: 1999

Binding: Hardcover

Book Condition: Fine

Store Description

Visit Seller's Storefront

Terms of Sale:

Any book may be returned within 14 days for any reason. All books remain our property until paid for in full. Export of books, manuscripts, maps etc. is subject to the Act of 23 July 2003 on the protection of arts and antiquities.

Shipping Terms:

Orders usually ship within 3 business days. Shipping costs are based on priority shipment of books weighing 1 kg insured Euro 100. If your book order is heavy or oversized, we may contact you to let you know extra shipping is required. Please write to check availability.

List this Seller's Books

Payment Methods

accepted by seller

VISA | MasterCard | AMERICAN EXPRESS

Cash | PayPal | Bank/Wire Transfer

Add to Wants

Shop With Us: Advanced Search

Sell With Us: Start Selling

About Us: About AbeBooks

Find Help: Help Guide

Follow AbeBooks: Facebook

Valie Export, 1968 рік

Тра 02, 2018
155 8 0
Admin
ОБГОВОРЕННЯ

АКЦІОНІЗМ ЯК СОЦІОКУЛЬТУРНИЙ ФЕНОМЕН

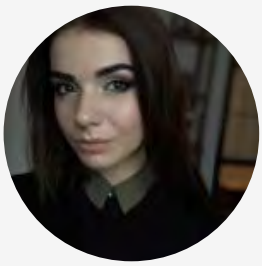

Кристина Марутян, Магістр права, слухач НАДУ при Президентові України, журналістка, дослідниця, культурний оглядач

СУЧАСНОМУ МИСТЕЦТВУ НЕ ЦІКАВИЙ ГЛЯДАЧ З МІЩАНСЬКИМ СВІТОГЛЯДОМ. CONTEMPORARY ART ПЕРЕДБАЧАЄ ПРЯМИЙ КОНТАКТ І АКТИВНЕ ЗАЛУЧЕННЯ ГЛЯДАЧІВ ДО СВІТУ ХУДОЖНЬОЇ РЕАЛЬНОСТІ. ЙОГО ЗАВДАННЯМ Є ЗАПУСТИТИ В РОБОТУ МЕХАНІЗМ МИСЛЕННЯ. НЕВІД'ЄМНОЮ ФАРБОЮ В СУЧАСНІЙ АРТ-ПАЛІТРІ Є АКЦІОНІЗМ – МИСТЕЦТВО ПРОТЕСТУВАЛЬНИКІВ. ПРИВОДОМ

ПІДПИСАТИСЬ

З ЦИМ МАТЕРІАЛОМ ЧИТАЮТЬ

Кві 11, 2018 466
11

Мистецтво як інструмент соціального діалогу

Кві 04, 2018 182
11

Феномен міських муралів: від політики до нерухомості

НОВИНИ ДО ТЕМИ

ДЛЯ ПРОТЕСТІВ МОЖЕ БУТИ БУДЬ-ЯКА НЕСПРАВЕДЛИВІСТЬ: ВІД ЖОРСТОКОГО ПОВОДЖЕННЯ З БЕЗПРИТУЛЬНИМИ ТВАРИНАМИ ДО ВИБОРЧИХ ФАЛЬСИФІКАЦІЙ ТА ОДЕРЖАВЛЕННЯ ЦЕРКВИ. АРТ-АКТИВІСТІВ ОБ'ЄДНУЄ ЛИШЕ ЕКСПРЕСИВНА МАНЕРА КОМУНІКАЦІЇ, ЩО ВИДАЄ ЇХНЮ ЧУТЛИВІСТЬ ДО НЕСПРАВЕДЛИВОСТІ.

Біля витоків того мистецтва, яким сьогодні займаються Марина Абрамович, Олександр Бренер, Абраам Пуаншеваль та Марія Альохіна, стояли віденські акціоністи. За своїми особливостями, які, з одного боку, спричинила Друга світова війна, а з іншого – творча уява художників, акції австрійців часто носили ритуальний характер. Художники використовували в своїх творах нашийники, предмети церковного вжитку, кров та вино.

Перші роки художньої практики були соціальним зламом у мистецтві, адже їхні акції стали елементом протистоянь між художником і глядачем. Акціонізм розділив суспільство на два опозиційні блоки – "митці" та "всіх, кому вони себе протиставляють".

У середині XX століття форма стосунків, котру художники-акціоністи моделювали роками, зазнає суттєвих змін. Серед притаманних їй ознак американська дослідниця Клер Бішоп зазначає поширення participation art, тобто інтегративних консолідуючих практик[1], де митець як соціально активна особа зацікавлений у взаємодії з випадковим глядачем. Водночас термін "actionnisme" (з лат. – "мистецтво дії") поступово переходить з мистецького поля в культурно-соціальне.

У сучасному дискурсі "акціонізм" – це нова тактика художників у відповідь на активні дії органів влади та пасивність суспільства. У державах з ознаками здорової демократії завжди повинен відбуватись діалог: влади з громадськістю, людини з соціальними інститутами. Обмін думками повинен бути рівноправним, щоб обидві сторони могли висловитись. Діалог може бути фізичним або ментальним, приймати форми інсталяцій чи перформансів, конференцій або симпозіумів, повстань або виборів. Це осмислена і глибока розмова на гостросоціальні теми, як от насильство, травми війни, нереалізований потенціал, ментальні стереотипи та корупція.

Акціонізм як важлива частина мистецького діалогу є не тільки

Січ 16, 2018

Художник Іван Марчук: Україна – країна, якої ніхто не знає

Вер 27, 2017

42% українців вважають церкву своїм моральним авторитетом

Вер 22, 2017

У США відбувся щорічний український фестиваль

Вер 22, 2017

Кількість віруючих українців зменшується три роки поспіль

Вер 01, 2017

Українці перемогли у престижному конкурсі від Держдепу США

<< < 1 2 3 > >>

способом вираження думки, але й її формування. Стати учасником цієї розмови може будь-хто – в тому небезпека акціонізму не так для влади, як для суспільства, яке відмовляється чути і розуміти позицію інших.

Будь-якому митцю, а особливо – художнику-акціоністу, життєво необхідна глядацька увага. Громадський резонанс, активні обговорення в медіа, реакція правоохоронних органів – без цього всього проект фактично не має сенсу. Реакція повинна бути вибуховою, неоднорідною та категоричною, адже саме вона робить проект цілісним і завершеним.

СЛІД В ІСТОРІЇ

Мистецькі акції дозволяють краще зрозуміти історію країни і настрої в суспільстві. Найяскравіші перформанси, як і культова музика, можуть сказати про час більше, ніж підручники з історії. Очевидно, що сучасному мистецтву властиво звертатися до злободенних сюжетів, та оскільки перформери роблять це не в очевидний спосіб, акції допомагають інакше поглянути на те, що відбувається. Коли Олег Басов під стінами будівлі ФСБ у Санкт-Петербурзі розстелив прапор України та почав “умиватися кров’ю”, для всіх стало очевидним, що акція пов’язана з вторгненням російських військ на материкову частину України. В такий спосіб художник не тільки виказав критику правлячому режиму, але і діагностував проблеми, які здебільшого лежать у політичній площині.

АКЦІОНІЗМ І ПЕРФОРМАНС

Як в українській, так і в світовій мистецтвознавчій практиці категорію “перформанс” часто підміняють синонімічним поняттям “акція”. Насправді різниця між ними доволі умовна, адже одна з властивостей мистецтва – це ілюзорність кордонів, які зазнають постійної трансформації (а отже, будь-яке визначення існує до тих пір, поки не буде спростоване).

На відміну від перформансу, в акції відсутні внутрішні

переживання художника, тобто емоційна складова. Акція – це радикальний, відчайдушний, вибуховий жест, який відкидає будь-які соціальні стереотипи. У перформансі художник використовує духовний досвід, своє тіло і тіло своїх колег, надаючи кожній позі, жесту, розташуванню в просторі символічно-ритуального характеру.

Акцію можна порівняти з маршем непокори (зброя – лозунг), а перформанс – з режисерською роботою.

АКЦІОНІЗМ ПО-УКРАЇНСЬКИ

У 90-х з діяльності "Фонду Мазоха" розпочався український акціонізм. Об'єднання заснували Ігор Дюрич та Ігор Подольчак, які своїми провокативними діями виявляли болісні та суперечливі рядки в історичній пам'яті. Один з їхніх найяскравіших арт-проектів, "Мавзолей для Президента" (1994), уособлював внутрішню залежність українців від ідолів і вождів. Наступні роботи львівської арт-групи піднімали питання соціальної незахищеності, національної самосвідомості, диктатури й комуністичного режиму.

Новий сплеск публічного мистецтва в Україні пов'язаний з війною на Сході. В цей час з'являються роботи Алевтини Кахідзе та Марії Плотникової. Увесь світ облетіла світлина, на якій художниця Марія Куликовська, завернувшись в український прапор, півгодини пролежала на сходах головного штабу Ермітажу в Санкт-Петербурзі.

Іншу акцію в центрі Москви ініціювала Ані Зур. Зі шматком м'яса на голові дівчина закликала владу Росії припинити вогонь на Донбасі.

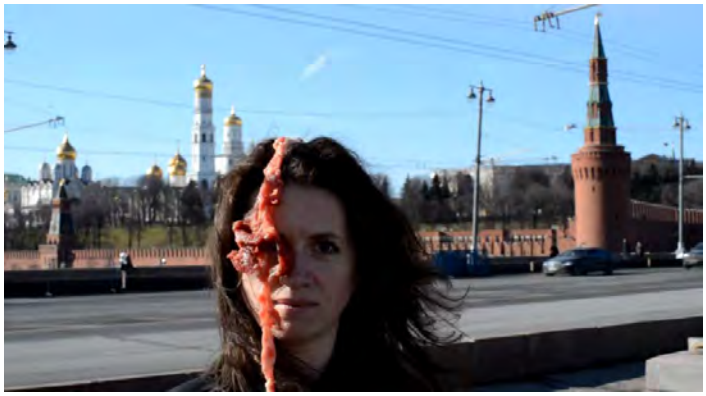

На жаль, в гонитві за славою, успіхом та багатством мистецькі акції іноді стають самоціллю, коли художник орієнтований тільки на задоволення потреби в самопрезентації. Він не перекладає повідомлення на мову мистецтва і не вирішує проблеми, а лише створює красиву картинку або мультимедійну виставу, намагаючись надати їй псевдосмислів.

Неоднозначною серед експертів-мистецтвознавців вважається постать скандально відомого російського художника-акціоніста Петра Павленського. Широку популярність митцю принесла акція “Шов” на підтримку панк-групи “Pussy Riot”, під час якої художник із зашитим ниткою ротом півтори години простояв біля Казанського собору, тримаючи в руках плакат з написом: “Акція Pussy Riot була перегравaнням знаменитої акції Ісуса Христа (Мф. 21: 12-13)”[2].

У листопаді 2015 року Павленського за підпал вхідних дверей будівлі ФСБ в Москві затримала російська поліція. На думку галериста Марата Гельмана, в акції Павленського є “очевидна символіка: двері Луб’янки – це ворота пекла, вхід у світ абсолютного зла. І на тлі пекельного полум’я стоїть самотній художник, чекаючи, поки його схоплять… Постать Павленського в охоплених полум’ям дверях ФСБ – дуже важливий для нинішньої Росії символ, і політичний, і художній”. За словами самого Павленського, акцію він назвав “Палаючі двері Луб’янки” і присвятив суду над українським кінорежисером Олегом Сенцовим. У травні 2017 року художник виїхав з Росії до Франції, де йому надали політичний притулок, але в тому ж році Петро Павленський підпалив ворота французького Центробанку, що викликало неоднозначну реакцію у мистецьких колах. Деякі арт-критики назвали цю подію спекуляцією, але були й ті, хто побачили в цьому класичну картину: бідний митець, обдарований художник, що прагне одного – домогтися справедливості, стикається з суспільним непорозумінням. Однак чи можна в діях митця виявити мистецьку вартість, покаже час.

1993 у Львові: трансгресії та естетичні ритуали переходу

Богдан Шумилович

У 2018 році виповнюється 25 років від моменту народження у Львові нової форми мистецтва, а саме відео-арту. Це сталося 1993 року, коли окрім нового мистецтва у Львові також з'явилася нова мистецька формація «Дзиґа», коли експерименти пізніх 1980-х врешті набули формального втілення через інституції та практики.

Нове львівське мистецтво, подібно як і нова українська література, почалося після 1986 року, а саме після Чорнобильської трагедії. Тоді, в контексті санкціонованої згори «перебудови», партійні функціонери УРСР отримали вказівку провадити «діалог» з молоддю, в тому числі творчою. Тож львівське сучасне мистецтво стартувало саме з діалогів та дискусій, які хоч і не сприймалися

Меморандум про наміри

Тарас Прохасько

Відсутність тату - це вже особлива прикмета. Отже з певністю можемо говорити про масове поширення справжнього лібералізму, коли тіло є первинною приватною власністю

14.06.18 | | Дискурси

(/node/80660)

Sub speciae aeternitatis

Мирослав Трофимук

З погляду вічності: двісті років Львівської спеціалізованої (німецька мова) школи № 8. Рефлексії і рецензія випускника

14.06.18 | | Минуле

(/node/80658)

Українські лідери: кого не люблять дужче?

Олексій Гарань

Насправді ідеологічних партій у нас фактично немає. Все розвалилося, і наш спектр не класифікується за стандартною політичною схемою «ліва-права»

14.06.18 | Олексій ГАРАНЬ | Україна

(/node/80655)

Висмоктувати з атмосфери CO_2 дешевше, ніж думали

Свіжий економічний аналіз доводить, що технології геоінженерії насправді ближчі до комерційного використання, ніж вважали.

14.06.18 | Nature | Наука

владою серйозно, згодом мали неабияку силу змінити культурну ситуацію. Мистецтво Львова того часу проходило швидку еволюцію, і між 1987 роком, коли була організована знаменита виставка «Запрошуємо до діалогу», та 1990 роком, коли у місті буяв фестиваль «Вивих», відбулося багато знакових подій. Вони мали як культурний, так і політичний характер, бо політики багато чого запозичили від «вар'ятів культури», зокрема – ідеї для масової мобілізації публіки (через фестивалі чи колективні співання тощо).

На мій погляд, піковим для формування нових жанрів та підходів до творення нового мистецтва став 1993 рік. Саме цього року відбулися важливі події, які визначатимуть культурне життя міста впродовж 1990-х, а почасти мають вплив і на сьогодення. На той час художники вже сміливо працювали у таких жанрах сучасного мистецтва, як перформанс, інсталяція, гепенінг, ленд-арт чи кінетичне мистецтво. Такі мистецькі форми, як твори в розвитку (незавершеність твору, а радше його тривале розгортання), анаморфози, текстові маргіналії, відео-мистецтво чи енвайронмент стали частиною творчого апарату багатьох «нових», і вже не настільки лякали «старих». Тим не менше, художники, які переходили в табір «контемпорарі», потрапляли під приціл старих як світ запитань: Чим «є», а чим «не є» мистецтво? Яким є стосунок між твором і реципієнтом? Чи досі важливою є якість твору мистецтва, чи радше його суть? Що таке «нові медіа» і чи повинне мистецтво використовувати нові інструменти? Чи мистецтво має практикуватися лише як естетика, чи все ж мистецтво має перетворитися на життя? Як мистецтво співвідноситься із навколишнім світом і автором, чи твір і далі належить автору? Чи досі є автор, чи він уже помер?

Багато було розмов про колоніальне становище української культури в СРСР та її теперішній постколоніальний стан, які тягнулися ще з часів дисидентського самвидаву. Саме через це для багатьох художників важливими були такі характеристики, як локальність (яка взаємодіє з глобальним світом) та пошук власної мови мистецтва. Тут стратегії могли різнитися. Якщо одні групи художників шукали легітимацію своєї творчості (сьогодення) через референції до локального чи національного минулого, то інші знаходили легітимацію через звернення до глобальних тенденцій. Так відбувався черговий розкол всередині мистецького середовища Львова, який умовно ділив художників на своїх (закорінених в національну традицію), які запекло обстоювали свою особливість та право говорити від імені «народу» і «мистецтва», та чужих (космополітів, що більше цінували універсалії).

Важливою рисою львівського мистецтва початку 1990-х років була відсутність інституційного протистояння всередині творчого середовища, оскільки установи культури належали державі і просто змінили вивіски після падіння СРСР. У «нових» чи «молодих» художників назагал не було бажання входити в ці інституції, оскільки вони були надто заскорузлими та радянськими. Але створити власні структури вони ще не могли або й не вміли, часто банальною причиною було тотальне безгрошів'я. Тому й не було надмірного бажання розхитувати усталені школи чи стереотипи мистецтва Радянської України засобами сучасного мистецтва. Перформанси чи естетику нео-дада радше використовували як засоби для особистого звільнення. Оскільки 1990-ті у світі стали періодом цифрової революції, то ця тема не минула й Львова. Художники, які мислили

(/node/80668)

Грайлива драма: «Дон Жуан» Моцарта у Львові

Розмовляла Тетяна Фішер

Василь Вовкун: «Не думаю, що варто вдаватися в енциклопедичність чи сліпе просвітництво. Неможливо поставити все. Краще вибрати найяскравіші твори».

14.06.18 | | Штука

(/node/80645)

Самотній шериф Трамп проти армії стратегів

Бартош Вєлінський

Дональд Трамп не перший поставив на діалог з КНДР. Але якщо Кім Чен Ір обманув Клінтона, то чому його син і наступник Кім Чен Ин не мав би так само потрактувати Трампа?

13.06.18 | | У світі

(/node/80644)

Під прицілом

Юрій Винничук

Більшість із того списку мають заслуги в боротьбі з окупантами та їхніми українськими маріонетками. Одні воюють зброєю, а ми, грішні, чим Бог послав – словом

13.06.18 | | Дискурси

(/node/80586)

«Мій обов'язок – співати про любов»

Богдана Матіяш

Збірка «Пісня пісень» – це моя версія тієї любові, і я думаю, що кожен, хто живе, повинен співати свою пісню пісень.

13.06.18 | | Штука

(/node/80626)

мистецтво не як емоційну, а як когнітивну творчість, сперечалися про проблеми технологізації мистецтва та фантазували на теми віртуального простору чи стосунків нових і старих медіа. Проте, позаяк комп'ютери і цифрове мистецтво щойно приходили у середовище митців, єдиним «технологічним» мистецтвом, яке проросло на львівському ґрунті, став відео-арт.

Усі ці аспекти львівського мистецтва пізнього СРСР і ранньої «незалежної» України виразно проявилися впродовж 1993 року. Весною цього року перформанс як своєрідна «шаманська практика» об'єднав музикантів, художників та поетів, що намагалися принести «світло» у середовище львівської «пітьми». Влодко Кауфман врешті знайшов власну мову для окреслення того, що здавалося неокреслюваним, і висловив те, що неможливо було висловити засобами традиційного мистецтва. Влітку 1993 року у місті з'явилася нова мистецька інституція, яку назвали виразним українським словом «Дзиґа», і яка на довгі роки стала альтернативним простором для творення сучасного мистецтва. Першою виставкою в «Дзизі» стали твори «емоційного концептуаліста» Андрія Сагайдаковського. Цього ж року інсталяція Сагайдаковського та живопис львівського абстракціоніста Василя Бажая були представлені у знаковій виставці нового українського мистецтва у Варшаві (Замок Уяздовскі) під метафізичною назвою «Степи Європи» (куратор Єжи Онух). У 1993 році відео-арт врешті отримав «прописку» у Львові, і вперше було презентовано твір, який комбінував зйомки на камеру та живопис. А «Фонд Мазоха» представив свій епохальний твір «Мистецтво в космосі», який уже став частиною загальної історії мистецтва Центрально-Східної Європи.

> ***Час:*** *січень 1993*
> ***Назва:*** *«Мистецтво в космосі» ('Art in Space')*
> ***Жанр:*** *концептуальний гепенінг, документований на відеокамеру*
> ***Творці:*** *Фонд Мазоха (Ігор Подольчак, Ігор Дюрич, Роман Віктюк)*
> ***Місце:*** *орбітальна космічна станція «Мир»*

Фонд Мазоха заснували Ігор Подольчак, Ігор Дюрич та Роман Віктюк. Наприкінці 1980-х – початку 1990-х художник Ігор Подольчак, який на той час працював у Музеї історії релігії, організовував в його залах міжнародне бієнале графікі «Interprint», яке мало потужний резонанс у мистецьких колах міста. Наступною знаковою подією початку 1990-х стало ініційоване Ігорем Подольчаком та Ігорем Дюричем 9 квітня 1991 року творче об'єднання Фонд Мазоха. До участі у Фонді запросили також відомого львів'янина, режисера Романа Віктюка. Метою групи було, як казав покійний Юрко Покальчук, підіймати усе те, «що на споді», себто апелювати до маргінальних зон культури. Методом новоствореного творчого об'єднання став мистецький акціонізм, а саме естетика взаємодії Ніколя Бурріо (Nicolas Bourriaud).

Початком проекту «Мистецтво в космосі» стала перша в історії персональна художня виставка безпосередньо на орбіті 25 січня 1993 року. Графічні твори Ігоря Подольчака було завчасно передано на борт (тоді вже не радянської, а російської) космічної станції «Мир» (в Центр управління польотами було передано три графіки Подольчака, проте в космос потрапили лише дві, третій естамп був вилучений лікарем через занадто відвертий еротичний зміст твору). Художники попросили російських космонавтів Сєргєя Авдєєва та Анатолія Соловйова зняти на відеокамеру реалізацію проекту. Таким чином фонд отримав п'ятихвилинний відеозапис, який вже наступного року виставлявся від України на бієнале сучасного мистецтва в Сан Паулу під назвою «Art in Space» (куратор Марта Кузьма). Другим етапом проекту мала стати відправка на космічну станцію книги Якоба Беме, з подальшим її виведенням на орбіту у відкритий космос, тобто її б мали викинути за борт корабля. Акція передбачала трансформацію (чи як тоді говорили – трансгресію) книжки як культурного артефакту у «штучний» (штука як мистецтво, art, а

англійське artificial означає штучний) супутник Землі. Другий етап реалізувати не вдалося, а сама станція «Мир» незабаром перетворилась у купу металобрухту.

Як твердили самі автори, «Мистецтво в космосі» ставило проблему існування твору поза культурним контекстом (що і визначає його як твір) і апелювало до можливості його самодостатності (чи твір мистецтва залишиться таким навіть у космосі?). Таким чином проект піддавав сумніву понятійне середовище мистецтва, оскільки поєднував різні простори, освоєні людиною (майстерня, галерея, космічний корабель) та пустку (космос) і унаочнював, що усі наші поняття є глибоко контекстуалізованими. Автори намагалися утекти від традиційного питання «чим є мистецтво?» в зону його використання та існування, отримуючи нові питання «де є мистецтво?» і «що це змінює?». Цей твір Фонду Мазоха часто представляється як відео-арт, хоча камера для них була лише «регістратором», а не повноцінним учасником дії. Центральним суб'єктом цього проекту була «концепція» колективного автора (групи авторів), і навіть незважаючи на неповну реалізацію, проект залишився важливим твором львівського концептуального мистецтва.

> ***Час:*** *березень 1993*
> ***Назва:*** *«Вінтер-капут»*
> ***Жанр:*** *гепенінг, перформанс, документований на відеокамеру*
> ***Автор:*** *Петро Старух, відеозапис Тарас Чубай, поезія Сергій Жадан та Віктор Неборак*
> ***Місце:*** *село Оброшино біля Львова*

У березні 1993 року в селищі Оброшино поблизу Львова художник Петро Старух (який там мешкає і працює) провів мистецько-шаманську акцію. Задум був інспірований снігом, що не танув, незважаючи на закінчення зими. Одягнений у скафандр і під супровід шаманської поезії Жадана та Неборака у виконанні самих авторів, які якраз завітали до нього в гості, художник намалював на снігу живопис. Ідея була в тому, що коли сніг розтане, твір природнім чином потрапить на небо, у зону високого (можливо, високого мистецтва?), і повернеться на землю дощем, що має ознаменувати врешті кінець зими. Акцію було названо «Вінтер капут» (Winter Kaput), себто кінець зими. Тарас Чубай погодився задокументувати усе дійство на відеокамеру, і завдяки цьому ми маємо можливість і зараз спостерігати, як все було.

Очевидно, акція була результативною, оскільки незабаром сніг зійшов, і не лише в Оброшині, а й у Львові. Цей гепенінг з елементами перформансу ніколи не був описаним чи концептуально осмисленим, як у випадку проектів Фонду Мазоха. Проте їх дещо об'єднує: обидва проекти опрацьовували тему трансгресії твору мистецтва, в обидвох випадках традиційний художній твір (графіка чи живопис) був у руках людини в скафандрі (людина, що сполучає антагоністичні простори, герой магічної казки). Проте якщо у першому проекті дві графіки із штампом космічної станції «Мир» повернулася на землю, набуваючи рис цінного артефакту, живопис Старуха розчинився у природній стихії, втратив будь-які риси предметності і традиційного мистецького артефакту.

В обидвох випадках мистецька акція (виставка на космічному кораблі чи гепенінг в селі Оброшино) супроводжувалися мовленнєвою дією. Космонавти Авдєєв та Соловйов дуже влучно коментували відкриття виставки творів Подольчака, а Неборак читав вірші про Будду, коли

жінки споряджали Старуха в скафандр із блискучої фольги. І в «космічному», і в «шаманському» проектах камера залишалася спостерігачем, а не спів-творцем художнього смислу. Хоча під час зйомок в Оброшині Чубай давав цінні коментарі щодо того, що відбувається (часом він фокусував об'єктив на лисині Неборака), перетворюючи цей запис у певний «відео-гепенінг». Цікаво, що за відсутності концептуального пояснення твір Старуха (мені видається) мав більше сили трансгресивної трансформації (вибачте за тавтологію) художнього твору, ніж детально продуманий та концептуально вивірений проект, метою якого й було осмислення цієї трансгресії. Важливо, що оброшинський відео-гепенінг залишався в зоні чистого мистецтва, звільненого від комерції і навіть потреби бути виставленим у мистецькому просторі – він ніколи не демонструвався як твір мистецтва на жодній виставці. Відеозапис було чудом врятовано.

> ***Час**: травень 1993*
> ***Назва:** «Манна»*
> ***Жанр:** гепенінг, перформанс, акція, документація на відео камеру*
> ***Місце:** площа Григоренка у Львові та приміщення театру Воскресіння*
> ***Учасники:** Петро Старух, за участі Мирослава Яремака та Мар'яна Олексяка*

Через місяць після проведення естетичної шаманської дії в Оброшині перформативні дії Старуха перемістилися до Львова. У травні 1993 року, використовуючи ті ж костюми з фольги, Петро Старух із двома

колегами вчинив чергову акцію під назвою «Манна», яка відбулася у новоствореному театрі «Воскресіння». Ідея проекту полягала у тому, щоб за допомогою дзеркал занести у «храм мистецтва» – у театр, сонячне світло з вулиці. На площі перед театром, оточені глядачами та випадковими перехожими, учасники перформансу з дзеркалами в руках намагались упіймати сонячні промені і, передаючи ці промені один одному в якості сонячних зайчиків, пробували занести в такий спосіб сонце до театру.

Найімовірніше, дзеркала були не лише технічними інструментами творців, які мали справу із природною стихією (сонцем), а й класичною метафорою твору мистецтва як відображення реальності. На жаль, світло не вдалося «внести в храм», і дзеркала довелося розбити, хоча автори у скафандрах відразу намагалися скласти з їх уламків нові твори-дзеркала. Якщо моє відчитування цієї метафори вірне, то митці, яким спільнота делегувала роль шаманів-блазнів, мають творити ідеальне відображення реальності, подібно як це робить дзеркало. Але художники не спроможні відобразити світ, особливо зваживши на його складність, і тому вони вирішують зруйнувати сам принцип мистецтва, його міметичність. Проте, зруйнувавши стару модель мистецтва, не залишається нічого іншого, як з її уламків складати нову. Універсальною метою такої діяльності є просвітлення, а саме – внесення світла мудрості в темний храм мистецьких містерій. Щоправда, зазвичай така мета приречена від самого початку.

Я не відкидаю, що моє трактування цього твору є хибним і автори мали цілком інший намір та думки. Проте видається, що навіть за таких обставин це розуміння перформансу «Манна» має право на існування. Важливо, що «Манна» була скерована на опрацювання проблематики природи мистецького твору і того, який стосунок з цим твором має автор та навколишній світ.

> ***Час:*** *серпень 1993*
> ***Назва:*** *«Листи до землян»*
> ***Жанр:*** *видиво (синтетичний енвайронмент, гепенінг)*
> ***Місце:*** *відділ Львівської галереї мистецтва, площа Митна*
> ***Учасники:*** *Влод Кауфман у співпраці із Тарасом Чубаєм, Віктором Небораком, та ін.*

Відділ Львівської галереї мистецтв (колишній храм монастиря Кларисок, а тепер музей Г.Пінзеля), що на площі Митній, у 1993 році на деякий час став місцевим музеєм сучасного мистецтва, якщо зважити на кількість важливих для молодої львівської штуки проектів, які там були реалізовані. У 1990-му та 1992 роках Львів став простором для мистецької буфонади та фестивального бурлеску під час проведення двох фестивалів «Вивих», організованих Львівським студентським братством та міськими вар'ятами. Художниками цих фестивалів були Юрко Кох, Влодко Кауфман, Влодко Костирко та, можливо, й інші представники молодої львівської богеми, що проросла в буремних 1980-х. У 1993 році відбулася естетична трансгресія одного із учасників цієї богеми, Влодка Кауфмана: учасник різних мистецьких товариств, живописець і графік, він радикально змінився в процесі створення незвичної виставки. В цей час Кауфман відчував постійну фрустрацію від того, що традиційні способи творення мистецтва не дозволяли йому виразити всієї повноти та складності переживань і фантазій. Тому він вирішив винайти новий варіант мистецтва, який би об'єднав різні форми та жанри. Слово «енвайронмент» йому було важко вимовити, а перформанс чи інсталяція не описували планованого дійства, тому художник придумав свій неологізм «видиво» – синтетичне поєднання простору, звуку, перформативної дії та інсталяції.

Твір «прийшов» в одному з напітверезих марень Кауфмана і довго складався в цільну композицію. Він отримав майже біблійну назву – «Листи до землян або восьма печать», відсилаючи до одкровення Івана Богослова. Остаточно ідея визріла після відвідування мистецької тусовки, яку організовував Тиберій Сільваші з метою «заповнити діри» українського мистецтва його сучасними проявленнями. У цей момент Кауфман уже став апологетом концептуального мистецтва, приймаючи примат ідеї вище за форму

і, як це не дивно звучить (для художника-«хулігана»), часто читав Біблію. Святе письмо йому не відкривалося, і він вирішив діяти через алюзії та сюрреалістичне іномовлення для того, щоб осягнути суть кінця світу (відкриття семи печатей), описаного Іваном в одкровенні. Кауфман уявив, що сім печатей належать до божого світу, але є ще восьма – метафора людського соціального світу, де існування прив'язане до споживання, і він має відкрити цю печать.

Усе дійство розгорталося у колишньому храмі (Кларисок), тож ідея проекту добре пасувала місцю. Перед входом висіли радянські мапи, а Віктор Неборак намагався продати веселому натовпу (на відеозаписі цього дійства можна побачити в одній групі людей Ганну Герман, Георгія Гонгадзе, відомого діаспорного історика Джорджа Грабовича, музиканта Віктора Морозова, «молодих» та «старих» учасників львівської мистецької сцени) старі роботи Кауфмана, попереджаючи, що автор більше не буде малювати і зараз – останній шанс щось набути із його спадку. Неборак творив подібну мовленнєву прелюдію, яку ми бачили і в інших проектах львівських художників, що нагадує мені образ Вергілія, який супроводжував Данте у мандрівці пеклом (в «Божественній комедії»). Кожній людині, що входила на експозицію, вдягали спеціальну накидку (згадайте скафандри Старуха), а також ставили печатку (загалом було виготовлено 8 печаток). Окрім цього, треба було пройти по розстеленому на підлозі поролону, просоченому фарбою, а потім ступати по мапах, які заляпувалися фарбою, що залишалася на взутті. Таким чином живописне полотно створювалося всіма учасниками проекту, і всі вони отримували частину провини за скоєне. Сам Кауфман вистриг на голові собі восьму печать та вдягнув жіночий етнографічний костюм, який повторював вже прийняту львівськими «молодими» практику перевдягання для входження в сакральний простір мистецтва.

Фактично всі ці дії мали на меті промаркувати кожного, хто приходив, не як глядача, але як повноцінного учасника магічної дії, що розгорталася всередині храму. Коли відвідувач потрапляв у простір експозиції, то перед ним поставали не картини, а сюрреалістичні композиції: балерина, яка ловить рибу у ємкості із

битого скла; вісім мольбертів, на яких діти малювали картини, що залишалися невидимими; малі паперові стільчики, розставлені на великій мапі (символ концертного залу), по яких топтався і грав на скрипці Тарас Чубай; гола жінка, закутана у целофан, що лежала на сіні, прив'язана до собачої будки; чи жінка в українському строї з косою біля ялинки та ін. Поміж людей блукав Петро Старух, який тримав в руках будильник, що періодично починав дзвонити, певно, нагадуючи, що кінець наступить скоро. На виході глядачі потрапляли у специфічну пастку – художник зім'яв карти, а під ними проявилися репродукції ікон, і саме по цих іконах треба було вийти з храму. Не всі наважувалися це зробити, особливо зважаючи на те, що їхнє взуття було вимащене фарбою, але іншого виходу не було.

Цією акцією Влод Кауфман порвав з традиціоналістами і очолив табір «фріків» від сучасного мистецтва. Старші митці вважали, що це він добухався до нестями і зійшов з розуму. Молоді ж побачили лице нового львівського мистецтва, яке дивним чином сполучало традиції європейського модернізму із карнавальним мисленням постмодерну, при цьому не впадало в стьоб і залишалось глибоко філософським. Сконструйовані Кауфманом живі композиції, як от балерина (улюблений образ модерністів), яка ловить рибу (особиста метафора художника, який усе життя малює риб) у пустці; чи музикант, який є важливішим за аудиторію, мали європейське минуле і дуже особисте сьогодення, чесно прожите митцем. «Листи до землян» є універсальним твором, який могли «прочитати» люди у різних куточках планети, при цьому він залишається вкоріненими у місцеву мистецьку традицію. Цікаво, що тут повторилися «стежки», характерні для молодого львівського мистецтва того часу: трангресія, перевдягання, перформативність на межі карнавалу, важливість тексту і мовлення, залучення глядача у схему твору та ін.

Ще одним моментом «Листів» було бажання перетворити видиво у кіно. Акція записувалася на кілька камер, була ідея показати її на українському телебаченні (як «Вивих» 1992 року), але містичним чином ці записи зникли, залишивши нам лише уривки та уламки цієї історії. Цього ж літа Кауфман став співзасновником львівського творчого об'єднання «Дзиґа», де дотепер працює керівником художніх проектів. Він постійно практикує перформанс та провадить майстер-класи, є одним із засновників проектів «Тиждень актуального мистецтва» та Школа перформансу.

> ***Час:*** *осінь 1993*
> ***Назва:*** *«Хрести»*
> ***Жанр:*** *відео арт, перформанс*
> ***Місце:*** *відділ Львівської галереї мистецтва, площа Митна*
> ***Учасники:*** *Акувідо (акронім від Анна Куц та Віктор Довгалюк) у співпраці із Альфредом Максименком*

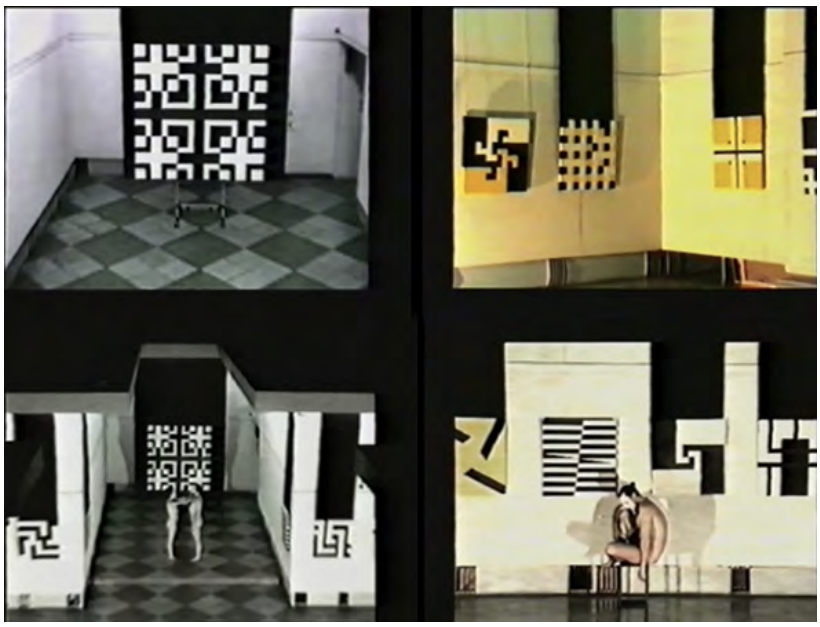

Постійне застосування відеокамер для документування мистецьких акцій мало призвести до появи творів, в яких камера не була б лише фіксатором, але перетворювалася б на співтворця, формуючи нову мистецьку сутність – відео-арт. Саме у 1993 році у Львові було створено перший твір відео-арту, що замислювався не як документ, а як нова форма мистецтва. Творцями його були студенти Львівської академії мистецтв, яким допомагав професор академії Альфред Максименко. Дружина Максименка (тоді – керівник відділу Львівської галереї мистецтва на площі Митній, де відбувалася акція Кауфмана) якраз привезла від американських родичів подарунок – відеокамеру, і художник із своїми студентами влаштовував розмаїті відеоексперименти. Одним з таких експериментів стало створення в приміщенні Львівської галереї мистецтв експозиції робіт молодих художників, проведення в контексті цієї експозиції перформансу у супроводі музики і перетворення цього дійства на відеотвір.

Живопис Акувідо був натхненний естетикою супрематизму Малевича, і мав на меті трансформацію реальності у серію знаків-образів. Ці абстрактні знаки обігрували тему хрестів, і саме від цього робота отримала назву – «Хрести». Максименко сповідував ідею, що чорний квадрат телевізора є метафорою-передчуттям Малевича, який, декларуючи «смерть живопису», в такий спосіб відкривав шлях для нового типу творчості – медіа-мистецтва. У тому, що робота мала сценарій і конструювалася через набір кіно-планів, проявилася ситуативна залежність художників від естетики кіно, тут ще мало було «чистого» відео (для цього типу творчості дуже важливими аспектом є переживання часу через відео камеру, як от у Біла Віоли; згодом Акувідо звільняться від кіно-естетики і перейдуть у цифрове мистецтво). Але важливим моментом проекту було те, що перформанс у експозиції живопису відбувався вночі і не призначався для «живих» глядачів галереї, він робився виключно на камеру і мав споглядатися з телевізора.

На відміну від проекту Кауфмана, який теж мав сценарій, але передбачав спонтанні дії, проект Акувідо мав струнку, хоч і заплутану концепцію. Її і досі можна прочитати на інтернет сторінці групи akuvido.de, яка була створена, коли художника перебралися до Німеччини.

«Простір, форма, композиція – не ідеальні, не вічні, не сталі образи, а відображення часу, ідеї, речей, подій, відносин, із якими вони виникають, існують і гинуть... Нова людина займає новий час і простір. Кожне покоління шукає нового вираження простору у формі, в лінії, в кольорі, в музиці, у стосунках. Наш вихід – чисті форми. Активна дія картини. Структура картини ставить глядача в центр композиції, в центр думки. Відмова від перспективно-просторового трактування простору... Вивільнення кольору. Хрест – символ ідеї».

Як бачимо із цього тексту, художники добре розуміли, що новий час (падіння СРСР та офіційної естетики соцреалізму) створює нові форми, які проявляються лініями, кольором, звуком і відношенням. У цьому новому мистецтві людина не є просто творцем образу чи твору, вона стає в центр цього твору, стає його частиною. Саме тому у перформансі, в середовищі картин, оголені тіла Анни та Віктора ставали теж фігурами і знаками, перетворювали себе на твір і зникали як автори. Хрест мислився авторами не лише у християнському розумінні – це була «філософія горизонталі і вертикалі, життя і смерті; філософія від центру й одночасно наближення до нього; філософія опору – чим ближче до перетину, тим менше коло оберту, більше спокою». Фактично хрест перетворювався на композиційний образ реальності, на вічність, гармонію, правду.

Свою дію (перформанс та живопис) художники розуміли як різновид гри, спорідненої із життям. «Життя – гра. Кожна людина сама вигадує забаву і грається в неї. Потрібно вигадувати нові забави. Створення нових об'єднань, нових інститутів, нових взаємовідносин між людьми дають нові форми, нові смислові сполучення, нові слова, нове задоволення від життя, новий гіпноз». Цей аналітичний текст звучить як маніфест львівського мистецтва ранніх 1990-х – нові стосунки мають творити нові смисли, нову ілюзію існування, яким і є життя. Тут ми не бачимо розрізнення між життям та мистецтвом, вони об’єдналися в одну цілість, і не можна виявити моменти, коли художник – це творець, а коли – просто людина.

Для Акувідо проект «Хрести» мав важливе значення. Він означив подібну трансгресію, крізь яку пройшов кілька місяців до того Кауфман – перехід від одного типу творчості до іншого. Але якщо Кауфман «перетворився» (як у чарівній казці з її ритуалами переходу) в художника перформансу та інсталяції, то Акувідо перетворилися із живописців у медіа-художників. Згодом відео-арт «Хрести» дозволить авторам потрапити на навчання до Берліну, де вони зроблять свої кращі медіа-роботи, які вже комбінуватимуть комп’ютерне програмування, звук та віртуальний простір інтернету. Але знаки-образи, які були розроблені у «Хрестах», залишаться. Вони перетворяться у піктограми, цифрові знаки і постійно зв’язуватимуть медіа-твори Акувідо із їх першим відео-артом, створеним у львівський період в 1993 році.

> ***Час:*** *жовтень-листопад 1993*
> ***Назва:*** *«Степи Європи»*
> ***Жанр:*** *живопис, інсталяція*
> ***Місце:*** *Центр сучасного мистецтва «Замок Уяздовскі» (Варшава)*
> ***Учасники:*** *Василь Бажай, Андрій Сагайдаковський*

Знаменитий «нестабільний стілець (https://projects.platfor.ma/podiyi-vikhidnikh-31-bereznya-2-kvitnya/?_ga=1.109530821.174450595.1486648898)» Андрія Сагайдаковського, виставлений у інсталяції 1993 року на виставці «Степи Європи» у Варшаві (Палац Уяздовскі)

Восени 1993 року відбулася ще одна знакова подія для львівського мистецтва. Польський куратор та художник-перформер Єжи Онух під час своєї мандрівки до Львова у 1991 році відкрив для себе місцевих митців – Василя Бажая, Андрія Сагайдаковського, Мирослава Ягоду та ін. Потім він помандрував до Києва, де мав інші відкриття, як один із лідерів київського андеграунду Олег Голосій. Коли Голосій трагічно помер у 1993 році, для Онуха це стало знаком – треба робити виставку українських сучасних митців у Польщі. Виставка отримала екзотичну назву «Степи Європи». Її метою було включити молоде українське мистецтво в контекст європейського, щоби символічно відокремити його від «руского міра». До участі у виставці Онух обрав двох львів'ян, які зараз вже є метрами сучасного мистецтва – Василя Бажая та Андрія Сагайдаковського. На той момент Бажай займався абстрактним живописом уже тривалий час і вразив Онуха неймовірною силою свого живопису, багатством фактур, емоційністю та індивідуальним стилем. Сагайдаковський вражав іншим – своїм специфічним «буддизмом», в якому живописний лаконізм дивним чином поєднувався із «емоційним концептуалізмом» (ці визначення мої і прошу нікого ні в чому не звинувачувати!). Але обидва художника для Онуха втілювали особливий, східноєвропейський варіант великих європейських мистецьких наративів, в них не було нічого радянського чи пострадянського.

Інсталяція Сагайдаковського (///E:/Documents/zbrucz /text/Шумилович/%20http/archiwum-obieg.u-jazdowski.pl /prezentacje/28175), виставка "Степи Європи", Замек Уяздовскі, Варшава, 1993

Абстракціонізм Бажая та мінімалізм Сагайдаковського мали оце тонке звучання «недовіри» до великих мистецьких тем та проникливу іронію, характерні лише для східноєвропейських інтелектуалів (згадайте Кундеру чи Мілоша). Це було можливо лише в ситуації периферії, але, як казав Онух, це не була периферія Іркутська – це була периферія Європи. Для «Степів» Сагайдаковський створив знакову роботу, яка, як мені видається, є чудовою метафорою ранніх 1990-х у Львові. Ось як це описує Онух:

«Він створив кімнату, наповнену старими німецькими і польськими книгами. Грамофон постійно награвав якусь австрійську мелодію. Стіни були пофарбовані в червоний виноградний сік, який швидко почав давати запах цвілі. Підлога була залита теплою водою, в якій було розчинено велику кількість цукру. На одній стіні висів стіл, грубо прибитий до неї металевим штирем. Посередині липкої підлоги розмістився знаменитий триногий табурет, замість четвертої ніжки в ньому була дуже тонка конструкція з палиці, на якій все-таки трималася конструкція. Це була скульптура з покаліченого стільчика, який використовується для доїння корів. Це було дуже дивне місце. Посередині було єдине джерело світла – 40-ватна лампочка».

Цей енвайронмент (чи інсталяція) майже буквально повторював львівську майстерню Сагайдаковського, в якій зафіксувалися 1980-ті з їх переживанням львівської периферійності. В цій майстерні досі ледь грає налаштоване на західну хвилю радіо латвійського виробництва часів СРСР, на стінах висять плакати із зірками року, лежать запорошені книги європейських мислителів, стоять стільці, які насправді не можуть стояти (і на яких небезпечно сидіти). В

усьому цьому витає наскрізне відчуття непевності, ностальгії та затишку, замішане на «підвальних» та сигаретних запахах. Як каже Онух, в цій роботі Сагайдаковський намагався «вхопити момент розпаду світу, і складалося враження, що він помістив це в стан вельми хиткої рівноваги». Мені видається, що таке окреслення дуже влучно передає настрій львівського мистецтва 1993 року.

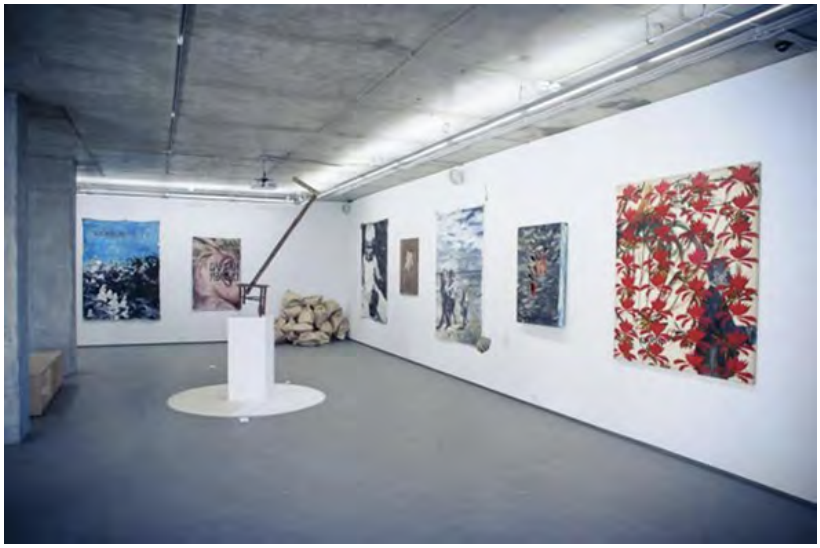

Вигляд експозиції "Щоденник", арт центр Я Галерея в Дніпропетровську (http://www.yagallery.com.ua/public/index/authors/3), 2011

Замість висновку

На мій погляд, 1993 рік у Львові став квінтесенцією мистецьких процесів пізніх 1980-х та ранніх 1990-х, періоду, коли УРСР болісно, але безповоротно перетворювалася в Україну. Критики відзначали, що мистецтво того часу було продиктоване потребами трансгресії і цю трансгресію ми спостерігаємо в ключових творах цього періоду. Це перетворення радянського в щось нове (постмодерна іронія, як у «Фонда Мазоха»), або забуте старе (як-от європейська ностальгія чи переживання периферійності) супроводжувалося бурлескними ритуалами та карнавальною буфонадою, найкращими проявами чого у Львові були фестивалі альтернативної культури «Вивих» у 1990 і 1992 роках. Мистецькі проекти 1993 року показали, що художники переосмислювали роль твору мистецтва та його стосунки із «соціальним тілом» народу (простішою мовою це може звучати як вузлики взаємодії), і в багатьох творах ми спостерігаємо сюжет перетворення чи трансгресії.

Такі нові для Львова, але існуючі від 1960-х років в інших частинах світу форми мистецтва, як перформанс, гепенінг, інсталяція, енвайронмент чи відео-арт стали частиною місцевого мистецького процесу. Проте Львів та його мистецтво залишалися глибоко провінційними. Один з улюблених анекдотів Онуха оповідає, що одного разу його дружині наснився сон, ніби вони переїздять жити до Львова, і коли він оповів це Сагайдаковському, останній прокоментував: «Ви не можете жити у Львові, бо тут для існування треба стрибнути і завмерти у повітрі». Але ця «завмерлість» в часі і просторі, яка оберігала львівську самобутність, не означала стагнації. Львівська периферійність була напрочуд універсальною, і твори, які

народились у 1993 році, могли б прикрасити колекцію любого передового музею сучасного мистецтва у світі. Космічний акціонізм «Фонду Мазоха», шаманські ритуали трансформації природи та міського простору Старуха, синтетичне видиво і гепенінговий сюрреалізм Кауфмана, живописний мінімалізм та медіа-мистецтво Акувідо, експресивний абстракціонізм Бажая, «нестримна легкість» буття та непевність в образах та інсталяціях Сагайдаковського – усе це має увійти золотими сторінками в історію українського і європейського мистецтва.

23.05.2018

До теми

1993 у Львові: трансгресії та естетичні ритуали переходу (/node/80025)

Дещо про кіч... (/node/79257)

Феномен Львівського телебачення (/node/74709)

Між радянським містом а галицьким селом (/node/71474)

Несакрально про сакральність (/node/69749)

«Михайло сучасний і цифровий» (/node/69141)

© 2018 zbruc.eu

Передрук та інше використання матеріалів, що розміщені на сайті, дозволяється за умови посилання на zbruc.eu.

PinchukArtCentre

укр рус eng

Main page → Exhibitions → Current exhibitions → Research platform: Red Book: Soviet Art in Lviv in 80s – 90s

About us
Exhibitions
Current exhibitions
Future exhibitions
Past exhibitions
Catalogues
Artists
Special projects
News
Research platform
Library
Education program
Events & Calendar
Photo & Video
Press about us
How to find Us
Book Store
Coffee shop

Opening hours

Tuesday through Sunday
from 12:00 until 21:00
Closed Monday
Admission is Free

News

RSS

21 June 2018
PinchukArtCentre Presents the Exhibition "Democracy Anew?"

21 June 2018
PinchukArtCentre's Research Platform Presents Exhibitions: "Red Book: Soviet Art in Lviv in the 80s and 90s" and "Perspektyvna" by Lesia Khomenko

1 June 2018
PinchukArtCentre announces the jury for the 5th edition of the Future Generation Art Prize

More news

SEARCH
Search

Exhibitions

Research platform: Red Book: Soviet Art in Lviv in 80s – 90s

23 June 2018 - 30 September 2018

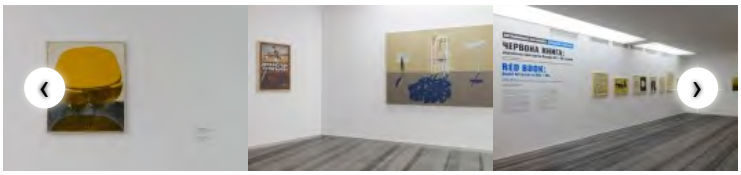

"Red Book: Soviet Art in Lviv in the 80s and 90s" is focused on the Soviet art of 1980s Lviv and the visual practices of the 1990s that have been neglected within the institutional domain for a long time and covered by academic works only partly.

Stanislav Silantiev, one of the exhibition's curators: *"The internal opposition between artistic metropoles and groups of authors contributed to an expectable localization of the artistic process, which turned fast into a collective reluctance to write one "extended history" of the Ukrainian contemporary art."*

This exhibition is one of the first large studies exploring the artistic life of Lviv in 1980s and 1990s. There, the dynamic late Soviet-era culture of the 1980s acquired features of an "anti-civilisation," and starting in the second half of the 1990s, the role of the artist was devaluated to the point of full dissolution of the author's identity in the chaos of the new market economy.

The show presents works by 1980s and 1990s Lviv-based artists part of which recurred to an inner existential or physical emigration following the collapse of the Soviet Union. Participating artists: **Boris Berger, Stas Horskyi, Halyna Zhehulska, Oleksandr Zamkovskyi, Oleksii Iutin, Mykola Kumanovskyi, Illia Levin, Iryna Nirod, Ihor Podolchak, Platon Silvestrov, Rostyslav Silvestrov, Iurii Sokolov, Volodymyr Surmach, Bronislav Tutelman, Mykola Filatov, Ivan Frank, Mykhailo Frantsuzov, Ihor Shuliev, Iurii Shcherbatenko, Myroslav Iahoda, Myroslav Iaremak and Serhiy Yakunin.**

Invited curators: Stanislav Silantiev and Halyna Khorunzha, founders of the "First Jean Jaures Proletarian Reserve" curatorial group.

Exhibition Design - Oleksandr Burlaka.

Photogallery

Research platform: Red Book: Soviet Art in Lviv in 80s – 90s

1 February 2019 - 14 April 2019

Exhibition of 21 Artists Shortlisted for the Future Generation Art Prize 2019

Відкриття виставки про радянське мистецтво Львова 80–90-х років

23 июня
12:00 - 21:00

453

Дослідницька платформа PinchukArtCentre представляє групову виставку «Червона книга: радянське мистецтво Львова 80–90-х років».

Виставка присвячена радянському мистецтву Львова 1980-х й візуальним практикам 1990-х, що тривалий час були ігноровані в інституційному полі та лише частково введені у науковий обіг.

Учасники виставки: Борис Бергер, Стас Горський, Галина Жегульська, Олександр Замковський, Олексій Іутін, Микола Кумановський, Ілля Левін, Ірина Нірод, Ігор Подольчак, Платон Сільвестров, Ростислав Сільвестров, Юрій Соколов, Володимир Сурмач, Броніслав Тутельман, Микола Філатов, Іван Франк, Михайло Французов, Ігор Шульєв, Юрій Щербатенко, Мирослав Ягода, Сергій Якунін, Мирослав Яремак.

Куратори виставки – Станіслав Сілантьєв та Галина Хорунжа, засновники кураторського об'єднання «Перший Пролетарський заповідник імені Жана Жореса».

Вхід безкоштовний.

СТРАНИЦА МЕРОПРИЯТИЯ (HTTPS://WWW.FACEBOOK.COM/E

Oops! Something went wrong.

This page didn't load Google Maps correctly. See the JavaScript console for technical details.

PinchukArtCentre
вул. Велика Васильківська/Басейна 1/3-2, Kyiv, Ukraine, 01004

ОБСУЖДЕНИЕ

Напишите комментарий...

Только зарегистрированные пользователи могут писать комментарии.
Пройдите быструю регистрацию или авторизацию.

САМЫЕ ПОПУЛЯРНЫЕ МЕРОПРИЯТИЯ В ТВОЕЙ ЛЕНТЕ НОВОСТЕЙ!

(https://www.facebook.com/1563852537275668) ОТПРАВИТЬ

(https://vk.com/public46156428) ПОДПИСАТ

Рассказать о мероприятии в социальных сетях:

Спрятать это навсегда

Autor	Zambrzycka, Marta. Autor
Tytuł	**Ciało cierpiące jako widowisko w malarstwie Igora Podolczaka i Wasylija Cagolowa / Marta Zambrzycka ; Uniwersytet Warszawski.**
Adres wydawniczy	2015.

Zobacz:

Zobacz w Polonie

Przejdź do czasopisma zawierającego ten artykuł

Uwagi	Streszczenie w języku angielskim, ukraińskim.
Forma i typ	Artykuły
	Publikacje naukowe
Czas powstania	2001-
Temat	Cagolov, Vasilij (1957-)
	Podol'čak, Igor
	Ciało ludzkie
	Cierpienie
	Malarstwo ukraińskie
	Tematy i motywy
Gatunek	Artykuł monograficzny
	Artykuł z czasopisma filologicznego
	Artykuł z czasopisma naukowego
Dziedzina i ujęcie	Historia

	Kultura i sztuka
Zawarte w:	Pomiędzy. 2543-9227. Nr 1 (2015), s. 137-146
UKD	75(045/046)
Nr bibliografii narodowej	BZCz 2017/45823

Pomiędzy

Між
Между
Between
Zwischen
Entre

Polonistyczno-Ukrainoznawcze
Studia Naukowe

1/2015

Rada Programowa / Program Committee

Ołena Bondarewa (Uniwersytet im. Borysa Hrinczenki w Kijowie), Łarysa Briuchowec'ka (Narodowy Uniwersytet „Akademia Kijowsko-Mohylańska", Kijów), Marcin Cieński (Uniwersytet Wrocławski), Krzysztof Czyżewski (Ośrodek „Pogranicze — sztuk, kultur, narodów", Sejny), Dobrochna Dabert–Bakuła (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu), Wojciech Dudzik (Uniwersytet Warszawski), Hanna Gosk (Uniwersytet Warszawski), Jaroslaw Harasym (Narodowy Uniwersytet im. Iwana Franki we Lwowie), Wiktor Kołesnyk (Narodowy Uniwersytet im. Tarasa Szewczenki w Kijowie), Dariusz Kosiński, (Uniwersytet Jagielloński, Kraków / Instytut Teatralny im. Zbigniewa Raszewskiego, Warszawa), Natalia Malutina (Narodowy Uniwersytet im. Illii Miecznikowa w Odessie), Ryszard Nycz (Uniwersytet Jagielloński, Kraków), Rostysław Pyłypczuk (Narodowy Uniwersytet Teatru, Kina i Telewizji im. Iwana Karpenki-Karego / Narodowa Akademia Sztuki Ukrainy, Kijów), Dobrochna Ratajczakowa (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu), Włodzimierz Staniewski (Ośrodek Praktyk Teatralnych „Gardzienice"), Łeonid Uszkałow (Narodowy Uniwersytet im. Wasyla Karazina w Charkowie), Łarysa Wachnina (Instytut Historii Sztuki, Folkloru i Etnologii im. Maksyma Rylskiego Narodowa Akademia Nauk Ukrainy w Kijowie).

Redaktor Naczelna / Editor-in-Chief

Agnieszka Matusiak (Uniwersytet Wrocławski)

Zespół Redakcyjny / Editorial Staff

Ireneusz Guszpit (Uniwersytet Wrocławski)
Bohdan Kozak (Narodowy Uniwersytet im. Iwana Franki we Lwowie)
Natalia Teres (Narodowy Uniwersytet im. Tarasa Szewczenki w Kijowie)

Sekretarze / Editorial Assistants

Marcin Gaczkowski
Maja Harbuziuk
Aniela Radecka

Redakcja Językowa / The Language Editor

Jędrzej Olejniczak (język angielski)
Iryna Protsyk (język ukraiński)

Lista recenzentów dostępna na stronie internetowej czasopisma:
http://www.between.uni.wroc.pl/index.php?page=recenzenci

Projekt graficzny

O!Studio | Magdalena Kocińska

UNIWERSYTET WROCŁAWSKI
WYDZIAŁ FILOLOGICZNY

Pomiędzy

Між
Между
Between
Zwischen
Entre

Polonistyczno-Ukrainoznawcze
Studia Naukowe

1/2015

Redakcja naukowa
Ireneusz **GUSZPIT**
Agnieszka **MATUSIAK**

Wrocław 2015

Ilustracja na okładce: fotolia_96036158 by © beerlogoff

Copyright by Wydział Filologiczny Uniwersytetu Wrocławskiego, Wrocław 2015

Podstawowa wersja czasopisma: elektroniczna

eISSN

Publikacja dofinansowana ze środków Wydziału Filologicznego Uniwersytetu Wrocławskiego

Adres Redakcji
Zakład Ukrainistyki
Instytut Filologii Słowiańskiej
Uniwersytet Wrocławski
ul. Pocztowa 9
53-313 Wrocław
Polska

Tel.: +71 375-45-55
Fax: +71 375-45-59
E-mail: between.uwr@gmail.com
http://www.between.uni.wroc.pl/

Spis treści

Słowo od redakcji

Ireneusz Guszpit, Agnieszka Matusiak
Pomiędzy *to…* 13

Zamiast wstępu

Krzysztof Czyżewski
Kultura i solidarność 15

Historia i społeczeństwo

Микола Щербак, Надія Щербак
Національне питання в Україні у XIX–на початку XX ст. очима російських чиновників 25

Marcin Gaczkowski
Dziesięć lat później. Ukraińskie życie polityczne Lwowa w 1928 roku 39

Юрій Сорока
Депортація польського населення з території УРСР. 1944–1946 рр. 57

Сергій Дегтярьов
Причини порушень і зловживань у бюрократичному середовищі Російської імперії кінця XVIII–першої половини XIX ст. та їхнє відображення серед українських чиновників 69

Dorota Jarząbek-Wasyl
„Uniwersytet zdrowia" w Kosowie. O działalności Apolinarego Tarnawskiego 81

Teatr. Sztuka

Henryk Jurkowski
Wertep 99

Майя Гарбузюк
Бунт Хмельницького Алоїза Гонзаги Жулковського — перша драма про українського гетьмана на польській сцені XIX ст. 109

Уляна Рой
До історії постановки драми Війт заламейський на сцені українського народного театру товариства „Руська Бесіда" (переробка Івана Франка з п'єси Педро Кальдерона Саламейський алькальд) 123

Marta Zambrzycka
Ciało cierpiące jako widowisko w malarstwie Igora Podolczaka i Wasylija Cagolowa 137

Etnografia. Folklorystyka

Ірина Тарасюк
Народне богослов'я людської діяльності та праці в українських приказках і прислів'ях 149

Світлана Лещинська
Питання функціональності та виконавства українських і польських танцювальних пісень 165

Тетяна Козаченко
Внесок польських дослідників у вивчення народної медицини українців (друга половина xix–перша половина xx ст.) 179

Literaturoznawstwo

Олександр Кирильчук
Жінка в українській історичній белетристиці 1880–1890-х років 195

Святослав Пилипчук
„Сік українських пісень народних", „перетворений в кипучу кров поета": Франкове прочитання Шевченкового Перебенді 207

Микола Крупач
„Перший" та „другий" поети „Празької школи": проблема автентичності „свідчень авторитетних митців" 219

Тетяна Гребенюк
Трансформація прийомів детективної оповіді в романі Оксани Забужко Музей покинутих секретів 233

Ольга Шаф
Ґендерна специфіка реалізації опозиції „я"–„інший" у поезії Сергія Жадана та Маріанни Кіяновської 243

Людмила Тарнашинська
Між реальністю і міфом: дискурс окциденталізму. Міжкультурні рефлексії та досвід дотикальності 253

Олена Галета
Українська література: між Україною і літературою 273

Олена Ткачук
Ґендерні аспекти творчості Джозефа Конрада в англомовних розвідках 289

Językoznawstwo

Оксана Богуш
Між національними та інтернаціональними тенденціями термінотворення: формування української астрономічної термінології наприкінці XIX–на початку XX століття 299

Олена Дюндик
Прецедентні імена як інструмент мовної гри у словотворенні (на матеріалі романів Євгена Пашковського) 311

Przemysław Jóźwikiewicz
Ukraińskie słownictwo informatyczne wobec wpływów języka angielskiego i rosyjskiego — przegląd wybranych postów forum internetowego Domivka.Net 325

Recenzje

Анна Урсуленко
Ольга Барабаш-Ревак, Мовний образ парубка в українських фольклорних і етнографічних текстах, Львів: Ла „Піраміда”, 2013, с. 364 343

Table of Contents

From the Editor

Ireneusz Guszpit, Agnieszka Matusiak
Between… 13

Instead of Introduction

Krzysztof Czyżewski
Culture and solidarity 15

History and Society

Mykola Shcherbak, Nadiya Shcherbak
The national question in Ukraine in the XIXth–early XXth century through the eyes of the Russian officials 25

Marcin Gaczkowski
Ten years after. Ukrainian political life in Lviv in 1928 39

Yuriy Soroka
Deportation of the Polish population from the territory of USSR. 1944–1946 57

Serhiy Dehtyar'ov
Causes of the violations and abuses in the bureaucratic environment of the Russian Empire in the late XVIII–early XIX centuries and its displays it occurrences among the Ukrainian officials 69

Dorota Jarząbek-Wasyl
"Health University" in Kosów. About the work of Apolinary Tarnawski 81

Theatre. Art

Henryk Jurkowski
Vertep 99

Mayya Harbuzyuk
Khmelnytsky's uprising written by Aloyizy Honzaha Zhulkovskyi — is the first drama about Ukrainian hetman on the Polish stage of the 19th century 109

Ulyana Roy
To the History of Staging "The Mayor of Zalamea" on the Stage of Rus' (Ukrainian) National Theater of the Society "Ruska Besida" (the Rehash of Franko from the Play of Pedro Calderon "The Mayor of Zalamea") 123

Marta Zambrzycka
Suffering body as a spectacle in paintings of Igor Podolchak and Vasily Cagolov **137**

Ethnography. Folklore

Iryna Tarasyuk
Popular theology of human activity and labour in Ukrainian sayings and proverbs **149**

Svitlana Leshchyns'ka
Questions of functionality and specifics of performance of Ukrainian and Polish songs for dance **165**

Tetyana Kozachenko
The contribution of Polish researchers in the study of Ukrainian folk medicine (from second half of XIX century to the first half of XX century) **179**

Literary Studies

Oleksandr Kyryl'chuk
The woman in Ukrainian historical belles-lettres 1880–1890's **195**

Svyatoslav Pylypchuk
"Sap of Ukrainian Folk Songs", "Transformed into the Poet's Ebullient Blood": Franko Reception of Shevchenko's "Perebendia" **207**

Mykola Krupach
"First" and "second" poets "Prague school": the problem of authenticity "evidence reputable artists" **219**

Tetyana Hrebenyuk
Transformation of the detective narration devices in the Oksana Zabuzhko's novel "The Museum of Abandoned Secrets" **233**

Ol'ha Shaf
The gender specificity of the realization of the "I"–"Other" opposition in the lyric poetries by S. Zhadan and M. Kijanowska **243**

Lyudmyla Tarnashyns'ka
Between Reality and Myths: Discourse to Occidentalism. Cross-Cultural Reflections and Contiguity Experience **253**

Olena Haleta
Ukrainian Literature: Between Ukraine and Literature **273**

Olena Tkachuk
Gender aspects of creativity by Joseph Conrad in English studies **289**

Linguistics

Oksana Bohush
Between national and international trends of terms: formation of Ukrainian astronomical terminology terminology in late nineteenth and early twentieth century **299**

Olena Dyundyk
Precedent names as a means of language games in word-formation (on the basis of Eygen Pashkovsky's novels) **311**

Przemysław Jóźwikiewicz
Ukrainian IT vocabulary against the influences of English and Russian — the review of selected posts from Domivka.NET Internet forum 325

Reviews

Anna Ursulenko
Ольга Барабаш-Ревак, Мовний образ парубка в українських фольклорних і етнографічних текстах, Львів: Ла „Піраміда”, 2013, с. 364 343

Marta Zambrzycka[1]

Uniwersytet Warszawski (Polska)

Ciało cierpiące jako widowisko w malarstwie Igora Podolczaka i Wasylija Cagolowa

Suffering body as a spectacle in paintings of Igor Podolchak and Vasily Cagolov. The topic of this article is a way of presenting suffering in paintings of Vasily Cagolov and Igor Podolchak — Ukrainian contemporary artists. In the paintings of Cagolov suffering and causing pain are shown in the convention of popular culture (crime story film style). In art of Podolchak human body is represented as an object of experiments. Both painters try to analyze the place and role of images of suffering and violence in the contemporary culture.

Keywords: contemporary art, painting, suffering, pain, body, sight

Страждання тіла, як видовище, у живописі Василя Цаголова та Ігора Подольчака. Темою статті є зображення страждання в живописі Василя Цаголова та Ігора Подольчака — українських сучасних художників. У живописі Цаголова страждання вписується у стилістику масової культури (фільми типу детектив та бойовик), у Подольчака людське тіло представлене як об'єкт, який піддається експериментам. Обидвоє художників, шукають у своїй творчості відповідь на запитання, про місце і роль образів страждання і насильства в сучасній культурі.

Ключові слова: сучасне мистецтво, живопис, страждання, біль, тіло, видовище

Zagadnienie cierpiącego ciała wiąże się ściśle z problemem przemocy: fizycznej, symbolicznej, a także politycznej. Każda z tych form przemocy pozostawia w ciele trwały ślad, nieważne, czy będą to blizny na skórze, czy wyuczone postawy samoobrony i unikania — przemoc koduje się w ciele, cierpienie zostaje w nim zapisane. Dotyczy to nie tylko jednostek, lecz także większych grup społecznych, a nawet narodów poddawanych totalitarnym eksperymentom czy pozostających w wieloletniej zależności politycznej. Jednym z takich narodów są Ukraińcy, a motyw cierpiącego ciała jest obecny zarówno w dawniejszej, jak i we współczesnej ukraińskiej kulturze. Pamięć bólu i przemocy, zakodowana na poziomie fizycznym, stanowi dziś obiekt zainteresowania wielu ukraińskich autorów. Interpretują oni doświadczenie historyczne w kategoriach współczesnych metodologii, dokonując jednocześnie diagnozy obecnego stanu „ukraińskiego ciała". Pamięć cierpienia w ramach

[1] Adres do korespondencji: Katedra Ukrainistyki, Wydział Lingwistyki Stosowanej, Uniwersytet Warszawski, ul. Szturmowa 4, 02-678 Warszawa. E-mail: marta-zambrzycka@wp.pl

analizy postkolonialnej pojawia się chociażby w powieściach znanych w Polsce autorów: Jurija Andruchowycza czy Oksany Zabużko. Ta ostatnia, bez wątpienia jedna z najważniejszych ukraińskich autorek, poświęca też wiele uwagi kobiecemu ciału, kształtowanemu w warunkach politycznej i społecznej zależności[2].

Dyskursywna forma tekstu literackiego sprawia, że ciało nie może być analizowane jedynie jako obiekt — inaczej w sztukach plastycznych, w których ukraińska współczesność ma równie wiele do powiedzenia o cierpieniu, zależności i uprzedmiotowieniu. W niniejszym tekście chcę omówić sposoby przedstawiania cierpienia fizycznego w twórczości dwóch ukraińskich artystów, tworzących współcześnie. Malarstwo Igora Podolczaka i Wasylija Cagolowa interpretuję w kategoriach widowiska, ponieważ obaj traktują cierpiące ciało jako efekt czysto wizualny, jako „rzecz, którą się ogląda". Ciało jest w tym malarstwie obiektem, którego bolesne przygody stają się groteskowym, odrażającym bądź makabrycznym spektaklem. Należy podkreślić, że problem cierpienia wykracza u wymienionych autorów poza kontekst narodowy: jest to nie tyle zapis cierpień „ciała ukraińskiego", ile szersza refleksja nad miejscem obrazów bólu, przemocy i patologii we współczesnej kulturze — również, choć nie wyłącznie, ukraińskiej. Pozwala to odczytywać malarstwo Cagolowa i Podolczaka w kategoriach skonwencjonalizowanej makabry, będącej obiektem zainteresowań szeroko rozumianej antropologii przemocy, która bada „sposoby przejawiania się bólu i fizycznego cierpienia, traktowanego już nie w kategoriach egzystencjalnych przyczynków, ale […] w ramach kulturowych regulacji"[3].

Wasylij Cagolow przedstawia „przygody cierpiącego ciała" w konwencji popkulturowej, odwołując się do kodów obrazowania telewizyjnego, natomiast Igor Podolczak traktuje ciało w kategoriach przedmiotu poddawanego eksperymentom rozczłonkowania, dzielenia i „zlepiania" we wtórną całość. Obaj stosują groteskę jako rodzaj „ramy" dla przedstawianej rzeczywistości. Ta groteskowa konwencja narzuca dystans wobec oglądanych obiektów, stawiając odbiorcę w bezpiecznej roli widza — oglądającego, lecz nieangażującego się w to, co widzi. Dystans zapewniający jednoczesny dreszcz grozy i poczucie bezpieczeństwa jest niezbędny dla każdego typu widowiska, szczególnie takiego, którego przedmiotem jest zadawanie i odczuwanie fizycznego cierpienia. Dystans daje gwarancję gry w „banie się", i jednoczesne przekonanie, że to, co oglądamy, niewiele ma wspólnego z naszym rzeczywistym światem. Wspomina o tym Rafał Syska, w książce *Film i przemoc*:

> Dzieło artystyczne poprzez same techniczne ograniczenia, oddziela widza od wykreowanego świata, pozwalając odbiorcy na akceptację prezentowanych zdarzeń. […] Estetyczna rama prezentowanych na ekranie czy scenie okrutnych aktów

[2] Zagadnienie to autorka porusza przede wszystkim w swojej książce *Badania terenowe nad ukraińskim seksem*, tłum. K. Kotyńska, Warszawa 2003.

[3] M. Czubaj, *Etnolog w mieście grzechu. Powieść kryminalna jako świadectwo antropologiczne*, Gdańsk 2010, s. 21.

> [...] sprzyja poddawaniu się urokowi zła. [...] Publiczność odczuwa satysfakcję, gdy ogląda gwałtowne sceny przemocy. Krew, nagła śmierć, celebrowany proces cierpienia i umierania stanowią fundament [...] widowiska [...] Siedząc bezpieczne [...] współuczestnicząc w przestępczych czynach widz raduje się oglądaniem czegoś, co w rzeczywistości jest odrażające[4].

Autor cytatu mówi przede wszystkim o kinie, gdyż to właśnie w nim eksploatacja motywów cierpienia, bólu i okrucieństwa osiągnęła najwyższy poziom, przetwarzając ogromną część współczesnej kinematografii w rodzaj masowego „widowiska cierpienia". Wydaje się jednak, że zasada narzuconego konwencją dystansu pozwalającego bezpiecznie napawać się przedstawianym cierpieniem dotyczy każdej dziedziny sztuki.

Kategoria widowiska obejmuje bardzo szerokie spektrum zagadnień: od metafory rzeczywistości kulturowej jako wielkiego teatru, poprzez analizę poszczególnych praktyk (obrzędu, kary, rytuału, zwyczaju)[5], po współczesną teorię literatury[6]. Na użytek tego tekstu ograniczam pojęcie „widowisko cierpienia" do różnorodnych — zarówno dawnych, jak i współczesnych — praktyk kulturowych przeznaczonych dla szerokiego grona odbiorców, mających, poza innymi funkcjami, znamiona rozrywki i tematycznie związanych z zadawaniem i odczuwaniem bólu. Za tak rozumiane „widowisko cierpienia" można uznać szerokie spektrum znacznie różniących się od siebie zjawisk i praktyk: od znanej z poprzednich wieków publicznej kaźni, przez współczesne filmy typu thriller, horror, programy paradokumentalne dotyczące zbrodni i przestępców, po sztukę zdominowaną tematyką przemocy, zbrodni, bólu. Strukturę każdego z tych zjawisk kulturowych można rozpisać w kilku punktach, będzie to: scena (oraz granica przestrzenna), obecność fabuły/akcji, podział na widza i aktora, a także ogólna konwencja, pozwalająca traktować wydarzenia właśnie w kategoriach odgrywanego czy prezentowanego widowiska. W przypadku malarstwa — które stanowi główny temat tekstu — sceną jest płaszczyzna obrazu oraz rama wyznaczająca jego granicę przestrzenną, fabuła zostaje zapisana na płótnie lub w postaci cyklu płócien, podział na widza i aktora będzie podziałem na oglądającego i przedmiot oglądany (przedstawione na obrazie ciało).

Zdaniem Victora Turnera widowiska kulturowe to „*oko*, którym kultura widzi samą siebie, oraz *tablica*, na której twórczy aktorzy zapisują swoje przekonania, wierząc, że są one najbardziej trafnymi i przekonującymi wzorcami życia"[7]. O czym więc mówią nam widowiska cierpienia? Trudno odpowiedzieć na takie pytanie,

---

[4] R. Syska, *Film i przemoc. Sposoby obrazowania przemocy w kinie*, Kraków 2003, s. 13.

[5] J.J. MacAloon w tekście *Igrzyska olimpijskie a teoria widowisk w społeczeństwach współczesnych*, [w:] *Rytuał, dramat, święto, spektakl. Wstęp do teorii widowiska kulturowego*, red. J.J. McAloon, tłum. K. Przyłuska-Urbanowicz, Warszawa 2009, s. 360–421.

[6] S.S. Morgan, *„Nieśmiertelny" Borgesa: metarytuał, metaliteratura, metawidowisko*, [w:] *Rytuał, dramat, święto, spektakl. Wstęp do teorii widowiska kulturowego...*, s. 127–128.

[7] V. Turner, *Antropologia widowiska*, tłum. M. i J. Dziekanowie, Warszawa 2008, s. 34.

tak jak trudno zrozumieć źródła ludzkiej fascynacji przemocą, bólem i makabrą. Nie ulega jednak wątpliwości, że ból, cierpienie fizyczne i śmierć mają ogromny potencjał widowiskowy, a przemoc od wieków pełniła w kulturze — poza innymi — również funkcje rozrywkowe. Była spektaklem, okrutną, choć popularną zabawą jednoczącą widownię we wspólnym oglądaniu i przeżywaniu.

Fascynacja okrucieństwem, bólem i zadawaniem cierpienia zawiera pierwiastek „stadny", który determinuje masowość kulturowych „widowisk cierpienia". „Ciało cierpiące" stanowi obiekt niesłabnącego zainteresowania, grając główną rolę w niejednym z kulturowych spektakli. Jak pisze Tomasz Lach w tekście *Ciało w kulturze i sztuce*: „Publiczność zawsze domagała się widowisk, w których lała się krew"[8]. Wspomnijmy choćby o znanych z historii publicznych kaźniach, podczas których wymyślne tortury odbywały się w asyście tłumnie zebranej gawiedzi. Janusz Tazbir w książce *Okrucieństwo w nowożytnej Europie* porównuje scenariusz kaźni do scenariusza teatralnego, w którym rusztowanie było sceną, kat i skazaniec aktorami pierwszego planu, a widownię tworzyli gapie. „Widzowie" egzekucji płacili za najlepsze, ulokowane najbliżej sceny miejsca, a w pobliżu rozbijane były stragany, można było kupić piwo i przekąskę[9]. Michel Foucault podkreśla, że scenariusz kaźni ustanawiał „kodeks prawny bólu", który ujmował zadawanie cierpienia w szereg ściśle określonych reguł[10], natomiast Marcin Kula w książce *Ostatecznie trzeba umrzeć*, pisze:

> Mordowanie na mękach […] istniało zawsze w historii. […] Taryfy honorariów katowskich w średniowiecznych miastach zawierały pozycje opłat za różne rodzaje zadawanych mąk. […] Dawniej śmierć przestępcy — i to śmierć na mękach — wręcz bawiła. To bywał spektakl — i to atrakcyjny, podobnie jak już samo myślenie o piekielnych mękach bliźnich. […] Wyroki śmierci bardzo długo w dziejach wykonywano publicznie[11].

Ujęte w ramy widowiska cierpienie wzbudzało grozę, ale też fascynowało, zaspokajając ludzkie zapotrzebowanie na makabrę[12]. Tak jest również dziś — bez większego ryzyka można stwierdzić, że ból i przemoc to najbardziej eksploatowane motywy i najlepiej sprzedający się towar kultury popularnej. Podkreśla to Jerzy Wasilewski w książce *Tabu*, pisząc o przytłaczającej liczbie „obrazów przemocy w produkcjach współczesnej kultury masowej, ochoczo zaspokajających odwieczną chęć oglądania scen uśmiercania i rozlewu krwi"[13].

---

8 T. Lach, *Ciało w kulturze i sztuce*, http://tomaszlach.gigaprojekt.pl [dostęp: 23.02,2014].

9 J. Tazbir, *Okrucieństwo w nowożytnej Europie*, rozdz. *Tortury na usługach „sprawiedliwości"*, Warszawa 1999, s. 85–86.

10 M. Foucault, *Nadzorować i karać. Narodziny więzienia*, tłum. T. Komendant, Warszawa 1993, s. 8.

11 M. Kula, *Ostatecznie trzeba umrzeć*, Warszawa 2012, s. 29, 83.

12 R. Syska, *Film i przemoc. Sposoby obrazowania filmowych aktów przemocy*, Kraków 2003, s. 11.

13 J.S. Wasilewski, *Tabu*, Warszawa 2011, s. 226.

Fascynację ciałem cierpiącym od wieków widać również w malarstwie, o czym świadczą liczne, średniowieczne, a także nowożytne przedstawienia tortur, przede wszystkim zadawanych męczennikom. O ich popularności wspomina między innymi Michał Kruszelnicki:

> Niezwykłym zainteresowaniem cieszyły się obrazy ścięcia Jana Chrzciciela, obdzierania ze skóry św. Bartłomieja, św. Agaty z obciętymi piersiami, św. Wawrzyńca płonącego na ruszcie i wielu innych[14].

Tej dawnej fascynacji obrazami bólu nie da się jednak porównać do roli i miejsca, jakie ciało ludzkie w ogóle, a zwłaszcza ciało doświadczające bólu, profanacji czy degradacji odgrywa w sztuce współczesnej. Nie da się porównać zwłaszcza ze względu na sakralny kontekst, z którym średniowieczna i nowożytna sztuka była nierozdzielnie związana. Cierpienie w niej przedstawiane służyło przede wszystkim wizualizacji męczeństwa, stanowiło rodzaj misterium, którego sensem była ofiara i naśladowanie Chrystusa:

> Mając swój udział w cierpieniach Chrystusa, stając się tym samym cierpiącym ciałem Kościoła, święci […] dla innych przyjmują to, co nie do przyjęcia i znoszą to, co nie do zniesienia: a naśladując Chrystusa, sami stają się odkupicielami[15].

Wydaje się, że obrazy cierpienia i przemocy w sztuce współczesnej zostały pozbawione tego sakralnego kontekstu. Jednocześnie cielesność stanowi jeden z ważniejszych kontekstów analizy współczesności i „źródło wyobrażeń kultury symbolicznej"[16]. Jak zauważa Mariusz Czubaj, „ciało staje się podstawowym elementem konstruowania ponowoczesnej tożsamości"[17], dlatego współczesna sztuka epatuje cielesnością we wszystkich jej odsłonach, również tych okrutnych, związanych z zadawaniem i odczuwaniem cierpienia. Ciało zostaje odarte z intymności, zdehumanizowane i uprzedmiotowione.

Motywy bólu, śmierci i cierpienia dominują w malarstwie Wasylija Cagolowa i Igora Podolczaka. Nie jest to jednak fascynacja widza, lecz „zimne zainteresowanie" reżysera. Kreując swoje widowisko, określając jego poetykę, analizują oni znaczenie obrazów cierpienia we współczesnej kulturze. Można powiedzieć, że nie tyle ludzka fascynacja obrazami cierpienia, ile kulturowa refleksja nad nią stanowi podstawowy temat ich twórczości. A jest to twórczość diametralnie różna: Cagolow tworzy pop-obrazki w estetyce gangsterskich filmów kategorii B, natomiast Podolczak kreuje groteskowe wizje nawiązujące do sadomasochistycznych praktyk z motywem fetyszyzacji ciała (nie bez przyczyny założona przez niego kuratorska

---

[14] M. Kruszelnicki, *Oblicza strachu. Tradycja i współczesność horroru literackiego*, Toruń 2010, s. 41.

[15] *Historia ciała*, t. 1. *Od renesansu do oświecenia*, red. G. Vigarello, tłum. T. Stróżyński, Gdańsk 2011, s. 63.

[16] *Antropologia ciała. Zagadnienia i wybór tekstów*, red. M. Szpakowska, Warszawa 2008, s. 6.

[17] M. Czubaj, *op. cit.*, s. 269.

organizacja nosi nazwę „Fundacji Masocha")[18]. Łączy ich przedmiot (dosłownie) — cierpiące ciało.

Związany z Kijowem Wasylij Cagolow rozpoczął działalność artystyczną w latach 80. Eksperymentował z fotografią, malarstwem, instalacją, video-artem, zajmował się też happeningiem i performance'em. Wraz z innymi ukraińskimi twórcami (Jurijem Senczenko, Ołeksandrem Rojtbrudem, Arsenem Sawadowem i Ołeksandrem Hnylyckim) zapoczątkował ruch artystyczny, określany przez ukraińskich teoretyków „nową falą" bądź „transawangardowym neobarokiem"[19]. Ukraiński historyk sztuki Ołeksandr Sołowiow podkreśla, że przemoc i patologia stanowiły motyw przewodni we wszystkich podejmowanych przez artystę dziedzinach[20]. Problem cierpienia fizycznego i przemocy wpisuje Cagolow w ramy pop-spektaklu przypominającego chociażby estetykę filmów Quentina Tarantino. Ukraiński malarz kreuje widowisko, będące połączeniem groteski, absurdu i brutalizmu. Są tu sceny rodem z kryminalnych seriali i kina kategorii B, krew, strzelanina, akty sadyzmu.

Wspomniany już Ołeksandr Sołowiow określa malarstwo Cagolowa mianem „nowego dokumentalizmu". I nie chodzi o to, że w jego malarskim spektaklu można częściowo dostrzec refleks ukraińskiego społeczeństwa lat 90. Artystę interesuje nie tyle dokumentacja rzeczywistości, ile medialny znak tę rzeczywistość kreujący. Jak pisze Wiktoria Burłaka: „za dokumentalny materiał służy po mistrzowsku sfabrykowana iluzja"[21]. Malarski język Cagolowa nawiązuje do kodów przekazu telewizyjnego, a to warunkuje odbiór przedstawionych aktów przemocy. Świat Cagolowa jest sztuczny, płaski, nierzeczywisty, jak kryminalny serial. Dlatego nie szokują porzucone na ulicy okrwawione ciała ani poddawane torturom ofiary realistycznie odmalowanych gangsterów. Tu kat i ofiara zostają sprowadzeni do skonwencjonalizowanych figur, serialowych bohaterów. Świat Cagolowa pozostaje nierealny jak obraz za taflą telewizora.

Artysta nie ukrywa, że o to mu właśnie chodziło, mówi o nierzeczywistości współczesnej kultury, w sposób bezpośredni informuje odbiorcę o „filmowości" czy „telewizyjności" świata. Zarówno wykreowanego przez siebie, jak i świata medialnych znaków kształtujących naszą wizję rzeczywistości. Dowodem tego jest już

---

[18] Fundacja (Фонд Мазоха) została założona we Lwowie w 1991 r. przez Igora Podolczaka i Romana Wiktiuka oraz Jurija Djurycza. Szczyt działalności Fundacji Masocha przypada na lata 90., wtedy też wspomniani artyści zasłynęli prowokacyjnymi akcjami artystycznymi o wymowie politycznej (*Sztuka w kosmosie*, 1993; *Mauzoleum dla prezydenta*, 1994; *Pozdrowienia z okazji dnia zwycięstwa dla Pana Mullera*, 1995; *Najlepsi artyści XX w.*, 2001).

[19] О. Соловйов, *Турбулентні шлюзи*, Київ 2006, s. 59.

[20] O. Sołowiow, *15 postaci ukraińskiej sceny artystycznej czasu niepodległości*, Materiały prasowe Centrum Sztuki Współczesnej, Zamek Ujazdowski, http://csw.art.pl/upload/file/1303_press_ukrainiannews_soloviov_text.pdf [dostęp: 5.10.2013].

[21] В. Вурлака, *Отрицание отрицания*, *Сучасне мистецтво*, Науковий збірник, випуск IX, Київ 2013, s. 14.

sam tytuł jego szerokiego projektu artystycznego: „mocna telewizja". Ołeksandr Sołowiow stwierdza:

> Począwszy od lat dziewięćdziesiątych najważniejsze problemy, których dotyka w swej twórczości Wasylij Cagolow […] to przemoc, przestępczość, patologie społeczne. Stały się one dominującą treścią projektów będących częścią ogólniejszego zamysłu pt. *Mocna telewizja*, który wychodził z założenia o niematerialności świata, wobec czego przedstawiał go jako […] globalny obiekt telewizyjny[22].

Wiktoria Burłaka, w tekście *Отрицание отрицания* wpisuje malarską koncepcję Cagolowa w teorię symulakrów Jeana Baudrillarda. Cierpiące ciało jest w tym kontekście hiperrzeczywistym znakiem, który utracił swoją realność[23]. Wszak globalne „widowisko cierpienia" rozgrywa się na naszych oczach co dzień, poprzeczka zapotrzebowania na makabrę rośnie, a trafna maksyma Susan Sontag „im krwawiej tym ciekawiej"[24] nie traci nic ze swojej aktualności. Jest to przy tym widowisko całkowicie nierzeczywiste, oddzielone hermetyczną taflą ekranu i sensacyjną konwencją, która nie pozwala odczuć rzeczywistości oglądanych aktów przemocy. Rosnące zapotrzebowanie na makabrę można wyjaśniać na różne sposoby: kijowski artysta nie porywa się na wyjaśnianie, rejestruje jedynie fakt odrealnienia obrazów przemocy we współczesnej kulturze. Wyjaśnień szukają psychologowie, kulturoznawcy, badacze literatury. Przytoczę jedno z nich, zaproponowane przez Michała Kruszelnickiego, w książce *Oblicza strachu*:

> Przyczyn dla nieustająco brutalizującej się pornografii, dla obrazów gwałtu, przemocy i śmierci w zmedializowanej kulturze, szukać […] może trzeba w internalizacji impulsu okrucieństwa, który nosi w sobie gatunek ludzki. Począwszy od XVIII wieku, od kiedy okrutna kaźń w postaci publicznego spektaklu została zabroniona, potrzeba kontaktu z nią nie znika. Pojawia się ona we współczesnej kulturze ponownie, tym razem znajdując ujście w mroczniejszej formie — seksualnej obsesji, fantazji o mordzie, śmierci i dominacji poprzez przemoc. Nie budzi wątpliwości fakt, że w naszej kulturze transgresja stała się jednym z najlepiej sprzedających się towarów. Coraz powszechniej zdajemy sobie sprawę, że fantazmaty o przemocy nie są już ani jakimś relegowanym z przestrzeni publicznej i odtąd podskórnie płynącym nurtem, ani funkcją chorobliwej psychiki pojedynczych jednostek. Fantazmaty te są obecnie jej mocnym i coraz bardziej uświadamianym komponentem[25].

W estetykę skonwencjonalizowanej makabry wpisuje się również twórczość lwowskiego artysty Igora Podolczaka, którego happeningi i performance z lat 90. (w tym głośna akcja artystyczna *Sztuka w kosmosie*)[26] były próbą wstrząśnięcia

---

22 O. Sołowiow, *op. cit*.

23 В. Вурлака, *op. cit*., s. 14.

24 S. Sontag, *Widok cudzego cierpienia*, tłum. S. Magala, Kraków 2010, s. 26.

25 M. Kruszelnicki, *op. cit*., s. 61.

26 Projekt *Sztuka w kosmosie* został zrealizowany w 1993 r. Na stację planetarną Mir zostały wysłane dwie grafiki Igora Podolczaka, wypowiedzi obsługujących stację kosmonautów zostały nagrane. Zapis dostępny na: http://www.youtube.com/watch?v=SnKcWWhj_hY.

ukształtowanym w epoce radzieckiej środowiskiem artystycznym. Odwołując się do prowokacji i strategii szokowania, dążył on do zmiany ukraińskiej sztuki i jej odbiorców. Problematyka ciała, motywy fizycznego cierpienia, a także kwestie zależności i dominacji pojawiają się zarówno w malarstwie oraz grafice I. Podolczaka, jak i w jego autorskich filmach[27].

W malarstwie Podolczaka problem cielesności, a przede wszystkim kwestia oglądania cudzego ciała, stają się motywami przewodnimi. Istota ludzka została sprowadzona przez artystę do poziomu cielesnego, a samo ciało zmienione w przedmiot — w pozbawiony wszelkich atrybutów psychologicznych obiekt. Jak zauważa Tadeusz Miczka w *Eseju o dwudziestowiecznych przygodach ciała*, we współczesnej sztuce istnieją zasadniczo dwa stanowiska wobec problematyki ciała:

> pierwsze — związane z epistemologiczną refleksją „przedmiotową", reifikuje ciało, uznając możliwość istnienia ciała obiektywnego (fizjologicznego, którego nie zamieszkuje żadna świadomość […]; drugie — wiąże się z wyciąganiem najdalej idących konsekwencji z myśli Maurice'a Merleau-Ponty'ego, który stwierdził, że nie można dłużej utrzymywać podziału na fizyczność i psychiczność ciała, ponieważ ciało przestaje być przedmiotem, przechodzi na stronę podmiotu, który jest naszym punktem widzenia świata[28].

Twórczość lwowskiego artysty bez wątpienia wpisuje się w pierwsze z wymienionych stanowisk, ludzkie ciało zostało przedstawione właśnie jako pozbawiony świadomości, rozkładany na części przedmiot analizy. Tak ujęte ciało jest swoistym narzędziem poznania: czysto zewnętrznego, ograniczonego do obserwacji tego, co pozostaje w sferze fizjologii. Pozwala odczytywać obrazy ciała jako swoiste „somatyczne widowisko", które oglądamy z obrzydzeniem, ale też niekłamaną fascynacją, być może po to, aby przybliżyć się do prawdy o własnej naturze?

„Prawda ciała" wyłaniająca się z malarskiego widowiska Podolczaka jest jednak dość niepokojąca. Ciało widziane wyłącznie „z zewnątrz" ma bowiem charakter destrukcyjny — odarte z atrybutów duchowości nieuchronnie staje się mięsem. Gdy się ogląda płótna Podolczaka, nasuwa się sformułowanie: „estetyka rzeźni". Rzeźni, w której żywe zmienia się w martwe, podmiot staje się przedmiotem. Ludzka cielesność zostaje sprowadzona do rozczłonkowanej, pokawałkowanej tuszy mięsa. Jednocześnie to skrajnie uprzedmiotowione, rozłożone na fragmenty ciało stanowi rodzaj estetycznej dekoracji: fałdy skóry stają się makabryczno-groteskową draperią, zagłębienia, linie i kształty — pretekstem do gry barw. Architektura ludzkiej fizjologii zmienia się w narzędzie kompozycji obrazu.

Co więcej, ciało-mięso jest jednocześnie obiektem erotycznym, co wyraża się zarówno w wyraźnym podkreśleniu atrybutów seksualnych, jak i dążeniu do wyeksponowania perwersyjnego piękna. To połączenie makabry, erotyki i przeeste-

[27] Igor Podolczak jest autorem dwóch pełnometrażowych filmów: *Las Meninas* (2008) oraz *Delirium* (2012).

[28] T. Miczka, *Esej o dwudziestowiecznych przygodach ciała*, „Anthropos?" 2008, nr 10–11, http://www.anthropos.us.edu.pl [dostęp: 13.05.2014].

tyzowanej kompozycji sprawia, że lwowski artysta wpisuje się w długą tradycję malarstwa europejskiego, zwłaszcza zaś w barokowy nurt przedstawiania makabry jako sadystycznego połączenia śmierci, bólu i seksualnej rozkoszy. O nasilającej się w sztuce od XVI wieku „erotyce śmierci" w następujący sposób pisze Philip Aries:

> O ile tańce śmierci w XIV i XV wieku były skromne, to późniejsze z nich, tworzone w wieku XVI, są jednocześnie brutalne i przesiąknięte erotyką. […] Śmierć nie jest narzędziem konieczności, ożywia ją żądza rozkoszy, jest jednocześnie śmiercią i lubieżnością. […] Od wieku XVI do XIX obserwujemy nasilanie się sadyzmu: nieświadomy w wieku XVI i XVII jest świadomy i rozmyślny w wieku XVIII i XIX[29].

Sam Podolczak w licznych wywiadach wskazuje na osiemnastowieczne źródła swoich artystycznych inspiracji, zwraca uwagę na barokowość swojego malarstwa, podkreślając jego charakterystyczny „nadmiar formalny"[30]. Eksploatując mroczne zakamarki ludzkiej natury, w której kryje się nieodparta chęć kontaktu z tym, co przerażające, artysta kontynuuje długą tradycję przedstawiania zdegradowanej cielesności.

Malarska fascynacja fizycznym rozkładem, umieraniem i cierpieniem apeluje do charakterystycznego dla człowieka pragnienia konfrontacji z sytuacją graniczną. Wstrząs, jaki wywołuje „zobaczenie czegoś strasznego", jest doświadczeniem zarówno odpychającym, jak i wielce pożądanym[31] . Cytowany już Michał Kruszelnicki podkreśla, że: „człowieka charakteryzuje […] silna fascynacja makabrą. Lubi na nią patrzeć, lubi o niej rozmawiać i czytać"[32].

Ten wstrząs musi być jednak ujęty w ramy kulturowego widowiska, tak aby widz miał poczucie pełnego bezpieczeństwa. W sztukach plastycznych za taką ramę można uznać konwencję artystyczną. Malarstwo zamyka swój przedmiot w określonej stylistyce, która zapewnia odbiorcy niezbędny dystans wobec przedstawionej rzeczywistości. W przypadku Podolczaka taką ramą jest groteskowa, nadmierna estetyzacja, ujmująca niepokojące wizje artysty w cudzysłów. Podobnie jak w malarstwie Wasylija Cagolowa, również w tym przypadku właściwie nie odbieramy przedstawionego cierpienia jako elementu realnej rzeczywistości, nie odczuwamy wagi zagadnienia „ciała cierpiącego". Mimo że zdecydowanie odpychające i wzbudzające niepokój obrazy Podolczaka pozostają przeestetyzowanym widowiskiem, głęboko zakorzenionym w malarskiej i literackiej tradycji. Poszukując analogii filmowych, można stwierdzić, że jeśli malarstwo Cagolowa nasuwa skojarzenia z filmami Tarantino, to twórczość Podolczaka można w pewnym

---

29 P. Aries, *Człowiek i śmierć*, tłum. E. Bąkowska, 2011, Warszawa, s. 369.

30 „Jako artysta jestem barokowy, nadmierny zarówno w obrazach, jak i w słowach", *Таблетка делiрiуму*, Портал о современной культуре, http://sho.kiev.ua/ [dostęp: 2.01.2012].

31 P. Aries, *op. cit.*, s. 369.

32 M. Kruszelnicki, *op. cit.*, s. 65.

stopniu zestawić z kinem autorstwa Davida Lyncha, o którym lwowski artysta wielokrotnie wypowiadał się z wielkim uznaniem[33].

Eksploatacja motywów cierpienia jest charakterystyczna dla sztuki nie tylko dawnej, lecz także współczesnej. Przedstawione w konwencji widowiskowej cierpiące ciało pozostaje obiektem wzbudzającym zarówno dreszcz odrazy, jak i chorobliwą fascynację. Malarstwo ukraińskich artystów stanowi niewątpliwie kontynuację tych wielowiekowych motywów, przede wszystkim jednak jest refleksją nad obrazami cierpienia w kulturze współczesnej, w której cierpiące ciało jest obiektem, a śmierć i zadawanie bólu odgrywają rolę rozrywkowej w gruncie rzeczy fabuły. Cagolow, odwołując się do kodu telewizyjnego, podkreśla nierzeczywistość i odrealnienie obrazów cierpienia w dzisiejszym popkulturowym widowisku, a jednocześnie ich wszechobecność i nasilającą się brutalizację. Podolczak nawiązuje do refleksji nad ludzkim ciałem przedstawianym jako obiekt oglądany z pozycji zewnętrznej i przez to poddany dehumanizacji, co wydaje się również wszechobecną tendencją współczesnej kultury, zwłaszcza w jej wersji popularnej.

[33] Я. Підгора-Гвяздовський, *Таблетка делірiуму*, http://sho.kiev.ua/article/1150 [dostęp: 3.04.2014].

ИЮЛЬ 5 / UKRAINE

В КИЕВЕ ПОКАЖУТ ГРАФИКУ ИГОРЯ ПОДОЛЬЧАКА

11 июля аукционный дом «Золотое Сечение» впервые представит проект львовского художника Игоря Подольчака «Последняя кантата».

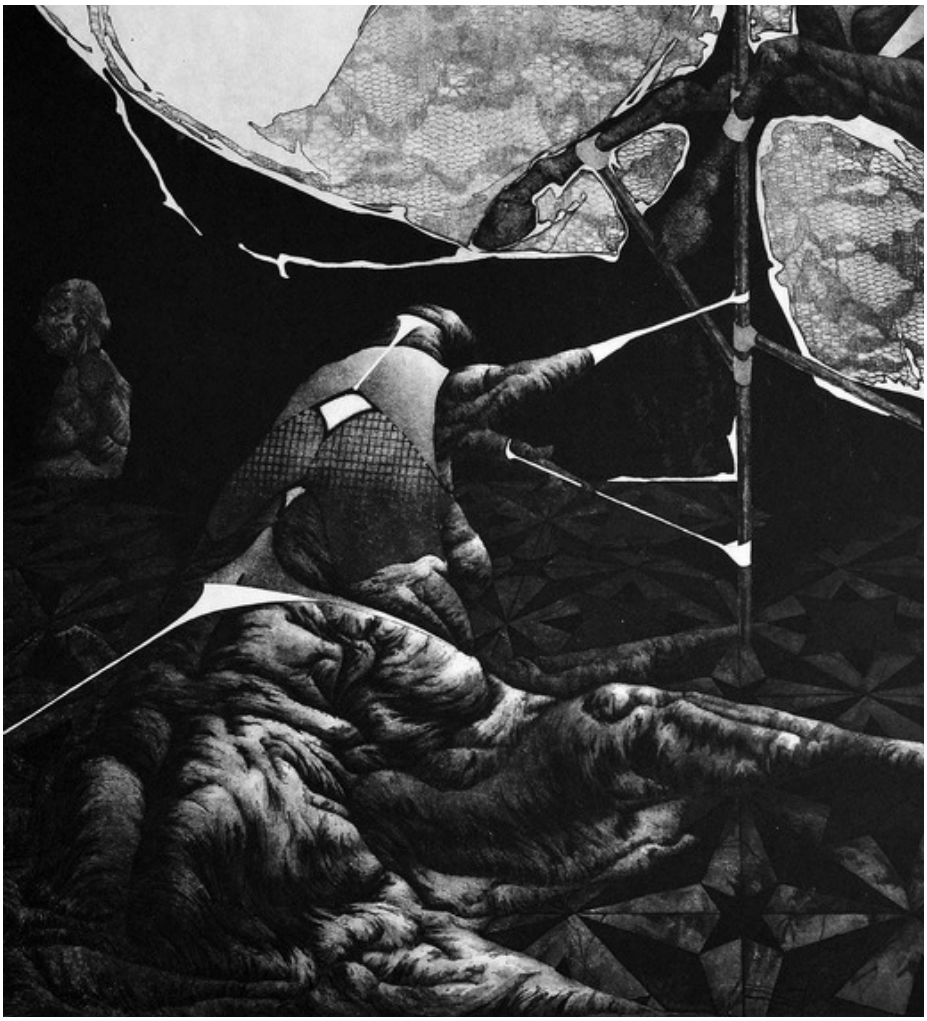

Экспозицию украсят 30 офортов, созданных автором в 1987-1996 годах. Следует отметить: именно станковая графика, которой художник занимается с 1981 года, стала началом успешной карьеры автора. Сочетая в своих работах техники офорта, гравюры, акватинты, слепого травления и сухой иглы, Подольчак создает авторскую неповторимость и творческую индивидуальность.

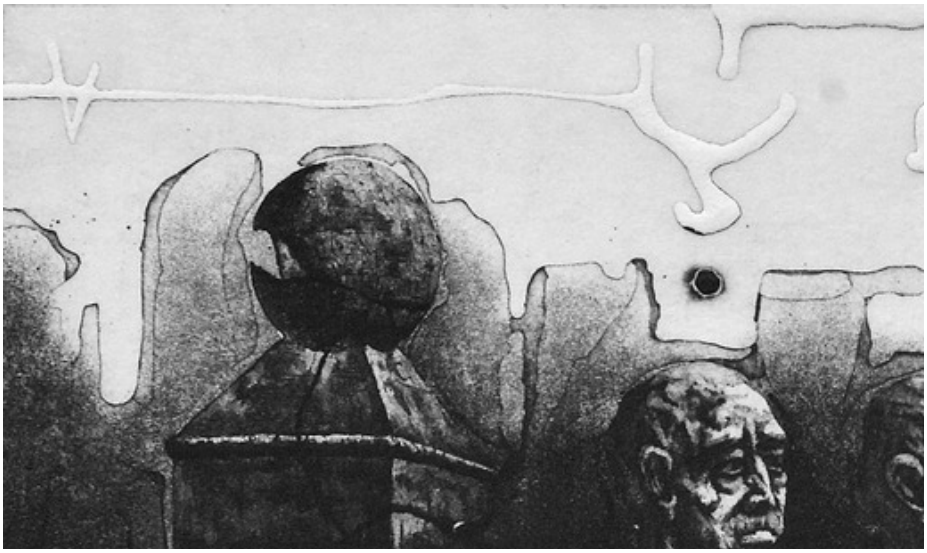

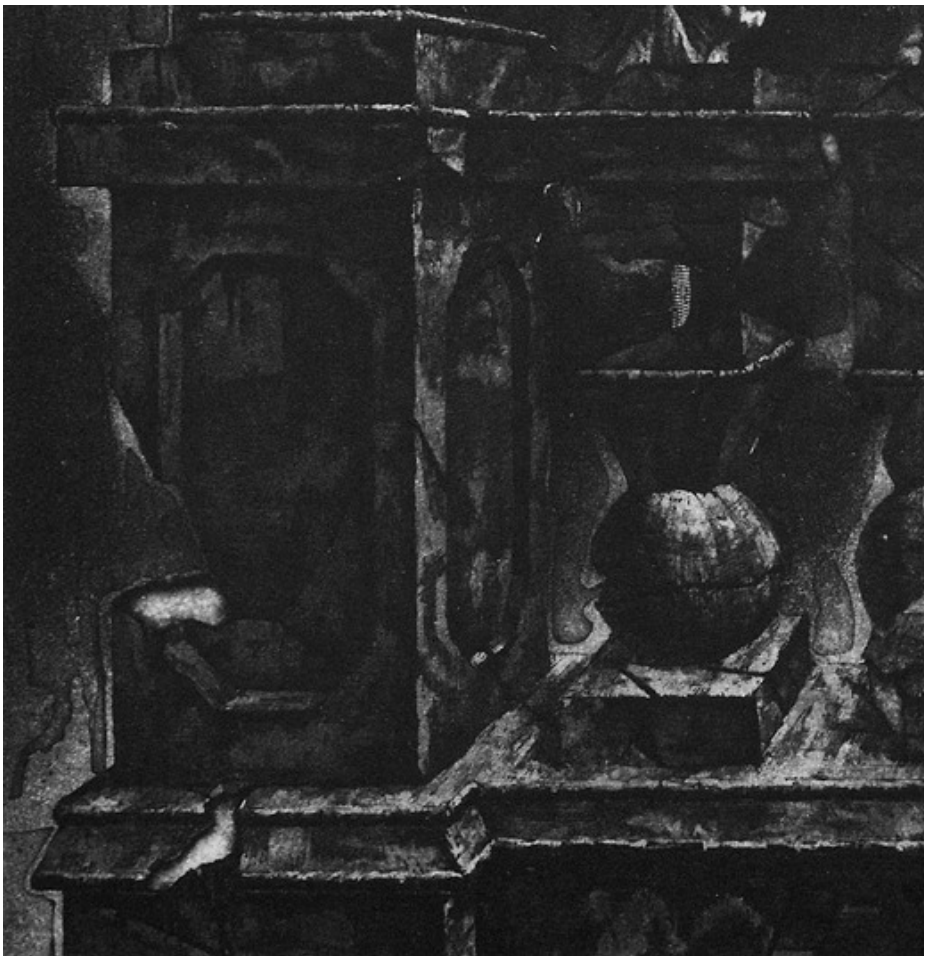

В 1993 году два офорта Подольчака стали частью проекта «Искусство в космосе». Они были выставлены на первой в истории художественной выставке в космосе, которая состоялась на российской орбитальной станции «Мир».

Центром творчества художника является человеческое тело в разных его проявлениях – во взаимодействии с другими телами, в разных состояниях и стадиях разложения. В художественном развитии темы разложения и тлена фигурируют исключительно два типа материи, две формации «плоти» – человеческая и архитектурная.

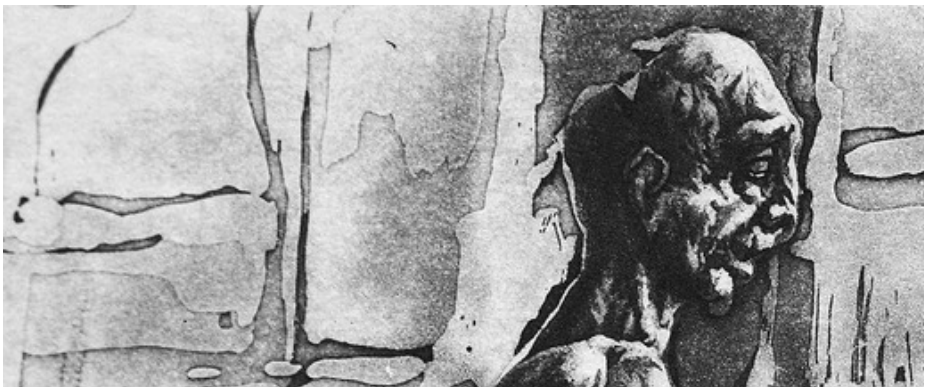

«Метафоризм и аллегоричность образов, созданных автором, можно сравнить с персонажами графических работ знаменитого Франсиско Гойи, но в собственном уникальном стиле Подольчака. Графика автора – это достижение львовской школы, работы которой экспонируются в самых известных институциях, в том числе, PinchukArtCentre и Мистецьком Арсенале», – отмечает Михаил Василенко, совладелец аукционного

дома» Золотое Сечение».

ПРЕДЫДУЩАЯ СТАТЬЯ

VOLOSHYN GALLERY ПОКАЖЕ РІЗНОМАНІТТЯ МОЛОДИХ ХУДОЖНИКІВ В РАМКАХ ПРОЕКТУ SUMMER SHOW 2018

NO NEWER POSTS

ВЕРНУТЬСЯ К НОВОСТЯМ

КАТЕГОРИИ

UKRAINE

ТЕГИ

ЗОЛОТОЕ СЕЧЕНИЕ ИГОРЬ ПОДОЛЬЧАК

АВТОР:

UGALLERY1

Поиск…

МИСТЕЦЬКИЙ АРСЕНАЛ
MYSTETSKYI ARSENAL

Укр

For Visitors Exhibitions Book Arsenal

Buy a ticket Services Укр

Plan a visit

Search for an exhibition

Select by type

Enter a name

2010 2018

SEARCH

ME

12.07.-12.08.2018

bition “Instant Time” will be held at Mystetskyi arsenal.

roject of an open competition of ideas of artistic projects held by Mystetskyi arsenal in 2017.

for a fundamentally new experience that Ukraine gained in the 1990s. First years of independence n, rapid changes and decisions, when information and phenomena spread immediately as well as n vacuum spontaneously filled without any filters and barriers and took everything that came into its w against the backdrop of the invasion of surrogates and low-quality substitutes, which, however, d, and sometimes provoked the emergence of unique phenomena, not only of a local character.

on consists of stories from 9 cities and regions of Ukraine. A group of curators creates a certain olitical context of their city, focusing on the stories of places, phenomena and people, exploring their

Next

IOVSKII FROM THE SERIES "WATER", 1997. PHOTO

a

«Instead of answering the question «What were the 90s?» we are building a laboratory experiment on our own memory to raise an important question: «What from the 90's has left with us today?». Any event or phenomenon does not disappear completely, it doesn't vanish without a trace, but it becomes a habit and continue to appear in the practices of the present. In the context of the exhibition stories from Lviv, the Crimea, Kharkiv, Donetsk, Dnipro, Kherson, Odessa, Ivano-Frankivsk and Kyiv add up to a horizontal of equitable phenomena: flourishing of market trade, struggle of miners for their rights, banditry, art, sexuality and freedom are only a part of this decade's heritage that still affects our lives. Remembering the 90s, we are trying to understand the nature of our time.»

is a collective experimental statement, the main hero of which is time, more precisely the collision of different times – the past and present, the dialogue of different generations, the controversy of various aesthetic views and schools. And in July-August of 2018, the next contest will be announced.»

Nadiia Pryhodych
Kateryna Rusetska
Kateryna Semeniuk
Tolik Tatarenko
Asia Tsisar

Zhukovskyi, Opanas Zalyvakha, Anatolii Zvizhynskyi, Hamlet Zinkivskyi, Yurii Izdryk, Illia Isupov, Volodymyr Kabachenko, Vlodko Kaufman, Myroslav Korol, Rostyslav Koterlin, Yurko Kokh, Vlodko Kostyrko, Mykola Lukin, Liera Malchenko i Oleksandr Hants, Andrii Mentukh, Volodymyr Mulyk, Yevhenii Pavlov, Ihor Pereklita, Serhii Petliuk, Liubomyr Petrenko, Yuliia Polunina-But, Roman Piatkovka, Stepan Riabchenko, Solomiia Savchuk, Petro Starukh, Kostiantyn Tereshchenko, The Masoch Fund (Ihor Podolchak, Ihor Diurych, Roman Viktiuk), Ihor Chekachkov, Illia Chychkan, Oleksandra Chychkan,Anastasiia Chibitseva, Volodymyr Shaposhnykov, Yaroslav Yanovskyi, Myroslav Yaremak, Anthony Davies, Anne Dykmans, Hussein Elgebali, Herman Hebler, Krolikowski Art, Sato Kyoko, Hiroshi Mimura, Masae Miyamoto, Tonia Nikolaidou, Synchrodogs, Son-Ah-yoo, Antonia Talamini, Temporary group, Yoshizumi Toshio, Opy Zouny

ГОТЕЛЬНІ ПАРТНЕРИ
ПАРТНЕРИ МИСТЕЦЬКОГО АРСЕНАЛУ
АРСЕНАЛ ІДЕЙ
ELEVEN MIRRORS
SENATOR
PREMIER
zinteco
EVERLEGAL
БРОКБІЗНЕС
PLASTICS
ОЩАДБАНК
ІНФОРМАЦІЙНІ ПАРТНЕРИ
UA: СУСПІЛЬНЕ МОВЛЕННЯ
UA: УКРАЇНСЬКЕ РАДІО
hromadske
громадське радіо
Тиждень
ФОКУС
LB.ua
ПРИВІТ
KORYDOR
Intercity
Квитки онлайн Kontramarka.ua

Категорії новин

- Державна культурна політика
- Музична індустрія
- Театральний анґажемент
- Кіноіндустрія
- Концертно-гастрольний бізнес
- Фестивальний бізнес
- Видавнича індустрія
- Галерейно-виставкова індустрія
- Індустрія туризму
- Індустрія авторського та суміжних прав
- Освіта
- Новини техніки
- Музичні інструменти та аксесуари
- Рекординг

Відео

ТЕЛЬНЮК: Наш Шевченко [HD FULL PROGRAM]

Якщо у Вас є новини про події культурного

Виставка «Швидкорозчинний час» у Мистецькому арсеналі

З 12 липня по 12 серпня у Мистецькому арсеналі триватиме виставка «Швидкорозчинний час».

Виставка стала результатом роботи переможців відкритого конкурсу ідей мистецьких проектів, що відбувся в Мистецькому арсеналі восени 2017 року.

Швидкорозчинний час — це метафора принципово нового досвіду, який Україна здобула в 1990-ті. Перші роки незалежності стали часом прискорення, швидких змін та рішень, коли інформація та явища поширювалися так само блискавично, як і зникали. Інформаційний вакуум стихійно заповнювався без жодних фільтрів та бар'єрів і вбирав усе, що потрапляло в його простір. Спраглість до нового й омріяного зростала на тлі навали ерзаців, неякісних замінників і сурогатів, які, втім, надихали й щиро захоплювали, а часом провокували появу унікальних явищ не лише локального масштабу.

Наратив виставки складається з історій 9 міст і регіонів України. Група кураторок і кураторів створює певний зріз суспільно-політичного контексту свого міста, фокусуючись на історіях місць, явищ і людей, досліджуючи їхні страхи й мрії в цих історичних умовах. Спогади й інтерпретації створюють крихку тканину реальності, яка дає зрозуміти, що відчувала і як змінювалася людина у вирі

Дата і час

5 липня 2018 року

Календар подій

« **Липень** »

Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

Профзв'язок

- Актори та ведучі
- Аудіо- і відеотехніка
- Візуальне мистецтво
- Державне управління галуззю
- Захист інтелектуальних прав
- Звукорежисура
- Кіно
- Конкурси і фестивалі
- Концертні майданчики
- Література

ТЕЛЬНЮК: Сестри - Від тебе до мене

Прем'єра! ТЕЛЬНЮК: Сестри - Тоска [Оксана Забужко]

Архів

Світлини

Фото з важливих культурних подій

Далі>>

Аналітика

Про все важливе на культурному ринку України та за її межами

Далі >>

Авторизація

* Логін

* Пароль

Увійти

- Створити нову реєстрацію
- Просити новий пароль

90-х.

Виміри суспільного й особистого доповнюються оптиками різних поколінь художників і художниць. Погляд учасників тогочасних культурних подій існує поряд із голосами тих, хто народилися в 90-ті й сьогодні творять сучасне мистецтво. Такий підхід дозволяє сконструювати більш об’ємний погляд на 90-ті й розширити звичне сприйняття новою етикою — очима дітей подивитися на світ, який будували дорослі.

Ася Цісар і Вікторія Бавикіна, авторки ідеї і кураторки виставки:
«Замість відповідати на питання «Чим були 90-ті?», ми будуємо простір лабораторного експерименту над власною пам’яттю, аби поставити важливе питання: «Що з 90-х залишилися сьогодні в нас?» Будь-яка подія чи явище не зникають остаточно, не розчиняються безслідно, а осідають у звичках та продовжуються в практиках сьогодення. У контексті виставки історії зі Львова, Криму, Харкова, Донецька, Дніпра, Херсона, Одеси, Івано-Франківська та Києва складаються у горизонталь рівноправних явищ: розквіт ринкової торгівлі, боротьби шахтарів за свої права, бандитизму, мистецтва, сексуальності і свободи — лише частина того, що принесло нам це десятиліття і досі впливає на наше життя. Згадуючи 90-ті, ми намагаємося зрозуміти характер сучасності».

Олександр Соловйов, куратор проектів сучасного мистецтва Мистецького арсеналу:
«Цей проект став можливим завдяки важливій ініціативі Мистецького арсеналу проводити регулярний конкурс кураторських проектів. Одне з його завдань – оновлення української арт-сцени, втілення в реальність ідей молодих кураторів, які здатні наповнити такий виставковий простір нестандартним рішенням. Це, дійсно, цікавий проект з незвичайною лабораторною оптикою. Це колективне експериментальне висловлювання, головним героєм якого є час, точніше колізія різних часів – минулого і сьогодення, діалог різних поколінь, суперечка різних естетичних поглядів і шкіл. У липні-серпні 2018 року буде оголошено наступний конкурс проектів».

Авторки ідеї і кураторки виставки:
Ася Цісар і Вікторія Бавикіна.

Музичні інструменти

Недержавні організації

Організація святкових подій

Освіта та наука

Продюсинг

Професійне звукове та світлове обладнання

Рекординг

Співаки, музиканти, гурти

Танцюристи

Театр

Туризм

Українці закордоном

Фото-, відеопослуги

Кураторська група:
Олена Афанасьєва
Макс Афанасьєв
Вікторія Бавикіна
Анатолій Звіжинський
Макс Ковальчук
Анастасія Нечипоренко
Андрій Палаш
Надія Пригодич
Катерина Русецька
Катерина Семенюк
Толік Татаренко
Ася Цісар

Художники і художниці:
Емма Андієвська, Пьотр Армяновський, Макс Афанасьєв, Анна Бекерська, Маргарита Болгар, Олексій Борисов, Бу-Ба-Бу, Олександр Верещак, Даніїл Галкін, Андрій Горохов, Сергій Григорян, Лія Достлєва і Андрій Достлєв, Катерина Єрмолаєва, Юрій Єфанов, Стас Жалобнюк, Олександр Жуковський, Опанас Заливаха, Анатолій Звіжинський, Гамлет Зіньківський, Юрій Іздрик, Ілля Ісупов, Володимир Кабаченко, Влодко Кауфман, Мирослав Король, Ростислав Котерлін, Юрко Кох, Микола Лукін, Лєра Мальченко і Олександр Ганц, Андрій Ментух, Володимир Мулик, Євгеній Павлов, Ігор Перекліта, Сергій Петлюк, Любомир Петренко, Юлія Полуніна-Бут, Роман Пятковка, Степан Рябченко, Соломія Савчук, Петро Старух, Костянтин Терещенко, Фонд Мазоха (Ігор Подольчак, Ігор Дюрич, Роман Віктюк), Ігор Чекачков, Ілля Чичкан, Олександра Чичкан, Анастасія Чібіцева, Володимир Шапошников, Ярослав Яновський, Мирослав Яремак, Anthony Davies, Anne Dykmans, Hussein Elgebali, Herman Hebler, Krolikowski Art, Sato Kyoko, Hiroshi Mimura, Masae Miyamoto, Tonia Nikolaidou, Synchrodogs, Son-Ah-yoo, Antonia Talamini, Temporary group, Yoshizumi Toshio, Opy Zouny.

Також у цьому розділі читайте:

Виставка «K ART ON» в художній галереї «Митець»

Лекція «Фотообрази Донбасу: (від)творення нового світу»

Voloshyn Gallery представляє виставку «Трансмімезис: емпатія до потворного»

Скульптура у публічному просторі. Лекція Світлани Шліпченко

На фотовиставці в Харкові подбають про зручні місця для селфі

Відкриття виставки «Монастирські сади» у Національному заповіднику «Софія Київська»

Відкриття виставки «Монастирські сади» у Національному заповіднику «Софія Київська»

© 2007 - 2016,
Інформаційна агенція культурних індустрій ПРО

м. Київ, вул. Пушкінська, 32
тел./факс: (050)410-55-20

Events

Показ фільму «Las Meninas» І. Подольчака рамках фільмової програми «Коливання і відносність»

Ср лип 11-го 20:00 - 21:30

Показ фільму «Las Meninas» (2008) режисера Ігоря Подольчака в рамках фільмової програми **«Коливання і відносність»** до виставки "Червона книга: радянське мистецтво Львова 80–90-х років". Вхід безкоштовний.

Кіноробота алегорично розповідає про актуальний час як симптом, де глобальна історія знаходить свій вияв у локальних формах. Патологія та норма, їхня відносність, а також питання гри й маніпуляції у "Las Meninas" через окремі ланці масок і гіпербол доносять те, які трансформації відбулись з суспільством після розпаду СРСР, а передусім тих ідейних компонент, що становили кістяк цього корабля. Коливання і відносність - стрижень не лише історії сім'ї чи окремої людини, але й усього соціокультурного процесу

Кожна зі складових фільмової програми **«Коливання і відносність»** розкриває та увиразнює сукупність ідейних наративів повоєнного часу. Соціокультурні зміни, часова віддаленість від моменту створення "Іванни" (реж. В Івченко), "Чарівного голосу Джельсоміно" (реж. Т. Лисиціан) до «Las Meninas» (реж. І. Подольчак) створюють можливість розглянути візуальну складову сюжету та результати роботи сценаристів. Історії пов'язані з культурою повоєнного Львова, безпосередньо ("Іванна") чи опосередковано (знятий у цьому міському середовищі "Чарівний голос Джельсоміно" чи інспіровані ним "Las Meninas"). Кожен з цих фільмів - виразний зріз ідей свого періоду, його потреб та мови художньої культури, що мала активне застосування та запит у тогочасному суспільстві. Покази відбудуться **27 червня, 11 липня, 25 липня, 8 серпня та 22 серпня.**

Куратор програми - співкураторка виставки "Червона книга: радянське мистецтво Львова 80-90-х років" Галина Хорунжа.

calendar by Tockify

dsnews.ua
Для тех, кто не делает поспешных выводов

ОБЩЕСТВО (/SOCIETY)

В КИЕВЕ ПОКАЖУТ ГРАФИКУ ИГОРЯ ПОДОЛЬЧАКА, ПРЕДСТАВЛЯВШЕГО УКРАИНУ НА ВЫСТАВКЕ В КОСМОСЕ

Четверг, 5 Июля 2018, 14:55

11 июля аукционный дом "Золотое Сечение" (Киев, ул. Первомайского, 4) впервые представит проект львовского художника Игоря Подольчака "Последняя кантата"

Экспозицию украсят 30 офортов, созданных автором в 1987-1996 годах.

(http://www.dsnews.ua/static/files/gallery_uploads/images/2018-07-05/Podolchak.jpg)
(http://www.dsnews.ua/static/files/gallery_uploads/images/2018-07-05/Podolchak.jpg)

Следует отметить: именно станковая графика, которой художник занимается с 1981 года, стала началом успешной карьеры автора. Сочетая в своих работах техники офорта, гравюры, акватинты, слепого травления и сухой иглы, Подольчак создает авторскую неповторимость и творческую индивидуальность.

ВСЕ НОВОСТИ (/NEWSLINE/2)

В Киеве полицейские прострелили ногу мужчине, напавшему на них с ножом (/society/v-kieve-politseyskie-prostrelili-nogu-muzhchine-napavshemu-08072018205400)

Пограничники задержали немца и турка, разыскиваемых Интерполом (/society/pogranichniki-zaderzhali-nemtsa-i-turka-razyskivaemyh-interpolom-08072018204000)

Из-за боевых действий 40 шахт не подлежат эксплуатации, - Семерак (/society/iz-za-boevyh-deystviy-40-shaht-ne-podlezhat-ekspluatatsii---08072018202600)

В Харькове в аварии погиб 19-летний чемпион Украины по мотокроссу (ФОТО) (/society/v-harkove-v-avarii-pogib-19-letniy-chempion-ukrainy-po-motokrossu-08072018195200)

"Боруссия" официально подтвердила переход Ярмоленко в "Вест Хэм" (/society/-borussiya-ofitsialno-podtverdila-perehod-yarmolenko-v-vest-08072018193700)

Во Львове от взрыва гранаты погиб мужчина (/society/vo-lvove-ot-vzryva-granaty-pogib-muzhchina-08072018190700)

В Харькове умер пятилетний мальчик, который упал в костер на Ивана Купала (/society/v-harkove-umer-pyatiletniy-malchik-kotoryy-upal-v-koster-08072018183900)

ФИФА вынесла предупреждение Виде за "неспортивное поведение" (/society/fifa-vynesla-preduprezhdenie-vide-za-nesportivnoe-povidenie--08072018174000)

Немецкий журналист заступился за Виду и Вукоевича и пристыдил ФИФА (/society/nemetskiy-zhurnalist-zastupilsya-za-vidu-i-vukoevicha-i-pristydil-08072018163000)

Левка Лукьяненко похоронят на Байковом кладбище во вторник (/society/levka-lukyanenko-pohoronyat-na-baykovom-kladbishche-vo-vtornik-08072018145900)

В России в ДТП погибли украинцы (/society/v-rossii-v-dtp-pogibli-ukraintsy-08072018144800)

Слідкуй за нами на YouTube! (https://www.youtube.com/channel/UCCXeva_tJfLao0xwT3-nn_w)

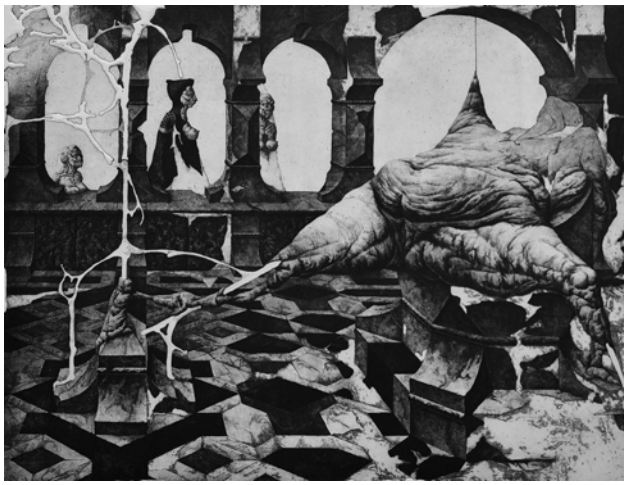

(http://www.dsnews.ua/static/files/gallery_uploads/images/2018-07-05/03-3.jpg)
(http://www.dsnews.ua/static/files/gallery_uploads/images/2018-07-05/03-3.jpg)

В 1993 году два офорта Подольчака стали частью проекта "Искусство в космосе". Они были выставлены на первой в истории художественной выставке в космосе, которая состоялась на российской орбитальной станции "Мир".

Центром творчества художника является человеческое тело в разных его проявлениях - во взаимодействии с другими телами, в разных состояниях и стадиях разложения. В художественном развитии темы разложения и тлена фигурируют исключительно два типа материи, две формации "плоти" - человеческая и архитектурная.

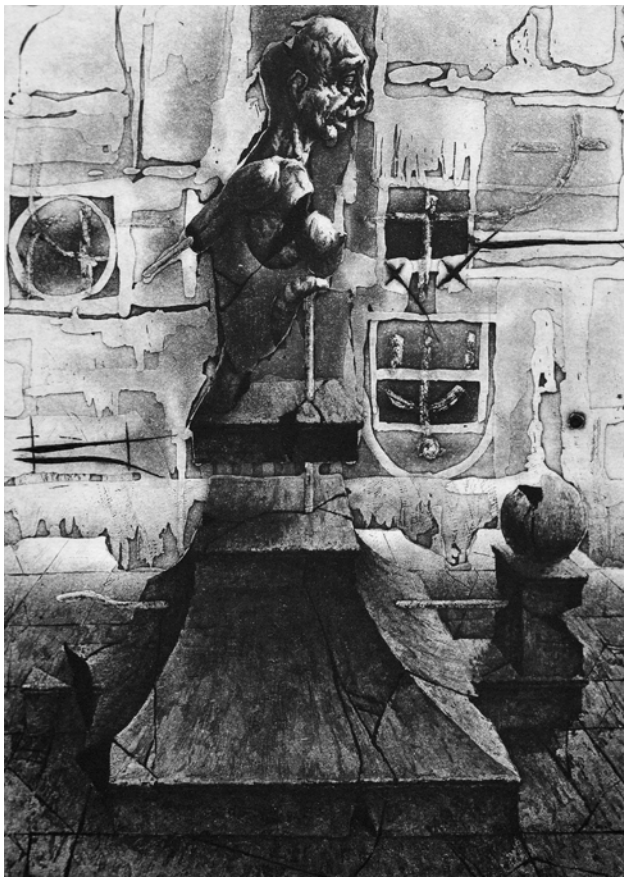

(http://www.dsnews.ua/static/files/gallery_uploads/images/2018-07-05/05-3.jpg)
(http://www.dsnews.ua/static/files/gallery_uploads/images/2018-07-05/05-3.jpg)

"Метафоризм и аллегоричность образов, созданных автором, можно сравнить с персонажами графических работ знаменитого Франсиско Гойи, но в собственном уникальном стиле Подольчака. Графика автора - это достижение львовской школы, работы которой экспонируются в самых известных институциях, в том числе, PinchukArtCentre и Мистецьком Арсенале", - отмечает Михаил Василенко, совладелец аукционного дома" Золотое Сечение".

(http://www.dsnews.ua/static/files/gallery_uploads/images/2018-07-05/02-3.jpg)
(http://www.dsnews.ua/static/files/gallery_uploads/images/2018-07-05/02-3.jpg)

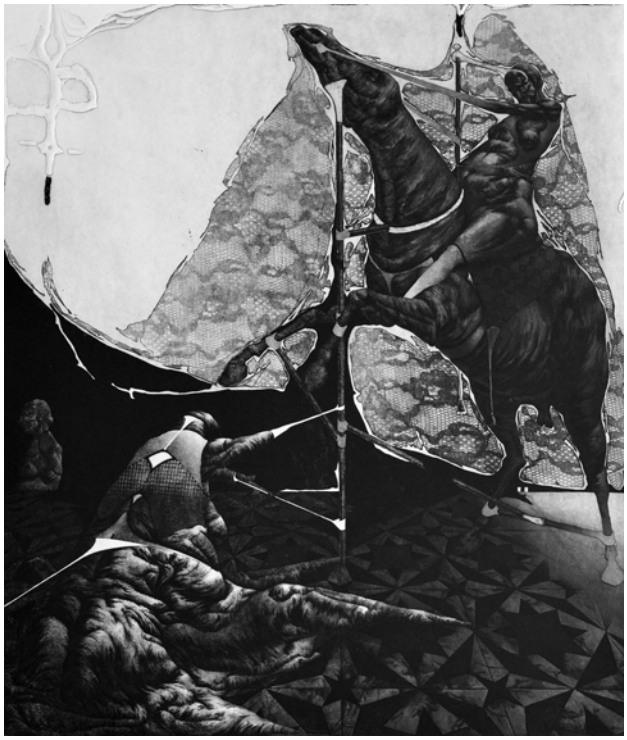

(http://www.dsnews.ua/static/files/gallery_uploads/images/2018-07-05/01-3.jpg)
(http://www.dsnews.ua/static/files/gallery_uploads/images/2018-07-05/01-3.jpg)

Выставка продлится до 28 июля, вход для всех желающих - свободный. Экспозиция работает с 11:00 до 18:00. Воскресенье - выходной.

Об авторе:
Игорь Подольчак (1962 года рождения, Львов) - украинский режиссер, сценарист, продюсер, художник и куратор современного искусства. Член Украинской киноакадемии. В 1984 окончил Львовскую Национальную Академию Искусств, факультет "Интерьер и оборудование". Вместе с Подольчаком учились Олег Тистол, Павел Кересть и Николай Маценко. С 1985 по 1986 год работал в Художественном фонде Союза художников Украины. После 1986 года и до сих пор работает свободным художником и куратором современного искусства. Принимал участие в многочисленных международных выставках по всему миру, лауреат многих из них, организовал и провел ряд международных выставок в Украине и за рубежом. Соучредитель творческого объединения "Фонд Мазоха" и соавтор всех его

художественных акций и проектов. Живет и работает в Киеве и Львове.

Больше новостей об общественных событиях и социальных проблемах Украины читайте в рубрике Общество (http://www.dsnews.ua/society)

@ (mailto:?subject=11%20%D0%B8%D1%8E%D0%BB%D1%8F%20%D0%B0%D1%83%D0%BA%D1%86%D0%B8%D0%BE%D0%BD%D0%BD%D1%8B%D0%B9%20%D0%B4%D0%BE%D0%BC%20%22%D0%97%D0%BE%D0%BB%D0%BE%D1%82%D0%BE%D0%B5%20%D0%A1%D0%B5%D1%87%D0%B5%D0%BD%D0%B8%D0%B5%22%20(%D0%9A%D0%B8%D0%B5%D0%B2%2C%20%D1%83%D0%BB.%20%D0%9F%D0%B5%D1%80%D0%B2%D0%BE%D0%BC%D0%B0%D0%B9%D1%81%D0%BA%D0%BE%D0%B3%D0%BE%2C%204)%20%D0%B2%D0%BF%D0%B5%D1%80%D0%B2%D1%8B%D0%B5%20%D0%BF%D1%80%D0%B5%D0%B4%D1%81%D1%82%D0%B0%D0%B2%D0%B8%D1%82%20%D0%BF%D1%80%D0%BE%D0%B5%D0%BA%D1%82%20%D0%BB%D1%8C%D0%B2%D0%BE%D0%B2%D1%81%D0%BA%D0%BE%D0%B3%D0%BE%20%D1%85%D1%83%D0%B4%D0%BE%D0%B6%D0%BD%D0%B8%D0%BA%D0%B0%20%D0%98%D0%B3%D0%BE%D1%80%D1%8F%20%D0%9F%D0%BE%D0%B4%D0%BE%D0%BB%D1%8C%D1%87%D0%B0%D0%BA%D0%B0%20%22%D0%9F%D0%BE%D1%81%D0%BB%D0%B5%D0%B4%D0%BD%D1%8F%D1%8F%20%D0%BA%D0%B0%D0%BD%D1%82%D0%B0%D1%82%D0%B0%22&body=http%3A%2F%2Fwww.dsnews.ua%2Fsociety%2Fv-kieve-pokazhut-grafiku-igorya-podolchaka-predstavlyavshego-05072018145500)
(https://twitter.com/share?url=http%3A%2F%2Fwww.dsnews.ua%2Fsociety%2Fv-kieve-pokazhut-grafiku-igorya-podolchaka-predstavlyavshego-05072018145500&text=11%20%D0%B8%D1%8E%D0%BB%D1%8F%20%D0%B0%D1%83%D0%BA%D1%86%D0%B8%D0%BE%D0%BD%D0%BD%D1%8B%D0%B9%20%D0%B4%D0%BE%D0%BC%20%22%D0%97%D0%BE%D0%BB%D0%BE%D1%82%D0%BE%D0%B5%20%D0%A1%D0%B5%D1%87%D0%B5%D0%BD%D0%B8%D0%B5%22%20(%D0%9A%D0%B8%D0%B5%D0%B2%2C%20%D1%83%D0%BB.%20%D0%9F%D0%B5%D1%80%D0%B2%D0%BE%D0%BC%D0%B0%D0%B9%D1%81%D0%BA%D0%BE%D0%B3%D0%BE%2C%204)%20%D0%B2%D0%BF%D0%B5%D1%80%D0%B2%D1%8B%D0%B5%20%D0%BF%D1%80%D0%B5%D0%B4%D1%81%D1%82%D0%B0%D0%B2%D0%B8%D1%82%20%D0%BF%D1%80%D0%BE%D0%B5%D0%BA%D1%82%20%D0%BB%D1%8C%D0%B2%D0%BE%D0%B2%D1%81%D0%BA%D0%BE%D0%B3%D0%BE%20%D1%85%D1%83%D0%B4%D0%BE%D0%B6%D0%BD%D0%B8%D0%BA%D0%B0%20%D0%98%D0%B3%D0%BE%D1%80%D1%8F%20%D0%9F%D0%BE%D0%B4%D0%BE%D0%BB%D1%8C%D1%87%D0%B0%D0%BA%D0%B0%20%22%D0%9F%D0%BE%D1%81%D0%BB%D0%B5%D0%B4%D0%BD%D1%8F%D1%8F%20%D0%BA%D0%B0%D0%BD%D1%82%D0%B0%D1%82%D0%B0%22)
(https://facebook.com/sharer/sharer.php?u=http%3A%2F%2Fwww.dsnews.ua%2Fsociety%2Fv-kieve-pokazhut-grafiku-igorya-podolchaka-predstavlyavshego-05072018145500)
(https://plus.google.com/share?url=http%3A%2F%2Fwww.dsnews.ua%2Fsociety%2Fv-kieve-pokazhut-grafiku-igorya-podolchaka-predstavlyavshego-05072018145500)

ЧИТАЙТЕ ТАКЖЕ:

- Новый интеллектуальный проект известного современного абстракциониста Владимира Бовкуна открылся в Киеве (/novosti_kompaniy/novyy-intellektualnyy-proekt-izvestnogo-sovremennogo-14062018165000)
- Новый проект известного абстракциониста Владимира Бовкуна откроется в Киеве (/society/novyy-proekt-izvestnogo-abstraktsionista-vladimira-bovkuna-12062018131300)
- Инновации для АПК. Чего ждать от «АГРО-2018» (/economics/innovatsii-dlya-apk-chego-zhdat-ot-agro-2018--05062018095500)
- SOCIAL MEDITATION с итальянским акцентом (/novosti_kompaniy/social-meditation-s-italyanskim-aktsentom-29052018170100)
- Приход лета киевляне и гости столицы отпразднуют масштабной выставкой украинского художника Ивана Марчука (/novosti_kompaniy/prihod-leta-kievlyane-i-gosti-stolitsy-otprazdnuyut-masshtabnoy-24052018174500)

Loading...

ОБЩЕСТВО (/SOCIETY)

В КИЕВЕ ПОЛИЦЕЙСКИЕ ПРОСТРЕЛИЛИ НОГУ МУЖЧИНЕ, НАПАВШЕМУ НА НИХ С НОЖОМ

Воскресенье, 8 Июля 2018, 20:54

Сегодня, 8 июля, на проспекте Героев Сталинграда в Киеве полицейские задержали мужчину, который с ножом бросался на патрульных и прохожих

Злоумышленник находился в розыске, передает "ДС (http://www.dsnews.ua/)" со ссылкой на страницу Национальной полиции в Facebook (https://www.facebook.com/UA.National.Police/?hc_ref=ARRZEGP4f-cVYa3wUQ3GUd2QJMQjInA0u_oJ_qavddVzi4JWTS5QpDgBXzhXydSocDw&fref=nf).

Мужчина вел себя нервно и резко изменил направление движения, когда увидел патруль.

Культурний маршрут (9.07-15.07)

ART UKRAINE 09.07.2018

РУБРИКА КУЛЬТУРНИЙ МАРШРУТ

Цього тижня в Луцьку відкриється Музей Миколи Куманонського, у Мистецькому Арсеналі в Києві презентують масштабний проект «Швидкорозчинний час», у центрі якого – досвід, який Україна здобула в 1990-ті, а в Одесі у рамках 9-го Одеського міжнародного кінофестивалю пройде традиційний open-air-кіноперформанс на Потьомкінських сходах, де показ фільму відбудеться у супроводі симфонічного оркестру. Про ці та інші цікаві події – в Культурному маршруті.

9 липня о 19:00 у рамках проекту Coming Out of Isolation: Through Art to Visibility фонд ІЗОЛЯЦІЯ та ГО KyivPride презентують artist talk письменниці та режисерки Джуліет Жак (Лондон). Під час зустрічі Джуліет Жак розповість про свою творчість, що присвячена темам ЛГБТ. Джуліет також виконає уривок зі свого тексту Sertraline Surrealism, присвяченого концепту "божевільного генія" та його впливу на її життя. Вхід на зустріч вільний.

10 липня о 19:00 Shcherbenko Art Centre і Sky Art Foundation запрошують на лекцію теоретикині урбанізму та фахівчині з історії та теорії архітектури Світлани Шліпченко "Скульптура у публічному просторі". Дослідниця розповість про мистецтво, що, з'являючись в наших скверах, парках, на вулицях, площах і плазах, може бути способом реалізувати демократичні ідеали та цінності, але, з іншого боку, здатне спровокувати не просто нерозуміння чи критичні оцінки, але й відвертий конфлікт. Вхід вільний.

Фото: Kyiv Sculpture Project

10 липня о 18:30 у Національному музеї Тараса Шевченка відбудеться відкриття міжнародної фотовиставки «People. Places. Processes». 7 фотомитців із країн Східного партнерства продемонструють власне бачення прав людини, проблем дискримінації, соціальної справедливості, корупції та бідності. Ці гострі проблеми єднають громадян, збирають багатотисячні демонстрації, формують світогляд сучасної людини. Участь у відкритті 10-го липня безкоштовна, за умови попередньої реєстрації. Реєстрація гостей обов'язкова.

17.02.2014

КУЛЬТУРНИЙ МАРШРУТ (17-23 ЛЮТОГО)

РУБРИКА КУЛЬТУРНИЙ МАРШРУТ

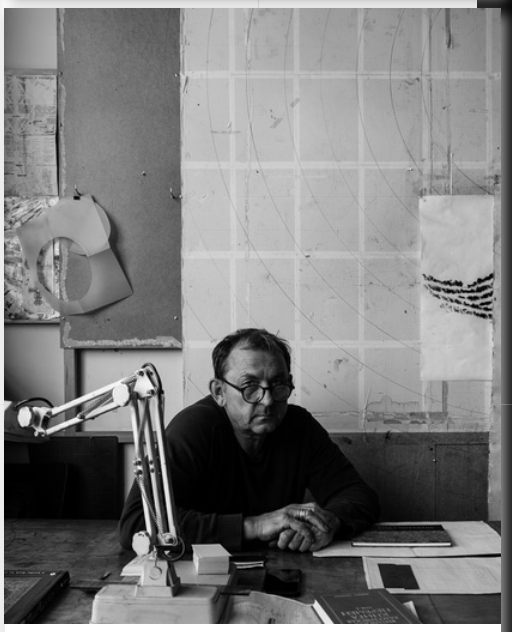

11.07.2018 ПАВЛО МАКОВ

ПАВЕЛ МАКОВ. ФРАГМЕНТ ИЗ КНИГИ "ДЕ КУРАТОРСТВО"

ART BOOK КУРАТОР CONTEMPORARY ART КНИГИ КУЛЬТУРА

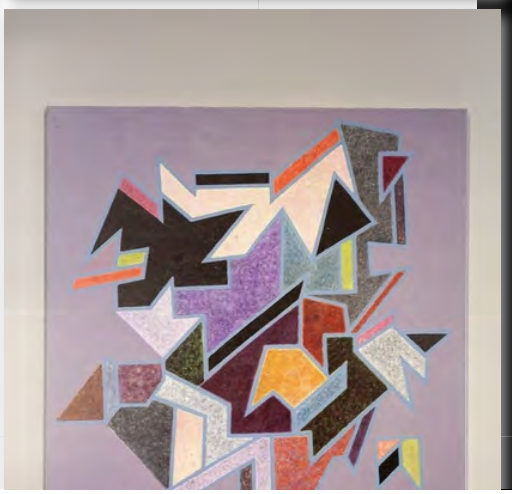

10 липня о 16:00 у Львівському Палаці мистецтв відкриють виставку міжнародного художнього проекту і соціальної акції «Qtargets – послання миру» (Qtargets-message for peace) українського художника Андрія Черновола. Базою для створення картин є не звичайні матеріали, а спортивні мішені для стрільби. Саме мішень – є символом проекту і засобом оцінити її не як символ агресії і війни, а як ціль досягнення будь-якого результату, зокрема, миру. Головна мета проекту – об'єднати людей із різних країн концепцією світу без війн і насильства. Відтак ініціатори проекту просять людей по всьому світу залишати на мішенях свої послання миру і добра, з яких художник створює картини. У рамках проекту «Qtargets – послання миру» разом із картинами Андрія Черновола можна буде побачити також роботи художників із Катару.

10 липня о 18:00 у залі аукціонного дому Золотое сечение відбудеться відкриття персонального проекту львівського художника Ігоря Подольчака «Остання кантата». До експозиції увійдуть 30 офортів, створених автором у 1987–1996 роках. Центром творчості художника є людське тіло у різних його проявах – у взаємодії з іншими тілами, у різних станах та стадіях розкладу. В художньому розвитку теми розкладання та тліну фігурують виключно два типи матерії, дві формації «плоті» – людська та архітектурна. Вхід – вільний.

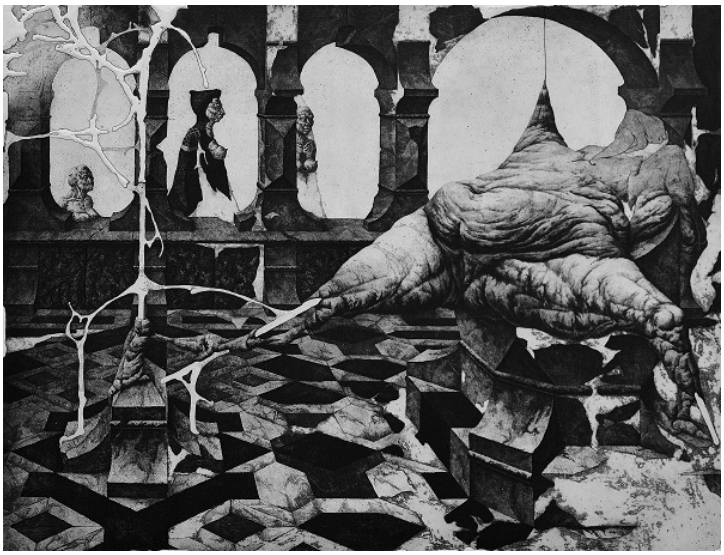

02.07.2018 ART UKRAINE

КУЛЬТУРНИЙ МАРШРУТ (2.07-8.07)

РУБРИКА КУЛЬТУРНИЙ МАРШРУТ

ФОТОГРАФІЯ

ART BOOK CONTEMPORARY ART КНИГИ

ФЕСТИВАЛЬ CONTEMPORARY ART ІНТЕРВ'Ю КУЛЬТУРА КНИГИ

12 липня о 18:30 у Мистецькому Арсеналі відбудеться відкриття виставки "Швидкорозчинний час". Швидкорозчинний час – це метафора принципово нового досвіду, який Україна здобула в 1990-ті. Перші роки незалежності стали часом прискорення, швидких змін та рішень, коли інформація та явища поширювалися так само блискавично, як і зникали. Наратив виставки складається з історій 9 міст і регіонів України. Група кураторок і кураторів створює певний зріз суспільно-політичного контексту свого міста, фокусуючись на історіях місць, явищ і людей, досліджуючи їхні страхи й мрії в цих історичних умовах. Вхід за квитком.

12 липня о 16:00 у Львові у відділі «Музей європейського мистецтва 19–21 ст.» пройде лекція Галини Хорунжі «1980-ті рр.: "альтернатива" та офіційні практики», яка буде стосуватися співвідношення офіційного та альтернативного в індивідуальних практиках львівських художників 1980 – початку 1990-х рр. Історія мистецтва як форма міфологізації культурного процесу: передумови та наслідки. Середовище і персоналія – розповідь про період через артефакти (Б. Бергер, М. Кумановський, І. Подольчак, П. Сильвестров, Ю. Соколов, І. Шульєв, М. Французов, М. Ягода, С. Якунін та інші).

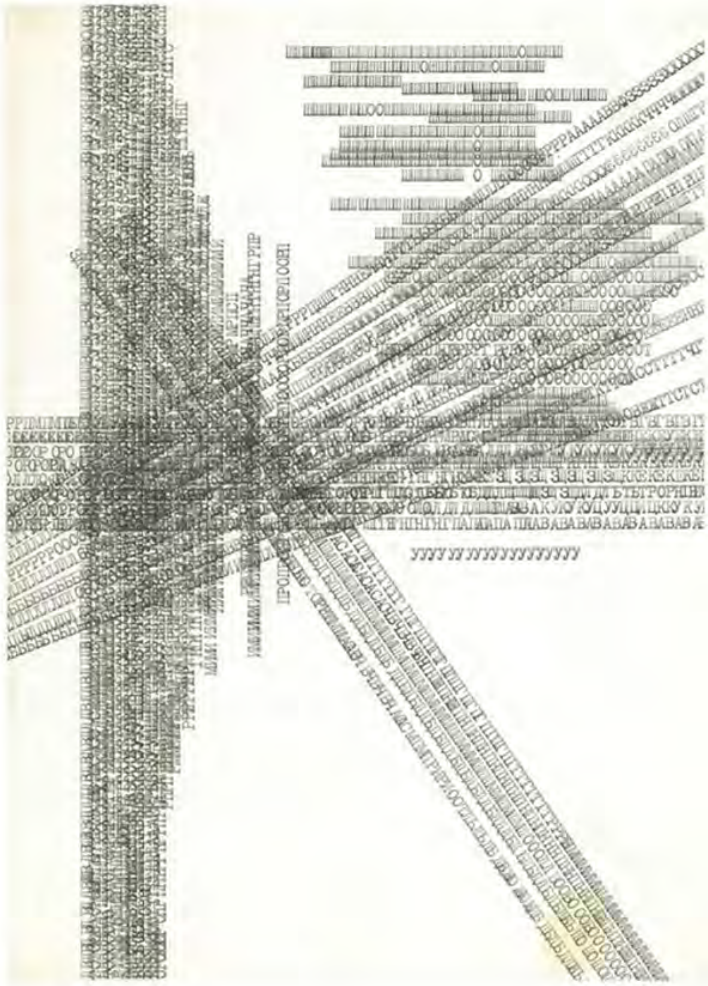

Юрій Соколов. Із проекту «Оптичний концептуалізм», 1990
Зображення: openarchive.com.ua

Протягом тижня, у живій комунікації з глядачами, відомий український скульптор Юрій Мусатов працював над створенням двох керамічних об'єктів "Кокони" в просторі Щербенко Арт Центру. Доки роботи випалюються в печі, **13 липня о 19:00**, відбудеться зустріч із автором для всіх охочих послухати про його методи роботи, творчий шлях, участь у резиденціях та проекти, що виникли в результаті цього досвіду.

13 липня о 19:00 в Ізоляції відбудеться показ фільму Андрея Даскалеску "Планета Петріла" (2017). У Петрілі, шахтарському містечку у Трансільванії (Румунія), колишній шахтар, а нині художник та активіст використовує мистецтво й абсурдизм, щоб завадити місцевій владі знести історичні будівлі найстарішої вугільної шахти у країні, яку закрили у 2015 році за рекомендацією ЄС. Він прагне не лише зберегти історію та ідентичність рідного міста, а й знайти нові способи не дозволити громаді безповоротно розпастися. Вхід вільний.

Фото: theoryandpractice.ru

13 липня о 12:00 у Львові на Площі Ринок відбудеться презентація вуличної виставки «Львів, Lwów, לעמבערג, Lemberg'43: Місто (не)пам'яті». Вулична виставка – спроба маркування міських локацій, пов'язаних з подіями Голокосту 1941-1944 рр. у Львові. Її автори мають на меті нагадати про трагічну долю єврейської громади Львова. Після відкриття виставки планується екскурсія по всіх локаціях від одного з авторів – наукового співробітника музею «Територія Терору» Андрія Усача. Початок екскурсії о 19.00, старт – Простір Синагог (вул. Староєврейська, 37). Для реєстрації на екскурсію потрібно телефонувати за номером: 096 783 50 96.

Фото: ua.igotoworld.com

13 липня у Львові пройде театралізована екскурсія "Візит до Франків". Franko House збиратиме по три групи (по 10–15 осіб кожна): о 18:00, 19:30, 21:00. Це буде мандрівка у часі, що дозволить гостям відчути себе співучасниками Франкової епохи. Ба більше, познайомитися із подружжям Франків – Ольгою та Іваном, які от щойно перебрались жити у свій омріяний будинок на вул. Понінського.

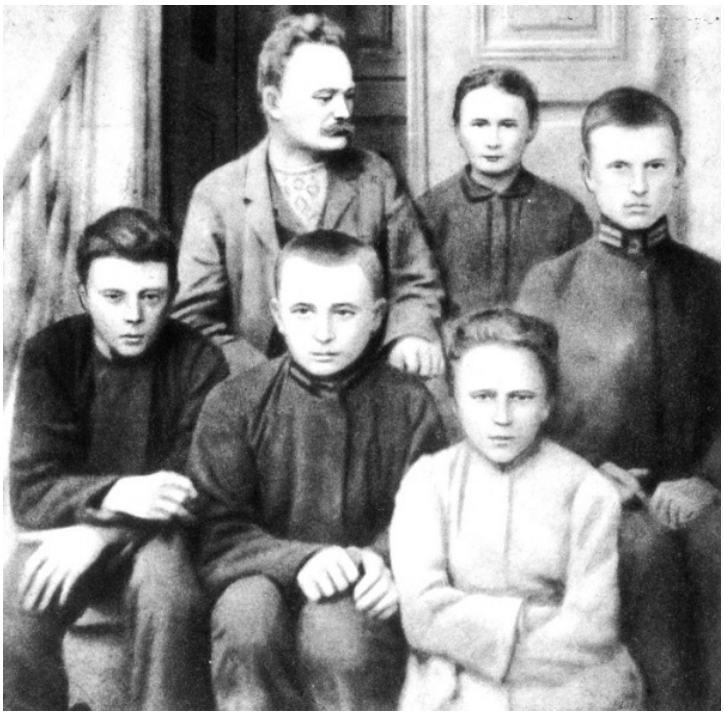

Фото: ivona.bigmir.net

14 липня в Одесі 9-й Одеський міжнародний кінофестиваль запрошує на традиційний open-air-кіноперформанс на Потьомкінських сходах. Цього року глядачі побачать чорно-білу стрічку “Safety Last!” (1923), для якої 2018 рік є ювілейним. Головну роль у “Safety Last!” виконав Гарольд Ллойд. Усі трюки у комедії “Safety Last!” Гарольд Ллойд виконував сам, а момент, в якому актор повисає на стрілках годинника високо над вулицею – одне з найбільш знаменитих зображень в історії кіно. Показ відбудеться в супроводі симфонічного оркестру.

14 липня о 15:00 у Луцьку в КРЦ «Адреналін сіті» відбудеться відкриття музею художнику Миколі Кумановському (1951-2016), який понад сорок років жив і працював у місті. Тут він створив об’ємний доробок станкового малярства, скульптури, авторської та друкованої графіки. Кожен твір митця віддзеркалює не тільки його власні стилістичні пошуки та здобутки, особисте сприйняття світу і розуміння краси, а й духовні імпульси всієї доби – цього драматичного, суперечливого XX століття. Мистецтво Миколи Кумановського і нині є своєрідною візитівкою художньої Волині на мистецькій мапі всієї України.

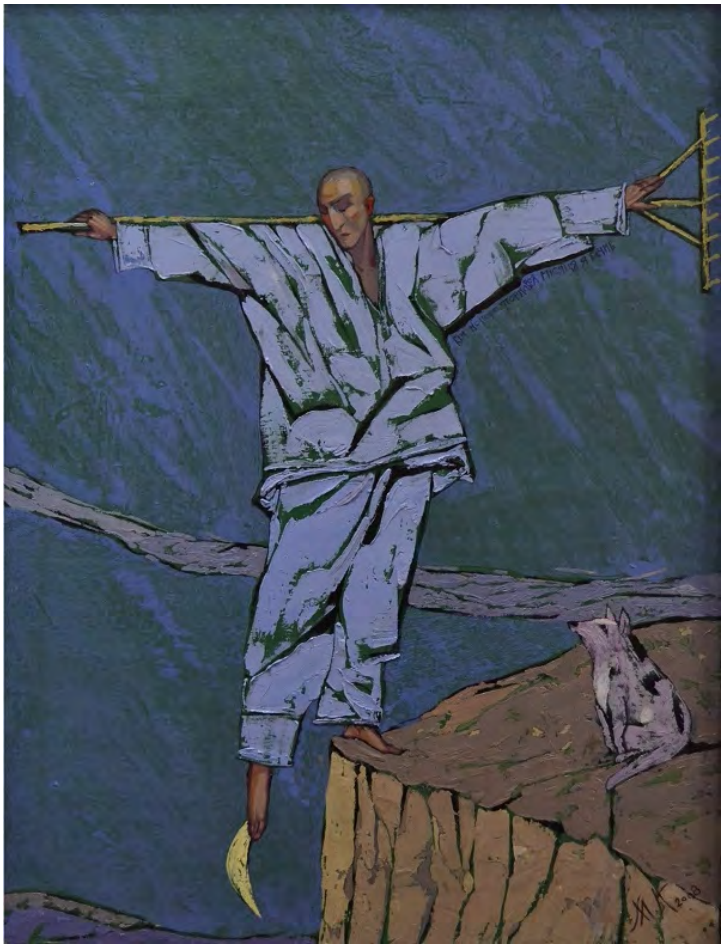

Микола Кумановський. Із серії "Умовні Українці", "Торкання місяця"
kumanovskyi.com

15 липня в Одесі у рамках 9-го Одеського міжнародного кінофестивалю галерея Invogue представить арт-програму фестивалю проектом «За кадром». Виставка «За кадром» – про жінок в українському кінематографі, які створювали історію кіно, залишаючись по той бік екрану – операторок, режисерок, костюмерок, декораторок, художниць та інших. Проект представлений у вигляді інтерв'ю, де героїні діляться своїми спогадами та думками з приводу кіноіндустрії. Виставка буде супроводжуватись кінопоказами та зустрічами із жінками зі світу кіно, які зможуть з різних точок зору розказати про свій досвід в українському кінематографі та згадати найважливіші для них кінокартини. 15 липня відбудеться artist talk з учасницею проекту «За кадром» Світланою Зінов'євою. Вхід вільний.

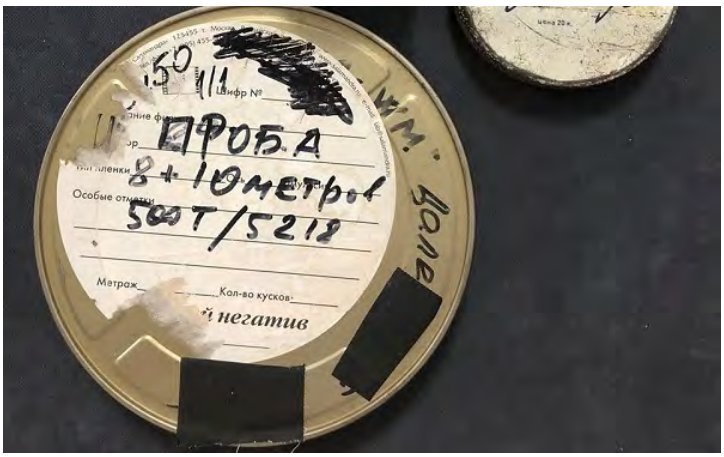

ART
UKRAINE

ART UKRAINE

Мистецький Арсенал представить масштабну виставку про Україну 90-х

11.07.2018

З 12 липня до 12 серпня у Мистецькому арсеналі триватиме виставка «Швидкорозчинний час». Виставка стала результатом роботи переможців відкритого конкурсу ідей мистецьких проектів, що відбувся в Мистецькому арсеналі восени 2017 року.

Швидкорозчинний час — це метафора принципово нового досвіду, який Україна здобула в 1990-ті. Перші роки незалежності стали часом прискорення, швидких змін та рішень, коли інформація та явища поширювалися так само блискавично, як і зникали. Інформаційний вакуум стихійно заповнювався без жодних фільтрів та бар'єрів і вбирав усе, що потрапляло в його простір. Спраглість до нового й омріяного зростала на тлі навали ерзаців, неякісних замінників і сурогатів, які, втім, надихали й щиро захоплювали, а часом провокували появу унікальних явищ не лише локального масштабу.

Анна Бекерська. Без назви, 2018. Цифровий колаж
Усі зображення надано організаторами

Наратив виставки складається з історій 9 міст і регіонів України. Група кураторок і кураторів створює певний зріз суспільно-політичного контексту свого міста, фокусуючись на історіях місць, явищ і людей, досліджуючи їхні страхи й мрії в цих історичних умовах. Спогади й інтерпретації створюють крихку тканину реальності, яка дає зрозуміти, що відчувала і як змінювалася людина у вирі 90-х.

Олександр Соловйов, куратор проектів сучасного мистецтва: *«Цей проект став можливим завдяки важливій ініціативі Мистецького арсеналу проводити регулярний конкурс кураторських проектів. Одне з його завдань – оновлення української арт-сцени, втілення в реальність ідей молодих кураторів, які здатні наповнити такий виставковий простір нестандартним рішенням. Це, дійсно, цікавий проект з незвичайною лабораторною оптикою. Це колективне експериментальне висловлювання, головним героєм якого є час, точніше колізія різних часів – минулого і сьогодення, діалог різних поколінь, суперечка різних естетичних поглядів і шкіл. У липні-серпні 2018 року буде оголошено наступний конкурс проектів».*

Євгеній Павлов. З серії «Книга Будинок побуту», 2002. Фотографія

Виміри суспільного й особистого доповнюються оптиками різних поколінь художників і художниць. Погляд учасників тогочасних культурних подій існує поряд із голосами тих, хто народилися в 90-ті й сьогодні творять сучасне мистецтво. Такий підхід дозволяє сконструювати більш об'ємний погляд на 90-ті й розширити звичне сприйняття новою етикою — очима дітей подивитися на світ, який будували дорослі.

Ася Цісар і Вікторія Бавикіна, авторки ідеї і кураторки виставки: *«Замість відповідати на питання «Чим були 90-ті?», ми будуємо простір лабораторного експерименту над власною пам'яттю, аби поставити важливе питання: «Що з 90-х залишилися сьогодні в нас?» Будь-яка подія чи явище не зникають остаточно, не розчиняються безслідно, а осідають у звичках та продовжуються в практиках сьогодення. У контексті виставки історії зі Львова, Криму, Харкова, Донецька, Дніпра, Херсона, Одеси, Івано-Франківська та Києва складаються у горизонталь рівноправних явищ: розквіт ринкової торгівлі, боротьби шахтарів за свої права, бандитизму, мистецтва, сексуальності і свободи — лише частина того, що принесло нам це*

14:00 11.07.2018

МАЛЮНОК ДО "ВІННІ-ПУХА" СТАВ НАЙДОРОЖЧОЮ ПРОДАНОЮ ІЛЮСТРАЦІЄЮ

ВЕЛИКА БРИТАНІЯ SOTHEBY'S КНИГИ ГРАФІКА ІЛЮСТРАЦІЯ

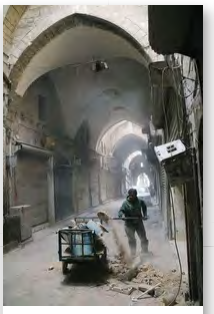

10:00 11.07.2018

ВІДНОВЛЕННЯ АЛЕППО "ПОТРЕБУЄ МІЖНАРОДНИХ РЕСУРСІВ"

ВІЙНА СИРІЯ КУЛЬТУРНА СПАДЩИНА ІСТОРІЯ АРХІТЕКТУРА

16:00 10.07.2018

КОЛУМБІЙСЬКИЙ АРХІТЕКТОР ДЖУЛІАН РЕСТРЕПО ПРОЧИТАЄ ЛЕКЦІЮ В КИЄВІ

OCBITA CANACTIONS ЛЕКЦІЯ

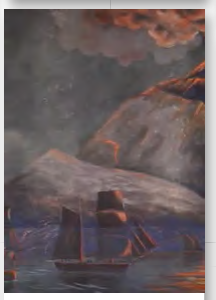

11:00 10.07.2018

НАЙДОВША КАРТИНА У ПІВНІЧНІЙ АМЕРИЦІ ПОВЕРТАЄТЬСЯ У ПУБЛІЧНИЙ ПРОСТІР

КУЛЬТУРА АМЕРИКА ЖИВОПИС

10:00 10.07.2018

OPEN CALL: "БІЄНАЛЕ ДОВІРИ" ОГОЛОШУЄ КОНКУРС ПЛАКАТУ

CONTEMPORARY ART КУЛЬТУРА ІНІЦІАТИВА ЛЬВІВ ПЛАКАТ

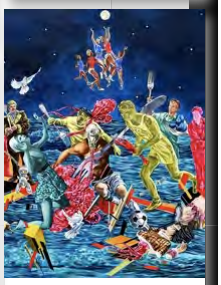

14:00 10.07.2018

В ОДЕССЕ ПОКАЖУТ "ХРОНИКИ БУДУЩИХ РАС" BONDERO

NT-ART GALLERY ОДЕСА ЖИВОПИС

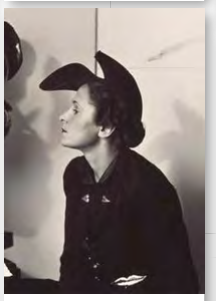

14:00 09.07.2018

МУЗІ САЛЬВАДОРА ДАЛІ, ГАЛІ, ПРИСВЯТИЛИ ВИСТАВКУ В БАРСЕЛОНІ

КУЛЬТУРА ІСТОРІЯ ІСПАНІЯ ДАЛІ ВИСТАВКА

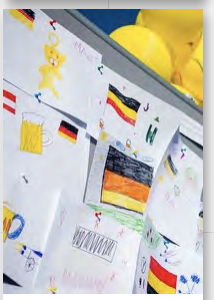

12:30 09.07.2018

GOETHE-INSTITUT ВІДЗНАЧАЄ 25-РІЧЧЯ В УКРАЇНІ

ГЕТЕ ІНСТИТУТ НІМЕЧЧИНА КУЛЬТУРА

16:00 09.07.2018

У КИЄВІ ПОКАЖУТЬ ГРАФІКУ ІГОРЯ ПОДОЛЬЧАКА, ЯКИЙ ПРЕДСТАВЛЯВ УКРАЇНУ НА ВИСТАВЦІ В КОСМОСІ

АУКЦІОННИЙ ДІМ "ЗОЛОТОЕ СЕЧЕНИЕ" КУЛЬТУРА ГРАФІКА

16:00 06.07.2018

В ОДЕССЕ ОТКРЫЛАСЬ ВЫСТАВКА ИЗРАИЛЬСКИХ ХУДОЖНИЦ ДАНЫ ВЕЙНГАРТ И ДАНИЕЛЬ РОЗЕНКРАНЦ

ІЗРАЇЛЬ CONTEMPORARY ART

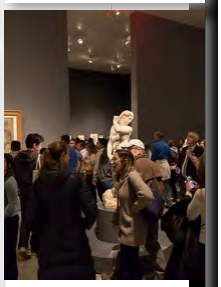

на наше життя. Згадуючи 90-ті, ми намагаємося зрозуміти

14:00 04.07.2018

НА ФОТОВИСТАВЦІ В ХАРКОВІ ПОДБАЮТЬ ПРО ЗРУЧНІ МІСЦЯ ДЛЯ СЕЛФІ

ХАРКІВ ФОТОГРАФІЯ ЄРМІЛОВЦЕНТР

Ярослав Яновський. Із серії «Вода», 1997. Фотографія

Авторки ідеї і кураторки виставки: Ася Цісар і Вікторія Бавикіна.

Кураторська група: Олена Афанасьєва, Макс Афанасьєв, Вікторія Бавикіна, Анатолій Звіжинський, Макс Ковальчук, Анастасія Нечипоренко, Андрій Палаш, Надія Пригодич, Катерина Русецька, Катерина Семенюк, Толік Татаренко, Ася Цісар

Художники і художниці: Емма Андієвська, Пьотр Армяновський, Макс Афанасьєв, Анна Бекерська, Маргарита Болгар, Олексій Борисов, Бу-Ба-Бу, Олександр Верещак, Даніїл Галкін, Андрій Горохов, Сергій Григорян, Лія Достлєва і Андрій Достлєв, Катерина Єрмолаєва, Юрій Єфанов, Стас Жалобнюк, Олександр Жуковський, Опанас Заливаха, Анатолій Звіжинський, Гамлет Зіньківський, Юрій Іздрик, Ілля Ісупов, Володимир Кабаченко, Влодко Кауфман, Мирослав Король, Ростислав Котерлін, Юрко Кох, Микола Лукін, Лєра Мальченко і Олександр Ганц, Андрій Ментух, Володимир Мулик, Євгеній Павлов, Ігор Перекліта, Сергій Петлюк, Любомир Петренко, Юлія Полуніна-Бут, Роман Пятковка, Степан Рябченко, Соломія Савчук, Петро Старух, Костянтин Терещенко, Фонд Мазоха (Ігор Подольчак, Ігор Дюрич, Роман Віктюк), Ігор Чекачков, Ілля Чичкан, Олександра Чичкан, Анастасія Чібіцева, Володимир Шапошников, Ярослав Яновський, Мирослав Яремак, Anthony Davies, Anne Dykmans, Hussein Elgebali, Herman Hebler, Krolikowski Art, Sato Kyoko, Hiroshi Mimura, Masae Miyamoto, Tonia Nikolaidou, Synchrodogs, Son-Ah-yoo, Antonia Talamini, Temporary group, Yoshizumi Toshio, Opy Zouny.

10:00 05.07.2018

ПРОДОВЖЕНО ПРИЙОМ ЗАЯВОК НА УЧАСТЬ У FUTURE GENERATION ART PRIZE 2019

CONTEMPORARY ART ПІНЧУКАРТЦЕНТР КОНКУРС

11:00 05.07.2018

ЛУВР ЗАПУСТИВ АРТ-ТУР МІСЦЯМИ КЛІПУ BEYONCÉ І JAY-Z

КЛАСИКА КУЛЬТУРА МУЗИКА ФРАНЦІЯ ЛУВР

ART UKRAINE GALLERY ФРАНЦІЯ ЖИВОПИС

15:42 04.07.2018

"СВЯТИЙ ІЄРОНІМ", ПРОДАНИЙ НА SOTHEBY'S, ВИЯВИВСЯ ПІДРОБКОЮ

SOTHEBY`S АРТ-ЗЛОЧИН ЖИВОПИС

Подчини себе Север!

Стильные ботинки "Ecco" из натуральной...

Распродажа обуви Ecco по самой низкой...

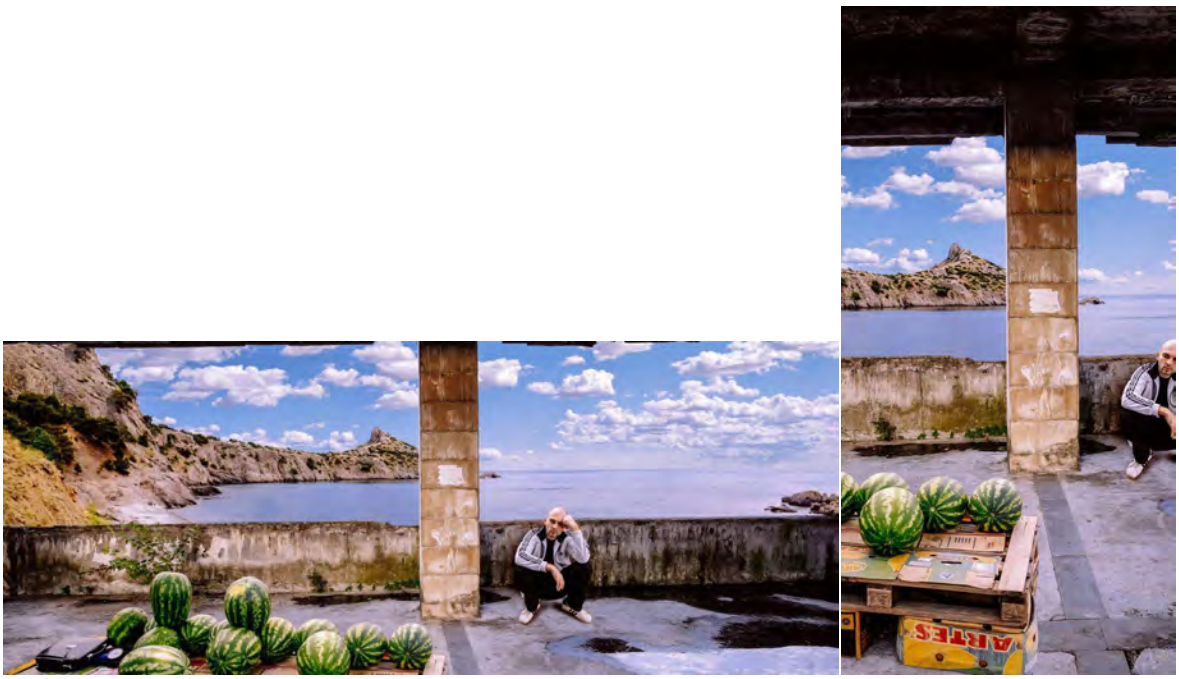

Афиша

План по искусству: новые выставки в Киеве, которые вам нужны

Фото: Мыстецкий арсенал

Евгения Шкуренкова 13 июля 2018, 13:47 2635

Предлагаем на время забыть о пикниках, пляжах и отдыхе и немного культурно обогатиться. Выставка о детском восприятии мира, о современных фейковых образах и многое другое – мы традиционно собрали для вас гид по новым выставкам, чтобы вы знали, где искать вдохновение.

«Быстрорастворимое время»

ГДЕ: Мыстецький арсенал, Лаврская, 10-12

КОГДА: с 12 июля до 12 августа

СКОЛЬКО: 80 грн

12 июля в «Мыстецьком арсенале» открылась выставка «Быстрорастворимое время». Она стала результатом работы победителей открытого конкурса идей художественных проектов, который прошел осенью 2017 года.

Быстрорастворимое время – это метафора принципиально нового опыта, который Украина получила в 1990-е. Первые годы независимости стали временем ускорения, быстрых изменений и решений, когда информация и явления распространялись так же молниеносно, как и исчезали.

Нарратив выставки состоит из историй 9 городов и регионов Украины. Группа кураторов создает определенный срез общественно-политического контекста своего города, фокусируясь на историях мест, явлений и людей, исследуя их страхи и мечты в этих исторических условиях.

Лучшее термобелье обеспечит теплом и...

Практичная спортивная одежда! Акция

Фото: Мыстецький арсенал

«Последняя кантата»

ГДЕ: «Золотое сечение», Первомайского, 4

КОГДА: с 10 до 27 июля

СКОЛЬКО: бесплатно

С 10 июля в зале аукционного дома «Золотое сечение» можно познакомиться с персональным проектом львовского художника Игоря Подольчака «Последняя кантата». Экспозицию украсят 30 офортов, созданных автором в 1987-1996 годах.

Именно станковая графика, которой художник занимается с 1981 года, стала началом успешной карьеры художника. Сочетая в своих произведениях техники офорта, гравюры, акватинты, слепого пищеварения и сухой иглы, Подольчак создает свою авторскую неповторимость и творческую индивидуальность.

Центром творчества художника является человеческое тело в разных его проявлениях - во взаимодействии с другими телами, в разных состояниях и стадиях разложения. В художественном развитии темы разложения и тлена фигурируют исключительно два типа материи, две формации «плоти» – человеческая и архитектурная.

Фото: Золотое сечение

КатАмогФоз

ГДЕ: Дом, Сагайдачного 10/5а

КОГДА: с 30 июня до 27 июля

СКОЛЬКО: бесплатно

В июле арт-пространство "Дом" заполнит графика Александра Богомаза. В качестве названия серии — биологический термин, в котором слышится одновременно и «кат» — палач, и «амор» — любовь. Катаморфоз — это регрессивные преобразования организмов при переходе их к более

Увімкни Україну культурну!

ІНФОРМАЦІЙНА АҐЕНЦІЯ КУЛЬТУРНИХ ІНДУСТРІЙ

Категорії новин

Державна культурна політика

Музична індустрія

Театральний анґажемент

Кіноіндустрія

Концертно-гастрольний бізнес

Фестивальний бізнес

Видавнича індустрія

Галерейно-виставкова індустрія

Індустрія туризму

Індустрія авторського та суміжних прав

Освіта

Новини техніки

Музичні інструменти та аксесуари

Рекординг

Відео

ТЕЛЬНЮК: Наш Шевченко [HD FULL PROGRAM]

ТЕЛЬНЮК: Сестри - Від тебе до мене

Прем'єра! ТЕЛЬНЮК: Сестри - Тоска [Оксана Забужко]

Архів

Світлини

Фото з важливих культурних подій

Якщо у Вас є новини про п

Показ фільму «Delirium» І. Подольчака

PinchukArtCentre

PinchukArtCentre запрошує 25 липня о 20:00 на показ фільму «Delirium» (2013) режисера Ігоря Подольчака в рамках фільмової програми «Коливання і відносність».

За жанром близький до трилера та психологічної драми, фільм «Delirium» («делірій» в перекладі з латини - «марення») був знятий за мотивами повісті «Індуктор» українського письменника Дмитра Белянського. Ігор Подольчак знову апелює до заплутаних сімейних саг. Однак, фільм є лише формою для візуалізації відносності всього – від соціуму до індивідуальної самоідентифікації. Делірій – це не лише симптом, а характеристика того, у що трансформувалися культурні сценарії соціальної та індивідуальної комунікації. Фільм здобув перший приз на міжнародному кінофестивалі у Багдаді

Дата і час

23 липня 2018 року

Календар подій

« **Липень** »

Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

Профзв’язок

Актори та ведучі

Аудіо- і відеотехніка

Візуальне мистецтво

Державне управління галуззю

Захист інтелектуальних прав

Звукорежисура

Кіно

Конкурси і фестивалі

Концертні майданчики

Література

Далі>>

Аналітика

Про все важливе на культурному ринку України та за її межами

Далі >>

Авторизація

* Логін

* Пароль

Увійти

- Створити нову реєстрацію
- Просити новий пароль

2013 року.

Кожна зі складових фільмової програми «Коливання і відносність» розкриває та увиразнює сукупність ідейних наративів повоєнного часу. Соціокультурні зміни, часова віддаленість від моменту створення "Іванни" (реж. В Івченко), "Чарівного голосу Джельсоміно" (реж. Т. Лисиціан) до «Las Meninas» (реж. І. Подольчак) створюють можливість розглянути візуальну складову сюжету та результати роботи сценаристів. Історії пов'язані з культурою повоєнного Львова, безпосередньо (“Іванна”) чи опосередковано (знятий у цьому міському середовищі “Чарівний голос Джельсоміно” чи інспіровані ним “Las Meninas”). Кожен з цих фільмів - виразний зріз ідей свого періоду, його потреб та мови художньої культури, що мала активне застосування та запит у тогочасному суспільстві. Покази відбудуться 25 липня, 8 серпня та 22 серпня.

Куратор програми - співкураторка виставки “Червона книга: радянське мистецтво Львова 80-90-х років” Галина Хорунжа.

Музичні інструменти

Недержавні організації

Організація святкових подій

Освіта та наука

Продюсинг

Професійне звукове та світлове обладнання

Рекординг

Співаки, музиканти, гурти

Танцюристи

Театр

Туризм

Українці закордоном

Фото-, відеопослуги

Також у цьому розділі читайте:

У Дніпрі відкрився новий арт-простір

Арт-Середа в липні

Мисткиня та антропологиня Марія К'яра Кальвані – резидентка фонду ІЗОЛЯЦІЯ

ДАЙДЖЕСТ

11 ЛИПНЯ – ПОКАЗ ФІЛЬМУ «LAS MENINAS» ІГОРЯ ПОДОЛЬЧАКА

ЛИПЕНЬ 10, 2018 | СЕРГІЙ ВАСИЛЬЄВ

11 липня 2018 року, о 20:00 у PinchukArtCentre відбудеться показ фільму «Las Meninas» Ігоря Подольчака.

Показ фільму «Las Meninas» (2008) режисера Ігоря Подольчака проходитиме в рамках фільмової програми «Коливання і відносність» до виставки «Червона книга: радянське мистецтво Львова 80–90-х років».

Вхід безкоштовний.

Кіноробота алегорично розповідає про актуальний час як симптом, де глобальна історія знаходить свій вияв у локальних формах. Патологія та норма, їхня відносність, а також питання гри й маніпуляції у «Las Meninas» через окремі ланці масок і гіпербол доносять те, які трансформації відбулись з суспільством після розпаду СРСР, а передусім тих ідейних компонент, що становили кістяк цього корабля. Коливання і відносність – стрижень не лише історії сім'ї чи окремої людини, але й усього

соціокультурного процесу.

Кожна зі складових фільмової програми «Коливання і відносність» розкриває та увиразнює сукупність ідейних наративів повоєнного часу. Соціокультурні зміни, часова віддаленість від моменту створення «Іванни» (реж. В Івченко), «Чарівного голосу Джельсоміно» (реж. Т. Лисиціан) до «Las Meninas» (реж. І. Подольчак) створюють можливість розглянути візуальну складову сюжету та результати роботи сценаристів. Історії пов'язані з культурою повоєнного Львова, безпосередньо («Іванна») чи опосередковано (знятий у цьому міському середовищі «Чарівний голос Джельсоміно») чи інспіровані ним («Las Meninas»). Кожен з цих фільмів – виразний зріз ідей свого періоду, його потреб та мови художньої культури, що мала активне застосування та запит у тогочасному суспільстві.

Куратор програми – співкураторка виставки «Червона книга: радянське мистецтво Львова 80-90-х років» Галина Хорунжа.

Реєстрація на подію тут>>>

Офіційна інформація

"LAS MENINAS" **PINCHUKARTCENTRE** **ІГОР ПОДОЛЬЧАК**

Copyright © 2018 kinobuk.com. All Rights Reserved.

Best Watched in 2018

by lilith66 | created - 6 months ago | updated - 2 weeks ago | Public

Refine | See titles to watch instantly, titles you haven't rated, etc

17 titles

Sort by: List Order

View:

1. **O Crime da Aldeia Velha** (1964)

105 min | Crime, Drama, Horror

★ 7.4 ☆ Rate

Set in a little remote village, where everyone is very religious and primitive, "O Crime de Aldeia Velha" (The crime of Aldeia Velha) tells the story of Joana, the most beautiful girl in ... See full summary »

Director: Manuel Guimarães | Stars: Clara D'Ovar, Alma Flora, Lídia Franco, Miguel Franco

Votes: 66

2. **Pafnucio Santo** (1977)

100 min | Drama, History

★ 6.8 ☆ Rate

The controversial, sexy, surreal story of a messenger and his journey and encounters with many historical events and people like Auschwitz, the Ku Klux Klan, Frida Kahlo, Cortés and ... See full summary »

Director: Rafael Corkidi | Stars: Juan Barrón, Pablo Corkidi, Susana Kamini, Gina Morett

Votes: 53

3. **Неоновий демон** (2016)

R | 118 min | Horror, Thriller

★ 6.2 ☆ Rate 51 Metascore

An aspiring model, Jesse, is new to Los Angeles. However, her beauty and youth, which generate intense fascination and jealousy within the fashion industry, may prove themselves sinister.

Director: Nicolas Winding Refn | Stars: Elle Fanning, Christina Hendricks, Keanu Reeves, Karl Glusman

Votes: 65,659 | Gross: $1.33M

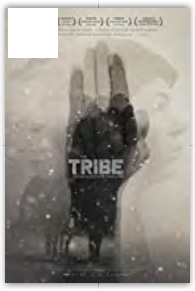

4. **Плем'я** (2014)

Unrated | 126 min | Crime, Drama

★ 7.1 ☆ Rate 78 Metascore

A deaf boy joins a boarding school for similar children. Confronted by the violent and criminal antics of some of the other boys and girls, he struggles to conform and join the 'tribe'.

Director: Myroslav Slaboshpytskyi | Stars: Hryhoriy Fesenko, Yana Novikova, Rosa Babiy, Oleksandr Dsiadevych

Votes: 8,764 | Gross: $0.15M

Click here

ad feedback

CREATE A NEW LIST

List your movie, TV & celebrity picks.

List Activity

Views: 23 | in last week 0

Tell Your Friends

Share this list:

Feedback? Tell us what you think about this feature.

Other Lists by lilith66

Best Watched in 2017
a list of 18 titles

Best Watched in 2018
a list of 17 titles

The 10 best
a list of 10 titles

See all lists by lilith66 »

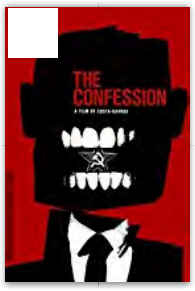

5. **The Confession** (1970)

GP | 139 min | Drama, History, Thriller

★ 8 ☆ Rate

Anton Ludvik, aka Gerard, is vice-minister of Foreign Affairs of Czechoslovakia. He realizes he is watched and followed. One day, he is arrested and put into jail, in solitary confinement. ... See full summary »

Director: Costa-Gavras | Stars: Yves Montand, Simone Signoret, Gabriele Ferzetti, Michel Vitold

Votes: 2,939

6. **Bloodfight** (1989)

100 min | Action, Adventure, Drama

★ 4.7 ☆ Rate

Years after retiring from the world of free fighting martial arts, a man returns to the deadly world of fighting after his best student is killed in the tournament.

Director: Shuji Goto | Stars: Yasuaki Kurata, Simon Yam, Meg Lam, Anzu Lawson

Votes: 373

7. **Ódio** (1977)

125 min | Drama, Crime

★ 6.8 ☆ Rate

A lawyer leaves his career and fiancée behind to chase the criminals who killed his family.

Director: Carlo Mossy | Stars: Jaime Barcellos, Jotta Barroso, Estelita Bell, Ney Costa

Votes: 23

8. **Angus** (1995)

PG-13 | 90 min | Comedy, Drama

★ 6.7 ☆ Rate

A miserable fat teenager secretly has a crush on the class beauty, ends up becoming the surprising participant to dance with her at a high school dance, meaning he's got to get his act together with the help of his best friend.

Director: Patrick Read Johnson | Stars: Charlie Talbert, George C. Scott, Kathy Bates, Perry Anzilotti

Votes: 5,847 | Gross: $4.82M

9. **No One Knows About Persian Cats** (2009)

106 min | Drama, Music

★ 7.2 ☆ Rate 71 Metascore

Iranian musicians Negar and Ashkan look for band members to play at a London concert - and the visas that allow them to leave Tehran to do so.

Director: Bahman Ghobadi | Stars: Negar Shaghaghi, Ashkan Koshanejad, Hamed Behdad, Babak Mirzakhani

Votes: 6,264 | Gross: $0.08M

10. **Räuberinnen** (2009)

80 min | Action, Adventure, Comedy

★ 4.3 ☆ Rate

Emily is sent to work and live in the Sovereign's castle. She manages to escape into the woods, where she meets some lively hookers. Together they become «Robber Girls» taking a stand and fighting the patriarchy.

Director: Carla Lia Monti | Stars: Nina Bühlmann, Myriam Muller, Mathis Künzler, Sabine Timoteo

Votes: 76

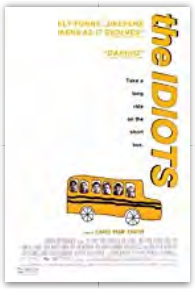

11. **The Idiots** (1998)

R | 117 min | Comedy, Drama

★ 6.8 ☆ Rate 47 Metascore

The group of people gather at the house in Copenhagen suburb to break all the limitations and to bring out the "inner idiot" in themselves.

Director: Lars von Trier | Stars: Bodil Jørgensen, Jens Albinus, Anne Louise Hassing, Troels Lyby

Votes: 26,747 | Gross: $0.01M

12. **Kinatay** (2009)

TV-MA | 105 min | Crime, Drama, Horror

★ 6.6 ☆ Rate 57 Metascore

A young man tries to make some money so he can marry his girlfriend. He takes a job for $2,000 and then soon realizes that this job involves killing a woman.

Director: Brillante Mendoza | Stars: Coco Martin, Maria Isabel Lopez, Julio Diaz, John Regala

Votes: 1,202

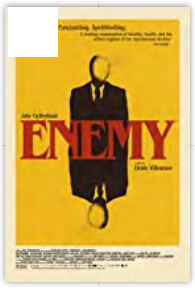

13. **Bopor** (2013)

R | 91 min | Mystery, Thriller

★ 6.9 ☆ Rate 61 Metascore

A man seeks out his exact look-alike after spotting him in a movie.

Director: Denis Villeneuve | Stars: Jake Gyllenhaal, Mélanie Laurent, Sarah Gadon, Isabella Rossellini

Votes: 130,819 | Gross: $1.01M

14. **A Dança dos Bonecos** (1986)

90 min | Fantasy

★ 6.3 ☆ Rate

Mr. Kapa and his assistant meet Iara, a mythical being, in a river with purple waters. Geléia, the assistant, fills a bottle with this magic water and makes three puppets turn alive.

Director: Helvecio Ratton | Stars: Wilson Grey, Kimura Schettino, Ezequias Marques, Divana Brandão

Votes: 38

15. **It Follows** (2014)

R | 100 min | Horror, Mystery

★ 6.9 ☆ Rate 83 Metascore

A young woman is followed by an unknown supernatural force after a sexual encounter.

Director: David Robert Mitchell | Stars: Maika Monroe, Keir Gilchrist, Olivia Luccardi, Lili Sepe

Votes: 165,487 | Gross: $14.67M

16. **The Beautiful Beast** (2006)

110 min | Drama

★ 5.7 ☆ Rate

La Belle Bête is a powerful study of the conflict between beauty and ugliness, hate and love. The story revolves around three main characters. At the center, Patrice, a beautiful but ... See full summary »

Director: Karim Hussain | Stars: Carole Laure, Caroline Dhavernas, Marc-André Grondin, David La Haye

Votes: 409

17. **Las Meninas** (2008)

Not Rated | 99 min | Drama

★ 7.3 ☆ Rate

A family of four lives in the suburbs household. Through a complex interplay of light and mirrors, it's more art installation than a house. The main character is a son in early thirties who...
See full summary »

Directors: Ihor Podolchak, Dean Karr | Stars: Mykola Veresen, Lyubov Tymoshevska, Hanna Yarovenko, Dmytro Chernyavsky

Votes: 74

Recently Viewed

Clear your history

IMDb Everywhere

Find showtimes, watch trailers, browse photos, track your Watchlist and rate your favorite movies and TV shows on your phone or tablet!

IMDb Mobile site »

Follow IMDb on

Home
Top Rated Movies
Box Office
TV
Coming Soon
Site Index
Search
In Theaters

Contact Us
Register
News

Press Room
Advertising
Jobs

IMDbPro
Box Office Mojo
Withoutabox

Conditions of Use
Privacy Policy
Interest-Based Ads

An company.

Copyright © 1990-2018 IMDb.com, Inc.

Amazon Affiliates

Amazon Video
Watch Movies & TV Online

Prime Video
Unlimited Streaming of Movies & TV

Amazon Germany
Buy Movies on DVD & Blu-ray

Amazon Italy
Buy Movies on DVD & Blu-ray

Amazon France
Buy Movies on DVD & Blu-ray

Amazon India
Buy Movie and TV Show DVDs

DPReview
Digital Photography

Audible
Download Audio Books

Подольчак Ігор

Український режисер, сценарист, продюсер, художник та куратор сучасного мистецтва. Член Української Кіноакадемії. Співзасновник творчого об'єднання «Фонд Мазоха» та співавтор всіх його мистецьких акцій та проектів.

Народився у Львові. У 1979 р. вступив на факультет «Інтер'єр та обладнання» Львівського Державного інституту прикладного та декоративного мистецтва (тепер Львівська національна академія мистецтв), який закінчив з відзнакою у 1984 р.

Навчався разом із Олегом Тістолом, Павлом Керестеєм та Миколою Маценко. 1984–1985 рр. – проходив службу у прикордонних військах. 1985–1986 рр. – працював у Художньому фонді Спілки художників України.

Після 1986 р. і до цього часу працює вільним художником та куратором сучасного мистецтва. 1994 р. – заснування творчого об'єднання «Фонд Мазоха» (1994–2004) разом з Ігорем Дюричем та Романом Віктюком.

Живе і працює у Києві та Львові.

Творчість:

Працює в різних видах та жанрах образотворчого мистецтва – живопис, графіка, фотографія, відеоарт, мистецькі акції. З початку 90-х років минулого століття активно долучає до своєї діяльності практично всі жанри образотворчого мистецтва, з середини 90-х – мистецькі акції та перформанси, з кінця 90-х – відеоарт.

Живопис:

«Акробатичний етюд» (1989), «Екзорцизм» (1990), «Без назви» (1995); «Ананказм» (1997), «Поцілунок Соломеї» (1998);

Графіка:

«Спонукання» (1983), «Великий Гермафродит» (1994), «Процесія», Три грації» (1986), «Юдита» (1987), «Пастка для дурня», «Пам'ятник», (1988);

Фотографія

(До 1996 р. фотографії виставляв під псевдонімом Гор Гори): «Без назви» (1995)

Книги:

Книга з офортами художника «Якоб Беме» (1992, видавництво «Correspondanse des Arts» Лодзь, Польша); «Гільгамеш» (1995, польське видавництво «Музей артистичної книги», тексти Крейга Рейна);

Фонд Мазоха

Об'єднання відзначилось низкою провокаційних мистецьких акцій в період з 1994 до 2004 рр.: в Україні – «Мистецтво в космосі» (1993); «Мавзолей для Президента» (1994); «Свіжі газети для...» (куратор – Марта Кузьма, 1995), «Бєспредєл с/мазохизма» (куратор – Марта Кузьма, 1998); «Останні гастролі в Україні» (Україна, 2000); «Бренд Українське» (куратор – Єжи Онух, 2001); в Росії – «Останній єврейський погром» (Москва, Галерея Гельмана, 1995); «Бєспрєдєл гуманізму» (Владивосток, співпродюсери: Дмитро Куліков та Тимофій Сєргєйцев, 1997); в Німеччині – «З Днем Перемоги, пане Мюллер», Берлін, 1995); та у Великій Британії – «Найкращі художники 20-го століття» (2001);

Кураторські проекти:

Організував Міжнародне бієнале графіки «Інтердрук» («Interprint», Львівський музей історії релігії, 1989, 1991);

організував низку персональних виставок зарубіжних художників в Україні (1992);

Виставляв твори українських митців за кордоном – «Українські незалежні

художники» (Нью Йорк, 1990); «Сучасна українська графіка» (Фредрікшад, Норвегія, 1991); «Сучасна міжнародна графіка» (Москва, 1991);

Організував ряд тематичних виставок у Львові (сучасна британська, ізраїльська та норвезька графіка; сучасне американське мистецтво (1991);

У 1993 р. провів меморіальну виставку «Бруно Шульц»;

У 1995 р. – виставка «Концептуальний проект пам'ятника Мазоху»;

У 1998 р. був реалізований експозиційно-видавничий проект «Corpus Delicti. Пост-еротична художня фотографія»;

2004 р. разом з Ігорем Дюричем організував у Києві «Час мецената» (благодійний аукціон).

Нагороди:

1987 «Почесна Медаль», Малі форми графіки, Лодзь; 1988 «Prix Ex Aequo», Міжнародне бієнале графіки, Краків; 1989 «Диплом», Міжнародне бієнале мистецтва «Імпреза», Івано-Франківськ; 1990 «Перша нагорода за графіку», Щорічна художня виставка, Марієта, Джорджія, США; 1990 «Нагорода латвійської спілки художників», Трієнале мініатюрної графіки, Рига; 1995 «Приз», Трієнале графічного мистецтва, Фредрікштад, Норвегія; 2013 «Перший Приз», Багдадський міжнародний кінофестиваль;

Виставкову діяльність почав 1985 р. Брав участь у понад 150 міжнародних виставках. Автор численних проектів у галузі образотворчого мистецтва, лауреат 25 міжнародних виставок у Канаді, США, Південній Кореї, Латвії, Польщі, Норвегії, Іспанії, Україні.

Мав 25 персональних виставок у Венеції, Лондоні, Майнці, Києві, Мюнхені, Лодзі, Байройті, Брайдвуді (Австралія), Сеулі, Цефаді (Ізраїль), Москві, Львові, Хайфі, Хобарті, Кадакесі, Парижі, Коніні, Познані, Гросс-Герау (Німеччина).

Одна з персональних виставок була першою в історії художньою виставкою в космосі, яка відбулась на російській орбітальній станції «Мир» 25 січня 1993 р. Було виставлено два офорти Подольчака. Виставка була реалізована за участю російських космонавтів Сергія Авдєєва и Анатолія Соловйова. Реєстрація проекту була зроблена на відео (5 хв). Ця виставка стала частиною проекту «Мистецтво в космосі», який вперше представляв Україну (куратор Марта Кузьма) на Бієнале мистецтва у Сан-Паулу, Бразилія 1994 р.

Твори Подольчака знаходяться в 26 музеях і публічних колекціях в Австралії, музеях Боснії та Герцоговини, Великої Британії, Ізраїлю, Італії, Куби, Македонії, Німеччини, Норвегії, Польщі, Росії, США, Франції, України, Єгипту, зокрема:

У Національній бібліотеці Франції (Париж), в Музеї Блок. Північно-західного університету в Еванстоні (Іллінойс, США), у Британській Бібліотеці (Лондон), у Замковому музеї (Мальборк, Польща), в Музеї Гутенберга (Майнц), в Музеї образотворчого мистецтва (Хмельницький), в Музеї сучасного мистецтва у Хайфі (Ізраїль), у Міжнародній галереї портрету в Тузлі (Боснія та Герцоговина).

РОБОТИ ХУДОЖНИКА

Подольчак Ігор
Сад де Сада II
1991

Подольчак Ігор
Сад де Сада III
1991

Подольчак Ігор
Сад де Сада IV
1991

Подольчак Ігор
Сад де Сада I
1991

Подольчак Ігор
A Piece of Meat
1992

Подольчак Ігор
Десерт
1992

Red Book: Soviet Art in Lviv in 80s – 90s

23 Jun — 30 Sep 2018 at the PinchukArtCentre in Kiev, Ukraine

31 JULY 2018

Red Book: Soviet Art in Lviv in 80s – 90s. Courtesy of PinchukArtCentre

"Red Book: Soviet Art in Lviv in the 80s and 90s" is focused on the Soviet art of 1980s Lviv and the visual practices of the 1990s that have been neglected within the institutional domain for a long time and covered by academic works only partly.

Stanislav Silantiev, one of the exhibition's curators: "The internal opposition between artistic metropoles and groups of authors contributed to an expectable localization of the artistic process, which turned fast into a collective reluctance to write one "extended history" of the Ukrainian contemporary art."

This exhibition is one of the first large studies exploring the artistic life of Lviv in 1980s and 1990s. There, the dynamic late Soviet-era culture of the 1980s acquired features of an "anti-civilisation," and starting in the second half of the 1990s, the role of the artist was devaluated to the point of full dissolution of the author's identity in the chaos of the new market economy.

The show presents works by 1980s and 1990s Lviv-based artists part of which recurred to an inner existential or physical emigration following the collapse of the Soviet Union. Participating artists: Boris Berger, Stas Horskyi, Halyna Zhehulska, Oleksandr Zamkovskyi, Oleksii Iutin, Mykola Kumanovskyi, Illia Levin, Iryna Nirod, Ihor Podolchak, Platon Silvestrov, Rostyslav Silvestrov, Iurii Sokolov, Volodymyr Surmach, Bronislav Tutelman, Mykola Filatov, Ivan Frank, Mykhailo Frantsuzov, Ihor Shuliev, Iurii Shcherbatenko, Myroslav Iahoda, Myroslav Iaremak and Serhiy Yakunin.

Invited curators: Stanislav Silantiev and Halyna Khorunzha, founders of the "First Jean Jaures Proletarian Reserve" curatorial group.

PinchukArtCentre

International centre of contemporary art and open platform for the artists and society located in Kyiv.

Museum profile

Location	Founded in
Kiev, Ukraine	2015

АРТМИССИЯ-АДИКС
ПРЕДСТАВЛЯЮТ
ЮРИЙ АВГУСТОВИЧ
ИННА НОГЕСНИНОВА
БОРИС БЕРТЕР
ТИМУР СУЛЕЙМАНОВ
ЮЛИЯ СУЛЕЙМАНОВА
АЛЕКСАНДР АНСИНИН
TEAP

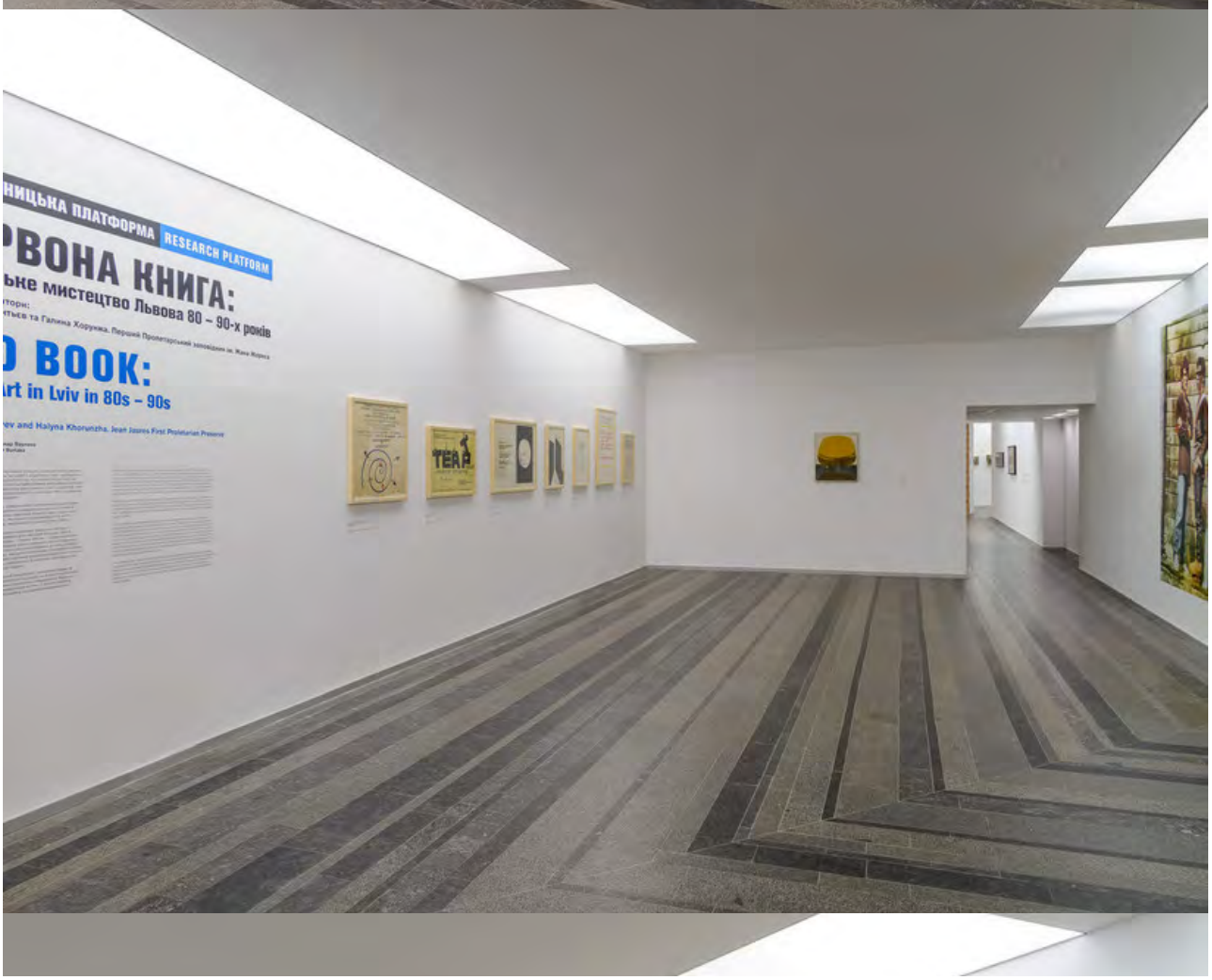
НИЦЬКА ПЛАТФОРМА
RESEARCH PLATFORM
РВОНА КНИГА:
ьке мистецтво Львова 80 – 90-х років
D BOOK:
rt in Lviv in 80s – 90s
TEAP

Коли людина має себе, свій хребет, свій центр, свою основу, свою гравітацію, сказати б, тоді все падає на свої місця — і людина схожа на Ейфелеву чи Останкінську башту, а не на гарбу сіна.

Василь Стус, український поет, перекладач, прозаїк, літературознавець, правозахисник, представник культурного руху шістдесятників

«Кучмізм» і суспільство: хто кого?

Експерти «Дня» — про основні етапи діяльності другого президента

Іван Капсамун

10 серпня, 2018 - 12:22

Твіт

ФОТО З АРХІВУ «Дня»

9 серпня Леонід Кучма відзначив своє 80-річчя. Оцінку його ролі в новітній історії України висловили багато людей: політики, громадські діячі, журналісти... Реакція показала достатньо зрілу оцінку з боку суспільства, чого не скажеш про представників політичного класу. У своєму пості на ФБ Роман Безсмертний зокрема пише: «Якщо перший період президентства Кучми — це насамперед порятунок економіки, то другий — порятунок самої держави». Якщо ж проаналізувати коментарі до його посту, то реакція здебільше є негативною.

«Так тепер і Кучма у нас герой??? Дійсно, коротка пам'ять...» — пише Volodymyr Boyko. Або реакція Анатолія Мазуренка: «Як пересічному громадянину України, мені Кучма запам'ятався творцем феодально-олігархічного устрою нашої держави. Зятя теж зробив олігархом, подарувавши йому державні підприємства. Чого варта тільки «приватизація» Криворізького металургійного комбінату. Кучма привів до влади Януковича, отримавши за це винагороду від Ахметова. Кучма біля себе пригрів ворога української державності — Медведчука. Цей перелік негативу можна довго продовжувати».

Хоча заради справедливості треба відзначити, що не всі політики однакові, частина з них має іншу думку. «Замовник убивства Георгія Гонгадзе. Політик, під час правління якого сформувалися основні олігархічні клани країни. «Червоний директор», який консервував радянську систему в уже незалежній Україні. Усі ті, хто був активним учасником акції «Україна без Кучми», в тому числі й я, на жаль, мусять визнати, що ми — лише частково добилися свого», — написав у ФБ народний депутат Ігор Гузь.

З плином часу, незважаючи на величезні зусилля (політичні, фінансові, медійні...) родини Кучми—Пінчука по відбіленню іміджу другого президента за допомогою замовних книжок, фільмів, статей, організації всіляких програм і заходів на кшталт «Завтра.UA», «Нові лідери» чи YES, роздачі подарунків, наприклад, фортепіано — школам, ілюзії з приводу «заслуг» Кучми все-таки зменшуються. Показовими є і результати нашого опитування, яке ми розмістили напередодні на сайті «Дня». Ми запитали: «Як українці повинні ставитися до цієї дати другого президента?» І отримали такі відповіді: вітати з Днем народження — 19%; ігнорувати, не заслужив — 5%; винести уроки і не голосувати за кучмістів — 15%; він взагалі має бути за ґратами — 35%; треба ламати традицію чиношанування — 14%; мені байдужме — 13%.

Отже, якщо в суспільстві здебільше відбувається переосмислення, то в частині політикуму, який, здавалося б, володіє більшою інформацією, як і раніше звучать похвальні оди Леоніду Даниловичу. «Кучма побудував Українську державу, якої не було до нього. І якої немає зараз. Пострадянський етап почався з Кучми, коли він ввів нові інститути...» — це вже слова Інни Богословської. В чому причина такої політичної незрілості? Перше — не розуміють. Для таких ще зберігається шанс переосмислити, тим більше, коли з приводу політичної біографії Кучми існує вже безліч інформації. Потрібно лише потрудитися вивчити не замовні статті чи книжки. Друге — роблять вигляд, що не розуміють. Це набагато гірший варіант, адже в даному разі людина навмисно грає на боці «темних сил», фактично цинічно зраджуючи свою державу, вводячи в оману суспільство і замінюючи собою справжню альтернативу. Це неприпустимо. Хіба можуть політики пропонувати себе в президенти, брати активну участь в політиці, якщо вони не розуміють причинно-наслідкового зв'язку сучасних проблем?

БЛОГИ

Валерій Фуйор

Технічний президент?

Юрій Райхель

Білорусь на лічильнику

Михайло Берг

Акі Буонапарте (Путін і Наполеон)

Борис Соколов

Нові санкції та еротична мандрівка рубля

Анна Данильчук

Харків. Непроста мандрівка до двох будинків

ПЕРЕДПЛАТИТИ «ДЕНЬ»

КУПИТИ КНИГИ

Погода 14.08.18, вдень

Погода у Києві

+31°

вологість: **33%** тиск: **745 мм**
вітер: **3.0 м/с, південно-західний**

Погода на sinoptik.ua

ОПИТУВАННЯ

9 серпня Леонід Кучма відзначає своє 80-річчя. Як українці повинні ставитися до цієї дати другого президента?

- Вітати з Днем народження;
- Ігнорувати, не заслужив;
- Винести уроки і не голосувати за кучмістів;
- Він взагалі має бути за ґратами;
- Треба ламати традицію чиношанування;
- Мені байдуже.

Голосувати

Старі опитування
Результати

ВАЖЛИВО 15:08 Туреччина бойкотуватиме купівлю електронних товарів з США

ФОТО ВАЛЕРІЯ МІЛОСЕРДОВА

1992 рік, Верховна Рада, обрання нового прем'єр-міністра — Леоніда Кучми. Пригадує президент Центру ринкових реформ Володимир Лановий: «1992 року я вперше відвідав Брюссель як член уряду. І тоді мені сказали: «Ви будете разом із Польщею, Чехословаччиною та Угорщиною четвіркою, яка увійде до ЄС першою з усіх постсоціалістичних країн». Вони не боялися. Але чому цього не відбулося? Тому що у нас до влади прийшов Кучма. 1993 року я був у Стокгольмі на врученні Нобелівської премії та мав тоді розмову з радником президента Франції. На моє запитання: «Як ви зараз дивитеся на Україну?» вона відповіла: «Ми дивимось на вас, як на Північну Африку. Ви не готові. Ви навіть не розумієте, що таке реформа. У вас, по суті, відбулася контрреволюція». 1992 року, коли Кучма зайняв посаду прем'єр-міністра, він поставив на керівні посади «червоних директорів». Це і була фактично контрреволюція. Влада знову перейшла до радянського типу людей. У Європі передбачали нашу деградацію вже тоді».

ФОТО ВАЛЕРІЯ МІЛОСЕРДОВА

1994 рік. Новим президентом за допомогою Москви стає Леонід Кучма. З інтерв'ю дисидента Левка Лук'яненка газеті «День» (№150 від 26 серпня 2011 року): «Кучма був представником червоного директорату. За часи правління Кравчука, хоч як би там було, економічний чинник почав зростати, тому директори заводів, голови колгоспів, радгоспів почали набирати силу. В результаті на виборах 1994 року вони привели до влади свого представника. Звичайно, Кучма почав служити червоному директорату, який чекав і був зацікавлений у приватизації підприємств. Як наслідок, в Україні почалася приватизація, яку перетворили на прихватизацію. Усе це суттєво руйнувало наш економічний комплекс. Нам треба було весь економічний потенціал, який нам дістався від радянської імперії не нищити, а пристосовувати до нових умов. Замість цього, ми все знищили, а нового нічого не побудували. Причому, все це відбувалося під керівництвом або з благословення Кучми. Другу величезну шкоду, яку він зробив, — це запровадження системи злочинно-карного добору кадрів. Це за Кучми почали продавати міністерські посади (при Кравчукові такого не було), а потім узагалі — призначати тих, на кого в прокуратурі було заведене досьє, що свідчило про скоєння злочину. Тобто типовий кримінальний метод добору кадрів. Кучма за роки свого правління створив таку систему

ПЕРЕДПЛАТИТИ «ДЕНЬ»
КУПИТИ КНИГИ

ВАЖЛИВО 15:08 Туреччина бойкотуватиме купівлю електронних товарів з США

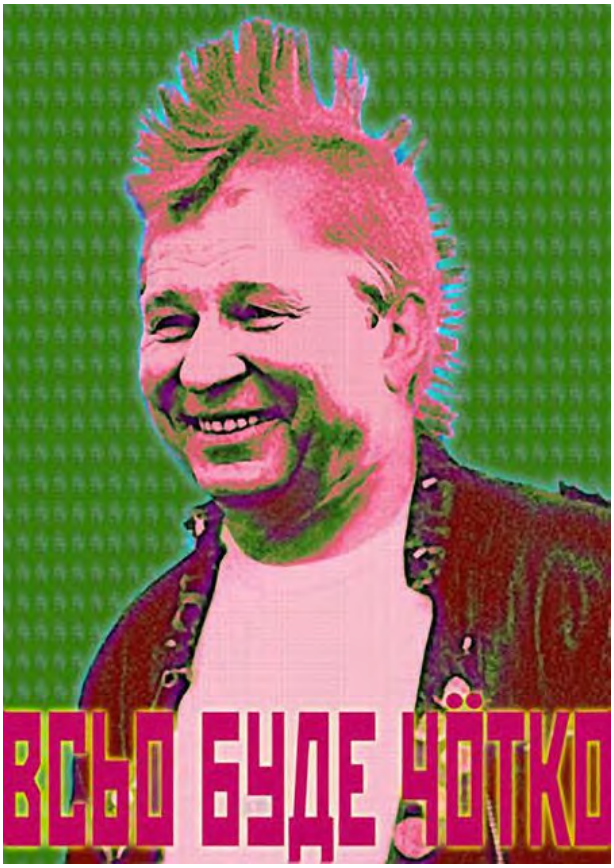

Виборчий плакат штабу Кучми під час президентських перегонів **1999 р.** Микита Потураєв пригадує: «У образа Кучми з ірокезом були два автори — це Ігор Подольчак та Ігор Дюрич. Вони є досить відомими українськими артдіячами. Взагалі в 1999 році в тій частині передвиборчого штабу, який курував Віктор Пінчук, було залучено велику кількість талановитих людей. Наприклад, всі фотографії Кучми робив найвідоміший фотохудожник — Віктор Марущенко... Говорити про те, що росіяни підключились до рекламних кампаній Кучми, не можна, адже вони з цього процесу і не виходили. Тобто вони були з самого початку. Групою російських технологів були випускники Московської методологічної школи Георгія Щедровицького. Ще в 1950-х роках він, Едуард Зіновєв та Марат Мамардашвілі створили гурт. Тобто школа була досить серйозною. Деякі з її представників з вільних людей перетворились згодом в апологетів путінського режиму. Так ось випускники цієї школи з'явились в Україні в 1998-му році в компанії до Верховної Ради Віктора Пінчука в Дніпрі. Таким чином, ця група спеціалістів була інтегрована згодом до президентської передвиборчої кампанії Кучми. Але вони не мали відношення до створення згаданого образу Кучми. Команда тоді у Кучми була досить інтернаціональна... Я вам скажу, що у нас були великі надії на Кучму, хоча не можу сказати, що вони справдилися. Ми думали, що країна буде розвиватися в напрямку авторитарного просвітницького лібералізму. Але, на жаль, ми побачили деструктивну роль олігархічних груп».

ПЕРЕДПЛАТИТИ «ДЕНЬ»
КУПИТИ КНИГИ

ВАЖЛИВО **15:08** Туреччина бойкотуватиме купівлю електронних товарів з США

ФОТО ВАЛЕРІЯ МІЛОСЕРДОВА

Червень 1994 року, перед президентськими виборами. Лідер реанімованої Комуністичної партії України Петро Симоненко в пошуках політичної перспективи. Невдовзі після обрання президентом Леоніда Кучми його послуги виявилися врай необхідними для нової влади. Особливо через п'ять років, коли потрібно було зіграти одну з головних ролей на президентських виборах 1999 року. Пояснює Микита Потураєв, який тоді працював у виборчому штабі другого президента («День», №171-172 за 23 вересня 2016 р.): «Певною мірою технології передвиборчої кампанії Єльцина в 1996 році напряму були перенесені на передвиборчу кампанію Кучми в 1999-му. Ніякого секрету в цьому немає. Один з авторів схеми 1996 року Глєб Павловський — засновник Фонду ефективної політики — безпосередньо не мав відношення до нашої кампанії 1999 року, але його люди були присутні. Це був очевидний сценарій протистояння начебто ліберального лідера і лідера ретроградного». Уточнює народний депутат Анатолій Матвієнко («День», № 62 за 8 квітня 2011 року): «У 1999 році обкатали технологію, коли людям у результаті запропонували безвихідну ситуацію між Кучмою і Петром Симоненком. З точки зору моралі, Олександр Мороз у мене викликає дуже багато питань. Він завжди все робив для того, щоб утриматися при владі. Інша справа, Євген Марчук — це зовсім інша якість політики. Чому розвалилася «канівська четвірка»? Тому що Кучма розумів, що Марчук — це не Симоненко, у другому турі у нього б не було шансів переобратися».

ФОТО РЕЙТЕР

Київ. Жовтень 2004 року, перед президентськими виборами в Україні. Через десять років Володимир Путін на молодіжному форумі «Селигер-2014» відкрив подробиці «ставки» Кучми і Путіна на Віктора Януковича на виборах 2004 року: «Коли президентство Кучми закінчувалося, я у нього прямо запитав: «Леоніде Даниловичу, кого Росія має підтримати на наступних президентських виборах?» Він мені відповів: «Януковича». У мене виникли сумніви — чи остаточно визначився Кучма в кандидатурі Януковича. Я його спитав на кінцевому етапі підготовки до президентської кампанії. І він мені відповів, що питання вирішене. Рішення прийнято. «Будемо підтримувати Януковича, і я прошу вас та Росію його підтримати. Інформаційними ресурсами, політично...», — сказав Кучма. Ми так і зробили».

ПЕРЕДПЛАТИТИ «ДЕНЬ»
КУПИТИ КНИГИ

ВАЖЛИВО **15:08** Туреччина бойкотуватиме купівлю електронних товарів з США

ФОТО РУСЛАНА КАНЮКИ / «День»

2015 рік — 19-річчя української Конституції. Верховна Рада України. Голова депутатської фракції «Самопоміч» Олег Березюк бере автограф у Леоніда Кучми. Тоді в коментарі «Дню» парламентар так прокоментував це фото: «Це просто історичний момент, коли в сесійній залі ради зібралися чотири президенти України, і я взяв у них підписи на Конституції — для свого товариша-юриста». У відповідь відомий конституціоналіст Віктор Шишкін в інтерв'ю «Дню» (№111 за 26 червня 2015 року) відреагував на ситуацію: «На місці народного депутата, який брав автограф, я не говорив би про велику роль Кучми в ухваленні Конституції. Не треба поширювати міфи. Він взагалі не мав стосунку до розробки нинішньої Конституції. От кого треба згадувати, то це, на жаль, уже покійних Михайла Сироту і Вадима Гетьмана. Я говорив би про цих людей, а не про Кучму. Останній навіть не знав, що будуть ухвалювати Конституцію, а коли дізнався, то з переляку прибіг до парламенту, де ми вже приймали останні розділи. Це Олександр Мороз сказав, що не вийдемо з парламенту, доки не проголосуємо Конституцію, він навіть дав завдання викликати тих депутатів, яких не було в той момент у Верховній Раді».

ФОТО РЕЙТЕР

2015 рік. Леонід Кучма і тодішній посол Росії в Україні Михаїл Зурабов. За рішенням української влади (та, скоріше, не тільки), Кучму призначають офіційним представником Україні в Тристоронній контактній групі на переговорах із представниками Росії та так званих «ДНР», «ЛНР» у Мінську. «Ми до сих пір не знаємо, з яких причин вибір впав саме на Кучму, якими мотивами керувався глава держави, — коментує «Дню» (№34 за 27 лютого 2015 р.) відомий журналіст Леонід Фросевич. — І це також спонукає до певних роздумів. Мінськ-1 та Мінськ-2 показали, що у Кучми немає перемог на цьому дипломатичному фронті. Суспільство незадоволене таким розвитком подій, воно не одержало чіткого і зрозумілого сигналу, що територіальна цілісність України для переговірника — понад усе, що заради України на нього не вплинуть ані російські можновладці, з якими він у добрих стосунках, ані вітчизняні олігархи, ані Віктор Медведчук (кум Путіна). Кучму як переговорника не сприймають більшість військовиків, які захищають країну на сході».

ПЕРЕДПЛАТИТИ «ДЕНЬ»
КУПИТИ КНИГИ

ВАЖЛИВО **15:08** Туреччина бойкотуватиме купівлю електронних товарів з США

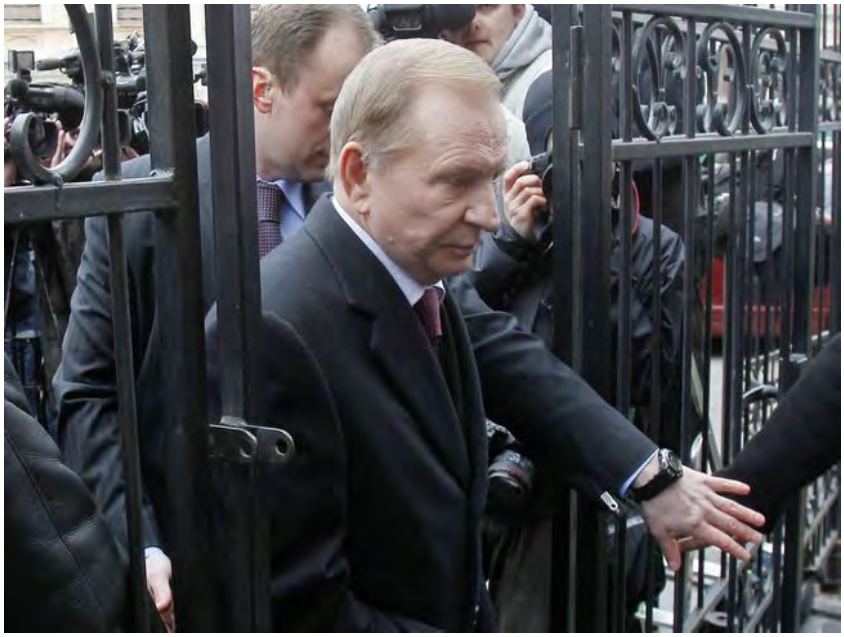

ФОТО РЕЙТЕР

Березень 2011 року. Під час президентства Віктора Януковича проти Леоніда Кучми була порушена кримінальна справа, на що ні до, ні після не наважувалися постмайданні президенти — Віктор Ющенко і Петро Порошенко. Тодішній заступник генерального прокурора Ренат Кузьмін, який курував цю справа, на прес-конференції заявив: «Відносно Леоніда Даниловича Кучми порушено кримінальну справу. Він підозрюється у причетності до незаконних дій та вбивства журналіста Георгія Гонгадзе і незаконних дій стосовно журналіста Подольського. У ході розслідування основної справи про вбивство Гонгадзе виявляються всі особи, які мають стосунок до злочину. Опрацьовуються як організатори, так і посібники, можливі замовники... Ця робота не припинялася. В результаті цієї роботи зібрано достатньо даних, які свідчать про причетність Леоніда Кучми до злочинів відносно Гонгадзе і Подольського». Пізніше і в інтерв'ю «Дню» (№101 за 13 червня 2013 р.) Кузьмін заявив: «Впливові й багаті люди намагаються боротися проти звинувачення не лише процесуальним шляхом. Такі методи відомі, й ви їх спостерігаєте — це шантаж, дискредитація, погрози тощо. Витрачаються колосальні гроші для того, щоб спаплюжити прокуратуру, для того, щоб не дати можливості слідчим говорити правду». На сьогоднішній день справа в частині замовників так і не доведена до кінця.

ФОТО НАТАЛІЇ КРАВЧУК

Вересень 2013 року. Після нещодавнього виходу з тюрми Юрій Луценко прийшов на... сімейний форум Кучми—Пінчука — Ялтинська європейська стратегія. «Особливим успіхом цього року стала демонстрація світу присутності на саміті близької Георгію Гонгадзе людини — його соратника Олени Притули, а також лідера акції «Україна без Кучми!» Юрія Луценка, — коментує «Дню» народний депутат II та III скликань Олександр

ПЕРЕДПЛАТИТИ «ДЕНЬ»
КУПИТИ КНИГИ

ВАЖЛИВО 15:08 Туреччина бойкотуватиме купівлю електронних товарів з США

символізували «публічне вибачення й невинність» Леоніда Кучми. Фінальною ж сценою цього сценарію стало розрекламоване рукостискання Юрія Луценка й Леоніда Кучми. Потім, як це зафіксував фотограф «Кореспондента» (gallery.korrespondent.net), а не «Української правди», навіть відбулася їхня дружня бесіда. Також прозвучали публічні заяви Луценка, що Кучма був як президент кращим і сильнішим, ніж президенти Ющенко і Янукович... Рукостискання з Кучмою — логічне завершення цілих серій цинічних операцій з приводу резонансних справ, депутатських мандатів, політичних поглядів... Більшої дискредитації для антикучмістів ще ніхто не робив. Тим паче, що свою політичну кар'єру Луценко зробив на хвилі боротьби з кучмізмом. До цієї боротьби його ніхто до пуття не знав у політиці. У подібних випадках у цивілізованих країнах політики негайно завершують свою політичну кар'єру.

ФОТО РУСЛАНА КАНЮКИ / «День»

Лютий 2009 року. Вечір в російському посольстві. Зв'язки Леоніда Кучми з Кремлем завжди були міцними і особливими. «Російський слід» у справі Гонгадзе — це вигадка самого Кучми і команди Пінчука, що його обслуговує, — каже в інтерв'ю ua.censor.net.ua, яке «День» розмістило у себе на сайті 7 серпня 2017 р., потерпілий у справі «Гонгадзе —Подольського», громадський діяч Олексій Подольський. — До речі, спочатку, ще коли Кучма був президентом, вони несамовито волали про «американський слід» — навіть запросили в Україну того самого Дмитра Кисельова на ICTV. Тоді придумали версію, що це Марчук із Морозом. А коли стало вигідно — з'явився вже «російський слід». Жодних доказів немає і жодної логіки також, адже Кучма якраз найкращий, найвідданіший агент Кремля в Україні. Згадайте хоча б Чорноморський флот чи той натовп агентів і резидентів Росії, що Кучма завів на владний олімп України. Повний список політичних втікачів на чолі з Януковичем, які ховаються по Ростовах і на Рубльовках».

ПЕРЕДПЛАТИТИ «ДЕНЬ»
КУПИТИ КНИГИ

ВАЖЛИВО 15:08 Туреччина бойкотуватиме купівлю електронних товарів з США

Квітень 2009 року. Пінчук-центр. Зять другого президента олігарх Віктор Пінчук відіграє основну роль у просуванні інтересів цієї родини, зокрема за допомогою різних проектів і заходів, як, наприклад, Ялтинська європейська стратегія. «Те, що на річницю вбивства Гонгадзе політики йдуть на форум Пінчука, мене надзвичайно обурює, — коментує «Дню» (№165 за 18 вересня 2017 року) журналіст Отар Довженко. — Мені важко давати оцінку кожному з цих політиків і важко давати оцінку діям Луценка. Це неперебірливість, лицемірство і безпринципність, які, в принципі, притаманні цим людям. Питання до нас: чому ми досі не виростили, не знайшли їм альтернативу? На відміну від багатьох співвітчизників, у мене хороша пам'ять. Я дуже добре пам'ятаю, хто такий Кучма. Але мені здається, що більшість українців про це почали забувати. Чинну владу це цілком влаштовує, в тому числі тому, що використовують Кучму на Мінських перемовинах, а він, у свою чергу, використовує владу і ситуацію на свою користь. Для влади це вигідний компроміс. Думаю, що завдання журналістів нагадувати про те, ким є Кучма, і не лише у зв'язку з Гонгадзе, тому що Гонгадзе — це лише трагічний епізод більш глобальних і катастрофічних для держави процесів. Зараз тиражується версія про те, що Кучму підставила Росія вбивством Гонгадзе і використала це для впливу на нього. Думаю, що за тиражуванням цих версії стоїть зять Кучми — Пінчук. Пінчуку таким чином важливо «відмазати» свою родину. Так-от, журналісти мають протиставити цим намаганням — відбілити Кучму — істину. Поняття «кучмізм» складалося аж ніяк не тільки з історії з Гонгадзе. Проти «кучмізму» люди виступали і навіть проливали кров, бували биті й заарештовані. «Кучмізм» — явище багатогранне і досі не подолане в Україні».

Підготував Іван КАПСАМУН, «День»

Рубрика: Подробиці Nota bene

Газета: №142-143, (2018)

Твіт

ГОЛОВНІ НОВИНИ

В Генуї обвалився міст, загинули щонайменше 20 людей

Туреччина бойкотуватиме купівлю електронних товарів з США

В Афганістані таліби втратили контроль над частиною Газні та скоїли напад в іншій провінції

НОВИНИ ПАРТНЕРІВ

Loading...

ПЕРЕДПЛАТИТИ «ДЕНЬ»

КУПИТИ КНИГИ

ПРОЕКТИ/ІНІЦІАТИВИ

Благодійна організація «Фонд сприяння ініціативам газети «День»

XX Міжнародний фотоконкурс газети «День»

Потрібна допомога

Facebook Twitter Google+ Youtube RSS

bigmir)net TOP 100

© 1997-2018, ТОВ «УКРАЇНСЬКА ПРЕС-ГРУПА»

ВАЖЛИВО **15:08** Туреччина бойкотуватиме купівлю електронних товарів з США

Остання кантата. Ігор Подольчак

14/08/2018 - 08/09/2018

Палац Лозинських, вул. В. Стефаника, 3

Виставки

(/exhibitions/rekviyem-yak-pochatok-vid-nerozgadanyh-tayemnyc-do-muzychnogo-zhyttya-u-lvovi-v-pershiy)

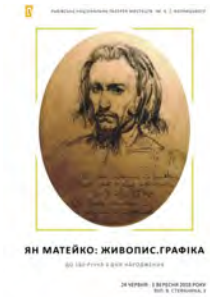

(/exhibitions/yan-mateyko-zhyvopys-grafika)

Театралізований гротеск з космогонічним норовом, що присутній у сюжетах графічних творів Ігоря Подольчака віддає дилемою швидкоплинності і водночас непорушності того, що зветься часом.

Культурні часопростори у біографії художника не стали домінантними відносно його внутрішнього "его", а манера світовідчуття відбулась, як ідеальний вияв осібної природи автора, добровільного самозречення від всього, що можна було б ідентифікувати, як єдиний та звичний для всіх енциклопедичний регістр.

Ігор Подольчак — художник, куратор, кінорежисер, автор багатьох проектів у царині візуального мистецтва, переможець 25 міжнародних художніх проектів, що відбувались у різних країнах. Одна з 24 персональних експозицій Ігора Подольчака була першою художньою виставкою, що відбулась у космосі (космічна станція «Мир», 1993 р.). Роботи Ігора Подільчака можна знайти у 26 музеях та багатьох громадських колекціях по всьому світу.

Прем'єра першого художнього фільму Ігора Подольчака «Las Meninas» (2008 р.) відбулася у конкурсній програмі Роттердамського міжнародного кінофестивалю. Фільм прийняв участь у 27 міжнародних кінофестивалях. Кінострічка Ігора Подольчака «Деліріум» (2012 р.) нагороджена Першою премією на Міжнародному кінофестивалі у Багдаді.

Виставка: 14 серпня – 8 вересня

Вернісаж: 14 серпня о 17:00

Адреса: Палац Лозинських, вул. Стефаника, 3

Відділ "Музей європейського мистецтва XIX — XXI століть"

Львівської національної галереї мистецтв імені Бориса Возницького

Куратори: Станіслав Сілантьєв, співкуратори: Галина Хорунжа, Олександра Калініченко

Докладніше про подію за посиланням: https://www.facebook.com/events/453485391832882/ (https://www.facebook.com/events/453485391832882/)

Контакти

Адреса: Львів, вул. Стефаника, 3

Телефон: +38 032 261-44-48

Email: lv.artgallery.info@gmail.com (mailto:lv.artgallery.info@gmail.com)

Ми в соцмережах

Fac (https://www.facebook.com/Львівська-Національна-Галерея-Мистецтв-ім-Бориса-Возницького-2158770341015699/)

Inst (http://www.instagram.com/lviv_artgallery)

© Львівська Національна Галерея Мистецтв імені Бориса Возницького, 2017

Створено - Webmint (http://webmint.com.ua)

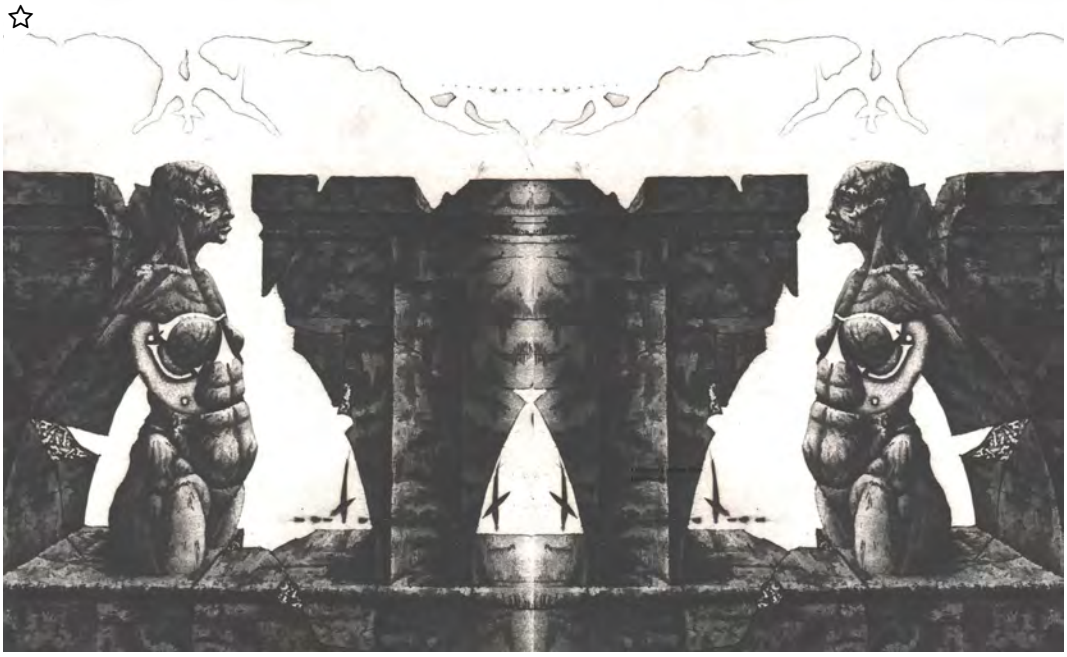

Остання кантата. Ігор Подольчак

14 АВГ.-8 СЕН.
17:00 - 18:00

148

Театралізований гротеск з космогонічним норовом, що присутній у сюжетах графічних творів Ігоря Подольчака віддає дилемою швидкоплинності і водночас непорушності того, що зветься часом.

Виставка "Остання кантата" експонувалась у Києві в аукціонному домі "Золотое сечение", звідки у повному обсязі помандрувала до Палацу Лозинських

СТРАНИЦА МЕРОПРИЯТИЯ (HTTPS://FACEBOOK.COM/EVE

Палац Лозинських, вул. В. Стефаника, 3

ОБСУЖДЕНИЕ

Напишите комментарий...

Только зарегистрированные пользователи могут писать комментарии.
Пройдите быструю регистрацию или авторизацию.

ОТПРАВИТЬ

Рассказать о мероприятии в социальных сетях:

Sciff

Selections 2018

SCIFF SHORT FILMS (Short, Films under 50 min)

Fils

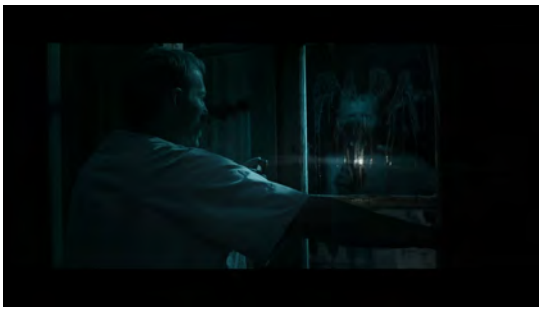

Sébastien, who cannot come to terms with his son being in a coma, begins to question his reality.

Merry-Go-Round

Somnambulistic circus Ribera&Velazquez welcomes everyone to the show "Merry-Go-Round", where shadows, that escaped the platonic cave, turn the carousel in the foggy catacombs.

MOTHER TONGUE

This is a common story for many immigrants. We are lost in translation. As a young man in Bangladesh, grandfather was working as a journalist when a group of students

The Ki

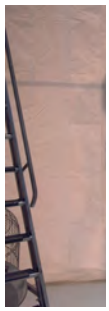

The So

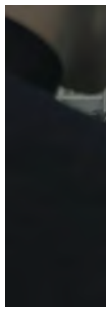

Mounta

(/en) Artists (/artists) Artworks (/artworks) Galleries (/galleries) Exhibitions (/exhibitions) Art news (/news) Tests (/tests) ArtSmarts (/publications) Encyclopedia (/encyclopedia) Sign up

CREATE AN ARTIST PAGE REGISTER A GALLERY SELL AN ARTWORK ADD AN EXHIBITION APPS FOR ARTISTS (/APPS/ARTISTS) APPS FOR GALLERIES (/APPS/GALLERIES)

Pierre Bonnard: The Colour of Memory

Art news (/news)

I like 1 0

Маски и тайные желания. Лучшие графические работы выбрали на триенале "Intaglio"

The first major exhibition of Pierre Bonnard's work in the last 20 years will be held in the Tate Modern (UK) next January. The exhibition *Pierre Bonnard: The Colour of Memory* is organised by Tate Modern in collaboration with Ny Carlsberg Glyptotek, Copenhagen and Kunstforum Wien. It will introduce Pierre Bonnard to new generations and surprise those who think they already know the artist. The display focuses on Bonnard's work from 1912 when he concentrated mainly on color until his death in 1947. Limiting his oeuvre solely within the Modern era, the exhibition will try to rethink his position in the history of art, as a 20th-century artist, ignoring his grand input from the 1890s as a founder of the symbolist Nabis group.

Первая Международная триенале малых форм графики «Intaglio (http://whiteworld.net/project.php?id=projects-ll)» состоялась в Киеве. В конкурсе участвовали художники-иллюстраторы из разных стран от Японии до Аргентины. Знакомимся с новой конкурсной инициативой и на

В
М
И
глубокой печати размерами не более 30×40 см. Заявки для участия принимались весной 2018 года; каждый художник мог представить только две работы. Работа жюри началась в июне, и в его состав вошли такие всемирно известные мастера книжной графики и иллюстрации, как Александр Янович, Олег Денисенко (/artists/28923~Oleg_Denisenko/works), Владислав Ерко (/artists/67516~Vladislav_Erko), Константин Калинович (/artists/2915/~Konstantin_Kalinovich) и Роман Романишин.

Born 1867, Bonnard was one of the greatest colourists of the early 20th century. His successful career as a painter and printmaker began when he designed a poster for a Reims champagne manufacturer in 1889. When Henri de Toulouse-Lautrec (/artists/1307~Henri_de_ToulouseLautrec) saw it, he was so impressed that decided to start designing posters of his own.

Bonnard shared a studio at the foot of Montmartre with Édouard Vuillard (/artists/3132~Jean_Edouard_Vuillard) and Maurice Denis (/artists/3195~Maurice_Denis) around that time. The young artists decided to form a secret confraternity called the Nabis (/encyclopedia/3018~The_Nabis_liberating_the_color) (from the Hebrew word meaning 'prophets'), along with Paul Sérusier (/artists/1081~Paul_Sérusier) and others. Members of the group were all deeply influenced by Paul Gauguin (/artists/1288~Paul_Gauguin) and saw painting as an illusionistic window onto nature. They also believed in the virtues of craftsmanship and held that art should be an integral part of daily life. That's why the Nabis created the variety of beautiful objects like theatre sets, posters, costumes, tapestries, fans and decorative screens, as well as paintings.

Influenced by Paul Gauguin and Japanese art (/encyclopedia/2459~The_Japanese_woodblock_art_printing_of_Ukiyo-e_pictures_of_the_floating_world), work of Bonnard at that time is generally characterised by its flat, decorative quality and emphatic stylization. Decorative features actually remained present in his work during the whole 20th century.

Участник конкурса «Intaglio» Hayk Grigoryan, Испания. «The Guardians of Carnival» («Стражи карнавала»). 2016

Even though Bonnard's works are so vivid and lifelike, as if he captured the spirit of a moment on the spot, Bonnard did not paint directly on the spot, preferring instead to make drawings, sketches and colour notes and then working up his paintings in the

Используя наш сайт, вы принимаете условия, согласно которым мы можем использовать файлы cookie для персонализации контента (что нравится пользователям) на основе ваших интересов. Узнать больше о том, какие данные мы собираем и используем можно здесь (/about/privacy#cookie).

Странники, рыцари, алхимики и чародеи, мифические создания, библейские персонажи — таинственный мир львовского графика Олега Денисенко завораживает. Художник завоевал более 30-ти международных наград в области гравюры. Большое интервью с Олегом Денисенко — одним из членов жюри «Intaglio» — вы найдете в нашем магазине (/news/1874~Khudozhnik_rodivshijsja_na_500_let_pozzhe_svoego_vremeni_Neverojatnye_rytsari_Olega_Denisenko_v_Kieve). А здесь можете посмотреть на нью-йоркскую выставку (/news/2994~Magija_grafiki_Vystavka_lvovskogo_khudozhnikacharodeja_Olega_Denisenko_v_NjuJorke) его произведений.

Advertisement
Pierre Bonnard: The Colour of Memory
Like 0

The first major exhibition of Pierre Bonnard's work in the last 20 years will be held in the Tate Modern (UK) next January. The exhibition *Pierre Bonnard: The*
Ny
Pie
knc
he
sol
his
as a

Участник конкурса «Intaglio» Константин Антюхин, Украина. «Latimeria menadoensis». 2018

Работа жюри уже завершена, имена победителей названы. Первая премия — денежный приз в 1000 долларов, медаль и диплом получил Кароль Феликс (Karol Felix, Словакия) за работы «Interior of desire» и «Gate» («Интерьер желания», «Врата»). На интернет-ресурсах конкурса приведена одна из работ художника, так что стоит посетить его персональный сайт (http:/www.karolfelix.sk/grafika.html) художника, чтобы лучше оценить выбор жюри.

Born
succ
a Re
/130
desi

Bon
/313
arou
Nab
mea
Men
/128
belie
of da
post

Influ
/245
worl
emp
the whole 20th century.

Кароль Феликс, Словакия. «Interior of desire». 30×21,7 см.

Even though Bonnard's works are so vivid and lifelike, as if he captured the spirit of a moment on the spot, Bonnard did not paint directly on the spot, preferring instead to make drawings, sketches and colour notes and then working up his paintings in the

Вторая премия, денежный приз в 750 долларов, медаль и диплом присуждены художнику из Беларуси Льву Алимову за работы «Born in Mask» и «The Hot Autumn

Используя наш сайт, вы принимаете условия, согласно которым мы можем показывать вам рекламу на основе ваших интересов. Узнать больше о том, какие данные мы собираем и используем можно здесь (/privacy)

on the Hudson River» («Рожденный в маске», «Жаркая осень на реке Гудзон»).

Лев Алимов, Беларусь. «Рожденный в маске». 19,1×14,4 см

Третью премию с денежным призом в 500 долларов получил украинский художник Валерий Демьянишин (Украина), который представил на конкурс работы «Берег» и «Жернов».

Валерий Демьянишин, Украина. «Берег». 13,5×11,8 см

/1288~Paul_Gauguin) and saw painting as an illusionistic window onto nature. They also believed in the virtues of craftsmanship and held that art should be an integral part of daily life. That's why the Nabis created the variety of beautiful objects like theatre sets, posters, costumes, tapestries, fans and decorative screens, as well as paintings.

Influenced by Paul Gauguin and Japanese art (/encyclopedia/2450~The_Japanese_woodblock_print_and_the_Kimono_pictures_of_the_floating_world), works of Bonnard at that time is generally characterised by its flat, decorative quality and stylizing decorative features gradually constituted in his work during the whole 20th century.

Even though Bonnard's works are so vivid and lifelike, as if he captured the spirit of a moment cast in air, Bonnard did not paint directly on the spot, preferring instead to make drawings, sketches and colour notes and then working up his paintings in the

работы одного из членов жюри — известным иллюстратором Владиславом Ерко. (/publications/806~Khudozhnikoformitel_Vladislav_Erko_Vse_chto_mne_khochetsja_delat_ja_voploschaju_v_illjustratsijakh_k_knigam)

Используя наш сайт, вы принимаете условия, согласно которым мы можем использовать файлы cookie для анализа трафика и для показа рекламы, основанной на ваших интересах. Узнать больше о том, какие данные мы собираем и используем можно здесь (/about/privacy#cookie).

Участник конкурса «Intaglio» Игорь Подольчак, Украина. «Сад де Сада III». 1992

Награждение победителей состоится на открытии выставки работ конкурсантов «Intaglio», которая пройдет с 4 сентября по 3 октября 2018 года в ЦСИ «Белый Мир».

Помимо лауреатов премии, будут объявлены обладатели почетных медалей и специальных знаков отличия «Серебряная Корба». К выставке выпустят каталог, который вполне может стать раритетом для ценителей книжной иллюстрации в исполнении замечательных художников мирового уровня. В заключение — еще несколько работ участников триеннале «Intaglio».

Born 1867, Bonnard was y. His
successful career as a p r for
a Reims champagne ma artists
/1307~Henri_de_Toulo o start
designing posters of his

Bonnard shared a studi tists
/3132~Jean_Edouard_ enis)
around that time. The y ed the
Nabis (/encyclopedia/3 ew word
meaning 'prophets'), alo l others.
Members of the group v
/1288~Paul_Gauguin) a . They also
believed in the virtues o part
of daily life. That's why t eatre sets,
posters, costumes, tape .

Influenced by Paul Gaug
/2459~The_Japanese_ _floating_world),
work of Bonnard at that uality and
emphatic stylization. De k during
the whole 20th century.

Even though Bonnard's works are so vivid and lifelike, as if he captured the spirit of a moment simply in air, Bonnard did not paint directly on the spot, preferring instead to make drawings, sketches and colour notes and then working up his paintings in the

Используя наш сайт, вы принимаете условия, согласно которым мы можем использовать файлы cookie на основе ваших интересов. Узнать больше о том, какие данные мы собираем и используем можно здесь (/about/privacy#cookie).

Артхив: читайте нас в Телеграме (https:/t.me/artchiveru) и смотрите в Инстаграме

(https:/www.instagram.com/artchiveru/)

Главная иллюстрация: работа участника конкурса «Intaglio» Юрий Яковенко, Белорусь. «Диспут» (фрагмент). 2008–2010. При подготовке использованы материалы и иллюстрации пресс-релиза «Тонкий, тонкий, тонкий свет» (https:/www.facebook.com/intaglio.triennial/), Киев.

Pierre Bonnard: The Colour of Memory

Like 1 0

ARTISTS MENTIONED IN THE ARTICLE

Oleg Denisenko
Biography (/artists/28923~Oleg_Denisenko/biography) · Artworks (/artists/28923~Oleg_Denisenko/works)

Vladislav Yerko
Biography (/artists/67516~Vladislav_Yerko/biography) · Artworks (/artists/67516~Vladislav_Yerko/works)

Konstantin Kalinovich
Biography (/artists/29157~Konstantin_Kalinovich/biography) · Artworks (/artists/29157~Konstantin_Kalinovich/works)

[illegible]st major exhibition of Pierre [illegible] work in the last 20 years will [illegible]d in the Tate Modern (UK) nex[illegible]y. The exhibition *Pierre Bonna[illegible] The Colour of Memory* is organised by Tate Modern in collaboration with Ny Carlsberg Glyptotek, Copenhagen and Kunstforum Wien. It will introduce Bonnard to new generations and suggest those who think they already know the artist. The display focuses on Bonnard's work from 1912 when he concentrated mainly on color until his death in 1947. Limiting his oeuvre solely within the Modern era, the exhibition will try to rethink his position in the history of art, as a 20th-century artist, ignoring his grand input from the 1890s as a founder of the symbolist Nabis group.

Like 6 0

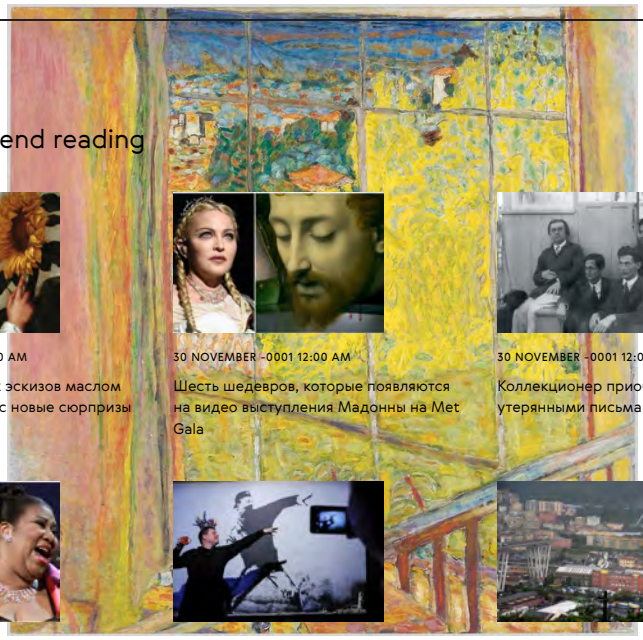

We recommend reading

30 NOVEMBER -0001 12:00 AM

Один из крупнейших эскизов маслом Ван Дейка преподнёс новые сюрпризы

30 NOVEMBER -0001 12:00 AM

Шесть шедевров, которые появляются на видео выступления Мадонны на Met Gala

30 NOVEMBER -0001 12:00 AM

Коллекционер приобрел считавшиеся утерянными письма Казимира Малевича

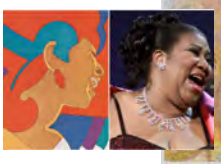

30 NOVEMBER -0001 12:00 AM

В Вашингтоне пройдёт особый показ в память о музыкальной легенде Ареты Франклин

30 NOVEMBER -0001 12:00 AM

Дебаты о правах развернулись вокруг первой в России выставки банкиров

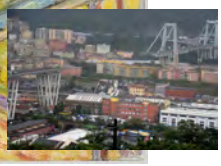

30 NOVEMBER -0001 12:00 AM

Обрушение моста в Генуе: «Это не случайность, говорит архитектор Центра Помпиду»

Born 1867, Bonnard was one of the greatest colourists of the early 20th century. His successful career as a painter and printmaker began when he designed a poster for a Reims champagne manufacturer in 1889. When Henri de Toulouse-Lautrec (/artists/1307~Henri_de_ToulouseLautrec) saw it, he was so impressed that decided to start designing posters of his own.

Bonnard shar[illegible] tmartre with Édouard Vuillard (/artists/3132~Jean_Edouard_Vuillard) and Maurice Denis (/artists/3195~Maurice_Denis) around that time. The young artists decided to form a secret confraternity called the Nabis (/encyclopedia/3018~The_Nabis_liberating_the_color) (from the Hebrew word meaning 'prophets'), along with Paul Sérusier (/artists/1081~Paul_Srusier) and others. Members of the group were all deeply influenced by Paul Gauguin (/artists/1288~Paul_Gauguin) and saw painting as an illusionistic window onto nature. They also believed in the virtues of craftsmanship and held that art should be an integral part of daily life. That's why the Nabis created the variety of beautiful objects like theatre sets, posters, costumes, tapestries, fans and decorative screens, as well as paintings.

Influenced by Paul Gauguin and Japanese art (/encyclopedia/2459~The_Japanese_woodblock_art_printing_of_Ukiyoe_pictures_of_the_floating_world), work of Bonnard at that time is generally characterised by its flat, decorative quality and emphatic stylization. Decorative features actually remained present in his work during the whole 20th century.

Even though Bonnard's works are so vivid and lifelike, as if he captured the spirit of a moment captured in art, Bonnard did not paint directly on the spot, preferring instead to make drawings, sketches and colour notes and then working up his paintings in the

ABOUT ARTHIVE

About the project (/about)
Non-disclosure policy (/about/privacy)
Vacancies (/about/vacancies)
Help and FAQ (/about/faq)
Contact details (/about/contacts)
Advertising in Arthive (/ad)
Arthive blog (/groups/84)
© Arthive, 2018

APPS AND SERVICES

Download on the App Store
Google Play
Mobile apps for artists (/apps/artists)
Apps for galleries: mobile apps for galleries, museums and exhibition projects (/apps/galleries)
All Arthive apps (/apps)

WE'RE ON SOCIAL MEDIA AND CHATS

(https://www.facebook.com/arthivecom)
(https://twitter.com/arthivecom)
Medium page (https://medium.com/@artchive)
Arthive on Instagram (https://www.instagram.com/arthivecom/)
Telegram Bot (https://t.me/arthivebot)

Comments
Comment

Используя наш сайт, вы принимаете условия, согласно которым мы используем cookies. Файлы cookies помогают нам предлагать контент (что и рекламу) на основе ваших интересов. Узнать больше о том, какие данные мы собираем и используем можно здесь (/about/privacy#cookie).

What Is Arthive?

Arthive is a community of artists, collectors of art pieces, and art dealers. We are a convenient place to collect and publish everything related to art, manage collections, buy, sell and promote paintings.

Art news (/news)

Pierre Bonnard: The Colour of Memory

I like 1 0

The first major exhibition of Pierre Bonnard's work in the last 20 years will be held in the Tate Modern (UK) next January. The exhibition *Pierre Bonnard: The Colour of Memory* is organised by Tate Modern in collaboration with Ny Carlsberg Glyptotek, Copenhagen and Kunstforum Wien. It will introduce Pierre Bonnard to new generations and surprise those who think they already know the artist. The display focuses on Bonnard's work from 1912 when he concentrated mainly on color until his death in 1947. Limiting his oeuvre solely within the Modern era, the exhibition will try to rethink his position in the history of art, as a 20th-century artist, ignoring his grand input from the 1890s as a founder of the symbolist Nabis group.

Born 1867, Bonnard was one of the greatest colourists of the early 20th century. His successful career as a painter and printmaker began when he designed a poster for a Reims champagne manufacturer in 1889. When Henri de Toulouse-Lautrec (/artists/1307~Henri_de_ToulouseLautrec) saw it, he was so impressed that decided to start designing posters of his own.

Bonnard shared a studio at the foot of Montmartre with Édouard Vuillard (/artists/3132~Jean_Edouard_Vuillard) and Maurice Denis (/artists/3195~Maurice_Denis) around that time. The young artists decided to form a secret confraternity called the Nabis (/encyclopedia/3018~The_Nabis_liberating_the_color) (from the Hebrew word meaning 'prophets'), along with Paul Sérusier (/artists/1081~Paul_Srusier) and others. Members of the group were all deeply influenced by Paul Gauguin (/artists/1288~Paul_Gauguin) and saw painting as an illusionistic window onto nature. They also believed in the virtues of craftsmanship and held that art should be an integral part of daily life. That's why the Nabis created the variety of beautiful objects like theatre sets, posters, costumes, tapestries, fans and decorative screens, as well as paintings.

Influenced by Paul Gauguin and Japanese art (/encyclopedia/2459~The_Japanese_woodblock_art_printing_of_Ukiyoe_pictures_of_the_floating_world), work of Bonnard at that time is generally characterised by its flat, decorative quality and emphatic stylization. Decorative features actually remained present in his work during the whole 20th century.

Even though Bonnard's works are so vivid and lifelike, as if he captured the spirit of a moment captured in air, Bonnard did not paint directly on the spot, preferring instead to make drawings, sketches and colour notes and then working up his paintings in the

ABOUT ARTHIVE

About the project (/about)
Non-disclosure policy (/about/privacy)
Help and FAQ (/about/faq)
Contact details (/about/contacts)
Advertising in Arthive (/ad)
Arthive blog (/groups/84)

© Arthive, 2018

ARTHIVE'S FEATURES

To art dealers (/about#tab-dealers)
To artists (/about#tab-artists)
To collectors (/about#tab-collectors)
Art lovers (/about#tab-users)
To curators and experts (/about#tab-experts)

WE'RE ON SOCIAL MEDIA AND CHATS

(https://www.facebook.com/arthivecom)
(https://twitter.com/arthive)
Medium page (https://medium.com/@artchive)
Arthive on Instagram (https://www.instagram.com/arthivecom/)
Telegram Bot (https://telegram.me/arthivebot)

Используя наш сайт, вы принимаете условия, согласно которым мы можем использовать файлы cookie для обеспечения удобства пользования сайтом (что нужно для сайта) и на основе ваших интересов. Узнать больше о том, какие данные мы собираем и используем можно здесь (/about/privacy#cookie).

RAIZE
2002

Ні, тут не буде по фільму на кожен рік – по-перше, це було б надто формально, по-друге, як ми добре знаємо, на початку Незалежності національна кіноіндустрія тішила знаковими стрічками далеко не щороку. Тим не менш, дібрати 27 стрічок було неабияким викликом – лонгліст перевалив за півсотні, і така кількість картин, про які хочеться говорити у тональності «найкращі серед кращих» не може не тішити, правда? Отож, з днем народження, Україно. Тішимось, що тебе стає все більше на великих екранах.

рік: 1991

режисер: Олесь Янчук

жанр: історична драма

у головних ролях: Олексій Горбунов, Сулима Галина, Георгі Морозюк

головні нагороди:

Тарас Співак

Голод 33

Тема Голодомору лишалася для України напівтабуйованою аж до 2000-х. Тож «Голод-33», що став однією з перших стрічок незалежної України, здійснив такий собі крок у темряву. Знятий за повістю політичного емігранта Василя Барки «Жовтий князь», фільм каже все те, про що можна було лиш мовчати протягом половини століття. І сміливе осмислення трагедії, безперечно, видалося політичним актом – адже автори стрічки хотіли надіслати копію Лазару Кагановичу, одному з організаторів Голодомору. Той помер за день до закінчення зйомок, та це, зрештою, не так вже й важливо – оповідь про страшний голод очима дитини стала важливою частиною дискусії про національну ідентичність, а не іронічним жестом кіноентузіастів.

рік: 1992

режисер: Андрій Дончик

жанр: драма

Артур Сумароков

Кисневий голод

Перший в кінематографі незалежної України фільм, присвячений темі позастатутних відносин в армії, вийшов якраз після російських картин на цю ж тематику: «Сто днів до наказу» і «Роби – раз!». Не грішачи надмірним натуралізмом, режисер Андрій Дончик для зображення жахів армійського побуту найчастіше користується мовою сюрреалізму і психоделіки, оголюючи, втім, саму деструктивну суть пострадянської армії. «Кисневий голод», знятий за мотивами творів Юрія Андруховича, фокусується на історії рядового Білика, якому належить випробувати усі жахіття кругообігу насильства в армійському середовищі, і при цьому вистояти. Дончик максимально намагається йти від безапеляційністі та безпросвітності, акцентуючи увагу на тому, що армія – мікрокосм країни, яка на той момент часу все ще де-факто лишалася радянською і ураженою метастазами постперебудовних змін.

рік: 2001

режисер: Юрій Іллєнко

жанр: історична драма

Богдан Стрільчик

Молитва про гетьмана Мазепу

«Молитва…» – знаковий межовий фільм Юрія Іллєнка, який неможливо обійти увагою, коли говориш про українське незалежне кіно. Остання робота метра органічно говорить із аудиторією виробленою у 90-х шоковою мовою як єдино можливою для посттоталітарного глядача. Масштабна у гріневеївській театральності та історіософських діалогах стрічка, на якій яскраво світить зірка Богдана Ступки – кіноманіфест нового українського кіно. Не документальний, сповнений провокацій, холодний душ для глядача, який іще недавно звикся із радянськими матрицями, без сумніву, одна із найважливіших для України стрічок.

рік: 2014

режисер: Кіра Муратова

жанр: мелодрама

у головних ролях: Георгій Делієв, Алла Демидова, Рената Литвинова

Оксана Грушанська,

Настроювач

Для того, щоб полюбити цей фільм, особливих дій не потрібно. Достатньо лише налаштуватися на перегляд та приготуватися, що за дві з половиною години Кіра Муратова не просто візуалізує історію про кохання, злочини та дивацтва мільйонерів, а й зробить глядача співучасником цієї шпигунської афери. Серед прийомів режисерки – іронічна ніжність, романтичний артхаус, зіткнення високого і низького. А як інакше, якщо у представників інтелігенції бракує, власне, інтелігентності та вишуканості, зате з надлишком є цікавості до світу та різних дивацтв.

Цей фільм дарує глядачам і особливий поцілунок: у сцені, коли головна героїня Ліна просить Андрія нафарбувати їй губи, бо вона забула дзеркальце, Андрій легко торкається нафарбованих губ у поцілунку. І потім ще раз. І ще. Ці напівдитячі поцілунки стали хрестоматійно-еротичними не лише в українському кінематографі.

рік: 2006

режисер: Любомир Левицький

жанр: трилер

у головних ролях: Ольга Сторожук, Олексій Забєгаєв, Світлана Артамонова

Богдан Стрільчик

Штольня

Спочатку було дуже весело, прикольно, а потім стало дуже страшно, больно – особливо коли мова заходить про визначення художньої вартості стрічки **Любомира Левицького**. Попри все, перша спроба натягнути голлівудський канон жахів на реалії українського кіно (тенденція, яку Левицький продовжив у «Тінях незабутих предків») незважаючи на усі можливі кліше та недогляди, стала по-своєму культовою. По-перше, подарувавши нам типаж популярного режисера, на фільмах якого треба запасатись у однаковій кількості терпінням і поп-корном. По-друге, незабутній для другої половини нульових саундтрек, який звучав з кожного третього мобільного пристрою. По-третє, виробникам вдалося майже повністю травестувати сюжет та персонажів британського фільму «Яма» 2001 року – а це означає тяглість славетних традицій вільного переказу у дусі Івана Котляревського.

рік: 2006

режисер: Сергій Буковський

жанр: документалістика

Артур Сумароков

Назви своє ім’я

«Назви своє ім’я» знаменитого режисера-документаліста Сергія Буковського – по суті, наше українське «Шоа». Той великий фільм Клода Ланцманна при виразному аскетизмі режисури за рахунок тривалих інтерв’ю оголював весь жах Голокосту. От і Сергій Буковський обрав для своєї картини структуру оповідей безпосередніх учасників трагедії в Бабиному Яру. З історій окремих, особистих трагедій формується загальна картина геноциду в урочищі Бабин Яр: кожна нова розповідь буквально вибиває з-під ніг глядача почуття власної впевненості та безпеки. Події в Бабиному Яру, що здаються все-таки вже далекими, оживають, і на фізіологічному рівні починає відчуватися все, про що розповідають вцілілі. Фільм Буковського унікальний як кінодосвід тотального занурення в справжнісіньке пекло, при цьому картина вдало уникає практики реконструкції. Тільки мова, тільки історії, тільки дикий жах, що охоплює протягом фільму неодноразово.

02:41

рік: 2008

режисер: Ігор Подольчак

жанр: сімейна драма

у головних ролях: Микола Вересень, Любов Тимошевська, Ганна Яровенко

Анна Шакун

Меніни

Дебютна стрічка авангардного художника Ігоря Подольчака викликала великий резонанс у західного глядача. Ба більше – стрічку було показана на 27 кінофестивалях, у тому числі на Роттердамському, де українське кіно було показано вперше. Фільм впевнено можна назвати експериментальним, адже художні прийоми Подольчака-художника тут превалюють над режисерськими. Та, власне, в цьому і найбільший плюс. Майже безсюжетна оповідь про сім'ю, яка перебуває в добровільному заточенні таємничого маєтку та 30-річного сина, який страждає від безлічі невідомих хвороб, розказана немов через люстерко. Тут це і художній прийом, і головне посилання до однойменного полотна Веласкеса, де художник зобразив сам себе у дзеркалі. Як і головний герой, що майже не присутній у кадрі, глядач немов і сам переживає все новий і новий напад хвороби, знаходячись одночасно у трьох часових проміжках. Кліпова манера зйомки остаточно розриває зв'язок із поетичним радянським кінематографом і впевнено диктує нову моду. Надалі режисери стануть все сміливіше і сміливіше відходити від стандартів як радянського, так і надиктованого Голлівудом стилю.

рік: 2007

режисер: Алан Бадоєв

жанр: мелодрама

Богдан Стрільчик

Оранжлав

Одразу після стрічки 2006 року «Помаранчеве небо» Олександра Кірієнка, Алан Бадоєв презентував свою візію кохання на фоні революції. На відміну від попереднього фільму, «orANGELove» (саме на такому написанні акцентували автори) відходить від класицистичного конфлікту покликання та обов'язку, який у сучасних реаліях стає патерном для ідеологічно забарвлених (у цьому випадку – у помаранчеві тони) картин. Катя з Романом – герої радше меланхолійного кліпу про замкнуте кохання, тлом для якого слугують найбільш злободенні на той час теми – революція 2004 року і СНІД. Неоромантична, дещо солодкава мелодрама зафіксувала найбільш гострі зрізи і теми у найменш провокаційному ключі і продемонструвала нові можливості для масового українського кіно, де є місце сентиментальності і наївності.

рік: 2010

режисер: Сергій Лозниця

жанр: драма

у головних ролях: Віктор Немец, Володимир Головін, Ольга Шувалова

головні нагороди:

Лук'ян Галкін

Щастя моє

Ігровий дебют Сергія Лозниці став першим фільмом, що представив Україну в основному конкурсі Каннського фестивалю. Втім, стрічка говорить про Росію, про її репресивний пострадянський простір, відкриваючи дилогію деформації чоловічого і жіночого характерів в умовах жорстокого абсурду та гротескного реалізму, котра за сім років буде продовжена «Лагідною». Може видатися, що Лозниця оперує штампами, притаманними «чорнушним» 90-м і невизначеним нульовим: герой-далекобійник, неповнолітня дівчина, що торгує тілом, еталонні в своїй мерзенності мєнти і насилля, зведене в норму соціальної взаємодії. Проте кожен з цих елементів режисер, користуючись власною вправністю в царині документального кіно, з'єднує з реальністю, не дозволяючи глядачеві відмежуватись від жаху на екрані заспокійливим «це пародія». Хоча у стрічці йдеться про північного сусіда і притаманні йому скрєпи (зокрема про священну корову перемоги у Другій світовій), ця історія цілком могла б мати місце у будь-якій пострадянській державі, тому її терапевтичний ефект важко переоцінити. «Щастя моє» – той випадок, коли ти видаєш чітку дефініцію тому, ким є тут і зараз, реагуючи на екранні події. А такі випадки вельми поодинокі навіть для великого кіно.

рік: 2011

режисер: Володимир Тихий, Віра Яковенко, Мирослав Слабошпицький, Юрій Ковальов, Юлія Шашкова, Жанна Довгич, Вікторія Нестеренко, Роман Бондарчук, Олександр Постоленко, Аксин'я Курінная

жанр: кіноальманах

Артур Сумароков

Мудаки. Арабески

Фільм «Мудаки. Арабески» звертається до рідкісного для українського кіно жанру кіноальманаху, що розповідає ще й про героїв не найсимпатичніших, котрі обрамляють своїм існуванням українську дійсність нульових. Новели в стрічці знаходяться в жанровому діапазоні від чорної комедії («Свєта» Володимира Тихого, «Труси» Жанни Довгич), мелодрами («Папа» Вікторії Нестеренко, «Останній лист» Юрія Ковальова) та трилера («Гівно» Володимира Тихого) і суто експериментального і авторського кіно («MMS» Романа Бондарчука, «Глухота» Мирослава Слабошпицького, «Душа в душу» Олександра Постоленка). При цьому саме новели авторські, які грають з можливостями кіномови та наративу, представляють більший інтерес, ніж ті суто жанрові, які прагнуть схопити побутовий контекст максимально точно, але часом програючи сюжетно. Звичайно, не всі новели вийшли вдалими з точки зору самих історій і тих засобів кіномови, якими вони оповідаються. Втім, «Мудаки. Арабески» не намагається бути занадто серйозним фільмом, часто вдаючи із себе дивні, страшні, але досить привабливі замальовки про людей, які немов би застрягли в кафкіанському пеклі (невипадковий же образ старого поїзда, який заїхав в глухий кут), і зовсім не знають як з нього вибратися.

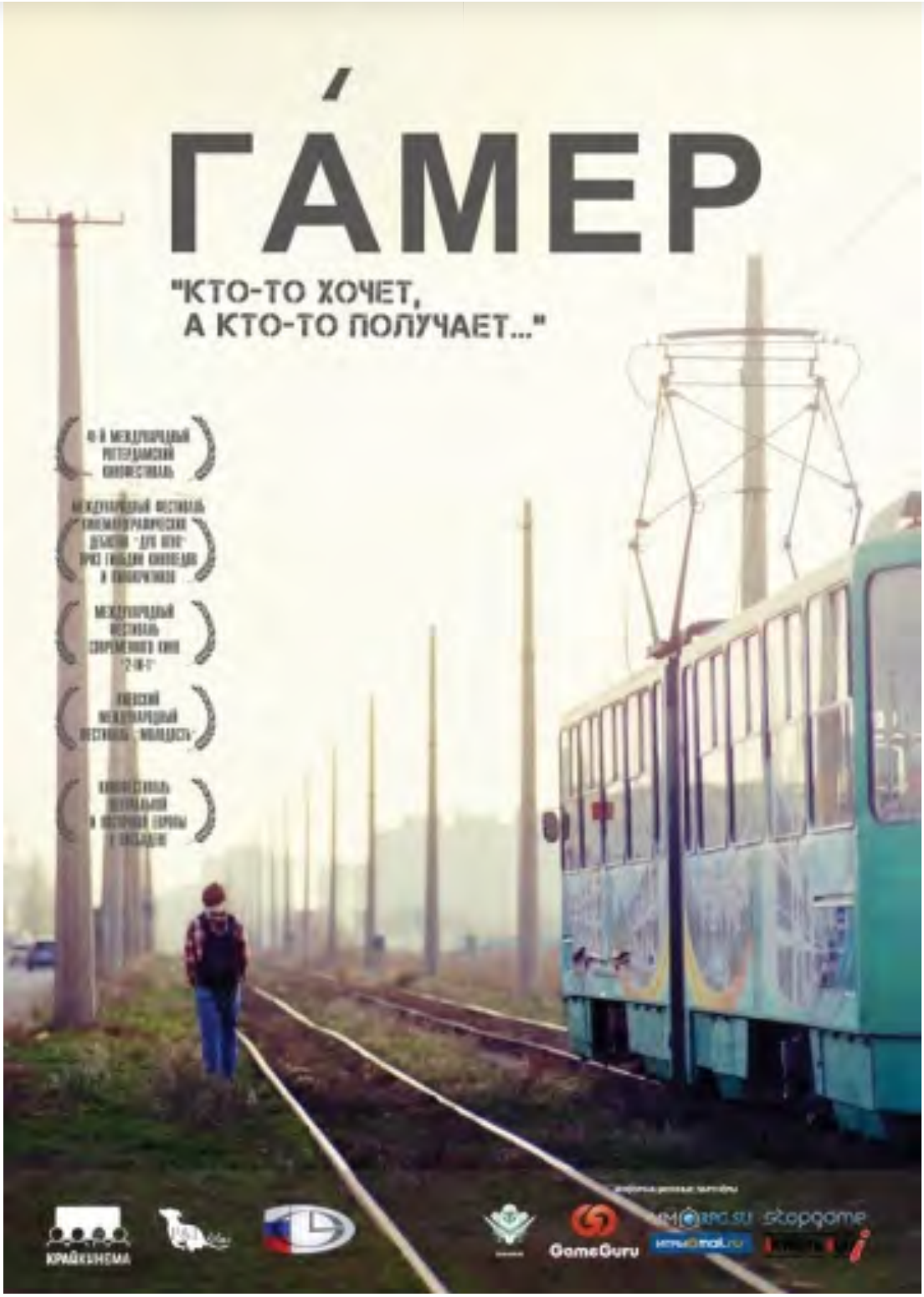

рік: 2011

режисер: Олег Сенцов

жанр: драма

у головних ролях: Владислав Жук, Жанна Бирюк

головні нагороди:

Артур Сумароков

Гамер

Дебютний фільм Олега Сенцова, що вже чотири роки перебуває в ув'язненні в РФ, є по-справжньому особистим, щирим і позбавленим будь-яких додаткових загравань як з самим собою як з автором, так і з тією реальністю, в яку поміщений геймер Льоша. Комп'ютерні ігри, звичайно ж, є відмінним символом втечі від дійсності, таким собі абсолютним симулякром, які надають можливості нового життя і нового конструювання своєї реальності. Проте у «Гамері» захоплення головного героя комп'ютерними іграми є не манією, але єдиним засобом досягнення успіху на певному (насправді – найважливішому) етапі. Адже потім має початися справжнє життя.

рік: 2012

режисер: Михайло Іллєнко

Тарас Співак

Той, хто пройшов крізь вогонь

Цій стрічці дуже багато пробачали – чи то через прізвище Іллєнко в титрах, чи то через те, що в 2012-му році від українського кіно чекали «голлівудщини». Парадоксально, та стрічку про українського льотчика часів Другої світової, якого заносить аж до північноамериканських індіанців, псують навіть не сентиментальність та спецефекти (направду, краще б їх не було). Доволі самобутню традицію українського поетичного Михайло Іллєнко спробував переплести з канвою типового голлівудського сценарію. І краще б художні прийоми з поетичного кіно просто залишили у спокої без наративу – адже Іллєнкові вони вдаються дуже й дуже добре.

Натомість у стрічці різні за темпоральністю голлівудські та поетичні сцени, які рясніють архетиповими для українського мистецтва символами (лелеки, верба, колосся) поєднані між собою ледь не кліповим монтажем. Тож пронизливий епізод, в якому закохані вчать одне одного своїм рідним мовам, знецінюється епізодом, в якому кулак Івана крупним планом відкидає поганця на кілька метрів. Можливо, стрічка – це знак, що підглядати за Голлівудом не завжди хороша ідея.

рік: 2013

режисер: Володимир Тихий

жанр: психологічний трилер

у головних ролях: Олександра Петько, Юрій Одинокий, Борис Гавриленко

Юрій Самусенко

Зелена кофта

Стрічка Володимира Тихого припаде до смаку перед усім прихильникам творчості Андрія Звягінцева. Обидва режисери препарують один з найцікавіших предметів цивілізації – гнітючу людську байдужість. Так, цинізму у фільмі аж надто багато, але все пасує темі: маленький хлопчик у зеленій кофті зникає і його старша сестра влаштовує пошуки викрадача, якому точно не подасть страву помсти холодною. Важливим у фільмі видається саме контекст, адже фільм вийшов напередодні подій на Майдані, тому в ньому легко можна помітити ще пострадянську свідомість, яка от-от вивільниться від пут симптому «меншого брата». Володимир Тихий відсторонено досліджує українську корупцію та дивовижне нахабство. Взнаки дається досвід документалістики, звідки прийшла значна частина режисерів художнього кіно. Звісно, вибагливому глядачу може не сподобатися гра акторів чи нечіткий наратив, який збивається на події навколо. Однак за досі актуальне відображення домайданівського часу «Зелену кофту» варто подивитися.

рік: 2013

режисер: Дмитро Мойсеєв

жанр: філософська драма

Оксана Грушанська

Такі красиві люди

Дебютна стрічка Дмитра Моісеєва «Такі красиві люди» несе особливе відчуття матерії, світла й простору, коли кожен рух людини – синхронізований з навколишнім світом. Герої – не лише красиві. Вони особливо вписуються у красивий світ, що їх оточує: зустрічають схід сонця на березі, йдуть у море ловити рибу, снідають під пронизливим морським вітром, знаходять спільну мову з німим наглядачам маяка і віддаються любові. Не шалено-пристрасній, заради якої «у вогонь та воду», а скоріше – такій, заради якої хочеться кожного вечора повертатися додому.

рік: 2014

режисер: Мирослав Слабошпицький

жанр: драма

у головних ролях: Григорій Фесенко, Яна Новикова, Роза Бабій

головні нагороди:

Лук'ян Галкін

Плем'я

Якщо до якогось з сучасних українських фільмів справді й у повній мірі придатне слово «легендарний», то це, звісно, «Плем'я» Мирослава Слабошпицького, найбільший каннський тріумф національного кіно і найімовірніший шанс отримати номінацію на «Оскар» – принаймні, так стверджує режисер у численних інтерв'ю. Жорстока історія кохання в інтернаті для дітей із вадами слуху майстерно вплітається у традицію європейського екранного насилля та еротики, але побудована, фактично, за правилами американського жанрового кіно – власне, сам Слабошпицький порівнює конструкцію «Племені» **із вестерном**. Утім, цей фільм справить величезне враження, навіть якщо зовсім не думати про його мистецьку специфіку, настільки універсальними є романтична лінія та її наслідки. Подейкують, якось іще одного співця насилля, Квентіна Тарантіно, запитали, чи не думає він, бува, що не зняв нічого кращого за «Кримінальне чтиво», на що режисер саркастично відповів: «А хіба хтось зняв?» На подібне питання в контексті українського кіно так міг би відповісти і Слабошпицький – і, здається, ще тривалий час виявлятиметься правим, якщо захоче таке сказати.

рік: 2014

режисер: Сергій Лозниця

жанр: документалістика

головні нагороди:

Лук'ян Галкін

Майдан

Відсторонений погляд і вміння оцінювати історизм величних подій поза їхньою емоційною складовою неабияк розлютили частину аудиторії «Майдану» Сергія Лозниці у 2014-му. Й справді, фільм, представлений на Каннському фестивалі, мало скидається на героїчну фреску, скоріш на холодне спостереження. Та у «Майдані» Лозниця робить дуже цінну річ – акцентує не тільки і не стільки на озброєному протистоянні, натомість фіксуючи багато осмисленої статики. В його фільмі бачимо не просто людей, які стоять на морозі або шукають собі якоїсь справи в імпровізованих польових таборах – бачимо усвідомлену присутність, що стає неабиякою силою, навіть коли не палає все навкруги. Ця ідея стала очевиднішою після виходу наступної документальної стрічки Лозниці, «Події», що була змонтована з архівних зйомок серпневого путчу 1991 року. **Лозниця каже**, що в «Події» бачимо право, яке спустили натовпу згори – і в цьому ж інтерв'ю зазначає, що в «Майдані» народ творить історії, є активними її суб'єктами. Кращого визначення годі й шукати.

рік: 2014

режисер: Олесь Санін

жанр: історична драма

у головних ролях: Антон-Святослав Грін, Станіслав Боклан, Джефф Баррелл,

головні нагороди:

Тарас Співак

Поводир

«Поводирю» Олеся Саніна водночас пощастило із глядацьким визнанням та зовсім не пощастило із критикою. З одного боку, свого часу стрічка побила рекорд українського прокату – і при бюджеті у 16 млн грн спромоглася зібрати 14 мільйонів та 96 тисяч глядачів (приблизно як «Великий Гетсбі», з яким фільм зустрівся у прокаті). Історія про винищення кобзарів у Радянському Союзі із пристойними зйомками та Джамалою в ролі головної героїні не віщувала нічого поганого, аж поки Український Оскарівський комітет не висунув стрічку Саніна замість «Племені» Мирослава Слабошпицького, що отримало безліч нагород на міжнародних кінофестивалях, а головне – в Каннах. Скандал набув серйозного розголосу, і розбиратися із тим, який фільм краще сприймуть кіноакадеміки, стало ніколи. через це історія, яку й без того важко було звинуватити в оригінальності задуму, залишила по собі ще й посмак – хоча «Поводир» лишається пристойною історичною стрічкою для масового глядача.

рік: 2015

режисер: Роман Бондарчук

жанр: документалістика

головні нагороди:

Артур Сумароков

Українські шерифи

Чарівна документальна стрічка Романа Бондарчука починається як історія двох «шерифів» зі Старої Збур'ївки, Віктора і Володі, що вирішили взятися за забезпечення правопорядку в своєму селі – але завершується як цілісний, виразно викладений політичний фільм про українське суспільство в умовах соціальної турбулентності і військового конфлікту. Тим більше, місце дії – Херсонська область, яка безпосередньо межує із окупованим Кримом. Утім, фільм Романа Бондарчука максимально далекий від прямолінійної політичної маніфестації та лишається перш за все кінотвором про людей, для яких патріотизм і служіння країні – не порожній звук і не маніпуляція. При цьому режисерський стиль Романа Бондарчука відчутно римується з традиціями українського поетичного кіно, тим більше фактура «Українських шерифів» така, що практично кожен кадр стрічки цінний сам по собі завдяки своїй мальовничій виразності.

рік: 2015

режисер: Остап Костюк

жанр: документалістика

Тарас Співак

Жива ватра

Ще одне приємне підтвердження того, що українська документалістика відкрила в собі друге дихання. Тонка та проникліва розповідь Остапа Костюка про життя карпатської полонини, яку він досліджував чотири роки, не просто актуалізує конфлікт між традиційним та новітнім. За своєю формою це кіно ще й ставить більш складне питання: наскільки доречним є поділ на документальне та художнє в кіномистецтві? Запитання, звісно, риторичне – адже по перегляді з'являється не тільки відчуття цілісно донесеної історії, а й романтичне бажання закинути цивілізацію якнайдалі та хоча б кілька тижнів пожити на карпатській полонині.

рік: 2016

режисер: Олена Дем'яненко

жанр: історична драма

у головних ролях: Катерина Молчанова, Мирослав Слабошпицький, Анна Донченко

головні нагороди:

Оксана Грушанська

Моя Бабуся Фані Каплан

Режисерка Олена Дем'яненко позиціонує свою роботу як художню версію процесу декомунізації. Та лиш цим не обмежується – а як ще бути, якщо плануєш розповісти історію, яку слухатимуть і діти, і їх батьки, і дідусі з бабусями? Тут і історичний пласт, під яким виявляється пласт любові. І все це в блискучій обгортці таємниці. Картина сповнена метафор, й подекуди аж занадто прямих. Так, Фанні Каплан переживає любов, «яка засліплює все навколо» і в прямому сенсі втрачає зір. Героїня фільму, втілена Катериною Молчановою, сама подекуди не може зрозуміти, що відбувається насправді, а що – уявне, нафантазоване. А якщо врахувати, що вона схильна знов і знов звертатися до спогадів – то не дивно, що з нею у такому ж підвішеному стані знаходиться і глядач.

рік: 2016

режисер: Тарас Ткаченко

жанр: драма

у головних ролях: Римма Зюбіна, Віталій Лінецький, Мауро Чіпріані

Оксана Грушанська

Гніздо горлиці

Стрічка Тараса Ткаченка витримала межу між фестивальним кіно та кіно глядацьким. Актуальна проблема, відома акторка (ця роль принесла Риммі Зюбіній премію «Золота Дзиґа») і та сама чесність, яка спочатку викликає скептицизм – «він точно переживає, чи так заграє з глядачем»? – все це зіграло на користь картини. Драма без трагедії, любовний трикутник без гострого кута та складна ситуація без обов’язкового: «виріши або помри». Над «Гніздом горлиці» важко байдуже пролетіти повз, не зачепивши навіть увагою.

рік: 2016

режисер: Сергій Буковський

жанр: документалістика

у головних ролях: Ніна Антонова

головні нагороди:

Юрій Самусенко

Головна роль

Стрічка Сергія Буковського має нечувану для української документалістики межу з художнім. Режисер розповідає про свою матір, її побут, мрії та минулі перемоги з надзвичайною ніжністю. Однак йому постійно доводиться боротися з її акторськими забавками. То в камеру подивиться, то почне грати відчайдушну трагедію. Такий комічний прийом без наміру був по заслузі оцінений на Одеському міжнародному кінофестивалі – стрічка поїхала додому з нагородами за «Найкращий європейський документальний фільм» та найцікавішою – «Найкраща акторська робота». Ніна Антонова грає не просто матір чи саму себе, вона неначе створює цілий кіносвіт навколо своєї особистості. Досвідчений документаліст Сергій Буковський шукає обрамлення для цієї теми, але, по суті, йому це і не потрібно. «Головна роль» – це кіно із досконалим відчуттям міри, іронією та щирістю.

рік: 2017

режисер: Валентин Васянович

жанр: драма

у головних ролях: Костянтин Мохнач, Катерина Молчанова

головні нагороди:

Оксана Грушанська

Рівень чорного

Через мінімалістичність та відстороненість режисера Валентина Васяновича глядач почергово опиняється по різні боки камери. Дзеркало у дзеркалі, коли відображення важко розгледіти через темряву навкруги. Фільм, знятий без єдиного діалогу, сповнений тексту на іншому, візуальному рівні, рівні метафор. Тут і підвал, що відповідає внутрішньому бажанню героя сховати своє минуле, й захоплення скелелазінням, як демонстрація бажанню все ж рухатися й долати перешкоди. У «Рівні чорного» вчувається, що Васянович був важливим співавтором «Племені» Слабошпицького, над яким працював в якості оператора і продюсера, а за декілька років розповів історію подібним методом, але зі значно більшою делікатністю.

рік: 2017

режисер: Ґеорґ Жено, Єлизавета Сміт

жанр: документалістика

у головних ролях: Даніїл Притула, Єкатерина Сергєєва, Леся Фадіна

головні нагороди:

Тарас Співак

Школа No3

Стрічка Георга Жено та Лізи Сміт показує наслідки війни на Донбасі через конкретні історії містечка Миколаївка. Головна небезпека, що чатує на документалістів на війні, – це співчуття та втрата балансу. Режисерка стрічки каже, що все ж не змогла уникнути ангажованості – та йдеться зовсім не про сторони конфлікту, а про спорідненість, яку вона відчула з героями, звичайними школярами школи №3 в маленькому містечку. Війна для них – це зовсім не лозунги, різні боки барикад чи політичні інтриги, а аж занадто конкретні травми та переживання, які зазвичай не доходять до заголовків медіа. Та головне, що містить «Школа №3» – просте нагадування про те, що нова для нас війна насправді аж ніяк не є новою.

рік: 2017

режисер: Ахтем Сеїтаблаєв

жанр: військова драма

у головних ролях: Макар Тихомиров, Андрій Ісаєнко, Віктор Жданов

головні нагороди:

Богдан Стрільчик

Кіборги

Ахтем Сеїтаблаєв продемонстрував дива кіноеквілібристики у своїй стрічці 2017 року, адже говорити про кіно виявилось обов'язковим, штовхаючи об'єктивну критику у прірву заполітизованості і заангажованості. Якщо у випадку зі стрічками на тему Помаранчевої революції негативний відгук розцінювався як негативний відгук, то із «Кіборгами» неприйняття художніх якостей кіно набуває рис політичного жесту. Проте, враховуючи усі кінематографічні умовності та недогляди, актуальне кіно про війну зберігає у дечому ремарківський ритм та естетику «чорного гумору війни» у побутових проявах. Не можна недооцінювати «Кіборгів» і в плані охоплення аудиторії, і в комунікації із наболілим, і в медитації на болючі теми. Стрічка також продемонструвала і високий технічний, операторський рівень кіномови, тому у неї є всі шанси увійти у канон українського кінематографу Незалежності не як політичної заяви, а як своєчасного і необхідного висловлювання.

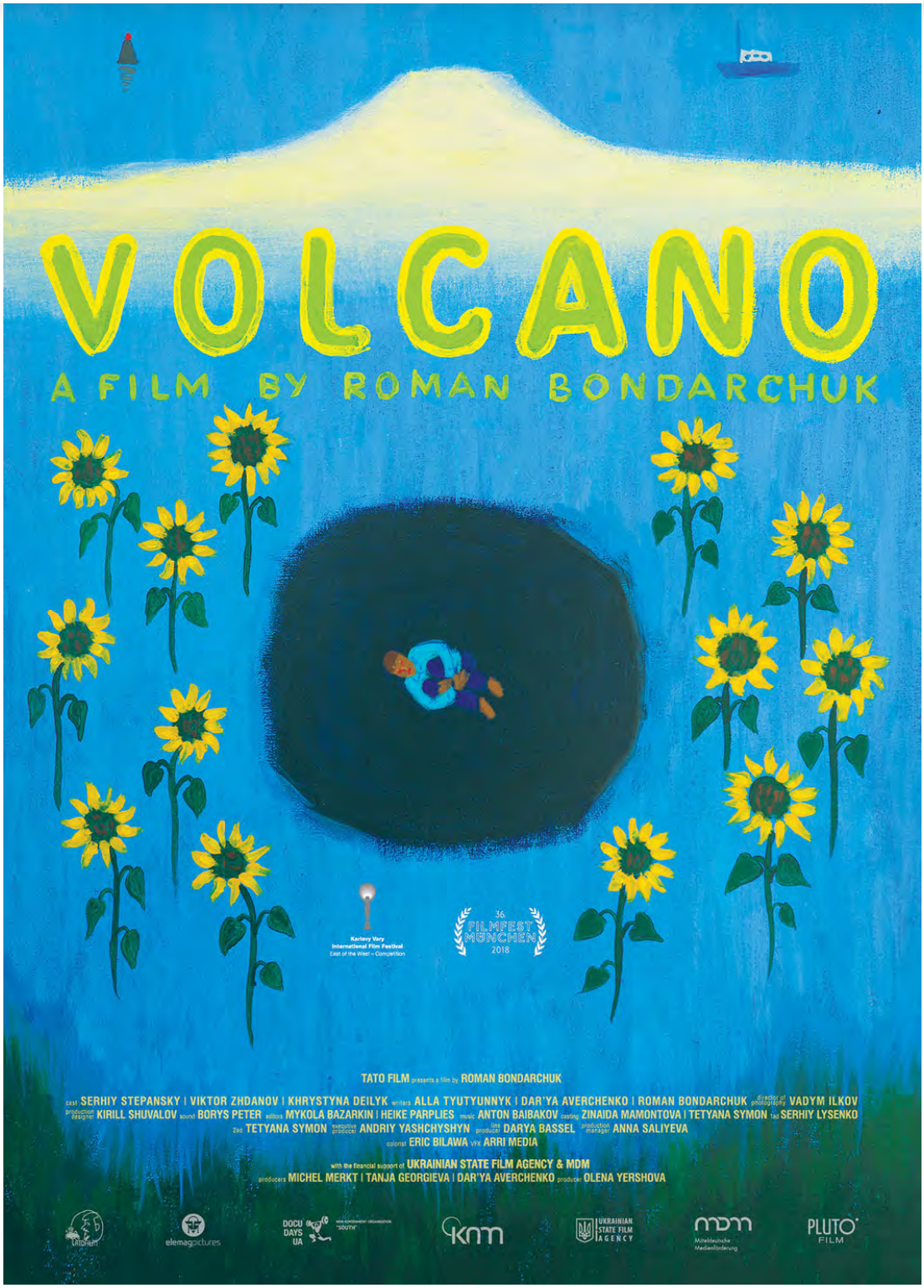

рік: 2018

режисер: Роман Бондарчук

жанр: драмеді

у головних ролях: Віктор Жданов, Сергій Степанський, Христина Дейлик

головні нагороди:

Юрій Самусенко

Вулкан

Після показів «Dixie Land» та «Українських шерифів» Роман Бондарчук попрямував у повнометражне художнє кіно. Разом Дар'єю Аверченко та Аллою Тютюнник він написав сценарій, який здобув премію «Коронації слова», а прем'єра стрічки відбулась на фестивалі у Карлових Варах. Хоча у «Вулкані» йдеться про сучасне українське середовище, режисер вміло і детально промальовує портрети людей, які змирилися зі становищем речей. Ба більше, він їх навіть не осуджує і добре розуміє їхні обставини. Головний герой Лукас потрапляє за напівтаємничих обставин до містечка Берислав, де час неначе зупинився, і там зустрічає мешканців, які у фільмі втілили самих себе. Тобто остаточно Роман Бондарчук від документалістики таки не відійшов, однак медитативні випробування, якими режисер проганяє Лукаса, скидаються на вигадані, хоча серцем відчуваєш їхню реальність. Цінність «Вулкану» полягає не у його естетиці дикого півдня України, але у зображенні чеснот відокремленого від цивілізації поселення. Та викидати з поля зору вищезгадану поетичність, яку Бондарчук накреслив ще в «Українських шерифах», аж ніяк не хочеться.

рік: 2018

режисер: Сергій Лозниця

жанр: драма

Лук'ян Галкін

Донбас

Чекаєте на жовтень, аби побачити цей фільм у широкому прокаті? Тоді приготуйтесь: найбільший фестивальний тріумф Сергія Лозниця («Донбас» отримав нагороду за найкращу режисуру у секції «Особливий погляд») доводить фантасмагорію фіналу «Лагідної», своєї попередньої ігрової стрічки, до абсолюту. Парадоксальним чином це не означає, що Лозниця викривлює реальність – хоча б тому, що представляючи фільм на Одеському кінофестивалі, режисер зазначав: більшість історій відтворив з документального матеріалу, який знайшов на YouTube. «Донбас» – 13 епізодів про моральну деконструкцію і ядучу міфологізацію, що деформувала окупований Схід нашої країни. На тій самій презентації Лозниця казав, що розповідати світові про події на Донбасі має Міністерство закордонних справ, але поки його картина впоралася із цим краще. Що ж, «Донбас» і справді стає промовистим і ясним посланням світові, що в саркастичній манері розставляє крапки над «ї» в низці питань – включно з воєнною агресією Росії.

Також маємо згадати

PLAY VIDEO

Богдан Стрільчик

Йшов трамвай дев'ятий номер

2002, Степан Коваль

Шістнадцятирічна відстань до анімаційного фільму Степана Коваля не відчувається навіть сьогодні – усе такі ж знайомі до болю ситуації, люди-стереотипи і балаган ранкового транспорту. Дивовижно, як пластилінова стрічка віддзеркалює іронічну природу життя міста без героя, моралі чи чітко окресленого сюжету. Тьмяні кольорові вибори, діалоги-уривки та загальна сіро-бура маса персонажів, що кудись поспішають і діляться подекуди актуальним, але здебільшого геть непотрібним досвідом лише підсилюють сугестію ранкової метушні та маячні. «Трамвай дев'ятий номер» попри невелику тривалість – Декамерон побутових історій, унікальна урбаністична замальовка, яка стала однією із візитівок української анімації зі Срібним ведмедем Берлінале у кишені.

PLAY VIDEO

Анна Шакун

Подорожні

2005, Ігор Подольчак

Ігор Стрембіцький став першим українцем, який отримав Золоту пальмову гілку у Каннах, щоправда, за короткий метр. «Подорожні», що так вразили європейського глядача, демонструють у вельми стислій формі споглядання режисера за пацієнтами психоневрологічного диспансеру та старими акторами, що доживають останні дні у Будинку ветеранів. Режисеру вдалося зануритися у реалії «зайвих людей», яких не помічають, хоча вони і знаходяться вкрай близько. І хоча тематика стрічки вельми песимістична, режисер подає її, немов історію за чашкою кави – легко і невимушено, з долею посмішки. Стрембіцький ніби навмисне вводить до фільму безліч кінематографічних кліше, аби краще роздивитися структуру кожного образу. Саме таким запам’ятовується українське кіно: гірко-правдивим і водночас іронічним.

Сподобалась стаття? Допоможи Moviegram стати кращим

DONATE

Якщо ви знайшли помилку, будь ласка, виділіть фрагмент тексту та натисніть *Ctrl+Enter*.

— Українське

Валентин Васянович Володимир Тихий Вулкан Гамер Гніздо горлиці Головна роль Голод 33 Донбас Жива ватра Зелена кофта Йшов трамвай номер 9 Кисневий голод Кіборги Любомир Левицький Майдан Меніни Михайло Іллєнко Молитва про гетьмана Мазепу Моя бабуся Фані Каплан Мудаки. Арабески Назви своє ім'я Настроювач Олег Сенцов Оранжлав Плем'я Поводир Подорожні Рівень чорного Роман Бондарчук Сергій Буковський Сергій Лозниця Такі красиві люди Той хто пройшов крізь вогонь українське кіно Українські шерифи школа №3 Штольня Щастя моє

1

Moviegram

Редакція інтернет-видання Moviegram

VIEW ALL POSTS BY MOVIEGRAM →

Для тех,
кто не делает
поспешных выводов

ВЫБОРЫ-2019 (/VYBORY_2019)

МЕТКИЕ КАРИКАТУРЫ. КУЧМА С ИРОКЕЗОМ И ЯНУКОВИЧ С ПУЛЕЙ ВО ЛБУ

Виталий ДЯЧЕНКО (http://www.dsnews.ua/search?q=Виталий ДЯЧЕНКО)

Вторник, 16 Октября 2018, 09:00

Народное творчество изображало президентов и кандидатов на булаву в разных образах, отображавших отношение части общества к этим персонам

(http://www.dsnews.ua/static/img/7/1/71883c3c6aa0bef6a5fc3944bdf43185_771x517_1_771x517.jpg)

Фото: medium.com

Во время президентских выборов 1999-го г. появился плакат, на котором был изображен Леонид Кучма с ирокезом на голове и подписью "Все буде чотко". Подобный образ соответствовал избранной технологии - Леонид Данилович конкурировал с коммунистом Петром Симоненко, который должен был олицетворять выбор старшего поколения, ностальгирующего за "своком", Кучма же делал ставку на молодое поколение. Именно для него была сделана стилизация портрета президента под Энди Уорхола с запоминающейся "фишкой" - панковским ирокезом.

(http://www.dsnews.ua/static/files/gallery_uploads/images/2018-10-10/v_Kuchma.jpg)

В свое время Никита Потураев, работавший в штабе Кучмы, рассказал "Дню", что у такого образа Леонида Даниловича были два автора - арт-деятели и политтехнологи Игорь Подольчак и Игорь Дюрич. Сложно оценить, на какую часть избирателя сработал ирокез, однако сама технология "красной угрозы", которую привезли в Украину московские политтехнологи, дала результат - за Кучму, чей рейтинг был, на первый взгляд, ниже, чем у Симоненко, проголосовала даже Западная Украина.

Последующие годы правления второго президента были для него очень сложными. После убийства журналиста Георгия Гонгадзе и "пленок Мельниченко" страну и политическую верхушку серьезно штормило. В это

время появились карикатуры на Кучму иного смыслового содержания. Самая известная - под перечеркнутым изображением главы государства была надпись: "Кучма - капут".

(http://www.dsnews.ua/static/files/gallery_uploads/images/2018-10-10/unian_2898.jpg)

До и во время президентских выборов 2004 г. креатив ниже плинтуса использовался против Виктора Ющенко. В октябре 2003 года к его приезду в Донецк там появились билборды, на которых был нарисован зигующий Виктор Андреевич, рядом тень, напоминающая Гитлера. Все это "творчество" подписано: "За чистоту нации". Где буква "С" стилизирована под руну. В свою очередь, Януковича осмеивали за его рекламу "Тому, що лідер", где букву "Л" заменяли буквой "П".

(http://www.dsnews.ua/static/files/gallery_uploads/images/2018-10-10/0_beeff_628fdea0_XL.jpg)

Но самыми известными карикатурами на Януковича стали его портрет с простреленным лбом - она появилась в 2013-м еще до Майдана - и "Янукович підарешт". Уже времен Евромайдана. Авторство первой принадлежит сумскому активисту Владимиру Никоненко. В 2013-м он был осужден по ст. 296 ч. 2 на год лишения свободы. Отбывал наказание в Конотопской колонии, освободившись, принимал участие в АТО в составе батальона ОУН.

(http://www.dsnews.ua/static/files/gallery_uploads/images/2018-10-10/54c948eabd.jpg)

Плакат "Янукович підарешт" преобразился в наклейки, что способствовало его массовому распространению. Смысл лозунга: Янукович - не политик, а человек, временно пребывающий на свободе. Он должен нести ответственность за присвоение, растрату имущества или завладение им путем злоупотребления служебным положением, совершенные в особо крупных размерах или организованной группой.

(http://www.dsnews.ua/static/files/gallery_uploads/images/2018-10-10/2014_ukraine_005.jpg)

Стоит отметить, что это были далеко не единственные нелицеприятные изображения Януковича во времена Майдана. Однако они как нельзя лучше передали отношение протестующих к этой фигуре.

История украинских выборов знает и позитивные примеры рекламных ноу-хау в ходе выборов. Например, технологи Юлии Тимошенко эффективно скомпилировали ее изображение с изображением белой тигрицы. Так родилась предвыборная Тигрюля. Она, в частности, появилась на календарях 2010-го года. Победить Януковича тигрица не помогла, однако пиар-ход был зачетным.

(http://www.dsnews.ua/static/files/gallery_uploads/images/2018-10-10/tygryula.jpg)

Много карикатурных изображений накопилось и у Петра Порошенко. Но ни одно из них не стало популярным, во многом из-за своей вторичности. Были, например, плакаты с Петром Алексеевичем в полосатой робе за решеткой. С ними выходили участники массовых акций, которые "выключили" после отъезда из Украины Михеила Саакашвили. Была еще история, когда во время митинга под парламентом 31 августа 2015-го участникам раздавали листовки с изображением Порошенко с пулей во лбу. По типу Януковича.

(http://www.dsnews.ua/static/files/gallery_uploads/images/2018-10-10/poroshenko_karikat.png)

Мы помним, что этот митинг закончился гибелью четырех нацгвардейцев и ранением почти полусотни правоохранителей. Так что не сложно догадаться, кто стоял за раздачей этих листовок.

Больше новостей о политической жизни Украины читайте в рубрике Государство (http://www.dsnews.ua/politics)

Теги: #Юлия Тимошенко (//dsnews.ua/section/yuliya-timoshenko) #Леонид Кучма (//dsnews.ua/section/leonid-kuchma) #Виктор Янукович (//dsnews.ua/section/viktor-yanukovich) #Ющенко (//dsnews.ua/section/yushchenko)

@ (mailto:?subject=%D0%9D%D0%B0%D1%80%D0%BE%D0%B4%D0%BD%D0%BE%D0%B5%20%D1%82%D0%B2%D0%BE%D1%80%D1%87%D0%B5%D1%81%D1%82%D0%B2%D0%BE%20%D0%B8%D0%B7%D0%BE%D0%B1%D1%80%D0%B0%D0%B6%D0%B0%D0%BB%D0%BE%20%D0%BF%D1%80%D0%B5%D0%B7%D0%B8%D0%B4%D0%B5%D0%BD%D1%82%D0%BE%D0%B2%20%D0%B8%20%D0%BA%D0%B0%D0%BD%D0%B4%D0%B8%D0%B4%D0%B0%D1%82%D0%BE%D0%B2%20%D0%BD%D0%B0%20%D0%B1%D1%83%D0%BB%D0%B0%D0%B2%D1%83%20%D0%B2%20%D1%80%D0%B0%D0%B7%D0%BD%D1%8B%D1%85%20%D0%BE%D0%B1%D1%80%D0%B0%D0%B7%D0%B0%D1%85%2C%20%D0%BE%D1%82%D0%BE%D0%B1%D1%80%D0%B0%D0%B6%D0%B0%D0%B2%D1%88%D0%B8%D1%85%20%D0%BE%D1%82%D0%BD%D0%BE%D1%88%D0%B5%D0%BD%D0%B8%D0%B5%20%D1%87%D0%B0%D1%81%D1%82%D0%B8%20%D0%BE%D0%B1%D1%89%D0%B5%D1%81%D1%82%D0%B2%D0%B0%20%D0%BA%20%D1%8D%D1%82%D0%B8%D0%BC%20%D0%BF%D0%B5%D1%80%D1%81%D0%BE%D0%BD%D0%B0%D0%BC&body=http%3A%2F%2Fwww.dsnews.ua%2Fvybory_2019%2Fkarikatury-so-smyslom-kuchma-s-irokezom-i-yanukovich-s-dyrkoy-11102018200000)

(https://twitter.com/share?url=http%3A%2F%2Fwww.dsnews.ua%2Fvybory_2019%2Fkarikatury-so-smyslom-kuchma-s-irokezom-i-yanukovich-s-dyrkoy-11102018200000&text=%D0%9D%D0%B0%D1%80%D0%BE%D0%B4%D0%BD%D0%BE%D0%B5%20%D1%82%D0%B2%D0%BE%D1%80%D1%87%D0%B5%D1%81%D1%82%D0%B2%D0%BE%20%D0%B8%D0%B7%D0%BE%D0%B1%D1%80%D0%B0%D0%B6%D0%B0%D0%BB%D0%BE%20%D0%BF%D1%80%D0%B5%D0%B7%D0%B8%D0%B4%D0%B5%D0%BD%D1%82%D0%BE%D0%B2%20%D0%B8%20%D0%BA%D0%B0%D0%BD%D0%B4%D0%B8%D0%B4%D0%B0%D1%82%D0%BE%D0%B2%20%D0%BD%D0%B0%20%D0%B1%D1%83%D0%BB%D0%B0%D0%B2%D1%83%20%D0%B2%20%D1%80%D0%B0%D0%B7%D0%BD%D1%8B%D1%85%20%D0%BE%D1%82%D0%BE%D0%B1%D1%80%D0%B0%D0%B7%D0%B0%D1%85%2C%20%D0%BE%D1%82%D0%BE%D0%B1%D1%80%D0%B0%D0%B6%D0%B0%D0%B2%D1%88%D0%B8%D1%85%20%D0%BE%D1%82%D0%BD%D0%BE%D1%88%D0%B5%D0%BD%D0%B8%D0%B5%20%D1%87%D0%B0%D1%81%D1%82%D0%B8%20%D0%BE%D0%B1%D1%89%D0%B5%D1%81%D1%82%D0%B2%D0%B0%20%D0%BA%20%D1%8D%D1%82%D0%B8%D0%BC%20%D0%BF%D0%B5%D1%80%D1%81%D0%BE%D0%BD%D0%B0%D0%BC)

(https://facebook.com/sharer/sharer.php?u=http%3A%2F%2Fwww.dsnews.ua%2Fvybory_2019%2Fkarikatury-so-smyslom-kuchma-s-irokezom-i-yanukovich-s-dyrkoy-11102018200000)

(https://plus.google.com/share?url=http%3A%2F%2Fwww.dsnews.ua%2Fvybory_2019%2Fkarikatury-so-smyslom-kuchma-s-irokezom-i-yanukovich-s-dyrkoy-11102018200000)

Google View this page in: English Translate Turn off for: Russian Options ▼
More Create Blog Sign In

ОФОРТ. История. Люди. События

Блог об офорте - сложной и уникальной графической технике. О старых мастерах и современных художниках, которые работают в офорте и близких техниках: меццо-тинто, сухая игла и пр. Описание техники офорта, статьи, видео, интервью. Для тех, кто любит офорт и остальных, кто ... очень любит!

Показаны сообщения с ярлыком **Подольчак**. Показать все сообщения

вторник, 13 марта 2012 г.

Игорь Подольчак

ОФОРТЫ. Владимир Зорин
АКВАРЕЛЬ. Волшебство!
ДЕТИ. В искусстве
НЮ. Красота женского тела
ОТКРЫТКИ. Маленькие шедевры
ЖИЗНЬ. Отец

Сайты для художников

www.visualweb.ru

Ярлыки

Абрамова Агирба Азаров Аксинин Алисевич Алымов Андреева Антонов Антонова Антюхин Ардимасов АРТ салон ЦДХ-2011 Бабушкин Баки Баленок Баранский (Барановский) Баскакова Басманов Батаков Бахтов Владимир Башкирия Беккер БЕЛОРУССИЯ Белоусов Блинов Бобков Бобрусов Бодров Бодрова Бодяев Боровицкий Боровский Бруевич Бруни Бычков Ваншенкина Варшамов Ващенко Вейберт Верейский Верлен Верхоланцев Веселов Ветров ВИДЕО Витухновская Власов Волович Вольгушев Воробьев Сергей Воронков ВЫСТАВКИ Гавричков Алексей Галактионова Ганиев Ганин Гарипов Герштейн Глухов Голубева Горюшкин - Сорокопудов Графики СССР Григоренко Григорян Грох Грязев Губарев Гузенюк Данилова Данченко Дегтярева Демьянишин Денисов Дергилева Джураева Дзидзария Дмитриев Добров Довгяло Дубинин Дубицкий Ежов Елфимов Аркадий Ермилов Ефейкина Жигулева Жук Жуков Забытые имена Завальный Завьялов Заровная Захаров Гурий Зимирев Золотайкин Зорин Леонид Зубковский Зыкина Иваненко

Кабаков Кабанов Казаченко Казимов Казимова Какошкина Калинович Калита Калугин Канивец Карасева Карпенко Карцев Каулин Кашкуревич Келейникова Кецало Кизилов Килдеску Кипренский Классики офорта Кобелев Кобзев Ковригин Козуб Козьмин Колокольцев Колышкина Коняшин Коротков Короткова Костин Александр Кочешков Кравченко Красовитова Кращин Кропивницкий Лев Кругликова Кудряшов Кузьминская Куликов Купкина Курамшин Лазарева Ланшакова Лапиков Левицкий (Levitsky) Леонов Локотьков Лопухова Львович Любавина Люкшин Мазурин Майер Макаревич Макеев Маков Маковский Максимов Мамонов Мариев Марченко Масютин Матвеева Матвейцева Мациевский Машанов Маэстро офорта Мельникова Миклашевич Милакин Митченко МОЛДАВИЯ Молодые таланты Морозов Москвичев Мосолов Мошков Мухин(Чебоксарский) Мясина Неизвестный Непомнящий Непринцев Никиреев Никифоров Новикова Новиченко Ножкин Ноздрин Оссовский Очередько Павлов Николай Панов Парамонов Пен Варлен Перевезенцев Петуваш Пикулицкий Пинигин Пичугин Плавинский Пожалостин Поленов Пономаренко Поплавский Попов Николай Тарасович Почтенный Пугачев Пучнин Радько Владимир Райдан Раменский Репин Рогинский Рогов Романишин Россия Рузин Рыбаков Валерий С праздником! Саенко Саитов Сайтгалиева Самарин Самосюк Семергерей Сергеев Сиденко Скворцов Слаук Слыщенко Смирнов Сергей Смольянинова Современные мастера офорта Старостин Старченко СТАТЬИ Стешенко Стратийчук Стронк Струтинский Сурков Сустов Сухарев США Сысоев Сытник Тараканов Тевторадзе Тейс Терегулов Ткачев Толмачев Тонконогий Трегуб Труфанов Туманов Тупикин Тюканов Удовиченко УКРАИНА Улыбин Ульянова Утенков Ушакова Фабиан Федоренко Федоров Фейгин Филиппов фраза Франция Хандожко Харшак Хлытин Ходюк Наталья Худграф - 2011 Цагараев Чебыкина Черватюк Черная Чмутин Шагал Шагеев Шальтените Шевченко Шилкин Шиллинговский Шитикова Шичко Шишкин Штапаков Шубин Шулима Шураев Шурыгина Щеглов Щипарева Эвенбах

Юранов Юрик Яворик Яковенко Яковлев Якутович Янкилевский Ярославцев Яушев Яхнин

Избранное сообщение

Владимир Зорин

Мне в жизни везет, особенно на знакомства с хорошими людьми. Не важно где и кем они работают, главное что они – состоявшиеся профессиона...

Постоянные читатели

Followers (44) Next

Follow

Потанцуем!

Bebo Best & The ...

Общее количество просмотров страницы

261,168

Обо мне

Евгений Дуденков

В детстве занимался рисованием, отсюда интерес к живописи. Знаком со многими художниками, понемногу собираю графику. Блог задуман как рассказ о художниках-графиках, знакомство с их творчеством не только публики, но и со своими собратьями по карандашу-резцу-кисти. По возможности показать

произведений. И главное - хоть как-то способствоать повышению интереса к самим Авторам, ныне живущим и уже ушедшим

Просмотреть профиль

Translate

Select Language

Powered by Google Translate

Архив блога

Архив блога

Подольчак Игорь Владимирович
художник, режиссёр, сценарист, продюсер, фотограф, куратор современного искусства
Украина

Родился 9 апреля 1962 года в г.Львов, Украина.
В 1984 году с отличием окончил Львовскую Национальную академию искусств.
Участник и лауреат многочисленных международных выставок, организовал и провел ряд международных выставок.
Станковой графикой занимается с 1981 года. В своих работах использует большое количество различных гравировальных техник, от офорта до акватинты. Предпочитает цинковые доски. Формат работ от 2 х 3 см до больших размеров – 50 х 40 см.

Основал Фонд Мазоха.
Пишет, снимает и продюсирует кинофильмы.
Книга «Якоб Беме» польского издательства с оригинальными офортами Подольчака была награждена Бронзовой медалью в конкурсе «Лучшая книга мира» на Франкфуртской книжной ярмарке 1994 года.

Источники:
пост подготовлен на основании материалов, присланых **Сергеем Храповым**,
ru.art-republic, kiev.ua, ru.wikipedia.org

Автор: Евгений Дуденков на 10:44 Комментариев нет: Ссылки на это сообщение

Главная страница Предыдущие

More podolchak62@gmail.com Dashboard Sign Out

Film Alert 101

Email address... Submit

Monday, 22 October 2018

North Bellarine Film Festival - special focus of experimental and avant-garde movies

***Experimental film-maker and festival curator David King draws attention to the the North Bellarine Film Festival. The 2018 Festival will be held over the weekend of 16-18 November. The program will feature seriously good recent feature films together with two sessions of short films. Among the features is the recent film by Shane and Clayton Jacobson* Brothers' Nest**

The short film sessions will not be ticketed (free admission). In addition, there will be a program of experimental and avant-garde films, also not ticketed. David is the curator of the experimental and avant-garde strand and here's the description.

Eye-popping, thought-provoking, and mind-bending are just some of the ways to describe the line-up of films in the Animation + Experimental + Avant-Garde film program screening from 2 - 4 pm at Portarlington Neighbourhood House on Sunday 18 November. If you're tired of the predictability and formulaic tropes of mainstream cinema and want something more challenging and surprising, this is the program for you.

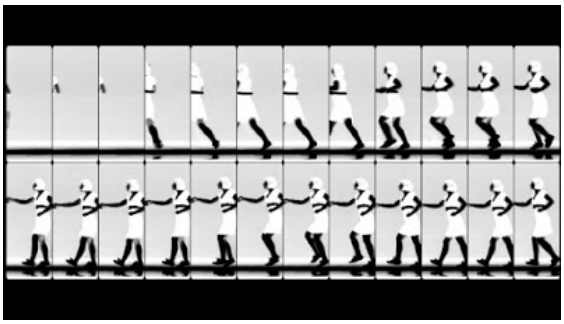

Boogie Stomp Pink

Whether it's the sublime animation and surprise ending of Paris Mavroidis' ***Divers***, the nightmarish black and white vision of Johnny Clyde's ***Noctiflora,*** the toe-tapping swing of Stuart Pound's ***Boogie Stomp Pink,*** the surreal mindscapes of Murat Sayginer's ***Dust,*** the eerie

Featured post

On Blu-ray - David Hare analyses a major noir revival TOO LATE FOR TEARS (Byron Haskin, 1949)

Too Late for Tears (1949) was the second Noir directed by Byron Haskin with the iconic blonde Noir Femme Fatale d'Occasion , Lizabeth ...

Followers

Followers (25) Next

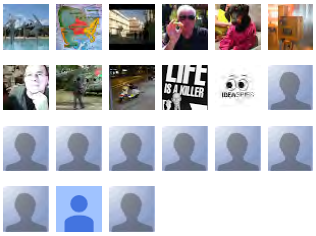

Follow

About Me

Film Alert 101

This is a blog devoted to things of interest to cinephiles. The subjects are randomly selected in the manner of a diary and are somewhat oriented to Sydney, Australia. In the past I used to send out these entries via regular emails but this has trailed off and its best to check here for anything new.You can contact me direct via email at filmalert101@gmail.com

View my complete profile

Blog Archive

▼ 2018 (370)
▼ October (28)
Russian Resurrection Film Festival - a memoir abou...
On Blu-ray - David Hare tracks the career of Paul ...
Discovering a major Japanese director - Barrie Pa...
Scholar and Cinephile John Conomos writes on the c...
On DVD - The Vivien Leigh Anniversary Collection -...
North Bellarine Film Festival - special focus of e...

procession of painterly images in Ihor Podolchak's ***Merry Go Round,*** or the silent interrogation of Lucia Sellars' ***The Line,*** the program will have something to feast the eyes and feed the mind. Clifton Springs artist Tony Convey opens Pandora's Box in ***The Box*** and Portarlington's David King takes us on a haunting existential journey in ***Lost in a Borgian Labyrinth.*** Gold Coast video poet Marie Craven delights with ***The Sea***, Melbourne's Kim Miles tantalises with ***To Master A Long Good Night***, and South Australian experimentalist Alison Chhorn pays homage to some classic avant garde works in her music video ***Author of the Accident***. For an eye-popping grand finale we have the mesmerising USA - Australia digital animation ***140 Characters.***

Noctiflora

There is a trailer for the experimental session that can be found if you click here

Filmmakers and patrons attending only this session of the Festival may travel to and from Melbourne aboard Port Phillip Ferries at half-price. Anyone wanting a ferry voucher to come to David King's program in Portarlington on Sunday 18 November should contact David by email at davidkingmedia@yahoo.com.au

Booking for sessions use the form you can find if you click here

The 2018 Festival is supported by the Federation of Victorian Film Societies, Blue Pencil Publishing, the Portarlington Neighbourhood House; the Portarlington Film Society; helloworld Travel; the Portarlington and Drysdale Bendigo Community Bank; Bellarine Estate Winery; Bouchon at Bellarine; Stockdale & Leggo Real Estate, Drysdale and Portarlington; Neville Richards Real Estate, Port Phillip Ferries; the Portarlington Beach Motel; Tavids Print Group and the City of Greater Geelong Potato Shed, Drysdale.

On DVD - Max Berghouse finally finds Marcel L'Herb...
A Gleam in the Eye for a New Event in Late 2019 - ...
TALKIE TALK #34 - Adam Bowen alerts to new films, ...
The Current Cinema - John Snadden reports on two n...
On Blu-ray and DVD - Eddie Cockrell reviews THE DE...
A Tribute to doco maker Curtis Levy - Presented by...
On DVD and YouTube - Ernst Lubitsch's wondrous THE...
The Current Cinema - Peter Hourigan enjoys SHADOW ...
Film Alert in September - The Five Most Popular Po...
Talkie Talk #33 - Adam Bowen lists the week's new ...
The Current Cinema - Mighty enthusiasm for WAJIB (...
The Current Cinema - Rod Bishop again takes up the...
Canberra International Film Festival - A screening...
Restorations - David Hare previews a new edition o...
On Blu-ray - David Hare loves Robert Siodmak's sup...
Adam Bowen's Talkie Talk #32 - IN LIKE FLYNN, Film...
Defend the Sydney Opera House - Defeat the bully A...
On French Blu-ray - David Hare welcomes two of Max...
On Blu-ray - David Hare explores the nether region...
In print - Adrian Martin's new tome MYSTERIES OF C...
Vale Charles Aznavour
On Raoul Walsh - Two views a quarter century apart...

► September (33)
► August (34)
► July (28)
► June (52)
► May (43)
► April (37)
► March (52)
► February (26)
► January (37)

► 2017 (551)
► 2016 (425)
► 2015 (330)
► 2014 (9)

ОБРАЗ.М

#2 / 2018

Галина Хорошка, Станіслав Сидільєв

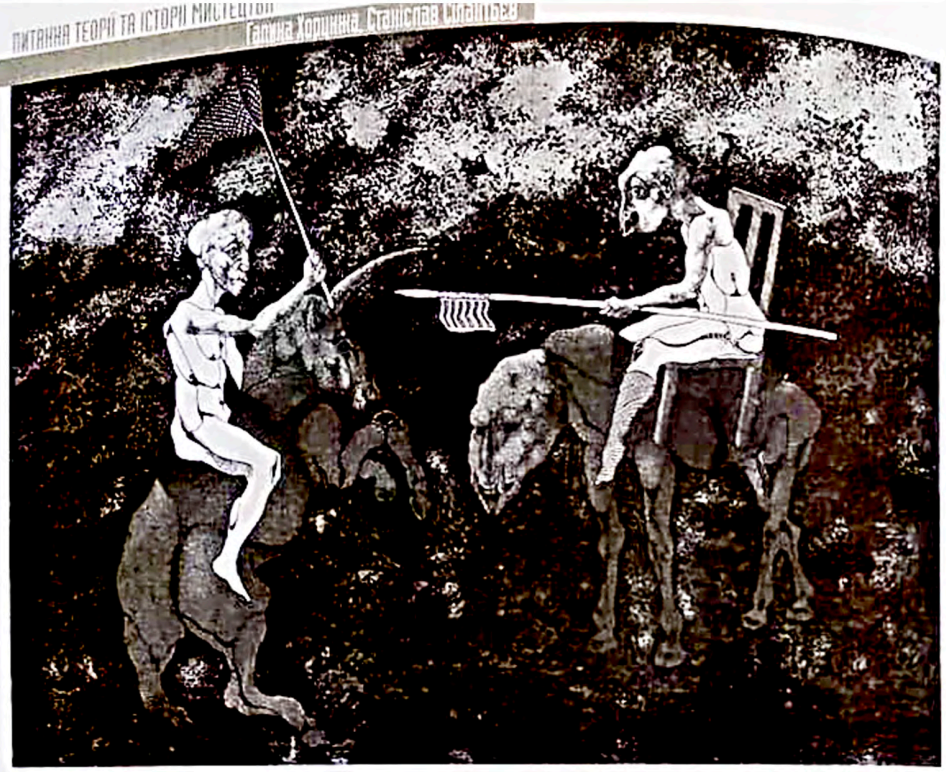

ІГОР ПОДОЛЬЧАК
Полювання на антилопи, або Бійці царства, 1987
Папір, гравюра

ЛЬВІВСЬКА ГРАФІКА 1970–1980-х рр.: КОНЦЕПЦІЇ ТА ФОРМИ

ВІЗУАЛЬНА КУЛЬТУРА ПОВОЄННОГО ЛЬВОВА ВИЗНАЧАЛАСЬ БАГАТЬМА ФАКТОРАМИ, ЩО ЇХ ДОВОЛІ ЧАСТО ОЗНАЧАЮТЬ ЯК СЕРЕДОВИЩЕ «ТРАДИЦІЙ ТА НОВАТОРСТВА» [1]. ПРОТЕ САМЕ У ПЕРІОД 1970–1980-х рр. ВІДБУВАВСЯ ОСОБЛИВО АКТИВНИЙ ПОШУК ЯК У ТЕМАТИЧНІЙ, ТАК І ФОРМАЛЬНІЙ ПЛОЩИНІ, ЧАСТКОВО ЗУМОВЛЕНИЙ ПОЯВОЮ НОВОЇ ГЕНЕРАЦІЇ АВТОРІВ І ПОСТУПОВИМ ВІДХОДОМ ЗНАКОВИХ ПЕРСОНАЛІЙ [1, с. 72–73]. АКТУАЛЬНА ХРОНОЛОГІЧНА ДИСТАНЦІЯ ТА ЗМОГА ПРОСТЕЖИТИ СОЦІОКУЛЬТУРНІ ТРАНСФОРМАЦІЇ У КОНТЕКСТІ СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНИХ ЗМІН ПІСЛЯ 1991 р. ДАЮТЬ ЗМОГУ ВЕСТИ МОВУ РАДШЕ ПРО ПРОБЛЕМИ ТРАДИЦІОНАЛІЗМУ, СПРОБ ЙОГО МОДЕРНІЗАЦІЇ ТА ЗАКРІПЛЕННЯ У НОВИХ ІСТОРИЧНИХ ОБСТАВИНАХ. НАТОМІСТЬ ДЕФІНІЦІЮ «НОВАТОРСТВА» ЩОДО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ ЧАСТО ВИКОРИСТОВУЮТЬ У ВИМІРІ ТРАНСФОРМОВАНОГО КВАЗІКОНСЕРВАТИЗМУ, ЩО Є СВІДЧЕННЯМ ВІДСУТНОСТІ ПЕРЕДУМОВ ДЛЯ ПРОГРЕСИВНИХ ЯВИЩ (ВИЗНАЧЕННЯ «ПРОГРЕСУ» У ВКАЗАНОМУ ДИСКУРСІ ТАКОЖ ПОТРЕБУЄ ТЕРМІНОЛОГІЧНОЇ УЗГОДЖЕНОСТІ).

Іншим важливим аспектом теоретичного опрацювання матеріалу 1970–1980-х рр. є визначення меж свободи та співпраці з офіційною системою у львівських візуальних практиках повоєнного періоду [2]. Останнє, до певної міри, є важливим у контексті концепції розвитку візуальної культури, де час 1950–1980-х рр. трактують як варіативні форми відкритого чи латентного антагонізму «вільного автора» та «радянського тоталітаризму». Вказаний конструкт частково виник унаслідок заміщення різних ідеологем та пристосування до нових обставин стабільної архітектури міфів, притаманних суспільствам, орієнтованим на псевдотрадиціоналізм. Аналіз явищ, що характеризують художні практики львівських графіків 1970–1980-х рр., радше дає змогу стверджувати, що ця група явищ є, з одного боку, «майбутнім, що не відбулось», а з іншого, – «війною майбутнього проти сьогодення у вбранні минулого». Ідеї, зафіксовані у роботах авторів, орієнтованих на етнографічні джерела інспірування, постмодерністичні філософійні візії, космізм або ж антимодернізм, орієнталізм чи окциденталізм, ідеологічна ангажованість та анархійні інтонації, незважаючи на певне дистанціювання, цілком органічно співіснували у публічних середовищах виставкових просторів. Зокрема, формальний аналіз зразків того, що часто пропонують трактувати як «альтернативу соцреалізму» 1970–1980-х рр., демонструє конкретні й виразні елементи «цитування» візуальних прийомів та ідейних засад, властивих львівському мистецтву першої третини XX ст., німецькому експресіонізму, варіативним регіональним версіям сюрреалізму, польським і прибалтійським графічним практикам 1950–1970-х рр., класичній японській гравюрі, московському концептуалізму. Отже, майже кожна з індивідуальних або ж групових практик у своїй сутності переважно була варіацією вже апробованих у межах соцреалістичної чи модерністичної візуальних і концептуальних моделей [1, с. 44].

Водночас у вказаний період стверджувалась доволі широка форма трактування соцреалізму, яка, за П. Білецьким, передбачала, що офіційна практика «не обмежує художника вузьким колом тем, сюжетів, об'єктів зображення, художніх засобів і не перешкоджає виявленню його особистості» [3]. Такий підхід створював передумови для інкорпорації більшості явищ у візуальній культурі до категорій, санкціонованих тогочасним політичним режимом. Опрацювання каталогів виставок 1970–1980-х рр. дає змогу у багатьох аспектах поставитись із певними застереженнями щодо радикального розмежування офіційного та альтернативного мистецтва, як і до питання існування структурованої опозиції легалізованих державою об'єднань та андеграундних кіл [4]. У межах експозицій виставок, що відбувались на базі Львівської картинної галереї (нині – Львівська національна галерея мистецтв ім. Б. Возницького), Львівського музею українського мистецтва (нині – Національний музей у Львові ім. А. Шептицького), Державного музею етнографії та художнього промислу АН УРСР та регіонального відділення Спілки художників, поруч розміщувались роботи авторів, котрі розвивали естетичні та формальні рішення, притаманні радикально різним групам. Зокрема, в одному з важливих проектів 1978 р. відбулась презентація графічних робіт О. Аксініна, Є. Безніска, В. Бубнова, Ю. Володарського, С. Гебус-Баранецької, Д. Гринця, С. Грузберга, В. Гудака, В. Дем'янишина, Д. Довбошинського, О. Дуфанця, Р. Зарицького, І. Катрушенка, З. Кецала, І. Крислача, С. Лазеби, Г. Левицької, Л. Левицького, П. Марковича, Я. Нечая, В. Онуфрійтіса, М. Опанащука, І. Остафійчука, Б. Пікулицького, В. Пінігіна, А. Семагіна, В. Скосаренка, І. Соболєвої, К. Сусвалової, Ю. Чаришникова та інших [5, с. 67]. Важливо, що, незважаючи на виразний ідеологічний контекст (виставка була присвячена роковинам жовтневих подій 1917 р.), поруч із портретами політичних і культурних діячів, пов'язаних із

ЯРОСЛАВ КАЧМАР
Замок, 1980
Папір, гравюра

МИКОЛА КУМАНОВСЬКИЙ
Я не бачив, як впав сніг, 1975
Папір, туш

радянськими ідеологемами, були: ілюстрація О. Аксініна до «Аліси у Країні Чудес» Л. Керрола та автолітографії Г. Левицької «Как хороши, как свежи были розы» і «...Белых яблонь дым» [5, с. 68, 76]. Вказаний підхід до розбудови візуального ряду, з сучасного погляду, можна трактувати як специфічну форму іронічного висловлювання організаторів проекту. Однак брак резонансу у тогочасних виданнях свідчить, що рецензенти та реципієнти не відкрили такого наративу у структурі проекту. Отже, можемо констатувати, що особливості розвитку візуальної культури Львова 1970–1980-х рр. лише частково зумовили специфічне розшарування, у межах якого, однак, були передумови до комунікаційної відкритості та участі у спільних проектах. Суттєво, що у практиках таких радикально різних авторів, як О. Аксінін, М. Безпальків, І. Боднар, А. та П. Гуменюки, В. Дем'янишин, Я. Качмар, М. Кумановський, В. Овчинников, Б. Пікулицький, В. Пінігін, І. Подольчак, Н. Пономаренко, В. Семенюк, Б. Сорока, І. Остафійчук, М. Яців, майже не спостерігається того, що можна було б трактувати винятково як вияв регіональної графічної школи (окремим явищем у цьому контексті є результати діяльності М. Ягоди, зумовлені особистісною специфікою автора). Натомість логічно вести мову про певні кола інтенсивного спілкування, у межах яких формувалася [illegible] образна естетика та ідейне наповнення [illegible] у кожному з таких мікросередовищ на [illegible] пі превалювали індивідуальні досвіди [illegible] персоналій, що згодом розвивалися [illegible] форми рефлексування (прикладом [illegible] разний та концептуальний вплив О. Ак[illegible] окремі графічні роботи М. Кумановського [illegible] кої та ін.) [6; 7]. Після численних трансформацій [illegible] відбулися у львівському середовищі [illegible] ни 1980-х рр. і мали як загальний суспільно-[illegible] ний вимір (Перебудова), так і локальний [illegible] (загибель 1985 р. О. Аксініна та переїзд [illegible] а також за межі УРСР багатьох учасників [illegible] го процесу), відбулася певна консервація [illegible] альних практик, де місце пошуку та самоствердження часто займав діалог із суспільним замовленням [illegible] кретні тематичні та формальні рішення. [illegible] розкриття проблематики форми та [illegible] львівських графіків 1970–1980-х рр. потребує [illegible] ного опрацювання результатів діяльності [illegible] зі згаданих авторів, адже станом на сьогодні [illegible] частина матеріалу отримала актуалізацію [illegible] літературі. ●

Примітки

1. Яців Р. Львівська графіка. – Київ : Наукова думка, 1992.
2. Мисюга Б. Синкретизм Зиновія Флінти: між принциповістю та творчою свободою. URL: http://prostir.museum/ua/post/36034.
3. Білецький П. Мова образотворчого мистецтва. – Київ : Радянська школа, 1973. – С. 124.
4. Каталог обласної художньої виставки, присвяченої 110-й річниці з дня народження Володимира Ілліча Леніна. – Львів : Б. в., 1980. – С. 8–11, 18–20.
5. Ленінським шляхом. Каталог виставки. – Львів : Нестерівська міська друкарня, 1978.
6. Арт-Окружение. URL: http://www.aksinin.com/main.php?lang=ru&artmilieu.
7. Трохим Л. Львівська станкова графіка 1970–1990-х рр.: культурно-мистецькі взаємозв'язки з центральноєвропейськими творчими осередками // Народознавчі зошити. – 2017. – № 5 (137). – С. 1195.

Feature articles

Boredom is NOT on the Menu

by David King

Preview of the Animation/Experimental/Avant Garde program at the North Bellarine Film Festival, Sunday, November 18, 2018, 2:00 p.m.

still from *Dust* by Murat Sayginer, Turkey.

I was sitting at a kitchen table with my partner's Dad who is in his mid-80's.

He was spell-bound by a rapid-cutting music video on a 50" TV screen. Abstract images jumping and flashing to the beat of music.

"You like that kind of thing?" I asked.

Eyes still on the screen, he nodded: "Yeah."

"Then you'd ptrobably like my experimental and avant garde program."

He shook his head. "I don't like that kind of thing."

"But that – " I nodded to the screen. "Is a form of experimental filmmaking."

He shook his head again and went on watching the clip.

Three weeks later, I was having a conversation with a guy around my own age (early 60's) at a hotel. Everything was going fine until I mentioned my upcoming Animation + Experimental + Avant Garde film program at the North Bellarine Film Festival.

"Yeah, well, good luck with that," he said as if embarrassed that I'd brought it up.

"Why don't you come along?" I asked. "It's free entry."

"I don't go to that sort of thing," he replied.

I suggested that he might like it if he gave it a chance.

He looked at me like he couldn't believe I'd made such a suggestion.

"Nah, mate," he said, and walked off to join another group.

Both men had an immediate and instinctive dislike of anything called 'experimental' or 'avant garde'. Yet, both would quite happily watch music clips with their abstract flashing images and often raucous sound.

What's the difference? I suspect it lies in one word and concept: entertainment. Music clips are considered entertainment. Experimental and avant garde cinema are considered by many as boring, elitist, and a chore to watch. As for animation, well, that's for kids, isn't it?

For a long time now I've believed that experimental and avant garde cinema can be exciting, intriguing and entertaining for the average person, and that animation is the cutting edge of new cinema.

And through curating the Animation + Experimental + Avant Garde film program for the North Bellarine Film Festival, I found other filmmakers around the world who feel the same and are making films to prove it.

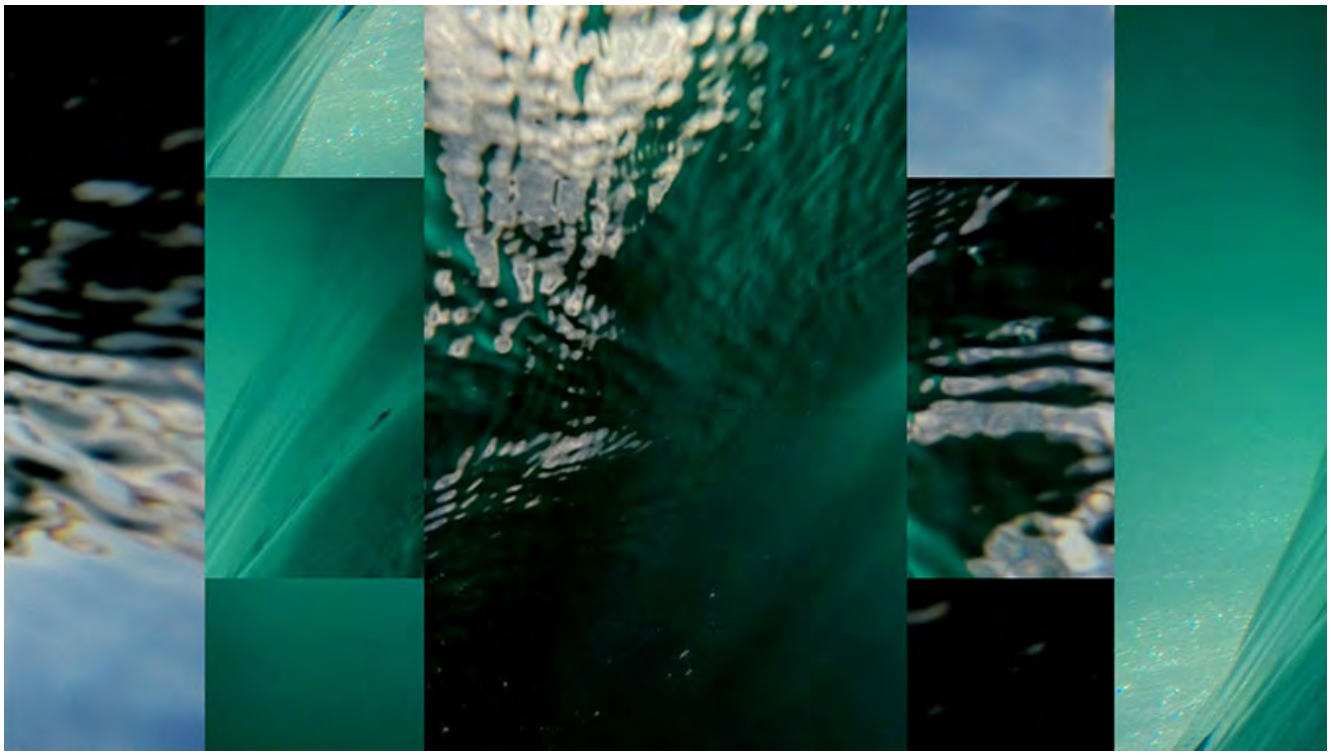

still from *The Sea* by Marie Craven, Australia.

Take Berlin-based US filmmaker Johnny Clyde whose ***Noctiflora*** combines a deconstructed noirish tale of violence with disturbing black and white imagery that captures the feeling of being trappped in a dream inexorably turning into a nightmare.

Or Poland's Ihor Podolchak who gives us an eerie procession of exquisitely-posed and precisely-framed characters in ***Merry Go Round***, reminding us of the Dutch masters but surprising us when we realise that what appear to be still images are not.

South Australia's Allison Chhorn pays homage to classics of avant garde cinema while taking us on a haunting nocturnal road trip in her music video ***Author of The Acident***.

Melbourne's Kim Miles tantalises us in ***To Master A Long Good Night*** with a mysterious and word-less tale of a man who is teased and tormented by a succession of women in a restauant.

England's Stuart Pound gets toes tapping in ***Boogie Stomp Pink*** where two well-known dancers have their swimg-time moves replicated 24 times across the screen – in pink.

Queensland's Marie Craven gives us an ever-changing panoply of interlinked ocean images combined with music and poetry in ***The Sea***.

US filmmaker Michael Woods captures the rage of political protest with a staccato flow of abstraction intercut with snatches of TV news, protest footage, corporate and Government proselytising in ***An Infinite Loop for Resistance***.

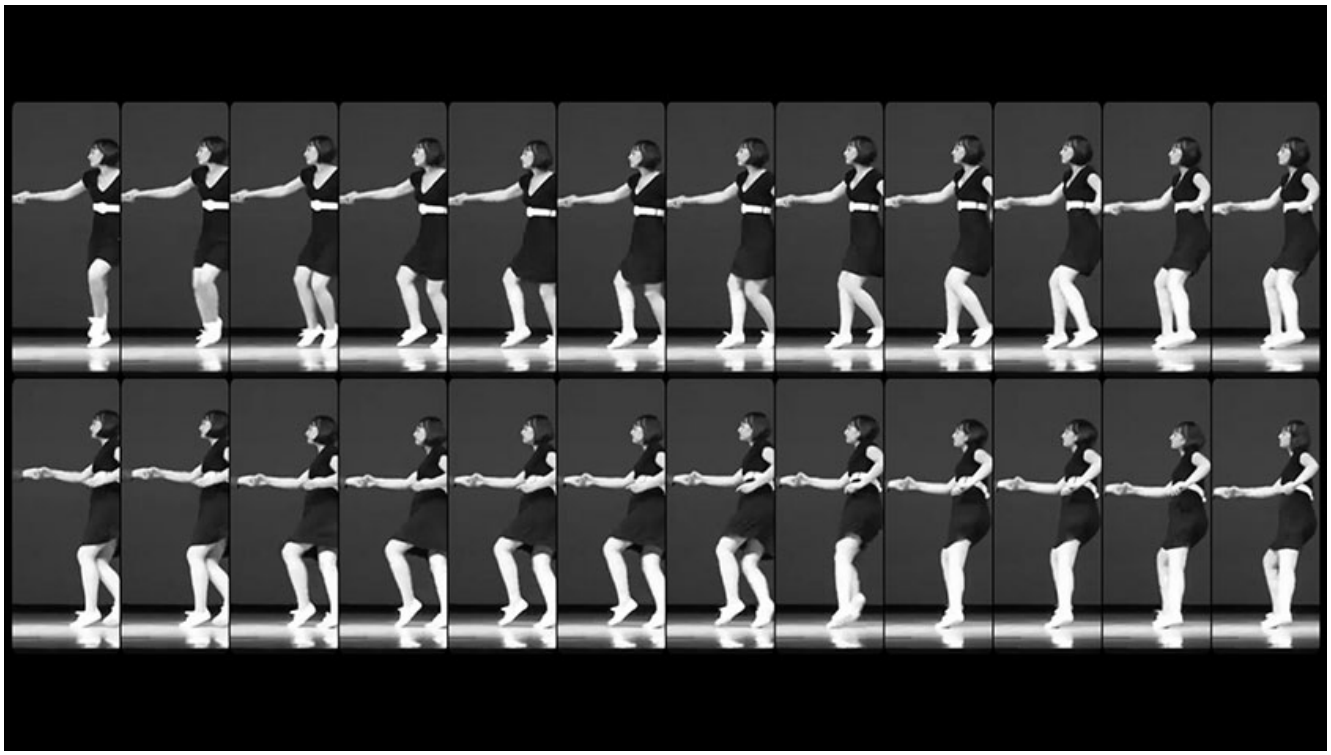

still from *Boogie Stomp Pink* by Stuart Pound, U.K.

And those are just seven of the 20 films to screen at Portarlington Neighborhood House between 2pm and 4pm on Sunday 18 November.

All of the films and filmmakers are radically different from each other and give lie to the idea that experimental and avant garde cinema is boring or elitist. Meanwhile animations by Murat Sayginer, Paris Mavroidis and Ivan Li are jaw-dropping, and the pumping grand finale ***140 Characters*** by the US-Australian team of Dean Winkler, Maureen Nappi and Donald S. Butler will likely have people dancing from the room.

While selecting films for this program, my motto was: "Boredom is NOT on the menu."

For I don't believe it's experimentation or strangeness that turns people off experimental and avant garde cinema, but self-indulgence. And that is one thing the filmmakers in the program mostly avoid. They have an audience in mind and don't consider entertainment to be a dirty word. Yet the films are very much experiments as they seek new ways of expressing ideas and looking at the world around us.

The big challenge is to get people to take a chance and look at these films and see the incredible variety of ideas and methods falling under the banners of animation, experimental and avant garde.

still from *140 Characters* by Dean Winkler, Nareen Nappi, Donald S. Butler. USA/Australia.

NOTE: Film lovers attending this program from Melbourne can get half-price return ($12) Port Phillip Ferry tickets on the day. Contact davidkingmedia@yahoo.com.au or www.northbellarinefilmfestival.org for a ferry voucher. (A group of indie filmmakers like myself will be taking this ferry ride, so come join us on a "day out" adventure. – Editor's note, by Bill Mousoulis.)

David King is an international award–winning experimental filmmaker and video artist who lives with his partner and daughter on the coast of the Bellarine Peninsula in Victoria, Australia.

Published November 12, 2018. © David King 2018.

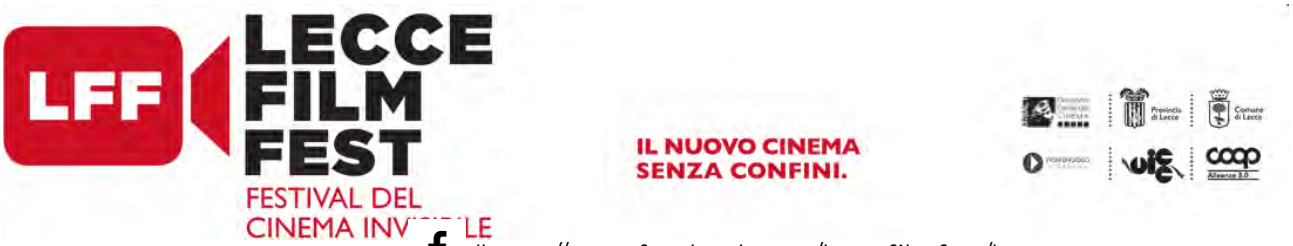

(http://www.leccefilmfest.it/)

(https://www.facebook.com/leccefilmfest/)

(https://twitter.com/Lecce_Film_Fest)

(https://www.leccefilmfest.it/rss)

(https://www.youtube.com/channel/UCq9dfCG3u3sSvJNf83yV5ag)

(https://www.instagram.com/lecce_film_fest/?hl=it)

(mailto:info@leccefilmfest.it)

I FILM IN CONCORSO LFF13

Cinema sperimentale

BROKEN (HTTP://WWW.FESTIVALFORMULA.COM/FILM/BROKEN/) (Olanda 2018, 20') di Gwendolyn Nieuwenhuize

CHERNOBYL. TERRITORY OF SILENCE (HTTPS://WWW.JUAMPERUIZ.ES/CHERNOBYL-TERRITORY-OF-SILENCE-UN-VIDEO-DE-PEDRO-J-SAAVEDRA/) (Spagna 2018, 6') di Pedro J. Saavedra

MERRY-GO-ROUND (HTTPS://WWW.IMDB.COM/TITLE/TT6565036/) (Ucraina/Polonia 2017, 5') di Ihor Podolcchak

FAR FROM HOME (HTTPS://WWW.YOUTUBE.COM/WATCH?V=FWBRK1RMAP4) (Turchia 2018, 10') di Burak Kum

FOR DIES IRAE (HTTP://DISAMEDIA.SQUARESPACE.COM/FILMOGRAPHY-1/) (Usa 2018, 6') di Michael Woods

Robert Capa War Photographer (Turchia 2018, 3') di Ihsan Ezer

Space dream (Portogallo 2018, 3') di Vasco Cavalheiro

THE INVENTION OF CINEMATOGRAPHY (HTTPS://VIMEO.COM/221959605)(Italia 2017, 9') di Stefano Virgilio Cipressi

THE MAN WHO BEAT THE MAN (HTTPS://WWW.IMDB.COM/TITLE/TT7783920/) (UK 2018, 3') di Ryan Kruger

Cinema d'animazione

(https://www.facebook.com/leccefilmfest/)
(https://twitter.com/Lecce_Film_Fest)
(https://www.leccefilmfest.it/rss)
(https://www.youtube.com/channel/UCq9dfCG3u3sSvJNf83yV5ag)
(https://www.instagram.com/lecce_film_fest/?hl=it)
(mailto:info@leccefilmfest.it)

CIRCUIT (HTTP://CIRCUIT.DELIAH .CH/) (Il circuito) (Svizzera 2018, 9') di Delia Hess

FILMESQUE (HTTPS://WWW.FACEBOOK.COM/PG/FILMESQUESHORTFILM/POSTS/?REF=PAGE_INTERNAL) (Italia 2018, 3') di Vincenzo De Sio, Walton Zed

KIM (HTTPS://VIMEO.COM/279925154) (Francia 2018, 4') di Lucas Lermytte, Simon Krieger, Thibaud Colin, Mathilde Dugardin, Simon Ameye, Antoine Dupriez

L'INCONVENIENTE DI AVERE IL C.... (HTTP://INCOMAEMEGLIO.BLOGSPOT.COM/2010/06/ASTUTILLO-SMERIGLIA_04.HTML) (Italia 2018, 3') di Astutillo Smeriglia

LEMON & ELDERFLOWER (HTTP://WWW.GIFFONIFILMFESTIVAL.IT/CONCORSO-GIFFONI-2018/200-ELEMENTS-3/4330-LEMON-ELDERFLOWER.HTML) (UK 2017, 3') di Ilenia Cotardo

LUCIFER SAM (HTTPS://WWW.IMDB.COM/TITLE/TT8377360/) (Usa 2017, 3') di Steve Bobinski

OVERRUN (HTTPS://WWW.MAREMETRAGGIO.COM/2018/06/22/OVERRUN/) (Francia 2017, 8') di Pierre Ropars, Antonin Derory, Diane Thirault, Matthieu Druaud, Adrien Zumbihl, Jérémie Cottard

PANIC ATTACK! (HTTPS://WWW.INDIE-EYE.IT/CINEMA/NEWS/LUCCA-FILM-FESTIVAL-2017-PANIC-ATTACK-DI-EILEEN-OMEARA-CONCORSO-CORTOMETRAGGI.HTML)(Attacco di panico!) (Usa 2016, 3') di Eileen O'Meara

Shadow puppet sketch (Italia 2018, 4') di Cesare Saldicco

Teddy Bear (Italia 2017, 2') di Hermes Mangialardo

The N.A.P. (Italia 2017, 8') di Adolfo Di Molfetta

The station (La stazione) (UK 2017, 4') di Jocelyn Wat

Cinema Salentino

(https://www.facebook.com/leccefilmfest/)

(https://twitter.com/Lecce_Film_Fest)

(https://www.leccefilmfest.it/rss)

(https://www.youtube.com/channel/UCq9dfCG3u3sSvJNf83yV5ag)

(https://www.instagram.com/lecce_film_fest/?hl=it)

(mail@leccefilmfest.it)

(film realizzati da autori salentini o ambientati in Salento)

Anche i pesci piangono (Italia 2018, 33') di Francesco Cabras, Alberto Molinari

E#visione (Italia 2017, 5') di Carlos Solito

Edoardo De Candia, il Basquiat italiano (Italia 2018, 16') di Carlo Infante

Fuecu e cirasi (Fuoco e ciliegie) (Italia 2017, 16') di Romeo Conte

La fuitina (Italia 2016, 20') di Andrea Simonetti

Radici (Italia 2018, 2') di Alberto Benedetto Lutri

Sciamu (Andiamo) (Italia 2018, 15') di Valerio Manisi, Redi Hoxha

Tempo d'attesa (Religiosa Mantis) (Italia 2018, 5') di Doralma Palestra

---

Cinema Italiano

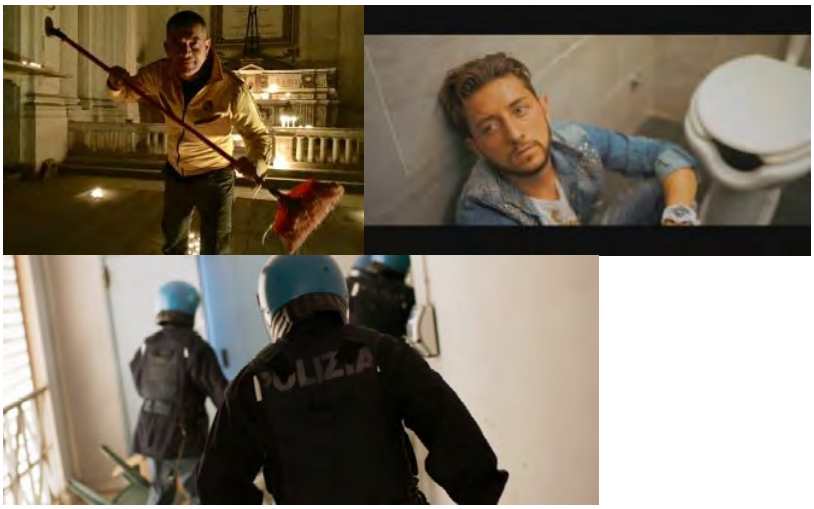

08 Giugno '76 (Italia 2017, 16') di Gianni Saponara

A_Mozzarella_n_i_g_g_a (Italia 2017, 79') di Demetrio Salvi

Cani di razza (Italia 2017, 20') di Riccardo Antonaroli, Matteo Nicoletta

Essere Gigione (Italia 2017, 71') di Valerio Vestoso

Il legionario (Italia 2017, 13') di Hl

Il regalo di Alice (Italia 2017, 15') d

Il tratto (Italia 2017, 15') di Alessar

La gatta mammona (Italia 2017,

La lepre (Italia 2018, 15') di Svetla

La ricetta (Italia 2018, 37') di Giordano Acquaviva

Le case che eravamo (Italia 2018, 18') di Arianna Lodeserto

Mulini a vento (Italia 2018, 17') di Simone Spampinato

Piccole italiane (Italia 2017, 18') di Letizia Lamartire

SENSAZIONI D'AMORE (HTTPS://WWW.FACEBOOK.COM/SENSAZIONIDAMORESHORTFILM/) (Italia 2017, 19') di Adriano Pantaleo

TINA PICA (HTTPS://WWW.MYMOVIES.IT/FILM/2018/TINA-PICA/) (Italia 2018, 46') di Daniele Ceccarini

UN PASSO AVANTI (HTTPS://PLAYTUBE.PK/WATCH?V=B3SPOJQHHCM) (Italia 2018, 13') di Antonella Barbera, Fabio Leone

WAVES, L'ALTRO VOLTO DELLA MUSICA ITALIANA (HTTPS://WWW.IMDB.COM/TITLE/TT8110590/) (Italia 2018, 53') di Marco D'Almo, Francesco Ferraris

---

Cinema dal Mondo

A gentle night (Una dolce notte) (Cina 2016, 15') di Qiu Yang

Ajándék (Il dono) (Ungheria 2018, 14') di Katalin Olàh, Sandor Csukàs

Are you volleyball?! (Giochi a pallavolo?) (Iran 2017, 15') di Mohammad Bakhshi

Arthur Rambo (Francia 2018, 18') di Guillaume Levil

Deux étés à Tangier (Due estati a Tangieri) (Francia/Marocco 2018, 16') di Eva Tapiero

El silencio (Il silenzio) (Venezuela 7, 12') di Luis Riveros e César Briceño

Familienurlaub (Famiglia in vac) (Germania 2017, 9') di Fabian Giessler

Junior (Sudafrica 2017, 12') di Ber kstra

Labor (Lavoro) (Usa/Italia 2018, 12 Cecilia Albertini

Love (Spagna/Sierra Leone 2018, di Raul de la Fuente

Maram (Libano 2017, 6') di Samer Beyhum

Nowhere yet (Da nessuna parte ancora) (UK 2017, 9') di Gabriel Bagnaschi

One fine day (Un bel giorno) (India 2018, 10') di M.R. Vibin

Palabras de Caramelo (Parole di Caramello) (Spagna 2016, 20') di Juan Antonio Moreno

Perfect love (Amore perfetto) (Germania 2017, 29') di Darius Etemadieh

Sunken Plum (Prugna d'acqua dolce) (Cina 2017, 20') di Xu Xiaoxi, Roberto F. Canuto

Te necesito ya (Ho bisogno di te ora) (Messico 2017, 16') di Cremance

Video Check (Iran 2018, 9') di Mahyar Seyfuury, Masoud Mohammadi

Vizor (Visore) (Iran 2018, 2') di Ali Azizoli, Mohammad Q. Fard

(https://www.facebook.com/leccefilmfest/)
(https://twitter.com/Lecce_Film_Fest)
(https://www.leccefilmfest.it/rss)
(https://www.youtube.com/channel/UCq9dfCG3u3sSvJNf83yV5ag)
(https://www.instagram.com/lecce_film_fest/?hl=it)
(mailto:info@leccefilmfest.it)

LecceFilmFest 2017

IL NUOVO CINEMA
SENZA CONFINI.

LFF

LECCE FILM FEST 13

FESTIVAL DEL CINEMA INVISIBILE

ANTEPRIMA LFF13

VENERDI 7 DICEMBRE

ore 19:00

CINEMA SPERIMENTALE

ANTICA SALIERA • Via degli Antoglietta 11/A • Lecce

ingresso € 2

#LFF13

http://www.leccefilmfest.it

CINECLUB FIORI DI FUOCO

MiBAC Direzione Generale CINEMA

REGIONE PUGLIA

CITTÀ DI LECCE

UIC

coop Alleanza 3.0

Antica Saliera

ANTEPRIMA

LFF LECCE FILM FEST 13
FESTIVAL DEL CINEMA INVISIBILE

CINEMA SPERIMENTALE

The man who beat the man (UK 2018, 3')
di Ryan Kruger

Space dream (Portogallo 2018, 3')
di Vasco Cavalheiro

Merry-Go-Round (Ucraina/Polonia 2017, 5')
di Ihor Podolcchak

Far from home (Turchia 2018, 10')
di Barak Kum

For Dies Irae (Usa 2018, 6')
di Michel Woods

The invention of cinematography (Italia 2017, 9')
di Stefano Virgilio Cipressi

Chernobyl. Territory of silence (Spagna 2018, 6')
di Pedro J. Saavedra

Robert Capa War Photographer (Turchia 2018, 3')
di Ihsan Ezer

Broken (Olanda 2018, 20')
di Gwendolyn Nieuwenhuize

LECCEZIONALE

All’Antica Saliera l’anteprima del Lecce Film Fest

Appuntamento questa sera alle 19. Dopo le proiezioni sarà presentato ufficialmente il ricco programma del festival che si terrà nel centro storico di Lecce dal 26 al 30 dicembre e che punta sulle produzioni cinematografiche indipendenti.

Di **Redazione** - 6 dicembre 2018

LECCE – Questa sera (*ore 19:00 – ingresso 2,00 euro*) la galleria d’arte ***Antica saliera*** di via Degli Antoglietta a **Lecce** ospita l’**anteprima** della tredicesima edizione del ***Lecce Film Fest*** – **Festival del cinema invisibile**, promossa dal ***Cineclub Fiori di Fuoco*** con la direzione artistica di **Nicola Neto**. La serata, tra i segni del passaggio dell’antico fiume Idume e le tracce della civiltà messapica, sarà dedicata al **cinema sperimentale** e alla **video arte**.

Le proiezioni saranno presentate nei tre piani della galleria, tracciando così un percorso visivo unico nel suo genere; un’immersione che scardina i canoni del linguaggio cinematografico per toccare temi profondi, intimi ed estremi. Dopo le proiezioni e un aperitivo, sarà presentato ufficialmente il ricco programma del festival che si terrà nel centro storico di Lecce **dal 26 al 30 dicembre** e che punta sulle produzioni cinematografiche indipendenti, mettendo in risalto il grande valore artistico, culturale e sociale dell’intero settore audiovisivo.

Il Festival, che si aprirà con l’incontro ***Voci di confine. No toxic cultures***, in collaborazione con *Amref Health Africa* e la partecipazione di **Erri De Luca** e un concerto al Teatro *Paisiello* dedicato alle colonne sonore, proporrà tra le *Officine Ergot*, i *Teatini* e il *Dajs – Città del Gusto* una serie di incontri, proiezioni, due mostre fotografiche, oltre ad attività per bambini e ragazzi.

L'anteprima accoglierà la proiezione di "***The man who beat the man***" del regista inglese Ryan Kruger, dove il protagonista John H. Stracey, un ex pugile, dovrà affrontare i suoi demoni interiori al centro del ring che l'ha visto vincitore.

Allo stesso modo Angel protagonista del corto "***Broken***" della regista olandese Gwendolyn Nieuwenhuize, dovrà affrontare la sua storia, i suoi sogni e le sue paure. Il tema della guerra, urgente e sempre più attuale, è affrontato da due corti provenienti dalla Turchia, uno dei paesi di arrivo e di passaggio dei profughi di guerra.

Il regista Barak Kum nel corto "***Far from Home***" fa emergere, grazie a una tecnica mista tra animazione e azioni reali dei protagonisti, la solitudine di una bambina che, fuggita dalla guerra, cerca di vendere un fazzoletto in una strada affollata. La città spietata e frenetica si dimostra crudele come la guerra.

Mentre Ihsan Ezer nel corto "***Robert Capa. War Photographer***" racconta, attraverso la tecnica dello stop motion, la figura di Robert Capa, il più grande fotografo di guerra e avventura.

E come Robert Capa anche il regista Pedro J. Saavedra affronta confini e terre estreme nel suo "***Chernobyl. Territory of silence***", dove a distanza di anni torna nei territori del disastro nucleare del 1986 esplorando Pripyat, citta fantasma nella zona di alienazione al nord della regione di Kiev, vicino al confine con la Bielorussia.

Vasco Cavalhiero torna a far sognare gli spettatori con "***Space dream***" dove ripercorre, con un collage animato, le tappe che hanno portato l'uomo nello spazio durante gli anni '60.

In "***The invention of cinematography***", Stefano Virgilio Cipressi propone una riflessione sui migranti e gli stereotipi sociali, partendo dai capisaldi delle teorie del cinema dell'incontro/scontro che s'istaura tra l'atto cinematografico del guardare guardarsi e il soggetto Altro.

Il regista Ihor Podolchak in "***Merry – Go – Round***" mette in scena uno psicodramma barocco attraverso la video scultura: tra l'oscurità e un fascio di luce emergono i corpi sfocati e fissati in *tableau vivant*, della compagnia del circo sonnambolico Ribera e Velazquez.

Info: Cineclub Fiori di Fuoco – cineclub@libero.it – 348.7667033 – www.leccefilmfest.it

Commenti

1

Redazione

http://www.leccezionale.it/author/redaz/

SEGUICI SU INSTAGRAM @LECCEZIONALE.SALENTO

EVENTI

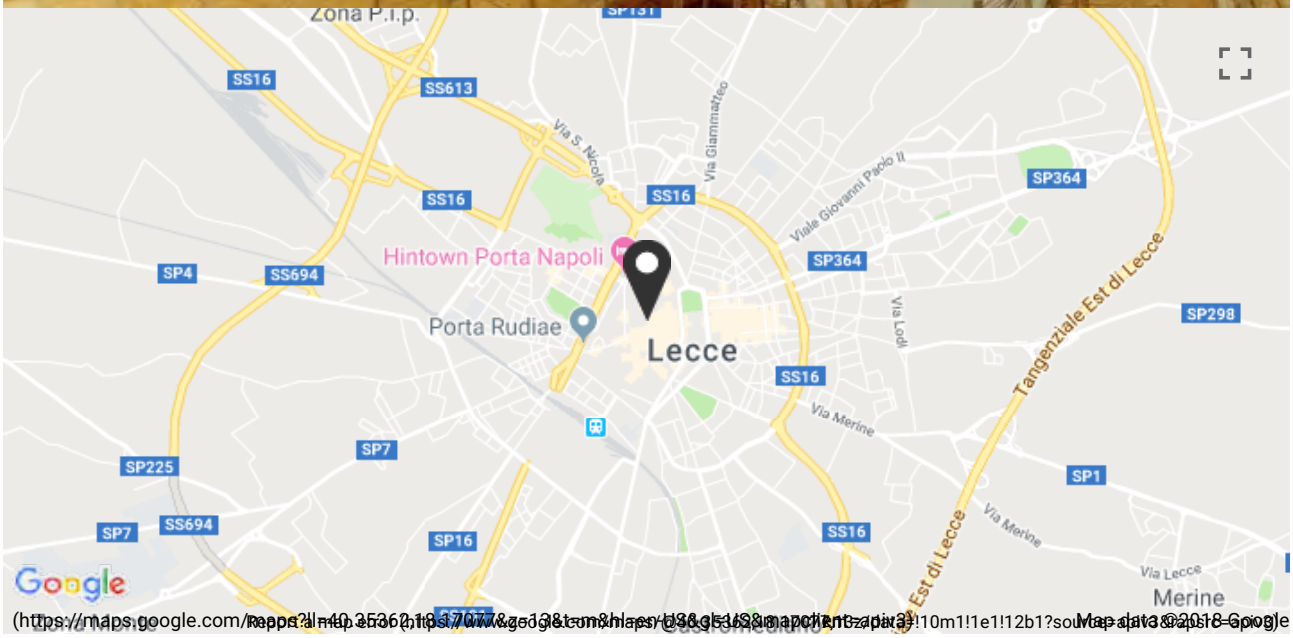

07
DIC
venerdì

Antica Saliera Lecce (http://urkaonline.it/posti-salento/antica-saliera-lecce/)

Lecce (LE)

h 19:00
€ 2

Via degli Antglietti, 11/A
Lecce (LE)

LECCE FILM FEST – FESTIVAL DEL CINEMA INVISIBILE

Dalle 19.00 nell'Antica Saliera (http://urkaonline.it/posti-salento/antica-saliera-lecce/)di Lecce – nuovo spazio dedicato a foto, arte, cinema – l'anteprima del LECCE FILM FEST (Festival del Cinema Invisibile): un viaggio multisensoriale ed un percorso di **nove proiezioni** attraverso il **cinema sperimentale** della tredicesima edizione del Festival.

Tra i segni del passaggio dell'antico fiume Idume e le tracce della civiltà messapica, le proiezioni si svolgeranno nei tre piani della galleria, tracciando così un percorso visivo unico nel suo genere. I film sperimentali selezionati, provenienti dal vasto panorama internazionale, offriranno immersioni visive alternative ai normali canoni del linguaggio cinematografico volte ad esplorare zone di narrazione profonde, intime ed estreme.

Il programma

THE MAN WHO BEAT THE MAN
Inghilterra, regia di Ryan Kruger

BROKEN
Olanda, regia di Gwendolyn Nieuwenhuize

FAR FROM HOME
Turchia, regia di Burak Kum

ROBERT CAPA, WAR PHOTOGRAPHER
Ungheria, regia di Ihsan Ezer

CHERNOBYL. TERRITORY OF SILENCE
Spagna, regia di Pedro J. Saavedra

SPACE DREAM
Portogallo, regia di Vasco Cavalheiro

THE INVENTION OF CINEMATOGRAPHY
Italia, regia di Stefano Virgilio Cipressi

FOR DIES IRAE
Stati uniti, regia di Michael Woods

MERRY-GO-ROUND
Ucraina, regia di Ihor Podolchak

POSTI LIMITATI

(http://us6.campaign-archive2.com/?u=5c18602f1e9cef0f1d266f3c1&id=865f34bd4a&e=330e5f497a)

SEGUICI

November 20, 2018

Short Movie Sunday at Volkshotel

VOLKSHOTEL

Short Movie Sunday is Volkshotel's very first room to room movie event. Spend your Sunday afternoon exploring our most special hotel rooms and enjoying the best short flicks.

Kick back, relax on our comfy beds and enjoy... but don't get too comfortable. Showtime is 20 minutes per room. Enough for one short movie (or some ultra short ones). After that, it's on to the next room. Your ticket grants you access all five participating special themed rooms.

Date: December 16th

Time: 4pm – 7.30pm
Tickets: Click here

Our movie programme is selected by Deep End Film. Organizer Mathieu Janssen watches hundreds of short movies every year and made a selection of his favorites. "Expect a mix of award-winning and critically acclaimed films and lesser known films (like graduation projects). From fiction to animation to documentaries. Something for everyone", he says. "But we also want to provoke a reaction from the viewers".

Getting curious? Here's a little sneak preview of what's coming:

Ten Meter Tower (2016)

A ten meter diving tower. Jump or climb down? People who have never been up there before have to choose whether to jump or climb down. The situation itself highlights a dilemma: to weigh the instinctive fear of taking the step out against the humiliation of having to climb down.
What would you do?

Merry-go-round (2017)

A short length film by Ukrainian director Ihor Podolchak where shadows turn the carousel in the foggy catacombs.

Projection on Sofa (2016)

This stop-motion graduation movie by Violette Delvoye from Belgium is about a couple having a movie night at home. And the interesting conversations that flourish from staying in.

The Camel (2016)

A camel dies in the local zoo. Paulius and Indre – two caretakers discover it and try to dispose of the dead animal. But it turns out to be a much harder task than they imagined. A unique short movie by Lithuanian director Laurynas Bareisa.

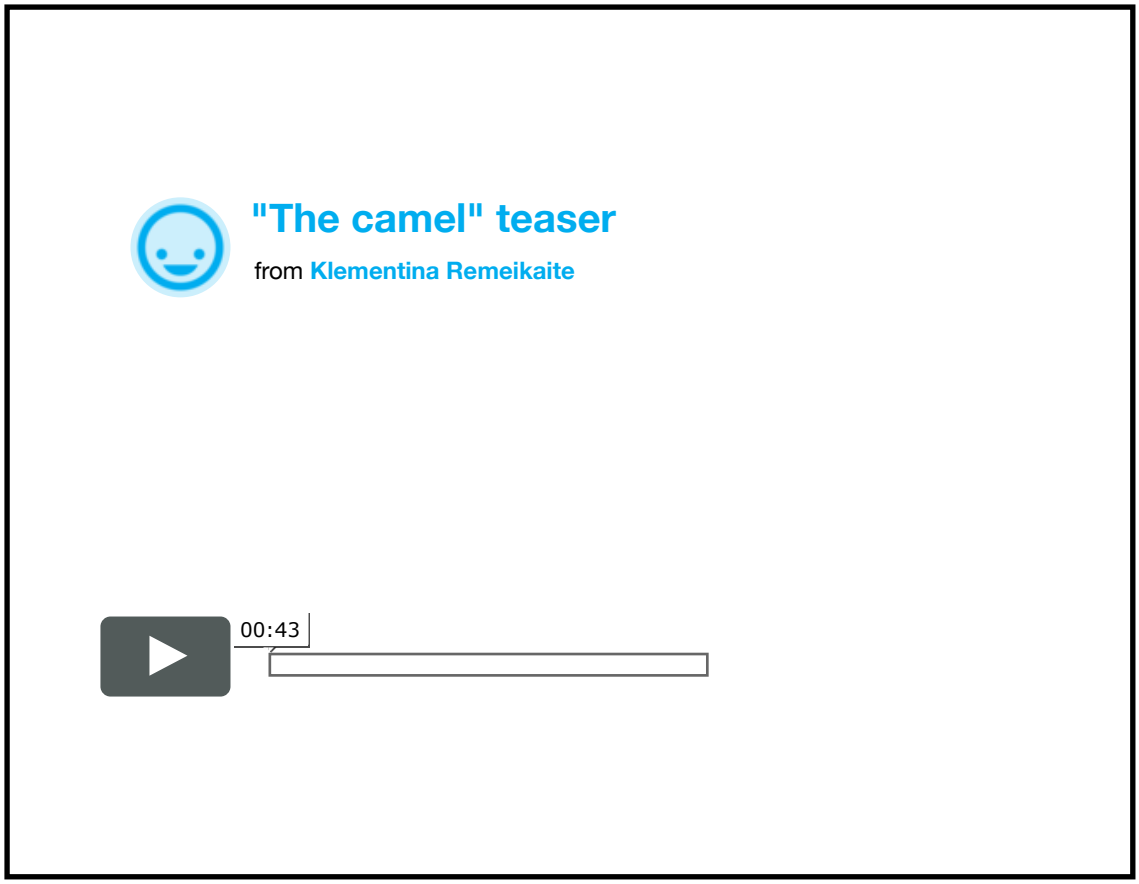

Tickets for Short Movie Sunday are €15. Wanna make your lazy Sunday complete? We'll do the cooking. Ticket + Burger (veggie option available) + Volkspils = €25. Click here to get your tickets. Want to stay updated on this event? Click 'Going' or 'Interested' on our Facebook event.

This programme is for viewers over 12 years.

Share this post

Featured posts

20 November

Short Movie Sunday at Volkshotel

https://birdinflight.com/ru/pochemu_eto_shedevr/20181214-fond-mazoha.html

Почему это шедевр

Фонд Мазоха: Из Львова с любовью

Татьяна Жмурко 14 декабря 2018 1 056

Художники из Фонда Мазоха проводили в галерее нечто похожее на Стэнфордский эксперимент; объявляли художниками диктаторов и маньяков; комментировали искусство из космоса. О самом больном и тяжелом они говорили жестко и прямолинейно, как бы это ни раздражало публику, не желавшую видеть их работы. Татьяна Жмурко рассказывает о творчестве львовских скандалистов.

Фонд Мазоха у многих ассоциируется со скандалом: работы этих художников снимали с экспозиций, выставки закрывали или попросту отказывались проводить. Скандал как самый действенный способ заставить общество реагировать во многом является составляющей художественного метода Мазохов, зачастую заложенный в саму ткань произведения. Провокация, давление на болезненные точки общества — основные стратегии Фонда Мазоха, которые хорошо резонировали с 1990-ми — временем поиска новых границ дозволенного.

Объединение появилось во Львове в 1991 году, главные участники — художники Игорь Дюрич и Игорь Подольчак; соорганизатор — режиссер Роман Виктюк. Группа взяла имя знаменитого писателя Леопольда фон Захер-Мазоха, родившегося во Львове, но по своей сути ничего общего с ним не имела. Название скорее очерчивало культурный ареал, с которым был связан писатель, а также сами художники. Кроме того, имя Мазоха ассоциируется с «маргинальными зонами» культуры и общества — зонами, где, по мнению художников, происходили интересные события и создавалось искусство.

«Искусство в космосе»

https://birdinflight.com/ru/pochemu_eto_shedevr/20181214-fond-mazoha.html

Искусство в пустоте

Художники заявили о себе ошеломляющей акцией «Искусство в космосе» (1993), в которой показали видеодокументацию персональной выставки офортов Игоря Подольчака на орбитальной станции «Мир». Находясь в открытом космосе в состоянии невесомости, космонавты комментировали работы, по сути, перенимая на себя роль перформеров. Проект ставил под сомнение понятие «культурного контекста», показывал возможность существования произведения вне привычной системы координат — со зрителем, галереей, кураторами. Одновременно он дает представление о неограниченных возможностях начала 1990-х, когда еще не сформировалась коммерческая система и произведение действительно «левитировало» в «пустом» пространстве.

Эталоном арт-троллинга можно считать почтовые акции Фонда Мазоха: «С Днем Победы, господин Мюллер», в ходе которой художники разослали поздравления с Днем Победы всем людям с самой популярной в Германии фамилией — Мюллер; или «Телеграмма сочувствия корейскому народу в связи со смертью Великого правителя Ким Ир Сена». Художники сталкивали общество со сложными, непроговоренными, часто табуированными темами, грубо подталкивая к переосмыслению истории.

Художники сталкивали общество со сложными, непроговоренными, часто табуированными темами.

«С Днем Победы, господин Мюллер»

https://birdinflight.com/ru/pochemu_eto_shedevr/20181214-fond-mazoha.html

Обязательства жертвы

Деятельность группы созвучна принципу «эстетики взаимодействия» — это термин, введенный французским искусствоведом и куратором Николя Буррио в начале 1990-х. Согласно ему отправная точка для искусства — человеческие отношения, а произведением становится результат взаимодействия с публикой. Фонд Мазоха зачастую «заставлял» зрителей становиться невольными перформерами его акций, помещая в дискомфортное и требующее выбора положение.

В «Последнем еврейском погроме» — одном из наиболее провокационных проектов середины 1990-х — художники не оставили зрителям права быть пассивными участниками. Они разделили всех пришедших на выставку на две группы, заставив каждого выбрать роль жертвы или погромщика и в соответствии с этим вести себя во время проекта. Каждому выдавалась памятка погромщика или обязательства жертвы, которые они должны были подписать. «Жертвы» не имели права покидать выставочное пространство, например выходить в туалет, и должны были беспрекословно подчиняться погромщикам. Погромщики могли свободно перемещаться, пить алкоголь и вести себя вне моральных норм и правил. На выставке были установлены три баннера, имитирующих гранитные могильные плиты: одна без надписей, другая — с именами жертв и третья — со свастикой, нарисованной поверх имен. Эти плиты соответствовали стадиям развития погрома: ожидание, сам погром, увековечивание памяти жертв.

ПОГРОМ
является основным структурным элементом еврейской истории на протяжении всего периода отсутствия еврейской государственности. Благодаря погромам евреи сумели выработать национальный характер, позволивший им захватить доминирующие позиции и воссоздать Израиль.

Можно говорить о ПОГРОМЕ, как о позитивной селекции сравнительно с войной - селекцией негативной.

Воссоздание Израиля, его войны, сделали ПОГРОМ историческим понятием, идеологическим фантомом, используемым в качестве инструмента морального давления. Это позволило Международному Фонду Мазоха организовать
ПОСЛЕДНИЙ ЕВРЕЙСКИЙ ПОГРОМ,
закрывая данную историческую тему навсегда. Методом изъятия темы из актуальной истории является ее перенос в сферу искусства. Обычно этот процесс носит длительный характер. Применяемая здесь прогрессивная технология базируется на совмещении стадий:
ожидание ПОГРОМА,
собственно ПОГРОМ,
увековечивание памяти жертв ПОГРОМА,
осквернение памяти жертв ПОГРОМА
в едином пространстве и времени.

ПАМЯТКА УЧАСТНИКАМ ПОГРОМА

Все участники художественной акции осознательно и по доброй воле делают свой выбор. В пространстве акции участники выполняют избранные роли : жертв и погромщиков. Жертва помечена и не имеет права снимать знак своей жертвенности. Другие возможные роли исключены.
Роль погромщика освобождает ее носителя от всех социальных конвенций, этических и моральных рамок, предоставляет ему полную свободу действия. Эта свобода формально обеспечивается "Обязательством Жертвы", ею подписанным.
Отношения между жертвами и погромщиками, в пространстве акции, может строится в соответствии с исторически сложившимися традициями. Форму и содержание этих отношений определяют и формируют погромщики, жертвы выполняют навязываемые им функции.
Погромщик имеет право свободного перемещения "в" и "из" пространства Погрома. Жертве в этом праве отказано, она может покинуть Погром только после окончания акции.
Употребление алкоголя разрешено только погромщикам.
Жертва имеет право нанести свое имя на мемориальную доску, погромщик ее осквернить.
Допуск на акцию производится только по предъявлению приглашения.

ОБЯЗАТЕЛЬСТВА ЖЕРТВЫ

Я, нижеподписавшийся(аяся), сознательно и по доброй воле беру на себя роль жертвы. Понимая историческое значение Последнего Еврейского Погрома, а также свое место в процессе вытеснения исторических катаклизмов в сферу искусства, я обязуюсь:
на протяжении всего погрома старательно исполнять роль;
не предъявлять никаких претензий организаторам и участникам погрома во время и по окончанию погрома.
Ответственность за все последствия, могущие возникнуть в связи с моим выбором полность ложаться на меня лично.

_____ _____

29.05.1995

В тексте к акции художники писали: «Погром является основным структурным элементом еврейской истории на протяжении всего периода отсутствия еврейской государственности. Благодаря погромам евреи сумели выработать национальный характер, позволивший им захватить доминирующие позиции и воссоздать Израиль. Можно говорить о ПОГРОМЕ как о позитивной селекции сравнительно с войной — селекцией негативной». Перенося погром из исторического пространства в сферу искусства, художники тем самым как бы «закрыли» эту тему.

Жесткость и хладнокровность, дистанцированность, прямолинейность художников вызывали негодование и непонимание. В 1995 году «Последний еврейский погром» стал поводом для закрытия целой выставки «Киевская художественная встреча», проходившей в Украинском доме в Киеве.

«Последний еврейский погром» стал поводом для закрытия целой выставки.

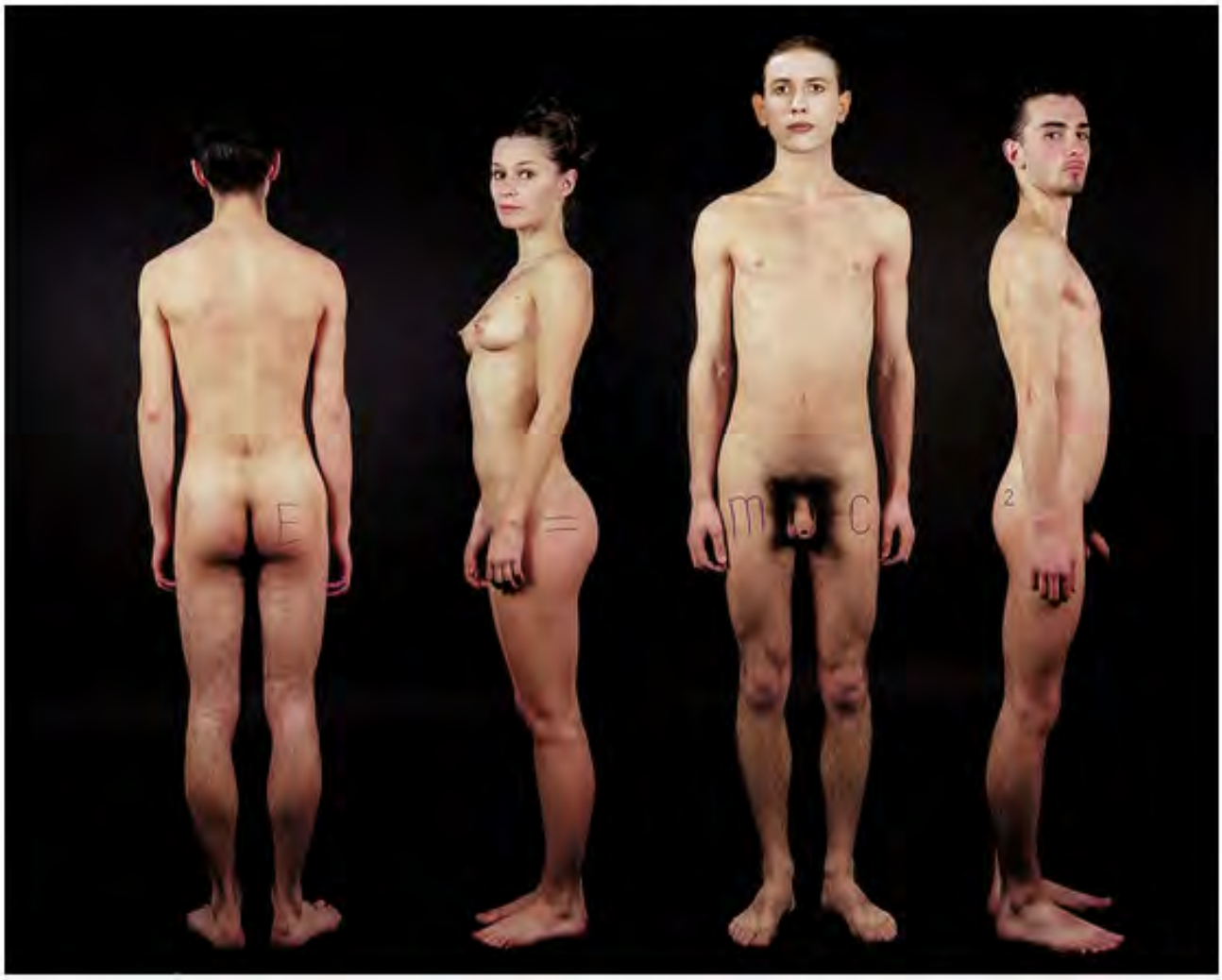

Альберт Эи˙нштеи˙н, из проекта «Лучшие художники XX века»

https://birdinflight.com/ru/pochemu_eto_shedevr/20181214-fond-mazoha.html

Люди как материал

В 2001 году художники создали свой наиболее масштабный и провокационный проект «Лучшие художники XX века». Работая с главным тезисом современного искусства, провозглашенным Йозефом Бойсом — «художником может быть каждый», — Игорь Дюрич и Игорь Подольчак провозгласили наилучшими художниками XX века политиков, террористов, сексуальных маньяков, чья деятельность ужасала и одновременно завораживала. Диктаторы Адольф Гитлер, Мао Цзэдун, Пол Пот и Ким Ир Сен; серийные убийцы Альберт де Сальво и Джеффри Дамер; ученый Зигмунд Фрейд; военные преступники Карл и Ильза Кох; бандиты Бонни и Клайд; гангстер Аль Капоне; педофил и убийца Марк Дютру и другие выступали как художники, для которых человечество — рабочий материал. Для каждого «художника» был разработан корпус произведений и бренд, под которым выпускались товары.

Снимки кровавых преступлений — «произведения» Аль Капоне — или умирающие в конвульсиях воробьи — «проект» Мао Цзэдуна — ужасали и одновременно приковывали взгляд. Эстетизация насилия раскрывала новую парадигму времени, во многом предвосхитив главное событие 2001 года — взрыв башен-близнецов в Нью-Йорке. Этот теракт прикует миллионы людей к экранам телевизоров; позже арт-критик Акилле Бонито Олива назовет его «„перформансом" бен Ладена».

Эстетизация насилия раскрывала новую парадигму времени.

Альберт де Сальво, из проекта «Лучшие художники XX века»

В 2001 году проект «Лучшие художники XX века» был отобран для участия в первой за время независимости Украины Венецианской биеннале современного искусства. Пройдя все процедуры и конкурсы, проект был со скандалом отстранен, с тех пор так и не будучи показанным в Украине.

Фонд Мазоха был и остается уникальным художественным явлением, возникновение которого в «живописной», мыслящей в традиционных художественных рамках Украине вызывает удивление. Деятельность Мазохов, возникшая на фоне распада СССР и вызванной им неуверенности в завтрашнем дне, вместе с тем была созвучна международным процессам.

Появление Фонда в «живописной», мыслящей в традиционных художественных рамках Украине вызывает удивление.

Аль Капоне, из проекта «Лучшие художники XX века»

Аль Капоне, из проекта «Лучшие художники XX века»

Аль Капоне, из проекта «Лучшие художники XX века»

Аль Капоне, из проекта «Лучшие художники XX века»

https://birdinflight.com/ru/pochemu_eto_shedevr/20181214-fond-mazoha.html

Аль Капоне, из проекта «Лучшие художники XX века»

Аль Капоне, из проекта «Лучшие художники XX века»

Аль Капоне, из проекта «Лучшие художники XX века»

Аль Капоне, из проекта «Лучшие художники XX века»

Фотографии предоставлены Игорем Подольчаком.

Метки 1990-е Игорь Дюрич Игорь Подольчак Львов Нагота насилие Роман Виктюк скандал Современное искусство украинское искусство Фонд Мазоха эпатаж

Подпишись на еженедельную птичку

Введите свой e-mail

https://amnesia.in.ua/masoch-fund?fbclid=
IwAR1I0c17UjxWWVPwOyiJ3uEVXuaYR7n1sxcHqGOKY0KBrmlFv-RSUw6GAiA

АЛЕКСАНДР POISON НЕЧАЙ

Неизвестные факты из жизни «Фонда Мазоха»

Еврейский погром в Москве, раздача гробов во Владивостоке, выставка в космосе и другие приключения двух львовских арт-провокаторов.

https://amnesia.in.ua/masoch-fund?fbclid=IwAR1I0c17UjxWWVPwOyiJ3uEVXuaYR7n1sxcHqGOKY0KBrmlFv-RSUw6GAiA

«Фонд Мазоха», он же Masoch Fund, он же «ФМ» появился в 1991 году благодаря стараниям двух человек — Игоря Подольчака и Игоря Дюрича; также в нем изначально принимал участие Роман Виктюк. «Фонд» представлял из себя творческое объединение и клуб по интересам художников и медийщиков с целью популяризации и внедрения современного искусства в массы. За время своего существования «ФМ» сделали несколько громких акций, во время которых троллили мажорную публику, власть и общество в целом.

Слева Дюрич, справа Подольчак; фото 1992 года.

Оба основных участника «ФМ» познакомились во Львове еще в 1989 году (Подольчак тогда отметился как один из основных участников нашумевшей выставки «Інтердрук»). И решили вместе заниматься выставочной и просветительской деятельностью. По словам Дюрича, в определенном смысле это было лучшее время, когда казалось, что все впереди. «Фонд Мазоха» интересовала маргинальная сторона культуры; само название тоже выбрали ради провокации.

https://amnesia.in.ua/masoch-fund?fbclid=
IwAR1I0c17UjxWWVPwOyiJ3uEVXuaYR7n1sxcHqGOKY0KBrmlFv-RSUw6GAiA

История организации на редкость хорошо задокументирована (некоторые байки уже стали полноценными мифами украинского совриска), но мы попробовали вытащить из двух Игорей несколько неизвестных фактов об их деятельности.

Художники поделили между собой роли: Подольчак предоставил фото- и видеоархив, а Дюрич любезно согласился рассказать подробности (по мнению «ФМ», у него память на события лучше), о которых не принято упоминать или которых попросту нет в сети. Дюрич сейчас базируется в Праге, общались по голосовой связи.

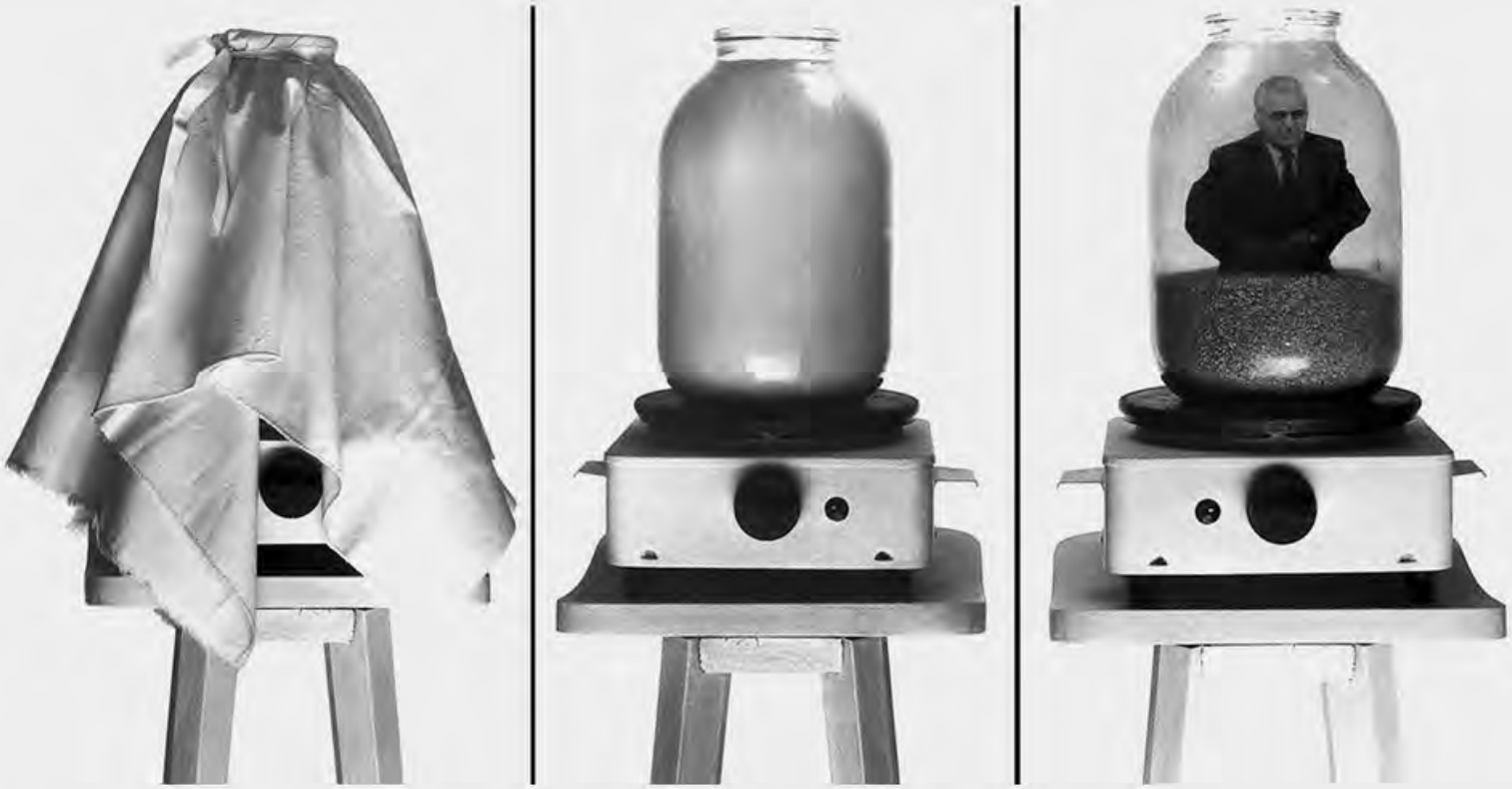

Инсталляция 1994 года «Мавзолей для президента»: в банке медленно плавится смалец, постепенно обнажая портрет Кравчука.

https://amnesia.in.ua/masoch-fund?fbclid=IwAR1I0c17UjxWWVPwOyiJ3uEVXuaYR7n1sxcHqGOKY0KBrmlFv-RSUw6GAiA

ФАКТ: «ФОНД МАЗОХА» БЫЛИ ПЕРВЫМИ, КТО ВЫСТУПИЛ С ИНИЦИАТИВОЙ ПЕРЕИМЕНОВАТЬ УЛИЦУ ВО ЛЬВОВЕ

В 1992 году «ФМ» обратился в мэрию Львова с предложением переименовать одну из центральных улиц Львова и назвать ее в честь известного писателя, Леопольда ритера фон Захер-Мазоха. **Но один из клерков главной городской конторы сказал, что такого никогда не произойдет.**

На данный момент в центре Львова пока только стоит памятник австрийскому писателю (тот самый, который все трогают за яйца) и есть кафе, названное в честь него.

THE DAILY TELEGRAPH 12 FRIDAY, FEBRUARY 26, 1993 * * *

Masochists suffer Lvov blow

By Stephen Mulvey
in Lvov

CHEVALIER Leopold von Sacher-Masoch, who gave his name to masochism, might have enjoyed the humiliation: his native city refuses to honour him with a statue.

Scorning tourism opportunities as the birthplace of masochism, the city fathers of Lvov in Ukraine have rejected local plans to erect a monument to Masoch.

Mr Petro Mavko, of the city's culture department, said: "There will be never be a statue of Masoch in Lvov, that I can guarantee.

"Yes, his name is famous, he described some interesting and clinical cases, but he is not the kind of writer we wish to raise on a pedestal."

But the International Masoch Fund, headed by two artists, is to ask Unesco to make 1995 International Masoch Year in the hope of drawing more attention to Lvov's most famous son on the centenary of his death.

Thanks to the success of his novel, Venus in Furs, Masoch was only 50 when Baron Richard von Krafft-Ebing, the German sexologist, coined the term "masochism" in his *Psychopathia Sexualis* of 1886. The *Oxford English Dictionary* notes the term entered the English language by 1893, two years before Masoch died.

According to the Lvov-based artist, Mr Igor Podolchak, Masoch's sexual and artistic genius was formed during his childhood in Lvov, where he was exposed to shocking scenes in the prison controlled by his father, the city's police chief.

A typical Austro-Hungarian, with an Austrian father and Ukrainian-Jewish mother, he continued to write about Lvov, and the surrounding region of Galicia long after he had left for the more glittering cities of the Habsburg empire.

"The city council appears to think we want to increase the suffering of the Ukrainian people. We have also had quite a few letters from practising masochists asking if they can join. In fact, we are only concerned with culture," said Mr Podolchak.

https://amnesia.in.ua/masoch-fund?fbclid=
IwAR1I0c17UjxWWVPwOyiJ3uEVXuaYR7n1sxcHqGOKY0KBrmlFv-RSUw6GAiA

ФАКТ: РОМАН ВИКТЮК БЫЛ СВАДЕБНЫМ ГЕНЕРАЛОМ «ФМ» И ПОСТАВЛЯЛ ИМ ЛИЛИПУТОВ

Роман Виктюк действительно состоял в творческом объединении, но по итогу он был больше «свадебным генералом». Режиссер тогда работал в Москве и не мог принимать постоянное участие в процессах, которые устраивал дуэт Дюрич-Подольчак.

Один раз он принял полноценное участие в акции «ФМ» под названием Underground в 2000 году. Художники провели ее в Киеве в подземном водохранилище под Музеем воды. **Для участия в нем Виктюк привлек всех актеров-лилипутов, которые тогда жили в Киеве.** Половина критиков и публики назвали акцию конформистской, а вторая половина — наоборот, нонконформистской.

Впоследствии визуальные приемы, которые применил на этой акции Подольчак, стали использоваться в фильмах его кинокомпании «MF Films».

https://amnesia.in.ua/masoch-fund?fbclid=
IwAR1I0c17UjxWWVPwOyiJ3uEVXuaYR7n1sxcHqGOKY0KBrmlFv-RSUw6GAiA

ФАКТ: ИГОРЬ ДЮРИЧ НИКОГДА НЕ УМЕЛ РИСОВАТЬ

В классическом понимании один из Игорей никогда не был художником. Он был творцом, криэйтором в пелевинском смысле. Профессия и талант, очень востребованные в 1990-е. Ему принадлежит масса идей и выходок, которые они воплощали на пару с Подольчаком.

В России 1990-х его креатив прекрасно воплощался на политическом пространстве, когда там еще можно было выбирать всех — от районного чиновника до губернатора и президента.

Во время акции «Бєспрєдєл гуманізму» в сквере Суханова, что во Владивостоке, разыгрывалась лотерея. Она была благотворительной, а призовой фонд составляли гробы. Любой выигравший мог обменять изделие на комплект бутылки водки с закуской.

Правда, на обмен в итоге никто не согласился. Дюрич рассказал, что было забавно наблюдать, как люди запихивали в машину приз, он не помещался. Все это снимало телевидение и **победитель лотереи говорил в камеру, что менять на выпивку-закуску он ничего не собирается, так как в хозяйстве гроб может пригодиться.** Таким образом стало понятно, что даже в моменты острого кризиса человек все равно больше думает о духовном, а не о плотском, и вечные вопросы волнуют его больше.

https://amnesia.in.ua/masoch-fund?fbclid=IwAR1I0c17UjxWWVPwOyiJ3uEVXuaYR7n1sxcHqGOKY0KBrmlFv-RSUw6GAiA

ФАКТ: ВИДЕОЗАПИСЬ ВЫСТАВКИ «ФМ» В КОСМОСЕ МОГЛА ОСТАТЬСЯ ЗАСЕКРЕЧЕННОЙ

Акция-выставка «Мистецтво у космосі» прошла в 1993 году. На орбитальной станции Мир космонавты показали две картины из «Фонда Мазоха», которые провезли в космос в качестве личных вещей.

Выставку изначально хотели провести на Луне, но в то время это никак не получалось. Зато была возможность выйти на самих космонавтов на орбите. К тому же, поднять что-то большее, чем несколько графических работ, стоит серьезных денег и связано еще с необходимостью это «порешать».

https://amnesia.in.ua/masoch-fund?fbclid=
IwAR1I0c17UjxWWVPwOyiJ3uEVXuaYR7n1sxcHqGOKY0KBrmlFv-RSUw6GAiA

VHS с записью «Мистецтво у космосі», первой в мире выставки на орбите планеты Земля, могли никогда не увидеть за пределами Украины. В то время на территории страны действовали некоторые советские законы. Дюрич посылал видеокассету своим друзьям за границу, но **таможенники не хотели ее пропускать из-за ого, что съемки в космосе запрещено вывозить из страны.** У Украины тогда не было ни одного даже проекта космической программы. Впрочем, как нет и сейчас. Но кассета поехала, благодаря занесенной вовремя бутылке с чем-то крепким.

ФАКТ: «ОСТАННІЙ ЄВРЕЙСЬКИЙ ПОГРОМ» ЗАШЕЛ СЛИШКОМ ДАЛЕКО, МАРАТУ ГЕЛЬМАНУ ПРИШЛОСЬ ВЫЗЫВАТЬ КРЫШУ

В 1995 году «ФМ» устроили очередную провокацию, на этот раз для московского богемобомонда в Галерее Гельмана. Тогда Дюрич и Подольчак со своей экспозицией должны были стать частью проекта «Плохие новости из России». В него должны были входить актуальные на то время творцы, а экспозиция должна была поехать по городам и весям, например, в Нью-Йорк. Но в то время как раз начали искусственно внедрять концепцию «благостной России» и выставка умерла, не родившись.

А проект «Останній єврейський погром» все-таки состоялся, так как Марату Гельману сильно запала в душу его идея и за несколько дней до открытия он начал навязывать свои идеи «Фонду Мазоха». Дюрич и Подольчак не растерялись и развесили в галерее афишки с текстом «Еврейский погром переносится». Но, поскольку богемобомонд был на ушах уже на стадии анонса, в назначенный день и час акция состоялась.

https://amnesia.in.ua/masoch-fund?fbclid=
IwAR1I0c17UjxWWVPwOyiJ3uEVXuaYR7n1sxcHqGOKY0KBrmlFv-RSUw6GAiA

В чем вообще суть проекта. На входе человек должен был выбрать, кем он хочет быть — «погромщиком» или «жертвой». А правила для этих двух участников выставки были разные: **«погромщик» мог делать все, что угодно, а «жертва» не имела права покидать помещение, пить алкоголь и ходить в туалет до конца мероприятия**. 90% гостей выбрали себе роль «жертвы». На выставке было предостаточно пива и водки; и несмотря на то, что пить можно было только погромщикам, они передавали жертвам из своей тусовки выпивку. Настал час X, когда всем приспичило. На выходе стоял человек, который никого не выпускал. Игорь Дюрич говорит, что ему стоит отдать должное за его принципиальную позицию. Сами они так жестко держать людей взаперти не смогли бы. Одной девушке стало плохо, но ее так и не выпустили.

https://amnesia.in.ua/masoch-fund?fbclid=
IwAR1I0c17UjxWWVPwOyiJ3uEVXuaYR7n1sxcHqGOKY0KBrmlFv-RSUw6GAiA

В этот момент наконец приехал опоздавший Гельман. Увидев все безобразие, он сказал, что звонит своей крыше. Впрочем, на «погроме» присутствовали знакомые Дюрича из «пацанов», которые и порешали вопросы базаром.

P.S. На выставке можно было все «осквернять». Настоящая могильная плита с еврейского кладбища, на которой были выбиты имена всех потенциальных участников несостоявшегося проекта «Плохие новости из России», использовалась не как выставочный материал, а как стол, на котором разливался алкоголь. На стенах также висели графически формы, которые можно было размалевать. Авдей Тер-Оганьян написал на одной из них: «Хуй вам в сраку, жиды ебаные». Впоследствии «Фонд Мазоха» выставлял эту работу в Киеве. Ее очень тяжело восприняло украинское посольство.

https://amnesia.in.ua/masoch-fund?fbclid=
IwAR1I0c17UjxWWVPwOyiJ3uEVXuaYR7n1sxcHqGOKY0KBrmlFv-RSUw6GAiA

ФАКТ: КОНФЛИКТ «ФМ» С ПИНЧУКОМ ЧУТЬ НЕ ЗАКОНЧИЛСЯ РАСПРАВОЙ

Креатив Дюрича

Когда-то в прошлом веке **Игорь Дюрич три месяца работал помощником народного депутата Украины Виктора Пинчука.** И курировал визуально-идеологическое направление в штабе Кучмы во время его перевыборов.

Отношения художников и олигарха развивалось самым драматичным образом.

Еще в 2001 году «Фонд Мазоха» совместно с фондом Сороса сделали выставку под названием «Бренд Українське», на которой в киевском Центре современного искусства выставили портрет Тараса Шевченко авторства украинского художника-футуриста Давида Бурлюка. По городу висели билборды «Зустрічай батька!».

Мероприятие стало первым в Украине, которое посетил президент Леонид Кучма. Виктор Пинчук тогда коллекционировал Бурлюка и думал, что картину привезли для него. И поэтому организовал визит главы страны на выставку, будучи его зятем. На самом деле портрет Шевченко был взят в аренду у его законного владельца в Чехии и после выставки вернулся к нему обратно. Но когда Пинчук поинтересовался, сколько стоит картина, художники честно ответили, что владелец купил ее на интернет-аукционе за $18 000, а теперь хочет $300 000.

Дюрич говорит, что олигарх тогда не стал торговаться и обиделся, так как решил, что на нем хотят заработать. Его реакция оказалась «бандитской» и он сказал художникам, что если увидит картину в окружении Ющенко, то Дюрич и Подольчак будут иметь дело лично с ним. (Уже тогда было понятно, что Кучма хочет оставить наследником Януковича, а будущие оранжевые воспринимались как враждебная группа.)

https://amnesia.in.ua/masoch-fund?fbclid=
IwAR1I0c17UjxWWVPwOyiJ3uEVXuaYR7n1sxcHqGOKY0KBrmlFv-RSUw6GAiA

Дюрич рассказал, что в те годы Пинчук также предпринял определенные усилия для приватизации завода «Арсенал». Все происходило последовательно, без разборок и кипиша — сначала завод принадлежал Министерству обороны, затем его благополучно вывели с их баланса и передали Министерству культуры, которое должно было направить объект на рефинансирование, то есть обеспечить его приватизацию или долгосрочную аренду. Первым мероприятием там планировалось сделать выставку «Прощай, оружие» в 2004 году.

«Фонд» написал открытое письмо Виктору Пинчуку, в котором выразил беспокойство, что из-за месторасположения выставки возле Лавры и участия Марата Гельмана в ней выставку могут разгромить (в тот год у Гельмана был уже настоящий погром). В результате первое арт-мероприятие в будущем «Мыстецьком арсенале» прошло с усиленной охраной, металлоискателями на входе, досмотрами посетителей и т. п.

https://amnesia.in.ua/masoch-fund?fbclid=
IwAR1I0c17UjxWWVPwOyiJ3uEVXuaYR7n1sxcHqGOKY0KBrmlFv-RSUw6GAiA

После этого терпение олигарха окончательно лопнуло. До художников дошли сведения, что Пинчук поручил с ними расправиться. Тогда они жили в Киеве, и перемещаться по городу решили очень аккуратно. Подольчак, например, жил в трех минутах от офиса пешком, но всегда по приходу домой звонил Дюричу, чтобы сообщить, что с ним все в порядке.

https://amnesia.in.ua/masoch-fund?fbclid=
IwAR1I0c17UjxWWVPwOyiJ3uEVXuaYR7n1sxcHqGOKY0KBrmlFv-RSUw6GAiA

Последней, но не окончательной акцией арт-группы стала «Фонд Мазоха — народу України» в 2005 году. Она представляла из себя несколько тезисов будущего развития Украины: «Україна мальовнича», «Україна мазохістична», «Україна маргінальна», «Україна американська» и так далее. Украинцам предстояло бы выбрать свой вектор развития на референдуме. Например, программа «мальовничого» вектора была следующая:

1. Розвалити економіку, щоб ліквідувати усі небезпечні фактори забруднення навколишнього середовища. Механізм реалізації – екологічний рух, який паралізує роботу екологічно небезпечних об'єктів – заводів, фабрик і т.інш.
2. Президент країни – втілення української мрії, душі та талану. Обирається на конкурсі краси.

После этого «ФМ» ничего не делал, но и не закрылся официально. Референдум не провели, но в реальности, кажется, получилось нечто среднее между предложенными вариантами.

«Амнезия» — это мазохизм культурной памяти:

Most Popular "Art House" Titles

Refine | Art House

Movies or TV

Genres

Keywords

IMDb Rating

Instant Watch Options

In Theaters

Release Year

- [x] Art House
- [ ] Independent Film (30)
- [ ] Surrealism (19)
- [ ] Art (17)
- [ ] Experimental (16)
- [ ] Art Horror (15)
- [ ] Arthouse (10)
- [ ] Death (10)
- [ ] Blood (9)
- [ ] Mockumentary (9)

1 to 50 of 112 titles | Next »

Sort by: Popularity

View:

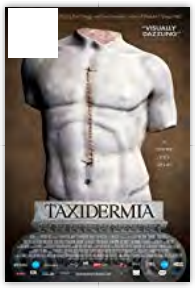

1. **Taxidermia** (2006)

Not Rated | 91 min | Comedy, Drama, Horror

7.0 Rate this 83 Metascore

Three generations of men, including a pervert that constantly seeks for new kinds of satisfaction, an obese speed eater and a passionate embalmer.

Director: György Pálfi | Stars: Csaba Czene, Gergely Trócsányi, Marc Bischoff, Gina Moreno

Votes: 15,025 | Gross: $0.01M

2. **Swung** (2015)

87 min | Drama, Romance

4.5 Rate this

When an encounter with the swinging scene has an unexpected impact on David's impotence, Alice thinks she might have found the solution to all their problems, but the poly-amorous world is a difficult place for a love story to flourish.

Director: Colin Kennedy | Stars: Elena Anaya, Owen McDonnell, Elaine M. Ellis, Greg Hemphill

Votes: 613

3. **Ise yarar bir sey** (2017)

104 min | Drama

7.6 Rate this

Why would someone like Leyla go to a high school reunion dinner? And take an overnight train to get there. After all, she hasn't been to a single one for the last 25 years - What is Canan, ... See full summary »

Director: Pelin Esmer | Stars: Basak Köklükaya, Öykü Karayel, Yigit Özsener, Aysenil Samlioglu

Votes: 623

4. **Red Is the Color of** (2007)

Unrated | 87 min | Comedy, Drama, Romance

5.0 Rate this

The tense marriage between two painters is shaken and stirred when the husband's provocative free-spirited nude model ignites his wife's sexual and spiritual awakening. In a three way game ... See full summary »

Director: Anne Norda | Stars: Irina Björklund, Peter Franzén, Eliza Pryor Nagel, Carey DiPietro

Votes: 218

5. **The Merchant of Four Seasons** (1972)

Not Rated | 88 min | Drama

7.5 Rate this

Hans Epp is a self-destructive man who lives a dissatisfied life. He tries to find meaning as a fruit vendor, but a heart attack impedes his ability to work, which turns his dissatisfaction into despair.

Director: Rainer Werner Fassbinder | Stars: Hans Hirschmüller, Irm Hermann, Hanna Schygulla, Klaus Löwitsch

Votes: 3,735

6. **I Love You** (1986)

101 min | Drama, Fantasy, Romance

5.9 Rate this

Michel is a bored lonely cheap-thrills-seeker. Everything changes when he finds an unusual bobble head doll in the shape of a pretty woman that can say "I love you" and falls in love with it to the point of obsession.

Director: Marco Ferreri | Stars: Christopher Lambert, Eddy Mitchell, Flora Barillaro, Agnès Soral

Votes: 394

7. **Phantom of Death** (1988)

R | 90 min | Horror, Thriller

5.6 Rate this

In Italy, a pianist suffering from the Progeria genetic disease becomes distraught and goes on a mad killing spree prompting a police inspector to investigate.

Director: Ruggero Deodato | Stars: Michael York, Edwige Fenech, Donald Pleasence, Mapi Galán

Votes: 641

8. **The Texture of Falling** (2018)

75 min | Drama

9.1 Rate this

The Texture of Falling is unlike any film that you've ever seen. Set against the lush landscape of the Pacific Northwest, it's a film that transcends genre and defies classification - part ... See full summary »

Director: Maria Allred | Stars: Maria Allred, Benjamin Farmer, Damien Genardi, Patrick D. Green

Votes: 488

9. **De Serpentis Munere** (2019)

78 min | Drama, Fantasy, Thriller | **Post-production**

In every man there lies a woman who can be awakened. The prohibited book De Serpentis Munere. Alchemical formulae able to change male DNA in female. Mysterious radioactive water. A biologist and a Vatican priest in search of the truth.

Director: Roberto Leoni | Stars: Guglielmo Scilla, Benjamin Stender, Alexandra Dinu, Valentina Reggio

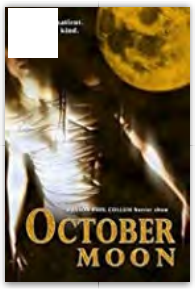

10. **October Moon** (2005 Video)

Not Rated | 112 min | Drama, Horror, Romance

5.1 Rate this

A straight man's life becomes disastrous - and obsessively dangerous - when his family, fiancee and friends all begin to reject him after he realizes he has fallen in love with another man.

Director: Jason Paul Collum | Stars: Judith O'Dea, Brinke Stevens, Sean Michael Lambrecht, Jeff Dylan Graham

Votes: 264

11. **Time Piece** (1965)

Not Rated | 9 min | Short, Comedy, Fantasy

7.7 Rate this

A surreal stream of consciousness montage about time and related bizarreness.

Director: Jim Henson | Stars: Jim Henson, Enid Cafritz, Dennis Paget, Jim Hutchison

Votes: 605

12. **American Mirror - Intimations of Immortality** (2018)

Mystery

7.4 Rate this

Oscar-winning screen icon Susan Sarandon and Armenian painter Tigran Tsitoghdzyan discuss time and identity, and how the apparently in conflict values of beauty and aging are perceived in ... See full summary »

Director: Arthur Balder | Stars: Susan Sarandon, Tigran Tsitoghdzyan, Florence Faivre, Hilary Rhoda

Votes: 5

13. **The Devil's Muse** (2007)

Not Rated | 105 min | Crime, Drama, Horror

4.7 Rate this

A stark look at one of Hollywood's darkest mysteries," The Black Dalia Murder.

Director: Ramzi Abed | Stars: Kristen Kerr, Lizzy Strain, Trent Haaga, Sarah Scott

Votes: 282

14. **The Sticky Fingers of Time** (1997)

81 min | Sci-Fi

6.2 Rate this 59 Metascore

A writer, Tucker Harding, is hired to cover an article on the hydrogen-bomb test, Nevada, 1952. While there, radiation mutates her code/soul, spawning in her the ability to travel through ... See full summary »

Director: Hilary Brougher | Stars: Terumi Matthews, Nicole Zaray, Belinda Becker, James Urbaniak

Votes: 376 | Gross: $0.02M

15. **Solos** (2007)

77 min | Drama, Romance

6.8 Rate this

Inspired by true events, SOLOS explores relationships among three individuals who are struggling to open up their feelings towards each other. Filmmakers Kan Lume and Loo Zihan co-directed ... See full summary »

Directors: Zihan Loo, Kan Lume | Stars: Zihan Loo, Guat Kian Goh, Yu Beng Lim, Peishan Chiew

Votes: 95

16. **Three Mirrors Creature's Flashes of Flesh**

Drama, Horror, Sci-Fi | **Filming**

Doomed by flesh, dangerously in danger with her life. Demon evokes Angel. Angel beholds flashes. And Creature finds light.

Director: Giuliano Tomassacci | Stars: Michela Bruni, Giorgia Grillo, Clarice Ching, Gagliardi Fabio

17. **Duality of Memory** (2018)

80 min | Drama | **Post-production**

Rate this

An existential film about a woman who is struggling with a decision that could drastically alter her life forever in this poetic, thought-provoking drama.

Director: Eric Mattson | Stars: Kara Zediker, Guy Wicke, Joanne Dubach, Arch Harmon

18. **All Tomorrow's Parties** (2009)

Not Rated | 82 min | Documentary, Music

7.2 Rate this

A kaleidoscopic journey into the parallel musical universe of cult music festival All Tomorrow's Parties.

Director: Jonathan Caouette | Stars: Battles, Belle & Sebastian, Grinderman, Dirty Three

Votes: 598

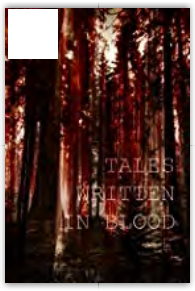

19. **Istorii napisannye krovyu** (2018)

67 min | Drama, Horror, Sci-Fi

5.8 Rate this

Independent horror film anthology directed by several directors from Ukraine and Russia.

Directors: Sergey A., Viktor Acidhouse, Vladislav Averbakh, Sergey Lesovoy, Alexander Mirokhanov, Evgeniy Mishukhin, Dmitriy Rasseko, Artyom Tromskiy, Ivan Yakovidish, Nikolay Yeriomin | Stars: Sergey Lesovoy, Sergey A., Ivan Yakovidish, Evgeniy Mishukhin

Votes: 39

20. **eXXXorcisms** (2002)

78 min | Drama, Mystery, Romance

5.5 Rate this

Add a Plot

Director: Jaime Humberto Hermosillo | Stars: Alberto Estrella, José Juan Meraz, Patricia Reyes Spíndola

Votes: 62

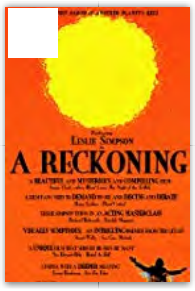

21. **A Reckoning** (2011)

101 min | Drama, Horror, Mystery

6.7 Rate this

The story of a lone man, trapped in a barren, desolate landscape, and his only companions: a village of straw people. They are his friends and neighbours; he teaches straw children at the ... See full summary »

Director: Andrew David Barker | Stars: Leslie Simpson, Axelle Carolyn, Daniel Tee, Marcus Green

Votes: 41

22. **Делiрiум** (III) (2013)

100 min | Drama, Horror, Thriller

7.8 Rate this

A family asks a young psychiatrists to be their guest and look after their father who's developed a suicidal fixation for ropes and knots. It is also entirely possible that the mental health of the guest is the real cause for concern.

Director: Ihor Podolchak | Stars: Volodymyr Khimyak, Lesya Voynevych, Petro Rybka, Olha Horbach

Votes: 81

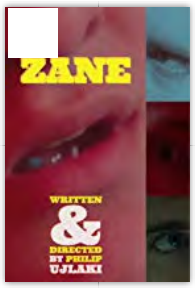

23. **Zane** (2018)

27 min | Short, Drama

Rate this

A child actor faces his biggest challenge yet.

Director: Philip Ujlaki | Stars: Dempsey Bryk, Lawrence Degala, Alex Demir, Russel Donahue

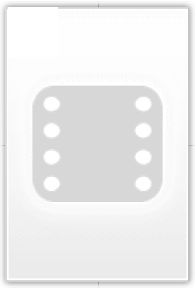

24. **The Expressionless** (2015)

Short, Fantasy, Horror

Rate this

A woman has nightmarish visions of an afterlife filled with moments from an onscreen career as a scream queen and an unlikely savior.

Director: Israel LaBoy | Stars: Maria Soccor, Miyuki Kumamoto, Cynthia Frelinghuysen, A.J. Rathbun

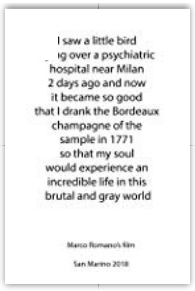

25. **I saw a little bird flying over a psychiatric hospital near Milan 2 days ago and now it became so good that I drank the Bordeaux champagne of the sample in 1771 so that my soul would experience an incredible life in this brutal and gray world** (2018)

239 min | Drama

7.4 Rate this

The surreal director's view at the world of psychiatric hospital unnamed patient.

Director: Marco Romano

Votes: 26

26. **Werewolf** (II) (2012)

92 min | Drama

6.6 Rate this

Werewolf Carl-Johan Landquist's unlikely quest for immortality through procreation. By the insolent paralleling of multiple modern women the sensations of heart become delusions of a fool ... See full summary »

Director: Jon Rekdal | Star: Jon Rekdal

Votes: 11

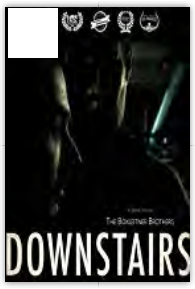

27. **Downstairs** (2015)

18 min | Short, Comedy, Horror

6.2 Rate this

An inquisitive night security guard is tormented by evil spirits.

Director: Lee Boxleitner | Stars: Lee Boxleitner, Sam Boxleitner, John Lyke, Phoebe Neidhardt

Votes: 140

28. **Small White House** (1990)

90 min | Drama, Romance

7.5 Rate this

small white house is director Richard Newton's perspective on the love triangle between JFK, Jackie O., and Marilyn Monroe.

Director: Richard Newton | Stars: Enrico Boetcher, Brian Doyle-Murray, Richard Duardo, Heather Elias

Votes: 13

29. **The Adventures of God** (2000)

84 min | Drama, Fantasy

5.8 Rate this

Add a Plot

Director: Eliseo Subiela | Stars: Pasta Dioguardi, Flor Sabatella, Daniel Freire, Lorenzo Quinteros

Votes: 130

30. **Regissören** (2011)

71 min | Comedy, Fantasy, Horror

7.2 Rate this

A director falls into insanity because of the films he is making, and we follow his attempt at making his last film, an anthology of surreal films.

Director: Ronny Carlsson | Stars: Ronny Carlsson, Jenny Lindkvist, Emil Löfling, Amelie Malmberg

Votes: 25

31. **Beyond the Grave** (2010)

89 min | Action, Crime, Horror

4.2 Rate this

In a devastated post-apocalyptic world where the rules of reality are transformed by magic and madness, a vengeful police officer searches for a possessed serial killer in a battle of the not-so-good versus absolute evil.

Director: Davi de Oliveira Pinheiro | Stars: Rafael Tombini, Álvaro Rosa Costa, Ricardo Seffner, Amanda Lerias

Votes: 194

32. **Väkevä Hiki** (2014)

35 min | Short, Comedy, Drama

6.3 Rate this

A film of brothers, fallen by the wayside in the turning point of history. Of a family, shattered by a world on fire. And of a small country in the darkness of past that grew them.

Director: Artturi Rostén | Stars: Toni Kandelin, Tomi Kerminen, Benjamin Oja, Marko Palin

Votes: 18

33. **The God Woman** (2017)

15 min | Short, Drama

Rate this

A three-character drama involving Maria Alice, Raphael and Rick. A twisty, modern, existential psychological short film that exposes the fragility of a human's soul in the most unusual way in a single hotel room.

Director: Arnon Louiv Dantas | Stars: Arnon Louiv Dantas, Anna McNiven, Eddie Poletto

34. **Son of God 2** (2016)

14 min | Short, Drama, Fantasy

6.3 Rate this

Sinner travels around the world. He manages to find a particle of the son of God. It is necessary that the son returned to Earth and cleared it from dirt. The sinner decides to make amends and makes a sacrifice.

Director: Marco Romano | Star: Marco Romano

Votes: 21

35. **The Lines** (2017)

68 min | Drama, Mystery | **Completed**

Rate this

Two actors unexpectedly cross paths in the desert as they confront their own realities.

Director: Kiku Ohe | Stars: Peter S. Williams, James Arnett, Stone Van Gorder, Justin Turnbloom

36. **Merry-Go-Round** (2017)

5 min | Short, Mystery

8.7 Rate this

Somnambulistic circus Ribera&Velazquez welcomes everyone to the show, where shadows, that escaped the platonic cave, turn the carousel in the foggy catacombs.

Director: Ihor Podolchak | Stars: R. Pashkova, Y. Buynyak, I. Nazarenko, V. Ostapenko

Votes: 15

37. **Solace** (V) (2015)

19 min | Short, Drama | **Completed**

Rate this

Set throughout one night in Soho,London. Danny tries to rid himself of his past demons through various forms of vice. However, through one bizarre chance encounter, he ends up engaging in a dangerous, but thrilling, dark, erotic experience.

Director: Peter McSweeney | Stars: Enrique Arce, Sydney White, Peter McSweeney, Joyce Springer

38. **Slender Man Tapes** (2016)

4 min | Short, Horror

8.9 Rate this

Add a Plot

Director: Marco Romano

Votes: 24

39. **You, Your Brain, & You** (2015)

86 min | Comedy

Rate this

A comedic and episodic look at how the Brain Institute helped 81 people with their brain skills--from the ordinary (intelligence and creativity) to the extraordinary (controlling the ... See full summary »

Director: Scott Bateman | Stars: Subhah Agarwal, Kevin Allison, Hallie Bateman, Glenn Becker

40. **Disquiet** (2006)

70 min | Drama

6.9 Rate this

Darren Prager is an aspiring writer who finds himself completely unable to comprehend the intricacies of human behavior. Obsessed with finding the key to understanding the nature of ... See full summary »

Director: Matthew Doyle | Stars: David Tuchman, Matthew Doyle, Brandon Slagle, Niki Rubin

Votes: 83

41. **Mighty**

Documentary | **Post-production**

Mighty unravels the story of Roxy Music's enigmatic co-founder and original bass player Graham Simpson, who resurfaced in London after forty years anonymity.

Director: Miranda Little | Stars: Mike Figgis, Bryan Ferry, Andy Mackay, Kari Ann

42. **Purgatoric** (2018)

Short

7.8 Rate this

PURGATORIC is an experimental art film from award-winning filmmaker Emma Dark. Shot digitally it has been affected in post production to give it a Super 8mm look and feel. The film explores... See full summary »

Director: Emma Dark | Star: Billy Chainsaw

Votes: 9

43. **Minnie: Homeless, Transvestite, Drug Dealer** (2005)

Not Rated | 8 min | Short, Crime, Drama

9.3 Rate this

Minnie, a disillusioned Chinese drag queen decides to make one last cocaine deal before he starts an Anglican church and settles down with his Christian girlfriend.

Director: Richard Khouri | Stars: Jono Lee, Kai Yu Cheng, Evan, Frank Huang

Votes: 13

44. **Nobody Comes Nobody Goes** (2013)

85 min | Thriller

Rate this

What if an old pal of yours or the person you have been married for years starts to think that you are not "you"? And what if you are no longer "you" at that moment? Or, while all this is ... See full summary »

Director: Gürhan Özçiftçi | Stars: Okan Akgöl, Ezgi Bakiskan, Ebru Helvacioglu, Eser Karabil

45. **El sitio de los sitios** (2016)

54 min | Documentary, Comedy

7.0 Rate this

Filmed with irony, the film describes brief moments in the lives of tourists, workers and local vacationers around the construction of an artificial beach somewhere in the Caribbean.

Directors: Natalia Cabral, Oriol Estrada | Stars: Alejandro Castro, Lissete Díaz, Abel Johann González, Carlos M. Matos

Votes: 11

46. **Synergia** (2011)

71 min | Comedy, Drama, Horror

7.3 Rate this

The eccentric story of lovers slowly growing apart and a portrayal of the misunderstanding between gender.

Directors: Henri Marttila, Artturi Rostén | Stars: Daniil Kozlov, Mari Klevdal, Heli Moilanen, Seppo Tuomi

Votes: 7

47. **Schönheit** (2011)

84 min | Documentary

5.4 Rate this

BEAUTY is a film about the autonomy of man. The awareness, that one can determine about oneself is a basic requirement for the establishment of aesthetic surgery.

Director: Carolin Schmitz

Votes: 14

48. **The Last Goodbye** (2014 TV Movie)

Action, History, Thriller

8.9 Rate this

After witnessing his father being violently beaten up 15 years ago, Arjun has never been the same since. Now, those people that came 15 years ago have come back and this time they want more then just a farm land.

Director: Ranjeet S. Marwa | Stars: Jas Dhillon, Jeevan Singh Marwa, Diljohn Sidhu, Sundeep Ubhi

Votes: 7

49. **Unto the Dusk** (2015)

119 min | Drama

7.2 Rate this

Compulsion from parents and relatives cause a youth to reach the seminary. Though pursuing the path of St. Francis of Assissi, the challenges and conflicts in life and seminary transforms ... See full summary »

Director: Sajin Baabu | Stars: Sanal Aman, Shilpa Kavalam, Joseph Mapilasery, Prakruthi Dutta Mukherji

Votes: 29

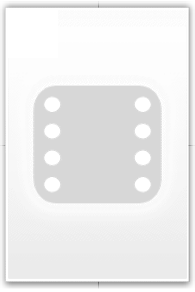

50. **House of Dreams** (2017–)

24 min | Comedy

Rate this

A group of young creatives strive for fame and fortune while facing the challenges of crippling mediocrity, predatory capitalism and communal living.

Stars: George Zouvelos, Keith DiRienzo, Connor Dylan, Marchelle Thurman

1 to 50 of 112 titles | Next »

Recently Viewed

Clear your history

IMDb Everywhere

Find showtimes, watch trailers, browse photos, track your Watchlist and rate your favorite movies and TV shows on your phone or tablet!

IMDb Mobile site »

Follow IMDb on

Home
Top Rated Movies
Box Office
TV
Coming Soon
Site Index
Search
In Theaters

Contact Us
Register
News

Press Room
Advertising
Jobs

IMDbPro
Box Office Mojo
Withoutabox

Conditions of Use
Privacy Policy
Interest-Based Ads

an amazon company

Copyright © 1990-2018 IMDb.com, Inc.